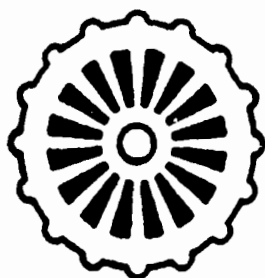

බුද්ධචර්යාවේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 2 (2)

විනය පිටකයෙහි

02 වන ග්‍රන්ථය

(ආනිය භාගය)

පාවිතනිය පාලි

ලබ්බා ඛොඤ්ඤා මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලබ්බා රාමනුජාචාර්යාණන්ගේ මහානායකධුරන්ධර
විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්ඡාචාර්යාණන්

ඉදුරුවේ උතතරානන්දාභිධාන

මහාඥානපීඨයේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සමපාදක මණ්ඩලය විසින්
සංශෝධිත වූ

ශ්‍රී බු. ව. 2549

රාජ්‍ය ව. 2005

Buddha Jayanti Tripitaka Series- Volume 2 (ii)

The Second Book in the
Vinaya-Pitaka

2

PĀCITTIYAPĀLI (II)

With the Sinhala translation by

Venerable Vidyāvisārada Pandita

Induruwe Uttarānanda

Mahānāyaka Thera of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

Revised and edited by

The Editorial Board of

The Thripitaka Translation Committee

නමෙකේස්ස හගවතෙකේබ්බධමේ අප්පට්භනඤාණවා 'ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තූන් 'ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජ 'ස ධම්ම 'සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බ 'ඤ්ඤානෙ සමමාස බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍ය වූ සිය ධර්මය හි නොපැකි ඥානචාර සහි වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරද විශාර වූ සිය සත්ව න් උත්ත වූ ධර්මය ඊශ්වර වූ ධර්මරා වූ
ධර්ම 'වාමී වූ තථාගත වූ සර්ව වූ සමම සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂ ක් සක්වලයන්හි සිය ආර්යයෙ ද සිය සත්පු යෙදේ
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනි !!!

බුද්ධජ ති තිපි ගුත්ථමාලා
පරිගණ ගත කර නොමාමිලෙ බෙදාහැරිම
මහා ධර්ම දානමය පුණ්ණක

“අපායුත තේස අමතස්ස ද් රා
යේ සෙතේතවත්තෙපමු 'චන් සද්ධං”

“කන් ඇත්ත හු සැදැහැ මු ත්ව
ඔවුන අමා දෙගාභීවා කරන ලදි”

අප භාග්‍ය අර්භ සමම සමබුදුර න් වහන්සේ හේ පථම අනුසාසන මෙහි ලා සි
කිරිම තිපි ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීල කරන්න වූ පින්වතුන්ට අභිව ද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැඟී ය.

සැම කල් ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව කිය කරන්න වූ සිය සම ා සමබුදුරජ
වහන්සේ ඉන්ගේ පලමු අනුශාසන , බුද්ධ රත්න කෙරෙහි ගෞරවකරන්න වූ
බුදුරජා වහන්සේ හේ සමම සම්බුදු බෙදේදී අදහන්න වූ කවර නම් පු ලයෙකු නොග
සළකා හිදිත් ද ? චතු වේශාරදත් සහිත වූ දශ බල සහි වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සවඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පේවා නිව අවබෝධකර ගැනී පිණිස
ධම්මානු ම පතිපදා ආරම් කරන පුද්ගල තු 'සද්ධ' නම් වූ ග්‍රණ අත්පොත ය
යන් අවධාරනය කරන සෙවක

මෙම තිපි ශ්‍රී සද්ධර් සැක නොගැසු ය. සැක කරමි හදාරන ලෙගෙකි ශිල්ප
ශාස්ත පවා පරිපූර්ණ ව නොහෙිති බව සි ඇති බැලීමේ නුව ඇත්තා ට දැක ගත
හැකි ය. පු ෂයා ශෙව්ඤ්ඤ බවට පමු වන්න වූ සද්ධා ධනය සහි ව (“සද්ධිධ චිත්
පුරි 'ස සෙට්ඨ”) මෙම ධර් රත්න පරිශීල කරන්නාහ සද්ධා අංගයෙන් ලැබී
යූ සියල්ල ලැබෙනු නොපැහැරි ය. එසෙමේ සි යෙන් ලැබී යූ කෙණිස ද
වීර්යය ලැබී යූ කෙටොඤ්ඤ සමාධිය ලැබී යූ කෙටොඤ්ඤ ප්‍රඥාවෙන් ලැබී යූ
කෙටොඤ්ඤ ලැබෙන පරි සද්ධ , සති, විරිය, සමාධි සහ පඤා යන පංච ධර්මය තමා තු
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවයාහිත ව ධර්මා බෙදේදියපිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධි 'යානයෙන් මෙම ධර් පු 'තක පරිශීල කළ යු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශවනයෙන් මග ඵල ලැබුවේ ම අධි ය. විමුක්තිය ලබන්න වූ කම වේදය පහක් වී 'තර කරන්න වූ අංගුත් පංචක නිපාතයේ 'විමුක්තා' සු යෙහි නිව ලබන කම වේ සතරක් ම ධම් දේශණාම සහ ධම් සවනමය පුණ කර ඇසුරින් සි වන බව පැහැදි කර ඇත. පස්වැනි කම වේද භාවනාමය පුණ කරම පගු කිරීම සාර්ථ වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතය වහන්සේ ගේ අනුශාසන පිළිපදි වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානු ම පතිපදා වඩන්න වූ සිය සත්ත , තෙකාලි වූ සිය දුකින් මි ලබන්න වූ අපර වූ අමර වූ අමා මහ නිව අවබෝධී පිණිස මෙම මහඟු පුණ කරම උපනිශ වේව !

ආර්යය වහන්සේ ශ්‍රී පහළවීමේ සිටි බැබළුව !
බුද්ධ ශාසනය දියු වර 'ඕනික වේව !
ලෙඹේන්න සෙත් වේව !

"අමතං දදෙවේ සෙඤ්ඤා, යෙධම් මනු ආසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාස කරන්නේද, හෙඤ්ඤානය දෙන්න ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ කරම
මෙරෝනිමිථ විධිවංස කරන්න වූ ලෙඳොවඳුතුම් ආලෙඤ්ඤා වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාස බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ සවඤ්ඤා ඥානයට ද මහා කුටු ආගුණය ද
පුපෙරෝපහාරය ම වේව !!!

කෙළලක්ෂ ක් සක්වලයන්හි සිය ආර්යයෙ ද සිය සත්පු යෙදේ
අපගේ පුණ කරම අනුමෙරේද වෙත්ව !!!

ශාසනානිව දී කාමී,
සමිත්ද රණසි හ.
2009.06.28

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:28 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

විනයපිටකේ
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි වි ග ධෙගා

විනයපිටකයෙහි
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි වි ග ධගය

**“තරාගතපසුවේදිනො හික්කවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිඤ්ඤනා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිතුරුකරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
ප්‍රසතාවනා	xvii-xxxii
සංඛ්‍යාත නිරූපණය	xxxiii
පාළි භාෂාව	xxxv
පාවික්‍යය පාළි - භික්ෂුනිවිභවන විසය සූචිය	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිච්ඡිතය	2-383
ගාථාදිපාද - අනුක්‍රමණිකා	—
සංඥානාම - අනුක්‍රමණිකා	385
විග්‍රහපදනු ක්‍රමණිකා	387-392
ඉද්ධාඉද්ධ නිරූපණය	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඝාජනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ පඤ්චකයෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවික්ඛියපාළි යයි. එය බුද්ධචර්යානී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි ද දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණි. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වැයන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිහඛය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි ‘භික්ෂුවිහඛය’ බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි ද ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨාන්තරානුසාරයෙන් දතහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - “බුද්ධං පච්චකඛාමී” යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ජට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද “පච්චාචිකඛාමී” යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිහඛයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි “පච්චකඛාමී” යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - “නිමකතීතෙ නිමකතීතසංඤ්ඤා” යනාදි වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශිෂ්‍යාපදාන්තරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ජට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨාන්තර වශයෙන් යොදා ලූමහ. 284 පිට - ගබ්භිනිවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: “තෙන ඔබා පන සමයෙන භික්ෂුවිහඛයා ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සා පිණ්ඩාය වරති” යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල “තා පිණ්ඩාය වරන්ති” යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා “සා පිණ්ඩාය වරති” යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතසාධන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායකපදප්‍රාජ්ඣ විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ගිචරාචාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දතිරිථාන මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂායෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවික්ඛියපාළි භික්ෂුවිහඛය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි ඔහුග්‍රැක මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවික්ඛියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිනි. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උදෙසාගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුධින් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයට රැදහවලා වෙහෙස නො බලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඊ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිනි. පයඝාප්තිශාසනප්‍රවේනික වූ කුශල හේතුයෙන් හැම දෙනා සුඛභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිනි.

මේවගට, ශාසනොදයකාරී,
ලබ්‍රහ්ම ලබ්‍ධිකානන්ද
මහානායකස්ථිර

1981 අගෝස්තුමස 22 දින
ත්‍රිපිටක කෘයාර්මයේ දී යැ.
115, විජයාරාම මාවත,
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අග්‍රහමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රය මහානායක මහාසංවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අගංගම විද්‍යාවන්ද්‍රපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඥාරාචායඤ්ඤ, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනෝදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඥර, ලබ්‍රගම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සංවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම්පියාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලෝක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

තිඟුල්ල—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සංවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම්පියෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචායඤ්ඤ, ශාසත්‍රාචායඤ්ඤ, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානන්ද සංවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගවුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සංවිරයන් වහන්සේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභියමාවාරික වූත් ආදිබ්‍රහ්මවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයෙහි පැවසෙන බව දතයුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡි - පටිච්ඡි දෙගත්ති ඇතුළත් සිකපදත් මහවග - සුඵවග දෙගත්ති ඇතුළත් සිකපදත් අධිශීලයට අයත්බව මැනවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරික විසින් ද කොටසක් වාරික විසින් ද පිරියයුතු නු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලොකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ද වාරික - වාරික විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදී. මෙහි වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිඪා පරිසුරෙතබ්බ සිලං" යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිඪා අකරණෙන පරිසුරෙතබ්බ සිලං" යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය අධිසිල නම්නුත් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදී. "සඤ්ඤාපසාදානං පාතිමොක්‍ෂසංවරසිලං" යනු කී හෙයින් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලයත් "සතිපසාදානං ඉන්ද්‍රියසංවරසිලං" යනු කී හෙයින් සිතිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීලයත් "වීරියපසාදානං ආර්ථපාරිසුද්ධිසිලං" යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආර්ථ පාරිසුද්ධිශීලයත් "පඤ්ඤාපසාදානං පච්චයසනතියසිකසිලං" යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසනතියිත්‍රිකශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවැද හීනියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය ම බව ධම්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභංගයත් භික්‍ෂුණි සුත්තවිභංග විභංගයත් යන උභයොවිභංගය ම සුත්තවිභංග නාම යෙතුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුදුප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභංග නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයත් විභංග සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියත් දෙක ම සුත්තවිභංග යැ යි දත යුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභංගය පාරාජික පාළි - පාචිත්තිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදි ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අර්ථ විවරණය කරනලදු වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියත් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභංග නාමය පාරාජික පාළියට හා පාචිත්තිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සධ්‍යාදියෙය - අනියත - නියායනිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභංගයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභංගයට ඇතුළත් පාචිත්තිය - පාච්ඡෙසනිය - සෙවිය - අධිකරණසමර්ථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තැ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණි විභංගයට

ඇතුළත් පාරාජික - සඛ්‍යාදියෙස - නිසංකය - පාවික්කය - පාවිදෙසනිය - සෙවිය - අධිකරණසමර විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුභතච්ඡාසයට අයත් වෙයි. ග්‍රන්ථ විසින් පාවික්කයපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විවසන විට සුභතච්ඡාසය උභතො ච්ඡාස නම් වෙයි. "සුභත ච්ඡාසෙති පද්‍යාජනියෝ" යනු චිකාගතවචන බැවින් පද්‍යාජනියට පමණක් ද සුභතච්ඡාස යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබෙදීම කොට ඇති බැවින් පද්‍යාජනියට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පෙනෙයි. උභතො ච්ඡාස පරියාපනන සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥප්ත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නම්නුදු හඳුන්වත්. මෙහි භික්ෂුය යුතු බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නමු. "සබ්බාපි උභතො ච්ඡාසපරියාපනනා සිකඛාපද පණ්ණාසකි සෙකඛපණ්ණාසකීති වුත්තාති ගහෙතබ්බා" යනු එහෙයින් කියන ලදි;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුභතච්ඡාසයෙහි ලා පනවා යප්පාපකති වදළ ආපකති සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සඛ්‍යාදියෙස යැ පුලලවට යැ පාවික්කය යැ පාවිදෙසනිය යැ දුක්කට යැ දුක්ඛාසිත යි. මෙහි පාරාජිකාපකත්තය පළමුවැන්න යි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. "පාරාජිකොති පරාජිතො පරාජයං ආපනෙනා" යනු අවිකරාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිතො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිදු යි. පරා උපසර්ගයෙහි පකාරස් අකාරයට වෘද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්මාරියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවිනි. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කම්මාකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිදුවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපකති - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පෙනෙයි. "අට්ඨානමෙතං ආනන්ද අනවකාසො යං තථාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජිපුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤාතං සමුග්ගෙනායා" යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. "ආපකතිං තං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකං" යන තන්හි මෙන් ආපකත්තයෙහි පවතී. "න මයං පාරාජිකා, යො අවගමො යො පාරාජිකො" යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපකති - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි "යො තං අතික්කමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපකත්තය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි "යො තං අප්පාපජ්ජති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ අවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපකත්තය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි "සුගගලො

1. විමේසිනොදනිවකා 482 ටිප්ප
2. විමේසිනොදනිවකා 372 ටිප්ප
3. භමේතපාසාදිකා 185 ටිප්ප

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනො, තසමා පාරාජිකොති වුවහි” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරදවනලද්දේ පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි ද:

“පාරාජිකනති යං වුත්තං තං සුණොති යරාතරං
වුත්තො පරදොධා හට්ඨො ච සඤ්චො හි නිරික්කතො
සංවාසො ච තති. නත්ථි තෙනෙතං ඉති වුවහි”

යනු වදන. ආපක්‍ෂ්‍ය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරාජිත වේ ද වුත්ත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන් ඉෂට වූයේත් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සක්කම්මයෙන් දුරු කෙළේත් වේ ද ඔහු හා එකකම්මාදිසංවාසය නැතිකරමින් වෙයි. ඒ කාරණයෙන් මේ ආපක්‍ෂ්‍ය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

සක්කාදියෙසාපක්‍ෂ්‍යය දෙවැන්න යි. ආපක්‍ෂ්‍යෙන් නැගීසිටීම සඳහා මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සක්කයා කැමති විය යුතු නු යි සක්කාදියෙස නම් වෙයි. “සඤ්චො ආදිගි වෙච සෙසෙච ඉච්ඡිතආබ්භ අසාති සක්කාදියෙසො” යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අට්ඨකරාව “ඉමං ආපක්‍ෂිං ආපක්‍ෂිතො වුට්ඨාතු කාමසසයනං ආපක්‍ෂිට්ඨානං, තසය ආදිගි වෙච පරිවාසදනාත්‍යය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣේ මානතදානාය මූලාය පටිකසයනෙන වා සහමානතදානාත්‍යය, අවසානෙ අබ්බාතත්‍යය ච සඤ්චො ඉච්ඡිතආබ්භො” යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගීසිටුනා රිසියහුට යම් ඒ ඇවතින් නැගීසිටීමක් වේ ද, ඒ නැගීසිටුට මුල දී ම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ශෙෂ වූ මධ්‍යයෙහි මානත දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානත දීම පිණිස ද, අවසන්හි අබ්බාතය පිණිස ද සක්කයා කැමැති විය යුත්තේ යි. මෙහි ලා එක ද කම්මයක් සතුන්ගෙන් වෙන් වූ කළ නො හැකි නු යි ආදියෙහි ද ශෙෂ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගී-
සිටුට සක්කයා කැමැති විය යුතු මැ යි. එහෙයින් ම “සඤ්චො තසයා ආපක්‍ෂිතො පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසාති, මානතං දෙති, අබ්බොති, න සම්මානුලා න එකපුගගලො, තෙන වුවහි සක්කාදියෙසොති” යනු කීහ. සක්කතෙම ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි. මුලට අදීයි. මානත දෙයි. අබ්බාතය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත් නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සක්කාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි ද:

“සක්කාදියෙසොති යං වුත්තං තං සුණොති යරාතරං
සඤ්චො දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසාති
මානතං දෙති අබ්බොති තෙනෙතං ඉති වුවහි”

යනු වදන, සක්කාදියෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සක්කයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානත දීම ද අබ්බාතය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සක්කාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනල සාසාදිකා, 370-71 පිටු
2. සමන්තපාසාදිකා - 371 පිටුව

පුලලව්‍යාප්තිය තෙවැන්නයි. පුලලව්‍ය නම් දේශනාගාමීන් ආපණ්ණ අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “පුලලා ව සො අව්‍යො චෙති පුලලව්‍යො” යනු කම්භාරය සමාසභාෂා බැවින් පුල වූයෙන් හේමනුයි අව්‍ය වූයෙන් හේමනු යි පුලලව්‍ය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප වීමෙන් හා පූර්ව ඵකාරය උභාරය හුඟ වීමෙන් පුලලව්‍ය යනු සිදුයි. මේ ආපණ්ණ උභයවිභක්තියෙහි ගරුකාපණ්ණිත්තේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනත්ති ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“පුලලව්‍යනති යං චූතං තං සුභොති යථාතථං
ඵකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ච තං පතිගණනති
අව්‍යො තෙන සමො නත්ති තෙනෙතං ඉති වුවති”

යන පරිවාරපාළිගාරාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකිය යුතු යි. පුලලව්‍ය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක්හුගේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙයීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත පුලලව්‍ය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහස යි.

පාවික්ඛයාපණ්ණය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවික්ඛිය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුද්ධපවිති අදහස්කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමුකොට නිසඳා පසු වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුද්ධපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙයීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවික්ඛයාපණ්ණයට ඇතුළත් වෙති. පාවික්ඛිය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පානෙතීති පාවික්ඛියං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නු යි පාවික්ඛිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවික්ඛියනති යං චූතං තං සුභොති යථාතථං
පානෙතී කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරජකති
විතකසමෙමාහනට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුවති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවික්ඛියැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නු යි ආර්යමාර්ගය වරදවා නු යි සිත මුළාකරන කරුණක් නු යි මේ ඇවැත පාවික්ඛිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උභය විභක්තියෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්ෂුවිභක්තියෙහි ශුද්ධපවිති අනුදෙකක් ද, භික්ෂුභිවිභක්තියෙහි ශුද්ධපවිති එක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවික්ඛියාපණ්ණිය නමින් සර්භාපණ්ණිකයෙහි ලා සැලකිය යුතු යි.

පාවිදෙසනීයාපණ්ණය පස්වැන්නයි. මෙහි පාවිදෙසනීය නම් “පවිදෙසෙතබ්බං පාවිදෙසනීයං” යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනයට යුතු ඇවැතෙකි. “භාරග්ගං ආවුසො ධම්මං ආපණ්ණිං අසප්පායං පාවිදෙසනීයං තං පවිදෙසෙමී” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ භාරග්ගාපණ්ණිය පාවිදෙසනීය නමින් ම වදළහ. මේ ආපණ්ණය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇඳපෑමෙන් විවරණය කළයුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුකසේ ලත් බොහුනක් තමා මැ සියතින් පිළිගෙන වළඳන මහණහට ගැරහිය යුතු වෙයි. නිමැනුමක් ලත් ගෙවල්හි වළඳන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැති දිළිඳු සෙබ සමමුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොහුක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤාන උදෙසා පනවන ලද භාරයාපනක් සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤාන අරභයා පනවා වදල භාරයාපනක් අවෙකි. නො නැ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමානාය කළ ගිනෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාවිදෙසනියාපනක් නමින් වදලහ. මේ ආපක්කය ද දෙයනාගාමීනි ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛාපක්කය සවැන්න යි. මෙහි දුක්ඛය නම් "දුට්ඨ කතං දුක්ඛයං" යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදල ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කිහ. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛයන්හි යං වුක්ඛං තං සුඤ්ඤානි යථාතරං
අපරදධං විරුද්ධඤ්ඤානං ඛලිකං යඤ්ඤානං
යං මනුෂ්‍යෙසා කරෙ පාපං ආච්චි වා යදිවා රහො
දුක්ඛයන්හි පවෙදෙනති තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

දුක්ඛය යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදල පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛය යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඡේදන යැ විනය යැ ඤාන යැ ඤානි යැ පච්ඡික්ඛ යැ යි අවච්ඡාදන වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්ඛය නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්ඛය නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පච්ඡික්ඛ වස්තුවක් දුකුළා වස්තුවක් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛය නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවක් සපර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දශවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඡේදන දුක්ඛය නම් බුදුන් වසින් නො කළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. විනය දුක්ඛය නම් විනයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුච්චි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව විනයදුක්ඛය නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛය නම් සබ්බගේදය පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දන් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. මනොසංසාදිකා 225 පිටුව, සාරසාදිකා 501 පිටුව

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඥාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පණ්ඩිතමනුභාෂණකම්යන්හිත් භික්ෂුණීන්හට නියමිත ඡට සමනුභාෂණකම්යන්හිත් (ඵකොළොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්යන්හි) ඥාතිය භූමිමෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අරිට්ඨ සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණීන්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද චණ්ඩකාළි සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ය නියමිත බව අර්ථකරා ටිකාදියෙහිත් දක්වෙයි. පටිසංවදුකකට නම් වස්ථිසිම් ආදියට ප්‍රතිඥා දී ඵය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයන් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවන්ට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිතාපක්ඛය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආත්‍මාශ කරන අදහසින් තොර වූ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිටි වචන යි. ඕමසවාද පටිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආත්‍මාශාදියෙන් තොර වූ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පටිසන් නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛාසිතන්ති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤාති යථාතරං
දුඛාසිතං දුරාහටං සධිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං
යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහන්ති තෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යන කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් ඵය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිටි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතිගේ ගරහත් නම් තෙල වචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපක්ඛී වශයෙන් සත්ත් පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සප්තාපක්ඛී මැයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්ධස සප්තාපක්ඛීකෘත්‍යං වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. තුලැයි - දුබැයි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපක්ඛීකෘත්‍යං වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොක්ඛපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන් භික්ෂුනමක් පරිච්ඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුළුමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිච්ඡි ඇවැත් ඡේද්‍යාගාමී විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ධීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැති සිටීමට වත්මානත් පුරා ශුඛාත්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. ඵහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුඤ්ඤාගාමී විසින් ද, සෙසු තුලැයි - පටිති - පිළිදෙස්නී - දුකුළා - දුබැයි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපක්ඛියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාවාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. ඵහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දේශනාගාමී විසින් ද විනයෙහි සදහන් වෙයි. මෙසේ සප්තාපක්ඛීන් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසීම දෙකක් සුගත වීමයෙහි පැනෙයි. පාතිමොක්කුදෙය: ඔවාදපාතිමොක්කුද්දෙය යැ ආණාපාතිමොක්කුද්දෙය යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔවාදපාතිමොක්කුද්දෙය යට්ටිඟු බුදුවරයෝ ම උදෙසති. ආණාපාතිමොක්කුද්දෙය හිසු - හිසුණි උගතොසකයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි පාතිමොක්කුදෙය යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්කුද්දෙය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්කය වනාහි හිසුප්‍රාතිමොක්කය යැ හිසුණිප්‍රාතිමොක්කය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. හිසුප්‍රාතිමොක්කය නිදනුද්දෙය යැ පාරාජිකුද්දෙය යැ සකාදිසෙසුද්දෙය යැ අනියකුද්දෙය යැ විසාරාද්දෙය යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. හිසුණි ප්‍රාතිමොක්කය වනාහි නිදනුද්දෙය යැ පාරාජිකුද්දෙය යැ සකාදි-සෙසුද්දෙය යැ විසාරාද්දෙය යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. හිසුණින්හට අනියතාපක්‍යක් නැති බැවින් අනියකුද්දෙය නැති. පූර්වොක්ත උද්දෙය පක්‍යකය එකක් පාසා මෙහි ලා හසුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුදෙය නම්: නිදනය උදෙසීම යි. "සුණාකු මෙ හතෙක සකො... ආවිකානිසය එසුහොති. තසායසමතො පුච්ඡාමි කච්ඡිසු පරිසුද්ධා දුතියපි පුච්ඡාමි... තසො තුණි එවමෙතං ධාරයාමි" යැ යි කියා උද්දියා මො ආයස්මත්තො නිදනං" යනාදි ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුභ (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුභ ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැති.¹ "නිදනං උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං පයමො පාතිමොක්කුද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්කොද්දෙය යි. "සුණාකු මෙ අයො" යනු ආදි කොට ඇති ලෙසින් හිසුණිප්‍රාතිමොක්කයෙහි නිදනුද්දෙය දතයුතු යි.

2. පාරාජිකුදෙය නම්: හිසුණිහඬයෙහි වදළ පරිජි සිකපද සතර උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාජිකුද්දෙය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං දුතියො පාතිමොක්කු-ද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්කොද්දෙය යි. හිසුණි සකයාට පනවන ලද පරිජි අට ඇතුළත් කොට හිසුණි ප්‍රාතිමොක්කයෙහි පාරාජිකුද්දෙය දත යුතු යි.

3. සකාදිසෙසුදෙය නම්: හිසුණිහඬයෙහි වදළ සහවෙසස් සිකපද තෙළෙස උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසසුන් උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සකාදිසෙසුද්දෙය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා තෙරස සකාදිසෙසෙ උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං තතියො පාතිමොක්කුද්දෙයො" යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්කො-ද්දෙය යි. මෙහෙණින්හට පනවා වදළ සහවෙසස් සතළොස් ඇතුළත් කොට හිසුණි ප්‍රාතිමොක්කයෙහි සකාදිසෙසුද්දෙය දතයුතු යි.

4. අනියකුදෙය නම්: හිසුණිහඬයෙහි වදළ දෙඅනියක සික-පදයන් උදෙසීම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුඛ ශබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිංචා වත්තාරි පාරාජිකානි උද්දිසිංචා තෙරස සංඝාදිසෙසෙ උද්දිසිංචා ථෙව අනියතෙ උද්දිසිංචා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං චතුස්සො පාති-මොක්ඛදොසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුරී ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙසය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම්:

“අනියතොති යං චුත්තං තං සුභොති යථාතථං
අනියතො න නියතො අනෙකං සිකතං පදං
තිණ්ණමඤ්ඤතරං යානං අනියතොති පවුච්චති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡි-සභවෙසෙස්-පච්චි යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවැත් එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීව යි.

5. වික්ඛාරදොසය නම්: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයත් නිදනායන් සතර පරිච්ඡිත් තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් තිස් නිසඟිපච්චිතින් දෙඅනු ඉඳා පච්චිතින් සතර පිළිදෙස්නින් සෙබ්බාත් සජ්ඣාධිකරණ සමරයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම් වෙයි. “වික්ඛාරෙන්ව පඤ්චමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්චම ප්‍රාතිමොක්ඛාදොසය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම වික්ඛාරදොසය යි.

මේ වික්ඛාරදොසයට ඇතුළත් නිසංසය-සෙබ්බ-අධිකරණසමර යන වචන පිළිබඳ චිත්තයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසංගහිය නම් සබ්බසංහිතං හෝ ගණයාහිතං හෝ පුද්ගලයකුහිතං හෝ නිසංසජනය කළ යුතු බව යි. නිසංගහිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමියට නමෙකි. “අථවා නිසංසනං නිසංගහියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බසං විනයකමමයෙතං නාමං” යනු අභිකරා-ගතවචන යි. නිසඟි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සබ්බසංහිතං හෝ ගණයාහිතං හෝ පුද්ගලයකුහිතං හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසංසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමිය යි. “නිසංගහියමයං අස්මිති නිසංගහියමිඤ්චව කිර තං පාචිකතිං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසංසජනය මේ ආපක්ඛයට ඇත් නු යි නිසංගහිය නම් වේ. ඒ කුමක් ද? පච්චි ඇවැත් යි. මෙසේ බලන විට නිසංගහිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමියටත් ඉන් නැගුණු පච්චි ඇවැත්වත් නම් වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පච්චි ඇවැත් දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසංගහියනති යං චුත්තං තං සුභොති යථාතථං
සංඝමපේක්ඛි ගණමපේක්ඛි එකකයොව එකතො
නිසංසජිකාන දෙසෙති තෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙයින් දැනගත හැකිය.

සෙවිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුදු ත්‍රිශික්ෂ-
යෙහි හික්මෙන - ශෛක්ෂ පුද්ගලයාහට මේ සෙවිය ධර්මය
මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අත් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සෙවියනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානි යථාතථං
සෙබ්බා සිකමානසස උජුමග්ගානුසාරිනො
ආදිපෙතං වරණංඤ චුඛං සංයම සංවරො
සිකමා එතාදිසි නස්සි තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

යනු වදන. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
ද පැවිදි ශෛක්ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
බැවින් ද මෙය හා සමාන අත් සිකපෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
සෙකභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
සමාවාරයට ද මේ සෙවියධර්මයේ අතිශයින් උපකාර වෙත් මැ යි.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වීසින් මේ සෙවියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වහ්නසංකප්පයෙහි
වදන වත් ද හික්මිය යුතු බැවින් සෙවිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිවර්තයක් නො කරන ලදී.
වාරිත්‍රනය දක්වනු පිණිස ද “යො පන භික්ෂු ඔලමෙබ්බෙනා
නිවාසෙයා දුක්ඛං.” යි නො වදා “සිකමාකරණියා” යනු වීසින්
පාළිය ආරෝපිත යි. පදභාජනියෙහි වනාහි “ආපතති දුක්ඛංයා”
යනු වදන බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
දායුතු යි.¹

අධිකරණසමර නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසතුන්හට අවිශේෂයෙන්
සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුර්විම පිණිස පනවා වදන සන්දෙන යි.
“වතුබ්බිධං අධිකරණං සමෙතති වුපසමෙතති අධිකරණසමරං”
යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවෘද්ධ
අධිකරණයන් ශමනය කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපශමනය කෙරෙත් නු යි
අධිකරණ සමරයේ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
අමුඛාවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණය යැ යෙභ්‍යාසසිකා යැ තස්සපා-
පියාසිකා යැ තිණුවසාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
සම්මුඛාවිනය නම් සඛ්‍යසම්මුඛතාදි හමුවීම සතරෙකින් ශමරය
කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපක්කයෙකින් චෝදනා කරනු
ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති වතුර්ථ
කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ශමරය කිරීම යි. අමුඛාවිනය නම්
උමතු කමින් යුතු මහණක්හු ඉන් මීදී සැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
තමා කළ නො මහණකම් ගැන චෝදනා නො කරනු පිණිස
යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිවතුර්ථකම්යෙන් අමුඛාවිනය දීමෙන්
ශමරය කිරීම යි. පටිඤ්ඤාතකරණ නම් හික්ෂුතමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහච්ඡෙදයේ ඇවතකින් නැගීසිටීමට පිරිවෙස්
වත් මානත් පිරිම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමරය යි.
යෙභ්‍යාසසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදි හික්ෂුන්ගේ වචනය පරිදි
සිදුකරන ශමරය යි. තස්සපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
මෙණක්හට ඥප්තිවතුර්ථකර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමරය යි.

1. පාරසදීපනී 879-880 8වූ වීර්ණිතොද්ධි 339 8වූ0

2. සමනලපාසාදිකා 669 8වූ0

නිෂ්චයාරක නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡිද්ධ සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ගෘහිභික්ෂුසංයුක්ත ඇවැත් හැර තණපත් ආදියෙකින් අගුවී වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සතුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥප්ති ද්විතීය කර්මයෙන් සියුකළ යුතු ශමරය යි. මෙසේ සප්තාධිකරණශමරය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂ්‍ය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුද්ධසුන් පවත්නේ වෙයි. “විනයානිසංය” අධිශීල සංඛ්‍යාත ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපත් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම ශාසන විරෝධීයට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂ්‍ය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුද්ධසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීවිතය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දකයුතු ය. උභතොච්ඡායයෙන් බන්ධනවිනයත් සොළස පරිවාරයත් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පහත දක්වෙන යුත්‍ර-පායයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරත්‍යාය සංවරො අවිපට්ඨාරත්‍යාය අවිසංවිසාරො පාමුඡ්ජත්‍යාය පාමුඡං පිතත්‍යාය පිති පසංඛත්‍යාය පසංඛධි සුඛත්‍යාය සුඛං සමාධත්‍යාය සමාධි යථාභුතඥාණදස්සනත්‍යාය යථාභුතඥාණදස්සනං නිබ්බිදත්‍යාය නිබ්බිද විරාගත්‍යාය විරාගො විමුක්තත්‍යාය විමුක්ති විමුක්තිඥාණදස්සනත්‍යාය විමුක්තිඥාණදස්සනං අනුපාද පරිනිබ්බානත්‍යාය, එතදත්‍යා කථා එතදත්‍යා මනනනා එතදත්‍යා උපනිසා එතදත්‍යා යොනාවධානං යදිදං අනුපාද විතත්‍යා විමොක්ඛත්‍යා”¹

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ධාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආර්ථි විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පව පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්‍රතිසාරය (පසුතැවිල්ල නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමෝදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමෝදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රශ්නබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය විතන දර්ශනයන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රශ්නබ්ධි කායික චෛතසික සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විනේකකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඥානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙන්නාදාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඥානදර්ශනය අනුපාදපරිනිව්‍ර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිව්‍ර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකරාව මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. විනයමත්ත්‍රණය මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරත්‍යාය” යනාදී පරම්පර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රොතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපත් නුවණ ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්හත්ඵලසංඛ්‍යාත විමොක්ඛය ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වෝක්ත සූත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානසෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පශ්‍රැත භික්ෂූන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණෙක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකරාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්හත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්තා මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වෙනිවාසානුස්මාතිඥානාදී ත්‍රිවිද්‍යාවතට පැමිණෙන බව ද ඒ ත්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකරා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාපිකරායෙන් ම පැහැදිලි වෙයි.

මේ වනාහි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළියෙහි වේරඤ්ඤ කණ්ඩයැ පාරාජික කණ්ඩයැ සංඛ්‍යාදිසෙය කණ්ඩයැ අනියත කණ්ඩයැ

නිසසංඝිය කණ්ඩය යැ යි කාණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාඥය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වේරගොඩ අමරමොළි යථවිරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාවික්‍යපාළිය වනාහි බුද්ධයා පාටිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභංගයෙන් අවශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනීවිභංගයට අයත් පාරාජික යැ සත්තරසක (සංඛ්‍යාදිසෙය) යැ නිසසංඝිය යැ බුද්ධයා පාටිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උග්‍රවිභංගයට අයත් කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත මේ පාවික්‍ය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂූන්හට පනවා වදළ ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද දෙඅනුචෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධයා නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නී සිකපද සතරක් ද, සෙවිය ධර්ම පන්සැත්තැවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනීවිභංගයෙහි සිරුපයෙන් මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජි සිකපද සතරක් ද සභවෙසෙස් සිකපද දශයක් ද නිසභි සිකපද දෙළොස්කින් ද ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද සයානුවක් ද ස්වරූපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නී සිකපද සහිත පෙය්‍යාලමුඛ-යෙන් වදළ සිකපද සත දස පිළිදෙස්නී සිකපද අටක් ද සෙවිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සහිත දෙකක් ද සජ්ඣ අධිකරණ ශමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂූන්හට පනවා වදළ පරිජි සිකපද සතර ද සභවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසභි සිකපද අටළොස්කින් ද ශුද්ධ-පච්ඡි සිකපද සැත්තැවක් ද, සෙවිය ධර්මයන් පන්සැත්තැව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණී විභංගය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාවික්‍ය පාළිය කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත කොට සංඛ්‍යායනා කළ බව පැහැනි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

සිරිසුච්ඡන් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුද්ධජයන්ති වර්ෂය නමින් බෞද්ධන් අතර
 බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නමින්තෙත් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් **ලබ්බා බෞද්ධමණ්ඩලය** නමින් ප්‍රබල
 ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදී. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් ස්ථිරවරුනට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අග්‍රාමාත්‍යධුරය දුරු ශ්‍රීමත් ජෝන් කොකලාවල
 මන්ත්‍රීස්වරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට හා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංකාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අනිශ්චිත කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දාර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යයි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යයි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දාර්ථය අර්ථකථාවකට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුවාදයත් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදාලීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තත්හි වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි ද දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවෛර්ථයට වඩා පැතිරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදළ ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකථාවිකාර්ථය පැරණි
 මහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකථාවිකානුසාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභය සපුරාලිය නො හෙන බව දත යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනකුන්හට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකථාවිකා පරිශීලනයෙන්
 තදවිප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

ලපකාතිසමානි මේ පාඨකිය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මාද්‍ය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වර්ජුරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

භක්‍රමිත. එවකට සංස්කෘතික කායාංශයේ සහකාර සම්පාදක ඇම්. ඇන්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාචික්‍යපාළි පුස්තකාල පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිනි. මෙසේ ආවශ්‍යය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශෝධනය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැගීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායාංශයට ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවෙණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බටුවිට නන්දරාමාභිධාන මහා සථිවර පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සථිවරනම යි, මේ නම පේරාදෙණි දිස්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්‍ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැදීම සථිවර නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟු මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැදීම සථිවර නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මද්‍රව්‍යය කුශලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවර්තනය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවර්තනභාරය දරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුමාත්පත් පිරිස් මහතාණන්හට පුස්තකාල පොත සමග බාර කළමිනි.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කායාංශය දෙමටගොඩ පටිපාටිකර චිත්තාසනායකයාට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවාසී පරවාහාර සිරිවර්ධන-ඤාණාභිධාන නායක මහාසථිවරපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඬිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවෙණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත බලාකුසලාභිධාන මහා සථිවරපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්‍ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවිලේ අමරවංසාභිධාන නායක සථිවර පාදයන් වහන්සේ මේ ශෝධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්නම මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කරමින් මුද්‍රණයට සුදුසු පරිදි සකස් කළමිනි.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහාර නායක සවාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායාංශය නතරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක චාරිකාරාමයට ගෙන යන ලදුව එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ ව්‍යක්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්ථානෝචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දකුමිනි.

ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලයේ ලෙඛකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරණවුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියලුම නඟා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම සුගතබන්ධු සභික නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අරියකිකි සභික නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ශෝධාපත්‍රාදිය බැලීමෙන් ද උනන්දුරණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුක්‍රමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලයේ දක්ෂ විවික්ෂණ මහාසභිකයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටුනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිශාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙත හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලකිසිස මාහිමි කුමාටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වැ වැඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මඟ යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාචාර්ය රක්ෂකවැවේ සිරිසඬමමවංස මාහිමිකුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වැ වැඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලවංස අනුනායක හිමිකුමාටත් මා හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදානය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායාංගයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායාය සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු විදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දාමය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මෙවන්,

ශාසනසථිකාමී,

ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤානිකායේ මහානායක සභික

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
1981 ජූලි 31.

සංඝකත නිරූපණය

සි: සිංහලාඥර, පුස්තකාල පොත්

සිවු. 1, 1910 වුදුණය. බෙත්තර සඳාතිසා සථවිර සංස්කරණය

සිවු. 2, වු: 2472 වුදුණය. බෙරුවල බෙඩාසිරි මහාසථවිර සංස්කරණය

මජ්ඣ: වුරුමරට ඡට්ඨසංගීති සංස්කරණය

සා: තායාඥර වුදුත පාචිකතිය පාළි

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ a ඉ i ඊ ඊ උ u ඌ ඌ ඍ ඍ ඔ ඔ

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa			
ටta	ඨtha	ඩḍa	ඬḍha	ණṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ළla	ආṇa
කka	කාkā	කිki	කීkī	කුku	කූkū	කෙkē	කෝkō
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhē	ඛෝkhō
ගga	ගාgā	ගිgi	ගීgī	ගුgu	ගූgū	ගෙgē	ගෝgō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ ඤ ka	ත් ra	මම් mpa
කඛ kha	භභ bha	ද් dda	මඞ mba
කා kya	ඤ ca	ඳ් dha	මඞ mba
ත් tri	ඤ ඡ cha	ද් dra	මම් mma
ත් kva	ඤ ජ ja	ඳ් dva	මම් mma
ත් khya	ඤ ඣ jha	ධ් dhva	යා, යා yya
ත් khva	ඞ ṅa	න් nta	යා yha
ග් ga	ඞ, ඞ ṅha	න් ntha	ලා la
ග් gha	ඞ ḍa	න් nda	ලා lya
ඞ ṅka	ඞ ḍḍha	න් ndha	ලා lha
ග් gra	ණ ṇa	න් nna	ව් vha
ඞ ṅkha	ණ ආ ṇa	න් nha	සා ssa
ඞ ṅga	ණ භ ṇa	ප් ppa	සා sma
ඞ ṅgha	ණ, ඞ ṇda	ප් ppha	සා sva
ඞ cca	ත් tta	බ් bba	හ් hma
ඞ ccha	ත් ttha	බ් bbha	හ් hvha
ජ් ja	ත් tva	භ් bra	ළා lha
ඤ jha		මම් mpa	

ආ a ඉ i ඊ ඊ උ u ඌ ඌ ඍ ඍ ඔ ඔ

පාච්ඤානිපාළි

විසය සූචි

භික්ෂුනීවිභවෙයා

1 පාරාජිකකණ්ඩො 2-29

1-1. පදම පාරාජිකං	..	1 - 13
1-2. දුතියපාරාජිකං	..	14 - 19
1-3. තෘතියපාරාජිකං	..	18 - 25
1-4. චතුස්සපාරාජිකං	.	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඤ්ජායෙය) 30-91

2- 1. පදමසඤ්ජායෙයො	..	30 - 35
2- 2. දුතිය	..	34 - 41
2- 3. තෘතිය	..	40 - 49
2- 4. චතුස්ස	..	48 - 53
2- 5. අඤ්චිම	..	54 - 57
2- 6. ඡතිය	..	58 - 63
2- 7. සත්තම	..	62 - 69
2- 8. අඤ්චිම	..	70 - 73
2- 9. නවම	..	76 - 81
2-10. අසම	..	82 - 91

3. නිසසග්ගියා 92-133

3- 1. පදමනිසසපදං	92 - 97
3- 2. දුතිය	96 - 99
3- 3. තෘතිය	100 - 103
3- 4. චතුස්ස	104 - 107
3- 5. අඤ්චිම	106 - 109
3- 6. ඡතිය	110 - 113
3- 7. සත්තම	112 - 115
3- 8. අඤ්චිම	116 - 119
3- 9. නවම	118 - 121
3-10. අසම	122 - 125
3-11. චිකාදසම	124 - 129
3-12. අනිදසම	128 - 131

විසය සූචි

4. පාඨපතිකාංගය 134-371

4-1 ලසුනවග්ගො 134-157

1. පටමයිකකපදං	..	..	134 - 137
2. දුතිය	..	..	138 - 139
3. තතිය	..	..	138 - 141
4. චතුස්	..	..	140 - 141
5. පඤ්චම	..	..	142 - 145
6. ඡට්ඨ	..	..	144 - 147
7. සත්තම	..	..	146 - 149
8. අට්ඨම	..	..	150 - 153
9. නවම	..	..	152 - 155
10. දසම	..	..	154 - 157

4-2 අනට්ඨකාරවග්ගො 158-183

1. පටමයිකකපදං	..	..	158 - 161
2. දුතිය	..	..	160 - 163
3. තතිය	..	..	162 - 165
4. චතුස්	..	..	166 - 169
5. පඤ්චම	..	..	168 - 171
6. ඡට්ඨ	..	..	172 - 175
7. සත්තම	..	..	174 - 177
8. අට්ඨම	..	..	178 - 179
9. නවම	..	..	180 - 183
10. දසම	..	..	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1. පටමයිකකපදං	..	..	184 - 185
2. දුතිය	..	..	184 - 187
3. තතිය	..	..	188 - 191
4. චතුස්	..	..	192 - 193
5. පඤ්චම	..	..	194 - 195
6. ඡට්ඨ	..	..	196 - 197
7. සත්තම	..	..	198 - 199
8. අට්ඨම	..	..	200 - 201
9. නවම	..	..	202 - 205
10. දසම	..	..	204 - 207

විසය සූචි

4-4 කුට්ටවලගො 208-233

1.- පටමසිකුබපදං	..	..	208 - 209
2.- දුතිය	..	..	208 - 211
3.- තතිය	..	..	212 - 215
4.- චතුසු	..	..	214 - 217
5.- පඤ්චම	..	..	216 - 221
6.- ඡට්ඨ	..	..	220 - 225
7.- සත්තම	..	..	224 - 227
8.- අට්ඨම	..	..	226 - 229
9.- නවම	..	..	228 - 231
10.- දසම	..	..	230 - 233

4-5. විසායාගාරවලගො 234-255

1. පටමසිකුබපදං	..	..	234 - 237
2. දුතිය	..	..	236 - 239
3. තතිය	..	..	238 - 239
4. චතුසු	..	..	240 - 241
5. පඤ්චම	..	..	240 - 245
6. ඡට්ඨ	..	..	244 - 247
7. සත්තම	..	..	246 - 249
8. අට්ඨම	..	..	248 - 251
9. නවම	..	..	250 - 253
10. දසම	..	..	252 - 255

4-6. ආරාමවලගො 256-281

1. පටමසිකුබපදං	..	..	256 - 259
2. දුතිය	..	..	260 - 263
3. තතිය	..	..	262 - 265
4. චතුසු	..	..	266 - 269
5. පඤ්චම	..	..	268 - 271
6. ඡට්ඨ	..	..	270 - 271
7. සත්තම	..	..	272 - 273
8. අට්ඨම	..	..	274 - 275
9. නවම	..	..	276 - 277
10. දසම	..	..	276 - 281

පිසය සූචි

4-7. තබවීම්පොත් 282-313

1.	පටමසිකාපදං ..	282 - 285
2.	දුතිය ..	284 - 287
3.	තතිය ..	286 - 291
4.	වතුසු ..	290 - 295
5.	පණ්ණිම ..	294 - 297
6.	ඡන්ද ..	296 - 301
7.	සන්නම ..	302 - 307
8.	අට්ඨම ..	306 - 309
9.	නවම ..	308 - 311
10.	දසම ..	310 - 313

4-8. කුමාරිභූතවග්ගො 314-349

1.	පටමසිකාපදං ..	314 - 317
2.	දුතිය ..	316 - 321
3.	තතිය ..	320 - 325
4.	වතුසු ..	326 - 327
5.	පණ්ණිම ..	328 - 333
6.	ඡන්ද ..	332 - 335
7.	සන්නම ..	334 - 337
8.	අට්ඨම ..	336 - 339
9.	නවම ..	340 - 341
10.	දසම ..	342 - 343
11.	එතාදසම ..	344 - 345
12.	අභිදසම ..	346 - 347
13.	භිතරසම ..	348 - 349

4-9. ජනතුපාහනවග්ගො 350-371

1.	පටමසිකාපදං ..	350 - 353
2.	දුතිය ..	352 - 355
3.	තතිය ..	354 - 357
4.	වතුසු ..	356 - "
5.	පණ්ණිම ..	358 - 359
6.	ඡන්ද ..	" - 361
7.	සන්නම ..	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සිකාපදානි		362 - 365
11.	එතාදසමසිකාපදං ..	364 - 365
12.	ආදසම ..	366 - 367
13.	කෙරසම ..	368 - 369

5. පාටිදෙසනියා 372-378

1	පටම පාටිදෙසනියා ..	372 - 375
8	උතිය අට්ඨම පාටිදෙසනියා ..	374 - 379
	6. සෙවියා ..	378 - 383
	7. අධිකරණසම ..	382 - 383

විනයපිටකෙ

පාවිතනියපාලි

හි කවු නි විහරෙයා

විනයපිටකෙ

පාචිත්තියපාලි

භික්ෂුනීවිභංගො

පාරාජිකකණ්ඩො

නමො කසය භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධස්ස

1. 1

පද්මපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාටපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාළෙහා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝස්ස විහාරං කතතුකාමො භොති. අථ ඛො සාළෙහා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීයො උපසංඝාමිකා එතදවොච : ඉච්ඡාමහං අයො භික්ෂුනීසංඝස්ස විහාරං කාතුං, දෙථ මෙ නවකමිකං භික්ෂුනීනති. තෙන ඛො පන සමයෙන වතස්සො භගිනීයො භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොනති නඤ්ඤා නඤ්ඤා සුඤ්ඤානඤ්ඤා පුලලනඤ්ඤා. තාසු සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී තරුණපබ්බජිතා භොති,¹ අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පණ්ඩිතා වාහතා මෙධාවිනී දසං අනලසා තත්ප්පායාය වීමංසාය සමනාගතා අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ ඛො භික්ෂුනීසංඝො සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සමුද්ධස්ස මිඟාරනඤ්ඤා නවකමිකං අදසී. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සාළෙහා මිඟාරනඤ්ඤා නිවෙසනං අභිකඤ්ඤා ගවස්සී. වාසීං දෙථ ඵරස්සු,² දෙථ කුයාරිං දෙථ කුද්දලං,³ දෙථ නිවාදනං දෙථාති. සාළෙහාපි මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනී-පස්සයං අභිකඤ්ඤා ගවස්සී කතාකතං ජාතිතුං. තෙ අභිකඤ්ඤාසනෙන පටිබද්ධවිත්තා අහෙස්සුං. අථ ඛො සාළෙහා මිඟාරනඤ්ඤා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවස්ථාය භික්ෂුනීසංඝස්ස භක්ඛං අකාසී. අථ ඛො සාළෙහා මිඟාරනඤ්ඤා භක්ඛංගො ආසනං පඤ්ඤාපෙතො එතතිකා භික්ෂුනීයො අයාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා බුද්ධතරාති එකමනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසී, එතතිකා නවකතරාති එකමනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසී, පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤාය භික්ෂුනීයා ආසනං පඤ්ඤාපෙසී. යථා ථෙරා භික්ෂුනීයො ජානෙය්‍යං නවකානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසින්නාති, නවකාපි භික්ෂුනීයො ජානෙය්‍යං ථෙරානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසින්නාති.

1. තරුණපබ්බජිතා අභිරුපා භොති - මජ්ඣ.

2. ඵරස්සු - මජ්ඣ.

3. කුද්දලං - මජ්ඣ.

විනයපිටකසෙහි

පාවිත්‍රිකපාලි

හික්ෂුණීවිගඩ්භය

සාරාජිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අභිත් සමාක් සමුද්ධයන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් තුවා අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩුවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතා තෙමේ හික්ෂුණීසඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළඹැ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම හික්ෂුණී සඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැ චුල්ලනන්ද යැ යි සතර බුහුන කෙනෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ තුරුණුවියෙහි පැවිදිවූවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්ති දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්නී පණ්ඩිත වූවා වාක්ක වූවා තුවණැති වූවා දක්ෂ වූවා අනලස් වූවා වෙයි. ඒ ඒ කම්ච්ඡයෙහි උපාය වූ කළයුතු කම්හි වීමසුම් තුවණින් යුතු වූවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වූවා වෙයි. ඉක්බිති හික්ෂුණීසඬා තෙමේ සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණීස මමක කොට සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටෙරියක් දෙව, උදල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතා තෙමේත් කළ දය නොකළ දය දනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතා තෙමේ සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණීස දුෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා හික්ෂුණීසඬායාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පතාතෙමේ හක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් හික්ෂුණීහු ආර්යා සුන්දරිනන්දවට වැඩීමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ. සඨර් හික්ෂුණීහු (ඕතොමෝ) නවක හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක හික්ෂුණී හුදු (ඕතොමෝ) සඨර් හික්ෂුණීන්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්චිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

සාපිකම්පාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අර්ථ චෝ සාලෙහා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝසංඝා කාලං ආරොචාපෙසි, කාලො අයො නිධිතං හත්තනි. සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සප්පතෙකචෝ න ඛුක්කතො සාලෙහා මිඟාරනඤ්ඤා භික්ෂුනීසංඝසංඝා හත්තං අකාසි. චං සො දුසෙතුකාචො, සවාහං ගම්මසාමී වීසරො මෙ භවිස්සති¹ අනෙතවාසිනී² භික්ෂුනීං ආණාපෙසි, ඥාතං මෙ පිණ්ඩං පාතං නිහර, යො ව³ චං පුට්ඨති ගිලානාති පට්ඨෙදෙහිති. එවං අයොති චෝ සා භික්ෂුනී සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා පට්ඨෙස්සාසි.

3. තෙන චෝ පන සමයෙන සාලෙහා මිඟාරනඤ්ඤා බිඤ්ඤා-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීං පට්ඨෙදෙනො “කහං අයො අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා”ති. කහං අයො අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා”ති එවං වුට්ඨො සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා අනෙතවාසිනී භික්ෂුනී සාලං මිඟාරනඤ්ඤාරං එතදචොව ගිලානා ආවුසො පිණ්ඩපාතං නිහරිස්සාමීති. අර්ථ චෝ සාලෙහා මිඟාරනඤ්ඤා යමපාහං අපාය භික්ෂුනීසංඝසංඝා හත්තං අකාසි, අයාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා කාරණාති. මනුසෙස ආණාපෙචෝ භික්ෂුනීසංඝා හත්තෙන පට්ඨෙදෙනො වතො යෙන භික්ෂුනුපසංඝො තෙනුපසංඝාමී.

4. තෙන චෝ පන සමයෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී බහාරාම-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සාලං මිඟාරනඤ්ඤාරං පතිමානෙකති, අඤ්ඤා චෝ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලං මිඟාරනඤ්ඤාරං දුරතොව ආගමිත්තං දිස්වාන උපස්සායං පට්ඨිචෝ සසිසං පාරුපිචෝ මණ්ඩකෙ නිපජ්ජී. අර්ථ චෝ සාලෙහා මිඟාරනඤ්ඤා යෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙනුපසංඝාමී, උපසංඝාමිචෝ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී එතදචොව: කිත්තෙ අයො අචාසු කිස්ස නිපත්තාසිති. එවදෙහතං ආවුසො හොති යා අනිච්ඡතං⁴ ඉච්ඡති. කාහං තං අයො න ඉච්ඡස්සාමී. අපිවාහං ඔකාසං න උභාමී තං දුසෙතුනි. අවස්සනො අවස්සනාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා කායසංඝායං සමාපජ්ජී.

5. තෙන චෝ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී ජරාදුඛිලා වරණගිලානා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා අවිදුරෙ නිසිත්තො⁵ හොති. අඤ්ඤා චෝ සා භික්ෂුනී සාලං මිඟාරනඤ්ඤාරං අවස්සනං අවස්සනාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා කායසංඝායං සමාපජ්ජනං, දිස්වාන උච්ඡායති වියති වීජාචෙති: “කරං හි නාම අයා සුඤ්ඤානඤ්ඤා අවස්සනා අවස්සනං පුරිසපුග්ගාලස්ස කායසංඝායං සාදිසිස්සතිති.

1. අනෙතවාසි, සිඳු, සි,

2. යෙච්ච - මජ්ඣ.

3. අනිච්ඡතං - සිඳු

4. නිපත්තං - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති සාල්හ මිඟරනර්තෘ තෙමේ “ආර්යාවෙනි, ඔබ (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලැයි හික්ෂුණි සඛ්‍යායාහට කල් දන්වියැ. සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ (නුවණින්) සලකා “සාල්හ මිඟරනර්තෘ තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ හික්ෂුණි සඛ්‍යායාහට ඔබ පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දූෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ගබ්ඳය වන්නේ”යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවූයැ: යා, මා හට පිණ්ඩපාතය ගෙන එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් ගීලනැයි (හිඹුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඤා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාල්හ මිඟරනර්තෘ තෙමේ බිහිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඤා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: “ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි”දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඤා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තෘහට තෙල කීවූ යැ: “ඇවැත්, ගීලන් යැ පිණ්ඩපාතය ගෙන යන්නෙමි”යි. එකල්හි සාල්හ මිඟරනර්තෘ තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට ඔබ (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඤා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා ඔබින් මෙහෙණසහන වළඳවවු”යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තෘහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තෘහු එන්නහු දුර දී මැ දකැ මෙහෙණවරට පිවිස හිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි භොක්තෘ යැ. එකල්හි සාල්හ මිඟරනර්තෘ තෙමේ සුදුරිනඤා මෙහෙණ වෙතැ එළඹීයේ යැ. එළැඹ සුදුරිනඤා මෙහෙණට තෙල කී යැ: “ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කිමැ, කුමට හෝ වී”දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යාවෙනි, කිම මම නොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දූෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරායෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා ගීලන්පා ඇතියා සුදුරිනඤා මෙහෙණට නුදුරුතන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාල්හ මිඟරනර්තෘහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්බදනහු දුටුවා යැ. දකැ ලමු කොට සිහසි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා ආයතා තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු”දැයි.

6. අප් ටො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි : යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා සඤ්ඤාදායං ලජ්ජිතියො කුක්කුළිට්ඨා සික්ඛාකාමා තා උරුක්ඛායනති වියනති, විපාචෙතති. “කපං හි නාම අය්‍යා සුඤ්ඤානඤ්ඤා අවසන්තා අවසන්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති අප් ටො තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. යෙ තෙ භික්ෂු අප්පිට්ඨා සඤ්ඤාදායං ලජ්ජිතො කුක්කුළිට්ඨා සික්ඛාකාමා තෙ උරුක්ඛායනති වියනති විපාචෙතති: “කපං හි නාම සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසන්තා අවසන්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති. අප් ටො තෙ භික්ෂු! හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

7. අප් ටො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ෂු-සංඛං සංඝපාතාපෙඤා භික්ෂු පටිපුඤ්ඤා: සච්චං කිර භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසන්තා අවසන්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිති. සච්චං හගවා. චිග්ගති බුද්ධො හගවා අනත්තච්චියං. භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනියා අනත්තලොමිකං අප්පකරුපං අසසා-මණකං අකප්පියං අකරණියං. “කපං හි නාම භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසන්තා අවසන්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති ති තෙතං භික්ඛොවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භීයොගාචාරිය, අප්පච්චිතං භික්ඛොවෙ අප්පසන්නානං වෙවි අප්පසාදය පසන්නානං ඵල එකච්චානං අඤ්ඤාප්පායාති. අප් ටො හගවා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකපරියායෙන චිග්ගතිඤා දුග්ගතාය දුප්පාසතාය මහිව්ඨතාය අසඤ්ඤාධිස්සා සංඛනතිකාය කොසල්ස්ස අවණණං භාසිඤා අනෙක-පරියායෙන සුග්ගතාය සුප්පාසතාය අප්පිට්ඨස්ස සන්තප්පස්ස සලෙලච්චස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අප්පවස්ස චිරියාරමභස්ස වණණං භාසිඤා භික්ෂුනං තදත්තච්චිකං තදත්තලොමිකං ධම්මං කපං කඤා භික්ෂු ආමනෙතයි.

8. තෙන හි භික්ඛොවෙ භික්ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමී දුස අත්ථවසෙ පටිච්ච: සංඛසුද්ධතාය සංඛපාසුතාය දුලච්චිකානං භික්ෂුනීනං නිග්ගහාය පෙසලානං භික්ෂුනීනං එසුචිභාරාය දිට්ඨධම්මකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරාධිකානං ආසවානං පටිසාතාය අප්පසන්නානං පසාදය පසන්නානං භීයොගාචාරිය සංඝමච්චිකියා චිතායානුග්ගහාය. එවණ්ඤා පන භික්ඛොවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

1. සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකපරියායෙන චිග්ගතිඤා - මජ්ඣ. ඉත දිස්සතෙ.
2. සාදිධිස්සති - සා.
3. අනත්තච්චිකං - මජ්ඣ.
4. අසඤ්ඤාධිස්සා - මජ්ඣ.
5. අප්පිට්ඨතාය - මජ්ඣ.
6. අප්පසන්නානං වා පිඤ්ඤා 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලජ්ජිතියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමීනියෝ වෙද්ද ඔහු තුඩු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයතී නොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වුවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලජ්ජා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඛ්‍යායා රැස්කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසු සේකැ සැබැද මහණෙනි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. මහණෙනි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ වීසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොම යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. "කෙසේ නම් මහණෙනි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු" දයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙනි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුද ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වේනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි සුප්පන්නා බැවිහි මහත් ශීඝ්‍රබැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් සුබරබැවිහි සුප්පන්නා බැවිහි අපිස්බැවිහි සතුටු බැවිහි සල්පැවැතුමිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇරැඹුමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමවන දැනුම් කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඟුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සඟුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුභලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු වීසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනාසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාඨකයා සාදි භික්ෂුනිවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස අධකංකං උබ්බජාණුමංකලං. ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡුපනං වා ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා, අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උබ්බජාණුමංකලිකාති.

9. යා පනාති: යා යාදියා යථාසුතා යථාචරිතා යථානාමා යථාගොතා යථාසීලා යථාවිහාරිනී යථාගොචරා ථෙරා වා නවා වා මජ්ඣමා වා, එසා වුච්චති යා පනාති.

භික්ෂුනීති: භික්ෂකාති: භික්ෂුනී, භික්ෂාවරියං. අජඤ්ඤාපගනාති භික්ෂුනී භිත්තපට්ඨරාති භික්ෂුනී සමඤ්ඤාය භික්ෂුනී පටිඤ්ඤාය භික්ෂුනී එභිභික්ෂුනීති භික්ෂුනී තිභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී හද්‍රා භික්ෂුනී සාරා භික්ෂුනී සෙඛා භික්ෂුනී අසෙඛා භික්ෂුනී සමගෙහන උභතොසමෙහන ඤාතීවතුපෙත කමෙවන අකුපෙත යානාරහෙන උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී, තුභ්‍ර යායං භික්ෂුනී සමගෙහන උභතොසමෙහන ඤාතීවතුපෙත කමෙවන අකුපෙත යානාරහෙන උපසම්පන්නා අයං ඉමසමී. අපෙත අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරතතා අපෙකඛවතී: පටිබ්බථවිතතා.

අවසසුතො නාම: සාරතතො අපෙකඛවා පටිබ්බථවිතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො ක තීරථානගතො ඒඤ්ඤ පටිබ්බලො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

අධකංකනතී: හෙට්ඨසංකං.

උබ්බජාණුමංකලනතී: උපරිජාණුමණ්ඩලං.

ආමසනං නාම: ආමට්ඨමිතං.

පරාමසනං නාම: ඉතොථිතො ව සමෙඤ්ඤාපනං.

ගහණං නාම: ගහිතමිතං.

ඡුපනං නාම: ඡුට්ඨමිතං.

ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යාති: අඛං ගහෙනා ති ඡපිළනං සාදියති.

1. භික්ෂිකානී - මජ්ඣං

2. අපෙකඛවා - සී මිත්‍රි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක් හුණේ අකුඟුවෙන් යටු දැණවෙලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡුවා සහවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි, උභිහජාණ්ඩුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගෝත්‍ර ඇති යම්බදු සැහැවී ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති සාර්වික වුවක් හෝ නවක වුවක් හෝ මධ්‍යම වුවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා පන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ෂුවා: සිභානුසි භික්ෂුනී යැ, පිඬු සිභා පැමිණියා නුසි භික්ෂුනී යැ, බුන් පිළි දරානුසි භික්ෂුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ෂුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ෂුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ෂුනී යැ, තුන් සරණ ගමනින් උපසරත්වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) හදු වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, භික්ෂෙත්‍රියා භික්ෂුනී යැ, (මත්තෙහි භික්ෂියා පුත්තක් නැතිවන බැවින්) අග්‍රෙණ්ණ වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්තිවතුර්ථ කම්මයෙන් උපසරත් කරන ලද නුසි භික්ෂුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්ති වතුර්ථ කම්මයෙන් උපසරත් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුකා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (පිරිමිනියක් හු කෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් සුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් සුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුග්ගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේත යෙක් නො වෙයි, කිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දැනුවැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

අධක්ඛකං: අකුඟුවෙන් යටු.

උභිහජාණ්ඩුමණ්ඩලං: දැණවෙලෙන් මත්තෙහි.

ආමසන නම්: පිරිමැදීම පමණ යැ.

පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදීම යැ.

ගහණ නම් ගැනීම පමණ යැ.

ස්වපන නම්: පැහැයීම පමණ යැ.

පතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා: අවයවයක් ගෙන දැඩිව පෙළීම ඉවසයි.

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අයමපිති පුරිමායො උපාදය වුටති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙයාරාපි නාම පුරිසො සිසව්වෙනො අභවෙබ්බා තෙන සරිරඛන්ධනෙන ජීවිතං, එවමෙව භික්ෂුනී අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධිකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං ආමසන්. වා පරාමසන්. වා ගහණං වා සුපන්. වා පතිපිළන්. වා සාදියතා අසුමණි භොතී අසකාසිකා. තෙන වුච්චති පාරාජිකා භොතීති.

අයංවාසානි: සංවාසො නාම එකකමං. එකුද්දසො සම-
සිකිතා එසො සංවාසො නාම. සො නාය සද්ධිං නත්ථි, තෙන
වුච්චති අයංවාසානි.

උගතො අවසුතෙ අධිකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං
ආමසති ආපත්ති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපච්ඛදං ආමසති
ආපත්ති ථුලලච්චයස්ස. කායපච්ඛදෙන කායං ආමසති ආපත්ති
ථුලලච්චයස්ස. කායපච්ඛදෙන කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛ-
චස්ස. නිසංඝියෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන
කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන නිසංඝියං
ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන
කායං ආමසති ආපත්ති ථුලලච්චයස්ස. කායෙන කායපච්ඛදං ආමසති
ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. කායපච්ඛදෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපච්ඛදෙන කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස.
නිසංඝියෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන කාය-
පච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන නිසංඝියං
ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස.

එකතො අවසුතෙ අධිකං උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන කායං
ආමසති ආපත්ති ථුලලච්චයස්ස. කායෙන කායපච්ඛදං ආමසති
ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. කායපච්ඛදෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපච්ඛදෙන කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස.
නිසංඝියෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන කාය-
පච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන නිසංඝියං
ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. උබ්බරාණුමණ්ඩලං කායෙන
කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. කායෙන කායපච්ඛදං ආමසති
ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. කායපච්ඛදෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපච්ඛදෙන කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස.
නිසංඝියෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන
කායපච්ඛදං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. නිසංඝියෙන නිසංඝියං
ආමසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස.

අයම්පි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙනා කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොඬි: යම්සේ හිය සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබැලීමෙන් දිව්වටත්තට අභවා වේද, එසේම රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණන් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-
මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසන්ති නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැසුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොඬි යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ ව්‍යාපාරයක් කිරීම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිවීම යි, තෙල සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඔ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටු දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ජේත්‍රයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරුර දරුවකුගේ හෝ අකුආටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලාසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුආටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

අකු ආටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවකජියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාලෝහන මිගාරනතතුනා ගබ්භිනී හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භො විබ්භමිතො උපාසි. භික්ඛුනියො ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඵතදවොචුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඛො අයො අවිරවිබ්භනනා විජානා. කච්චී නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භිනීති. ඵවං අයොනී. කිස්ස පන ඤං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොවෙසිති. යො ඵතිස්සා අවණණා මයෙහසො අවණණා, යා ඵතිස්සා අකිත්ති, මයෙහසා අකිත්ති, යො ඵතිස්සා අයසො මයෙහසො අයසො, යො ඵතිස්සා අලාභො මයෙහසො අලාභො, ක්‍රාමං අයො අත්තනො අවණණං අත්තනො අකිත්තිං අත්තනො අයසං අත්තනො අලාභං පරෙසං ආරොවෙස්සාමිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපා වෙනති “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සති න ගණස්ස ආරොවෙස්සති” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොවෙසිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සති. න ගණස්ස ආරොවෙස්සති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංකච්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සා න ගණස්ස ආරොවෙස්සා, යද ව යා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා යා පච්ඡා ඵවං වදෙස්සා: පුබ්බෙවාහං අයො අඤ්ඤාසිං ඵතං භික්ඛුනී. ඵවරූපා ව ඵවරූපා ව යා හගිනීති නො ව ඛො අත්තනා පටිචොදෙස්සා න ගණස්ස ආරොවෙස්සානති. අයමි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

1. 2

අවිනිස පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්ඤාන භික්ෂුණී තොමෝ සාළාන මිගාරනාජනාහු කරණ කොටගෙන ගැබ්නි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ් කුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැහවූ යැ. ගැබ් මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණීහු ථූලෙනාහු මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයඤ්ඤාන, සුඤ්ඤාන තොමෝ සිවුරු හැරුනු තොමෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඔ නොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබ්නි වූවා නො වේ ද? එසේ යැ ආයඤ්ඤාන, කුමකට වනාහි ආයඤ්ඤාන, තෙපි පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කරනු ද? ගණයාට නො දන්වුහු” දැයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිත්‍යයෙක් වේ නම් ඒ නිත්‍යව මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපක්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපක්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයඤ්ඤාන, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිත්‍යව තමාගේ පරිවාරවිපක්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුමනු පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයඤ්ඤාන තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන් වූ දැ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථූලෙනාහු තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලෙනාහු මෙහෙණ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දැන දැන නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොපා නම්, යම් කලෙකුදු ඔ තොමෝ සිටිය හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්වායනනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුව ඔ තොමෝ “ආයඤ්ඤාන, පෙඳ මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දකිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොපමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්‍යපටිච්ඡාදිකා යැ.

පාචිත්‍රිකාපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාද්දිසා-පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉච්ඡෙමි අපෙකං අධිපෙතනා භික්‍ෂුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති, අඤ්ඤා වා නස්ස ආරොවෙකති, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනානි: අට්ඨන්තං පාරාජිකානං අඤ්ඤතරං පාරාජිකං අජ්ඣාපනනං.

නෙවත්තනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වොදෙය්‍ය.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙය්‍ය.

යද ව සා ධිතා වා අස්ස චුතා වාති: ධිතා නාම සලිඛෙය ධිතා චුළුමති, චුතා නාම: කාලකතා¹ චුළුමති, නාසිතා නාම: සයං වා විබහන්තා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තිත්ථායතනං සංකප්පනං චුළුමති.

සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය: පුඤ්ඤවාහං අයෙය අඤ්ඤං එතං භික්‍ෂුනීං එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගීතීති.

නො ව ඛො අත්තනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වා වොදෙය්‍යං.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙය්‍යං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය චුළුමති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙය්‍යථාපි නාම පඤ්ඤාපලාසො ඛන්ධිනා පචුක්ඛො² අභ්‍යෙකො හරිතත්තාය එවමෙව භික්‍ෂුනී ජාතං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්‍ෂුනීං නෙවත්තනා පටිච්චොදෙය්‍යාමි න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යාමිති චුරං තිත්ථිත්තමනෙත අස්සමණි හොති අසකාධිතා තෙන චුළුමති පාරාජිකා භොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එකකංමම එකදෙදෙසො සමසිසකිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤා නස්සි තෙන චුළුමති අසංවාසානි.

1. කාලකතා-මර්ග.

2. පචුක්ඛො සිද්ධි i සිද්ධි ii

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්කුනි: ... මෝතොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනි යයි.

ජානාති නම් තොමෝ හෝ දනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට දන්වත්, ඔ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාසනනං; අට්ඨාදාරුම් පරිථි අතුරෙන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනත:

නෙවසනනා පටිච්චොදෙයා: තොමෝ වෝදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණයා ආරොවෙයා: අත් මෙහෙණත් හට නො දන්වන්නී යැ.

'යද ව සා ධිතා වා අසස චුතාවා' යනාදි තත්ති ධිතා නම්: ස්ව ලිඛයෙහි (ශ්‍රමණවෙශයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්: කල්ලිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැඳපුවා වෙයි, අනුත් වීසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අවසවා නම්, තීරියතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්ඡා එවං වදෙයා: ආයතීවෙනි පෙඨ මැ මම ඒ බ්‍රහ්ම මෙබදු ද මෙබදු ද වූයෙහි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අසනනා පටිච්චොදෙයසනති: (මම) තොමෝ හෝ වොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණයා ආරොවෙයා: අත් මෙහෙණත්හට නො දන්වන්නෙමි

අයමි: පළමු පරිථි වූ මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

සාජාතිකා හොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පවුටන් කොළ-යක් නිල්වත් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිථි ඇවැතකට පැදිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වොදනා කරන්නෙමි, ගණයාට නො දන්වන්නෙමැයි ධුරය බහා තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟූ දුට්ඨ වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ වීණයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබවයි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමග නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාච්ඤායාපාදි භික්ෂුනීවිග්ගෙයා

අනාපඤ්ඤා: සංඛ්‍යාසං භණ්ඩනං වා කලහො වා විග්ගහො වා විවාදො වා භවික්ෂනීති නාමොචෙති, සංඛ්‍යාහෙදො වා සංඛ්‍යාරාජී වා භවික්ෂනීති නාමොචෙති, අයං කසබළා ඵරුසා ජීවිතනතරායං වා බ්‍රහ්මවරියනතරායං වා කරික්ෂනීති නාමොචෙති, අඤ්ඤා පතිරුපා භික්ෂුනියො අපසස්සනී නාමොචෙති, නාමිකාදෙකුකාමා නාමොචෙති, පඤ්ඤාධිස්සනී සංකත කමෙමනාති නාමොචෙති, උච්චතීකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියපාරාජිකං නිධිතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං වීහරති ජෙතවනෙ අනාපඤ්ඤාකසා ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ථුල්ලනතු භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං අරිට්ඨං භික්ඛුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචිත්තති. යා තා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනතී ටියනතී විපාචෙතති. "කථං හි නාම අයං ථුල්ලනතු සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං අරිට්ඨං භික්ඛුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචිත්තස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනතු භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං අරිට්ඨං භික්ඛුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචිත්තති. සච්චං භගවා, වීහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනතු භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං අරිට්ඨං භික්ඛුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචිත්තස්සති, තෙනං භික්ඛුවෙ අපප- සනකුතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිප්පතු.

යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං භික්ඛුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායා තමනුචිත්තෙයා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති ඵවමයා වචනීයා: ඵසො ටො අයං, භික්ෂු සමග්ගෙන සංඛ්‍යාන උක්ඛිත්තං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, අනාදරො අපපතිකාරො අකතසභායො මායො ඵතං භික්ෂුං අනුචිත්තති. ඵවඤ්ච යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති වුච්චමානා තෙට්ඨ පග්ගෙණෙයා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීති යාවතනීයං සමනුභාසිතබ්බා තසා පටිනිසයග්ගාය. යාවතනීයඤ්ච සමනුභාසිමානා තං පටිනිසයපෙජයා, ඉට්ඨෙතං ඤාපුරං, තො ටෙ පටිනිසයපෙජයා, අයමපි පාරාජිකං හොති අසංවාසං. උක්ඛිත්තානුචිත්තස්සති.

සඤ්ඤායෙන් හඤ්ඤායෙන් හෝ කලහයෙන් හෝ විග්‍රහයෙන් හෝ විරුද්ධවාදයෙන් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සඤ්ඤායෙන් හෝ සඤ්ඤායෙන් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ නොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බබළුවට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අන් සුදුසු මෙහෙයක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමැත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ථිතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි පුලුනකු හික්කුනී නොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙය කෙනෙක් අපිසිවුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දොස් පතුරුවන්, කෙසේ නම් ආයතා පුලුනකු හික්කුනී නොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබැද මහණෙනි! පුලුනකු මෙහෙය සමඟ සහභු වීසින් කළ උබෙව්නිකම් ඇති ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටෙ දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. හඟවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලුනකු මෙහෙය සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටුනී ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙයෙන් උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙයක් ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනාරාධි ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සත්‍යයකට ඇති එ මහණහු අනුව වැටෙ නම් මෙහෙයන් වීසින් එ මෙහෙය කොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. "ආයතාවෙහි කෙල මහණ කෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දක, අනාරාධි ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සත්‍යයකට ඇතියෙකි. ආයතාවෙහි කෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටෙව්"යි. මෙසේත් මෙහෙයන් වීසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙය එසේ මැ දඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙයන් වීසින් එ මෙහෙය එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ කෙක් සමනුභාෂණකම් කළ පුත්තී යැ. එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ කෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුර්ලභ නම් කෙල දුර්ලභ මැනවි. ඉදින් නො දුර්ලභ නම් මෝ කොමෝත් පරිපිට්ඨවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උක්තිකානුච්ඡායක යැ.

පාරික්ෂකයාට හිතවූනිව්හැටියා

2. යා පනාති : යා යාදිසා -පෙ- හිතවූනිති අය. ඉමසී. අපෙ අධිපොතා හිතවූනිති.

සමගො නාම : සමො සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම : ආපහ්ඨා අද්ධතො වා අපට්ඨකමො වා දිට්ඨිසා අපට්ඨිසසගො වා උක්ඛිතො.

ධමමන වීතයෙනාති; යෙන ධමමන යෙන වීතයෙන.

සපුසාසනෙනාති: ජිතසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම : සබ්බං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කමිං වා නාදියති.

අපසතිකාරො නාම : උක්ඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම : සමානසංවාසකා හිතවූ වුළුන් සභායා සො තෙහි සැටි නැති තෙහි වුළුති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති: යංදිට්ඨිකො සො භොති යංඛණිකො යංරුපිකො සාපි තංදිට්ඨිකා භොති තං ඛණිකා තං රුපිකා.

සා හිතවූනිති : යා සා උක්ඛිතානුවතීති හිතවූනි.

හිතවූනිතිති : අඤ්ඤාති හිතවූනිති යා පසසන්ති යා සුඤ්ඤාති තාහි වහ්නඛො, එසො චො අයො හිතවූ සමගොන සමොන උක්ඛිතො ධමමන වීතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං හිතවූ අනුවතී'ති. දුතියමි වහ්නඛො -පෙ- තතියමි වහ්නඛො -පෙ- සවෙ පට්ඨිසසජ්ඣති ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පට්ඨිසසජ්ඣති ආපහ්ඨි දුක්ඛංසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපහ්ඨි දුක්ඛංසස. යා හිතවූනි සබ්බමජ්ඣමි ආකඨ්ඨිඤ්ඤා වහ්නඛො, එසො චො අයො හිතවූ සමගොන සමොන උක්ඛිතො ධමමන වීතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං හිතවූ අනුවතී'ති දුතියමි වහ්නඛො - තතියමි වහ්නඛො - සවෙ පට්ඨිසසජ්ඣති, ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පට්ඨිසසජ්ඣති, ආපහ්ඨි දුක්ඛංසස. යා හිතවූනි සමනුසාසිතඛො.

2. යා පන: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමාන සංවාසක සඛ්ඤා තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඤ්ඤා නම්: ඇවැත නො දක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුර්ලබමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දේ යි.

ධම්මෙන චිත්තයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් චිත්තයෙකින්,

සපුද්ධාසනෙන: ජිනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම්: සඛ්ඤා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපසනිකාර නම්: උඛෙවනීකම් කරන ලද්දේ සඛ්ඤාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම්: සමාන සංවාසක භික්ෂු සභායයෝ යැයි කියනු ලැබෙයි. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙකයා: ඒ උඛෙවනීකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම ඇතියෙක් යම්බඳු රූපි ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තී එබඳු ඉවසීම ඇත්තී එබඳු රූපි ඇත්තී වෙයි.

යා භික්ෂුනී: යම් මෙහෙණක් උඛෙවනීකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටේ නම් ඒ මෙහෙණ යි.

භික්ෂුනීහි: අත් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකින්නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් විසින් “ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභූ විසින් උඛෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුර්ලත්තී නම් තෙල දුර්ලබ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. “ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභූ විසින් උඛෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුර්ලත්තී නම් තෙල දුර්ලබ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

පාලිකයාලාභී භික්ෂුනීවිභවෙයා

එවකදී පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා. ව්‍යාප්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඛ්‍යා ඤාපෙතබ්බා.

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්‍ය සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංගාමා භික්ෂුනී සමග්ගොන සංඛ්‍යොන උක්ඛිංගං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී, සා තං වරද්ධං නපට්ඨිතිස්සජ්ජති. යදි සඛ්‍යාසං පණ්ණාසකං, සංඛ්‍යා ඉක්කංගාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසොග්‍යා තස්ස වරද්ධස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්‍ය සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංගාමා භික්ෂුනී සමග්ගොන සංඛ්‍යොන උක්ඛිංගං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී. සා තං වරද්ධං නපට්ඨිතිස්සජ්ජති සංඛ්‍යා ඉක්කංගාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වරද්ධස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය, යස්සා අයොග්‍ය ටමති ඉක්කංගාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස වරද්ධස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය. සා තුණ්ණස්ස යස්ස නඤ්ඤාමති සා භාසොග්‍යා දුක්ඛස්සි එතමංගං වද්ධිං-පෙ- තතිස්සා එතමංගං වද්ධිං-පෙ- සමනුභවංගා සංඛ්‍යොන ඉක්කංගාමා භික්ෂුනී තස්ස වරද්ධස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය ටමති සඤ්ඤාසං තස්මා තුණ්ණී, එවමෙනං ධාරයාමිති.

ඤාතියා දුක්ඛං ධම්මි කම්මවාචාමි දුරුරුරුයා කම්මවාචා පරිඥාසානෙන ආපකම් පාරාජිකස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුට්ඨිති.

පාරාජිකා භොගීති: සෙය්‍යවාපි නාම පුට්ඨිලා දෙවධා භික්කා අප්පට්ඨප්පට්ඨිකා භොගී එවමෙව භික්ෂුනී යාවතතිස්සං සමනුභාසනාය නපට්ඨිතිස්සජ්ජති, අස්සමඤ්ඤා භොගී අසකාසිතා තෙන වුට්ඨිති පාරාජිකා භොගීති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකම්මං එකදෙදුසො සමසිකන්තා, එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නඤ්ඤා, තෙන වුට්ඨිති අසංවාසාති.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සඬා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයතාවෙහි සඬා තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභූ වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සඬාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඔහු තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඬායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬා තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

ආයතාවෙහි සඬා තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභූ වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සඬාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඔහු තොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඬා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයතාවකහට රුස්තේ නම් ඔහු තොමෝ නිහඩ වේවා. යමක හට නො රුස්තේ නම් ඔහු තොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඬායා වීසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඬායාහට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් කුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භෝති: යම්සේ දෙකට බිදුණු මහත් ගලක් යළි නො ගැලපිය හැකි වේද, එසේ මැ මෙහෙණ තොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැසුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් “පාරාජිකා භෝති” යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

ආර්ථිකය පාළු හිතවූ නීති විගණනය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤඤ නැප්ටිනිසසඤ්ඤ ආපනං පාරාජිකසං. ධම්මකමෙම වෙමනිකා නැප්ටිනිසසඤ්ඤ ආපනං පාරාජිකසං. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤඤ නැප්ටිනිසසඤ්ඤ ආපනං පාරාජිකසං. අධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤඤ ආපනං දුක්ඛසං. අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපනං දුක්ඛසං. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤඤ ආපනං දුක්ඛසං.

අනාපනති: අසමනුභාසනං යා පටිනිසසඤ්ඤා යා උමිතතියා
-පෙ- ආදිකමෙයායාති.

තනියපාරාජිකං නිවේනං.

1. 4

වතුපට්ඨාපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාපිණ්ඩිකාසා දාරාමෙ. තෙන වෙ පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භජගහණං සාදියන්ති සංඛාරිකණ්ණගහණං සාදියන්ති. සන්තිධංතති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අබ්භාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්මි තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනායාය.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උරුක්ඛියන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති, “කපං භි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භජගහණං සාදියන්ති. සංඛාරිකණ්ණගහණං සාදියන්ති. සන්තිධංතති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අබ්භාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්මි තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනායායාති -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුතා අවසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භජගහණං සාදියන්ති. සංඛාරිකණ්ණගහණං සාදියන්ති. සන්තිධංතති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අබ්භාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්මි තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනායායාති. සථං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-

1. අනුපට්ඨන්ති - ඔහු |

9. දහැමිකමහි දහැමිකම සන් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි විමති ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි දහැමිකමසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි නො දහැමිකමසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරලන්නියට උම්මන්ති-කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

වතුරි පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළතට පැමිණ ද සිටීති. සල්ලාප ද කෙරෙති, සලකුණු කළ තැනට ද යෙති, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළියන් තැනට ද පිවිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනු දයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසන් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසන් ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසන් ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දයි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරුහු ...

සාම්ප්‍රදායික සාහිත්‍යයේ විකල්පවාදය

කරං හි නාම හිකමෙව් ජබ්බෙයා හිකබුනිමයා අවසන්තා අවසන්තය
පුරිපපුග්ගලාස හපගහණමි සාදිසිසානති සබ්බාචිකණ්ණකහණමි
සාදිසිසානති සහාච්චිසානති සප්පට්ඨසානති සලෙකානමි ගජ්ජිසානති.
පුරිපසානති අබ්බාගමිනං සාදිසිසානති. ජනනමි අනුපට්ඨිසානති, කායමි
තදජාය උපසංහරිසානති ඵතසා අසඤ්චිමසා පතිමෙවනජාය. නෙතං
හිකමෙව අප්පසකානං වා පසාදය -පප- ඵවඤ්ඤා පන හිකමෙව
හිකබුනිමයා ඉමං සිකාපදං උද්දිසසතු.

යා පන හික්කුණි අවසාන අවසානය පුරිසපුග්ගලාභා හත්තර්භණ්ඩා සාදිසෙයා සංසාචිකණ්ණගණ්ණා වා සාදිසෙයා සනතිටෙට්ඨා වා සලලපෙයා වා සංකෙතං වා භවෙත්ඨා පුරිසසා වා අබ්බාගමනා සාදිසෙයා ඡන්තා වා අනුපච්චෙයා කායං වා තදත්ථාය උපසංභරෙයා එතස්ස අසද්ධිමිත්තා පඤ්චෙවනත්ථාය අයමි පාරාජිකා භොති අසංවාසා අට්ඨවත්තකාති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -ඉප- හික්කුනිති: -ඉප- අයං ඉමසම්.
අඟන් අධිඉපතා හික්කුනිති.

අවසානයේ නාම, සාරසාරා අලංකාරවනී පටිඛණ්ඩවිකාරා.

අවසානය නාම : සාරග්‍යාන අපෙක්ෂාව පරිබෝධිතයා.

සුරිසුරියාලො නාම: මනුස්සසුරියො. න යතෙධං න ඉදංතං න
නිරව්ජානගතො, වීර්ඤ්ඤ පට්ඨලො කාශසංයයාං භමාරපරිච්ඡා.

හස්තග්‍රන්ථ වා සාදිසයයානි: හිතෝ නාමි; කපතරං උපාදය
 යාචි අග්‍රන්තවා, එතස්ස අසද්ධමිත්තස්ස පතිසෙවනාත්‍යය උබ්බසංකිකං
 අමොජාණ්ණමණ්ඩලග්‍රන්ථං.¹ සාදියති ආපනති ථුල්ලවිසසස්.

සබ්බාථිකණ්ඩගණනං වා සාදිසෙය්‍යානි: එතස්ස අසද්ධම්මිණ්ණ
පතිසෙවනාත්ථාය නිව්ඤාං වා පාරුතං වා ගතණං සාදිසානි ආපනානි
පුත්තල්වයන්ත.

1. අපේක්ෂා කළ පරිදි, මෙම, උපකල්පිත අපේක්ෂා මණ්ඩලය, අධ්‍යයන,

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනුද? සහළකොත් ගැන්මත් ඉවසුනුද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගීයෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසුනුද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළකට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළියන් තැනට හෝ පිවිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ තොමෝ පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අට්ඨවක්‍රකා යැ.

3. යා පත: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසුසුතා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තියැ,

අවසුසුත නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්භියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්බන්ධතාව දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

හත්ථගහණං වා සාදියෙයා: හත්ථ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුඳැටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සධ්‍යාච්ඡාණ්ඩගහණං වා සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැඳිවත හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂණයට මුද්‍රා තබනු ලබන බවට

සහතිකයක් ලෙස වාග්: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා පුරිසයක්
හඳුනාගෙන නිවැරදි ආපනනි පුලුල්වියයයි.

සලලපෙය වාග්: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා පුරිසයක්
හඳුනාගෙන යන සලලපති ආපනනි පුලුල්වියයයි.

සංකේත වාග්: ගවේෂණය: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා
පුරිසයක් ඉන්ද්‍රියාමං. ඔකාසං. ආගමනාති වුන්ගා ගවේෂනි පදෙ පදෙ
ආපනනි දුක්ඛයයි. පුරිසයක් හඳුනාගෙන ආපනනි පුලුල්වියයයි.

පුරිසය වා අබ්‍යාගමනා යාදියෙය: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා
පුරිසයක් අබ්‍යාගමනා¹ යාදියක් ආපනනි දුක්ඛයයි.
හඳුනාගෙන ආපනනි පුලුල්වියයයි.

ජනනා වා අනුප්‍රවේශය: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා
යෙන කෙනෙහි පවිට්ඨකං. ඔකාසං. පවිට්ඨකං ආපනනි පුලුල්වියයයි.

කාය වා කද්දාය උපසංහරෙය: එකසිය අසූවකට පත්වන සේවකයා
පුරිසයක් හඳුනාගෙන යන කායං උපසංහරති ආපනනි
පුලුල්වියයයි.

අයමිති: පුරිසයෙ උපදය වුවකි.

පාරාජිකා හොතිති: සෙයාපාරි නාම තාලො මන්තරිකෙනා
අභිමානා පුන විරුද්ධියා එවිමෙව හිතවුනි අධ්‍යයනං වනුට පරිපූරණනි
අසුමෙති හොති අසකායාධිතා, තෙන වුච්ඡිති පාරාජිකා හොතිති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එකකමිං එකදෙයො සමසිකන්තා
එයො සංවාසො නාම යො තාය සද්ධිං නසී, තෙන වුවකි
අසංවාසානි.

අනාපනනි: අසකුච්ඡි අසතියා අජානනියා අසාදියනියා
උමෙතිකාය විතර්ථිතාය වෙදනායො ආදිකමිකායානි.

වතුන්පාරාජිකං නිවේතං.

4. උද්දායා වො අයායො අධ්‍යයනා පාරාජිකා ධර්මො. යෙසං හිතවුනි
අභ්‍යන්තරං වා අභ්‍යන්තරං වා ආපනනි න උභති හිතවුනි සද්ධිං
සංවාසං යො පුරෙ තො පවුනා පාරාජිකා හොති අසංවාසා. තත්ත්වයො
පුච්ඡාමි, කවිච්ඡා පරිපූරණා දුක්ඛමි පුච්ඡාමි කවිච්ඡා පරිපූරණා. තත්ත්වමි
පුච්ඡාමි කවිච්ඡා පරිපූරණා. පරිපූරණායො තත්ත්වමි, එවමෙතං
ධාරයාමිති.

පාරාජිකකමෙයා නිවේතො.

1 අගමනං හි | හිමි

2. පරිපූරණායො - මත්තං.

සන්නිවේදයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙස්යා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙසට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

සුරිසසා වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදත්ථාය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ශරීරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො තිබී වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව සුරවන්නී නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමග නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තචිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතාවෙහි අට පරිච්ඡි ඇවැත්නු උදෙසන ලදු මැ යි. මෙහෙණක් කොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමග සංවාසය නො ලබා ද, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්තී පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? මෙහි ලා ආයතාවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඬ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියෙයි.

පටමසංඛ්‍යාදියෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස්ස සංඛ්‍යාදියෙසා ධම්මා උදෙසං ආගව්ජකති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ඨියං විහරති ඡෙත්තිවනෙ අනාරාමපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අසූඤ්ඤාතරො උපාසකො භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස උදෙසිතං¹ දන්තා කාලකතො භොති. ඔස්ස ඥෙව පුත්තා භොග්ඤ්ඤි, එතො අසුඤ්ඤො අපසසනො, එතො සද්ධො පසනො, තෙ පෙත්තිකං සාපනෙයාං විහරිංසු. අරං ඛො සො අසුඤ්ඤො අපසසනො සද්ධං පසන්නං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුත්තෙ සො සද්ධො පසනො තං අසුඤ්ඤං අපසසන්නං එතදවොච. “මායෙයා එවං අවච්ඡි අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස දින්නො”ති. දුතියමි ඛො සො අසුඤ්ඤො අපසසනො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච: අමහාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති. දුතියමි සො සද්ධො පසනො තං අසුඤ්ඤං අපසසන්නං එතදවොච: “මායෙයා එවං අවච්ඡි “අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස දින්නො”ති, තතියමි ඛො සො අසුඤ්ඤො අපසසනො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච: “අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අරං ඛො සො සද්ධො පසනො සවෙ මඤ්ඤං භවිස්සති අභවපි භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස දස්සාමිති තං අසුඤ්ඤං අපසසන්නං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අරං ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අසුඤ්ඤාස්ස අපසසන්නස්ස පාපුඤ්ඤි². අරං ඛො සො අසුඤ්ඤො අපසසනො භික්ඛුනියො උපසංඛ්‍යාමිතො එතදවොච: “නික්ඛමථයො අමහාකං උදෙසිතො”ති. එවං වුත්තෙ පුළලනාදා භික්ඛුනි තං පුරිසං එතදවොච: “මායෙයා එවං අවච්ඡි, කුමොකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස දින්නාති, දින්නො න දින්නාති වොභාරිකෙ මහාමත්තෙ පුළ්ඤ්ඤි. මහාමත්තා එවමාහංසු: කො අයො ජානාති භික්ඛුනිසංඛ්‍යාස්ස දින්නාති එවං වුත්තෙ පුළලනාදා භික්ඛුනි තෙ මහාමත්තෙ එතදවොච. අපිනායා³ කුමෙහෙති දිට්ඨං වා සුතං වා සකං වා පට්ඨං දනං දියමානකති. අරං ඛො තෙ මහාමත්තා සච්චං ඛො අයා ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනි සංඛ්‍යාස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං.

2. පාපුඤ්ඤි—සීලි, මජ්ඣං.

3. අපිනායො, මජ්ඣං, අපිනායො, සීලි, අපිනායො, සො,

ප්‍රථම සඨසාදිශෙෂය

ආයාබ්වෙති, මෙ සතළොස් සඨසාදිශෙසධම්මෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ඡේතවන නම් අනේ-පිඬු පිඬුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එකල්හි එක්තරා උපාසකයෙක් මෙහෙණසභනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට දෙපුත් කෙතෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසපුන්හි) සැදුහැ නැතියේ නො පහන් යැ. එකෙක් සැදුහැ ඇතියේ පහන් යැ. ඔහු පිය සතුටනය බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදුහැ ඇති පහන්පුත්හට මෙය කීයැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. මෙසේ කී කල්හි ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “ආයාබ්වෙති මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “ආයාබ්වෙති මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. තෙවනවටදු ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයැ. “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. එකල්හි ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ “ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සභනට දෙන්නෙමි”යි ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූවහුට ‘බෙදමහ’යි කීයැ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූවහුට පැමිණියේයැ, එකල්හි ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ තෙල කීයැ: “ආයාබ්වෙති නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යැ”යි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කිවු යැ: ආයාබ්වෙති මෙසේ නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ ” යැයි. දෙන ලද දු නො දෙන ලද දුයි අධිකරණ මහා මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කීහු: “ආයාබ්වෙති මෙහෙණ සභනට දෙන ලදුයි කවරෙක් දනි” දුයි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය කිවු යැ: “ආයාබ්වෙති තොප විසින් සාක්ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන දූතයෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ” දුයි. එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ ‘ආයාබ්ව සැබැවක් කියා’ යැයි ඒ බඩුහල මෙහෙණ සභන සතු කළහ.

පාරික්ෂකයාගේ භික්ෂුත්ව විභවය

3. අර මො සො පුරිසො පරාජිතො උජ්ඣායනී වියති විපාවෙනි: “අසසමඤ්ඤො ඉමා මුණ්ණා වන්ධකිනියො. කරං හි නාම අභිඤ්ඤං උදෙසාසිතං අජිජ්ඣාපෙතති” ති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුත්ව මහාමත්තානං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි, මහාමත්තා තං පුරිසං දණ්ඩාපෙසුං. අර මො සො පුරිසො දණ්ඩිතො භික්ෂුත්වසංසංසං අවිදුරෙ ආජිවකසෙයාං කාරාපෙතො ආජිවිකෙ උයොයාපෙයි. එතා භික්ෂුත්වො අවවාදිතාති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුත්ව මහාමත්තානං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි. මහාමත්තා තං පුරිසං බන්ධාපෙසුං, මනුස්සා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාවෙනි “පයමං භික්ෂුත්වො උදෙසාසිතං අජිජ්ඣාපෙසුං, දුතියං¹ දණ්ඩාපෙසුං තතියං² බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාතාපෙසුං තති” ති. අසසංසංසංසං භික්ෂුත්වො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියන්ති විපාවෙනි.

4. යා තා භික්ෂුත්වො අජිජ්ඣා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාවෙනි “කරං හි නාම අයං ථුලලනඤ්ඤා උසස්සවාදිකා විහරිස්සති” ති -පෙ- සවං කිර භික්ෂුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුත්ව උසස්සවාදිකා විහරති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුත්ව උසස්සවාදිකා විහරිස්සති, නෙතං භික්ෂුවෙ අසස්සන්තානං පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුත්වො ඉමං සිකාපදං උදිස්සතු.

යා පන භික්ෂුත්ව උසස්සවාදිකා විහරෙයා ගහපඨිනා වා ගහපඨිපුත්තනා වා දසෙතා වා කම්මකරෙතා³ වා අනත්මසො සම්මුඛපිබ්බාස්සෙතාපි, අයං භික්ෂුත්ව පයමාපත්තිකං ධම්මං ආසත්තා නිසසාරණියං සධාරාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුත්වී: -පෙ- අයං ඉමස්සි. අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුත්වී.

1. පර, සිලා

2. දුතියමි, සි: සිලා

3. තතියමි, සි: සිලා

4. කම්මකරෙත, මජ්ඣ-

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වද නො මෙහෙණේ අපගේ බඩුහල අසිදගත්තුද”යි. ථුලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආජීවක සෙනස්තක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආත්‍රොශ කරවු’යැයි ආජීවකයන් නභා යැවී යැ. ථුලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැඩූහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්ත, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැඩූහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ආසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඬ ථුලනඤා තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙනි ථුලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වූ:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකු සමඟ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්බකෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතෙමු සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභංගො

උසස්සවාදිකා නාම: අට්ඨකාරිකා වුළච්ඡි,
ගහපතී නාම: යො කොච්ඡි අගාරං අරුඤ්චසතී.
ගහපතීපුතො නාම: යො කොච්ඡි පුත්තභාතරො.
දුසො නාම: අනෙතා ... ජාතො ධනකතීතො කරමරානීතො.
කම්මකරො නාම: හතකො ආහතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: භික්ෂුණ්ච භික්ෂුනීණ්ච සික්ඛමානණ්ච
සාමණෙරණ්ච සාමණෙරීණ්ච යපෙඤා යො කොච්ඡි පරිබ්බාජකසමා-
පනො.

අට්ඨං කරිසසාමීති දුතියං වා පරියෙසති ගව්ඡති වා ආපකති
දුක්ඛකට්ඨං එකස්ස ආරොචෙති ආපකති දුක්ඛකට්ඨං. දුතියස්ස ආරොචෙති
ආපකති පුලලාවයස්ස. අට්ඨපරියොසානෙන ආපකති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

පයමාපකතිකතාති: සහව්ඤ්ඤාචාරාඃ ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියතාති: සඤ්ඤා නිසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: සඤ්ඤාව නස්ස ආපකතියා මානතං. දෙති
මුලාය පටිකස්සති අබොති, න සම්මුලා, න එකා භික්ෂුනී, තෙන
වුළච්ඡි සඤ්ඤාදියෙසොති¹ නස්ස වෙච ආපකතීතිකායස්ස නාමකම්මං
අධිවචනං තෙනපි වුළච්ඡි සඤ්ඤාදියෙසොති.

අනාපකති: මනුසෙහි ආකඨිසිමානා ගව්ඡති, රසං² යාවති
අනොදිස්ස ආචිකඛති උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පයමසඤ්ඤාදියෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සියං විහරති ජෙතවනෙ
අනාපමිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ, තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං
අණ්ණකරස්ස ලිච්ඡවිස්ස පජාපතී අතිවාරිතී³ හොති. අථ බො සො
ලිච්ඡවි තං ඉත්ථී එතදවොච: "සාධු වීරමාහි අනුඤ්ඤා බො තෙ
කරිසසාමී"ති. එවං වුළච්ඡානා නාදිසි. තෙන බො පන සමයෙන
වෙසාලියා⁴ ලිච්ඡවිගණො සන්තිපතීතො හොති කෙනවිදෙව කරණි-
යෙන. අථ බො සො ලිච්ඡවි තෙ ලිච්ඡවී⁵ එතදවොච: "එකං මෙ
අයොනා ඉත්ථී අනුජානාමා"ති- කා නාම සාති. මඤ්ඤං පජාපතී
අතිවරති, තං සාතෙසසාමීති. පජානාහීති.⁶

1. යෙ කොච්ඡි - මජ්ඣ.

2. සහව්ඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣ.

3. සඤ්ඤාදියෙසොති - මජ්ඣ.

4. ආරාමො - මජ්ඣ. සා.

5. පයමසඤ්ඤාදියෙස සික්ඛාපදා - මජ්ඣ.

6. අතීමරති - සි.

7. වෙසාලිය - මජ්ඣ.

8. ලි ච්ඡවිතො, සිලු! ලිච්ඡවියො, මජ්ඣ.

9. ජානාහීති, - මජ්ඣ.

* සඤ්ඤාදියෙසං පොඤ්ඤා.

උසායවාදිකා නම්: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම්: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම්: අනෙකාරාභය යැ ධනක්කිත යැ කරමරානීත යි.

කම්මකර නම්: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම්: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද තබා යම් කිසි පිරිවැරිබ්බට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොජා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් ධුලැසි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්ති සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහසු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඩ්ඝාදිසෙසො: සඬා තෙමේ මැ ඒ ඇවැත්ම මානන දෙයි, මූලාය පටිකසසන කම් කෙරෙයි, අබ්භාන කම් කෙරෙයි, කැඳවයි, සම්බසුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නී යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උමමත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සඩ්ඝාදිශෙෂ යි.

2. 2

විකීය සඩ්ඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් ඇතේපිඬු සිටුහුගේ ජෙතවන නම් අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිව්ජවියකුගේ භාය්‍යා තොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කීයැ: “මැනැව් විරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිව්ජවී ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වූයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ඒ ලිව්ජවීනට මෙය කීයැ: “ආය්‍ය-
යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. ඇය නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කීයැ.)

පාරික්ෂකයාලි භික්ෂුනීවිභවයා

2. අසොකාසි බො සා ඉන්ද්‍රීයී “සාමිකො කිර මං සාතෙතුකාමො”ති,
වරහණ්ඩං ආදය සාවතීං ගතොති තිස්සියෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤා-
යාචි, තිස්සියා න ඉද්දංසු පඤ්ඤාපෙත්තුං. භික්ෂුනියො උපසඤ්ඤාමිත්වා
පඤ්ඤායාචි; භික්ෂුනියො පි න ඉද්දංසු පඤ්ඤාපෙත්තුං ථුල්ලනාදං.
භික්ෂුනීං උපසඤ්ඤාමිත්වා හණ්ඩකං දසෙත්තො පඤ්ඤායාචි, ථුල්ලනාදං
භික්ෂුනී හණ්ඩකං ගහෙත්වා පඤ්ඤාපෙත්ති.

3. අරං බො සො ලිච්චි තං ඉන්ද්‍රීයී පරියෙසනො¹ සාවතීං
ගතොති භික්ෂුනීසු පඤ්ඤාපිතං දිස්වාන යෙන රාජා පසෙනදි කොසලො
තෙත්තපසඤ්ඤාමි, උපසඤ්ඤාමිත්වා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතද-
වොච: “පජාපතී මෙ දෙව වරහණ්ඩං ආදය සාවතීං අනුපසන්නා
තං දෙවො අනුජානාතු”ති. තෙන හි හණ්ඩ වීචිනිත්වා ආවික්කානි
දිට්වා දෙව භික්ෂුනීසු පඤ්ඤාපිතානි. සචෙ හණ්ඩ භික්ෂුනීසු පඤ්ඤාපිතා
න සා ලබ්බා කිංඤ්ඤා කාතුං, ස්වාසනානො ධම්මො² වරතු බුභුච්චියං
සමුච්ඡාදකංසං අත්තකිරියායාති.

4. අරං බො සො ලිච්චි උරුක්ඛායනී බියනී විපාවෙනි: “කරං
හි නා ම භික්ෂුනියො වොරිං පඤ්ඤාපෙත්තොති”ති. අසොකාසිං බො
භික්ෂුනියො තස්ස ලිච්චිස්ස උරුක්ඛායනස්ස බියනස්ස විපාවෙනස්ස.

5. යා තා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුක්ඛායනනී බියනනී
විපාවෙනති: “කරං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනාදො වොරිං පඤ්ඤා-
පෙත්තොති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්කවෙ ථුල්ලනාදො භික්ෂුනී වොරිං
පඤ්ඤාපෙත්ති? සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- “කරං හි
නාම භික්කවෙ ථුල්ලනාදො භික්ෂුනී වොරිං පඤ්ඤාපෙත්තොති. තෙන
භික්කවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්කවෙ
භික්ෂුනියො ඉමං සික්කපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ෂුනී ජාතං වොරිං වරුක්ඛං වීදිතං අනපලොකෙත්වා
රාජානං වා සඤ්ඤා වා ගණං වා සුභං වා සෙණං වා අඤ්ඤා කස්සා
වුට්ඨාපෙසය අයමි භික්ෂුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං
සඤ්ඤාදිසෙත්තොති.

1. ගවෙසනො, මජ්ඣං.

2. ස්වාසනානො හගවා ධම්මො, මජ්ඣං.

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසූයැ, වරබඩු රැගෙන සැවැතට ගොස් තොටුවෙන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැය් යැ, තොටුවෙන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැය් යැ. මෙහෙණන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, ථූලනඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැය් යැ, ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිව්ස්වි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රීය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවු දක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: "දෙවයෙනි, භාය්‍යාව වරබඩු රැගෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදනිව්"යි, එසේ නම් කොළෙනි, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවා දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕතොමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධර්මය ස්වාධ්‍යාත යැ; මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලිසර කෙරේව යි.

4. එකල්හි ඒ ලිව්ස්වි තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවුණද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිව්ස්විහුගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; "කෙසේ නම් ආය්‍ය ථූලනඤා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූයේ. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැර ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දනැ දනැ වධයට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජු හෝ සහහු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසෑ පෙර පැවිදි වූවක කඩා උපසපන් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු, (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාරික්ෂකයෙකුගේ භික්ෂුනීවරයෙකුට

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉච්ඡමි.
අප්ප අධිපෙතො භික්ෂුනීති,

ජානාති නාම: යාමං වා ජානාති අනෙකං වා තස්සා ආරොචන්ති,
යා වා ආරොචන්ති.

වොරි නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා
අග්ගනකං අදින්නං පෙය්‍යසම්බන්ධං ආදියති, එසා වොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කම්මං¹ කත්වා වජ්ඣාපන්නා හොති,

විදිතා නාම: අනෙකෙහි මනුසෙසෙහි ඤානා හොති වජ්ඣා එසාති.

අප්පලොකෙතොති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යත් රාජා අනුසාසති, රාජා අප්පලොකෙතබ්බො.

සමෙසා නාම: භික්ෂුනීසංඝො චුච්චති, භික්ෂුනීසංඝො
අප්පලොකෙතබ්බො.

ගණො නාම: යත් ගණො අනුසාසති, ගණො අප්පලොකෙතබ්බො,

සුගො නාම: යත් සුගො අනුසාසති, සුගො අප්පලොකෙතබ්බො.

සෙණි නාම: යත් සෙණි අනුසාසති, සෙණි අප්පලොකෙතබ්බො.

අඤ්ඤානු කප්පාති: යපෙත්වා කප්පං, කප්පං නාම; දෙව් කප්පාති,
තිත්ථියෙසු වා පඤ්චරිතා හොති අඤ්ඤාසු වා භික්ෂුනීසු පඤ්චරිතා
අඤ්ඤානු කප්පා චුට්ඨාපෙක්ඛාමීති ගණං වා ආවරිති. වා
පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තති. ආපත්ති
දුක්ඛං. ඤාතියා දුක්ඛං, දව්හි කම්මවාට්ඨාති චුට්ඨවාට්ඨා, කම්ම-
වාට්ඨා පරිගොසානෙ උප්පත්තියාය ආපත්ති සම්භාවිතසංසර්ග. ගණස්ස ව
ආවරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛං.

1. කම්මානි පදං මජ්ඣං න දිශංතෙ.

6. යා පනා: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මෙ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාති නම්: තොමෝ හෝ දැනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට ඇරොපත්, ඕතොමෝ හෝ ඇරොපයි.

චොරි නම්: යමක් පස්මස්සක් හෝ අධිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දෑයක් සොරසිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම්: යම් කම්යක් කොට වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිකා නම්: සෙසු මිනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා' යැයි දන්තා ලද්දී වෙයි.

අනපලොකෙකා: නො පිළිවියැ,

රාජ නම්: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සඨස නම්: භික්ෂුණීසඨසයා කියනු ලැබෙයි. භික්ෂුණියඨස තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම්: යම් තැනෙක (මලලගණාදි) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුග නම්: යම් තැනෙක පුණ්ණ කාරකාදි මුළුවෙන් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම්: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදි ශ්‍රේණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රේණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අඤ්ඤත්‍ර කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කප්ප නම්: දෙ කැපයෙකි නොවුවත් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නෙමැයි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ දෙකම වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාඨකයාපාළු හිතවුන්විභවෙනා

අයමපිති; දුර්මං¹ උපාදය වුච්ඡිති.

පටමාපතනිකතති: සභවත්ථාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියතති: සඛතමනා නිසසාරියති.

සධිසාදිසෙසොති: සඛොච තසසා ආපතනියා මානතං දෙති මුලාය පටිකසසති අබෙහති න සමඛුලා න එකා හිතවුන් තෙන වුච්ඡිති සධිසාදිසෙසොති. තසස වෙව ආපතනිනිකායසස නාමකමම. අධිවචනං, තෙනපි වුච්ඡිති සධිසාදිසෙසොති.

වොරියා වොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්ත කපපා වුට්ඨාපෙති ආපතනි සධිසාදිසෙසසස. වොරියා වෙමතිකා අඤ්ඤත්ත කපපා වුට්ඨාපෙති අපතනි දුක්කටසස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්ත කපපා වුට්ඨාපෙති, අනාපතනි. අවොරියා වොරියඤ්ඤ ආපතනිදුක්කටසස. අවොරියා වෙමතිකා ආපතනි දුක්කටසස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤ අනාපතනි.

අනාපතනි: අනානතනි වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙත්වා වුට්ඨාපෙති, කපපකතං³ වුට්ඨාපෙති, උමමත්තකය -පෙ- ආදිකමෙකයාති.

දුතියසධිසාදිසෙසො

2. 3

තතියසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං වීභරති ජෙතවනෙ අනාපටිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දා කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ හිතවුන් හිතවුන්හි සද්ධිං භණ්ඩිතා ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගමාසි. භද්ද කාපිලානී තං හිතවුන්. අපසසනති හිතවුන්යො පුළුච්ඡි, "කභං ඉක්කන්තාමා න දිසස්සි"⁶ති. හිතවුන්හි සද්ධිං අයො භණ්ඩිතා න දිසස්සිති. අමො අමුකසමී ගාමකෙ⁶ එතිසස ඤාතිකුලං, තස් ගතවා වීචිනථාති. හිතවුන්යො තස් ගතවා තං හිතවුන්. පසස්සිතා එතදවොචු: "කිසස තං අයො එතිකා ආගතා, කච්චිසි අප්පධංසිතා"⁷ති, අප්පධංසිතමි⁸ අයොති.

1. දුර්මංයො, සිමු| සිමු||

2. සධිසාදිසෙසසස, සිමු||

3. කපපකං, සිමු||

4. අනෙතවාසි, සි| අනෙතවාසිති, මජ්ඣං

5. ගාමකෙ, සයා,

6. අප්පධංසිකාමිති, මජ්ඣං

අයම්පි: පළමු සභවෙසෙස් අවනක ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පට්ඨාපක්ඛිකා: වස්තුචාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්මෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සභනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඝාදිශෙසො: සංඝ නෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මූලාය පටිකසුත්තය කෙරෙයි, අඛාන කම් කෙරෙයි. සම්බුද්ධයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවන යි. එයිනුදු සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්ති උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිශෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණත් සමඟ ධබර කොට ගම්බද නැකුලා යකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණත් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්තී කොහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයඨාවෙනි, මෙහෙණත් සමඟ ධබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවැරැනි, අසුවල් ගමෙහි මැයගේ නැ කුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණේ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කිහු. “ආයඨාවෙනි, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයඨාවෙනි. නො නසනලදුයෙමි වෙමැයි (කිවුයැ.)

පාඨකයාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති "කපං හි නාම භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡතිති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

යා පන භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමි භික්ෂුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සධ්දාදියෙසනති.

ඵවඤ්ඤං භගවතා භික්ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං හොති

3. තෙන ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ෂුනියො යාකෙතා යාවජ්ඣං¹ අද්ධානමග්ගපට්ටකතා හොතති, අනතරාමග්ගෙ නදී තරිතඛ්ඛා හොති, අථ ඛො තා භික්ෂුනියො නාවකෙ උපසඬාමීඨවා ඵතදවොචුං, "සාධු නො ආවුසො තාරෙථා"ති. නායො සකකා උහො ඵකතො සකිං තාරෙතුනති ඵකො ඵකං උත්තාරෙසි, උත්තීණ්ණං උත්තීණ්ණං දුසෙසි, අනුත්තීණ්ණං අනුත්තීණ්ණං දුසෙසි, තා පච්ඡා සමාගනඨා පුච්ඡංසු. කච්චිසි අයො අඤ්ඤාසිතාති, පඤ්ඤාසිතෙහි අයො කං පන අයො අඤ්ඤාසිතාති, පඤ්ඤාසිතෙහි අයොති.

4. අථ ඛො තා භික්ෂුනියො යාවජ්ඣං ගනඨා භික්ෂුනීනං ඵතමසං ආරොවෙසුං: යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කපං හි නාම භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡතිති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡස්සතිති නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

1. පාඨකයා - 8ii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා” දැයි... ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වෙ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් සාකෙතයෙන් සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතරමගෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැවියන් වෙත එළැඹ මෙය කීහු, “ඇවැත්නි, අප එතර කරවන්නාහු නම් මැනැවැ”යි, ආයඹාවෙති, දෙදෙන එක්වැ වරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරැවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දුෂණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දුෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවැ එකතු වැ පිළිවිසුහු. කිම, ආයඹාවෙති, නො නසන ලද දැයි, ආයඹාවෙති, නසන ලද්දෙම වෙමි, ආයඹාවෙති, තෙපි නො නසන ලද්දවු දැයි, ආයඹාවෙති, නසන ලද්දෙම වෙමි යි කිවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා” දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

සාවිතකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා, එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං භොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ෂුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතපීං ගච්ඡන්තා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගච්ඡිංසු, තත් අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අභිරුපා භොති දස්සනියා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරියො තස්සා භික්ෂුනියා සහදස්සනෙන පට්ඨඛට්ඨිතො අභොසි.¹ අථ ඛො සො පුරියො තාසං භික්ෂුනීනං සෙයාං පඤ්ඤාපෙනනා තස්සා භික්ෂුනියා සෙයාං එකමනතං පඤ්ඤාපෙසි. අථ ඛො සා භික්ෂුනී සලලකෙඛඤා පරිසුට්ඨිතො අයං පුරියො සචෙ රතති. ආගච්ඡිත්තති විසසරො මෙ හවිසසතිති භික්ෂුනියො අනාපුච්ඡා අඤ්ඤතරං කුලං ගන්තවා සෙයාං කපෙසසි. අථ ඛො සො පුරියො රතති. ආගන්තවා තං භික්ෂුනීං ගච්ඡෙසනො භික්ෂුනියො සචෙට්ඨසි. භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං අපස්සන්තියො එවමාහංසු, නිස්සංසයං ඛො සා භික්ෂුනී පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. අථ ඛො සා භික්ෂුනී තස්සා රතතියා අවචයෙන යෙන තා භික්ෂුනියො තෙනුපසඬකම් භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං එතදචොට්ඨිං කිත්තං තං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. නාහං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. භික්ෂුනීනං එතමත්ථං ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උපකායන්තී වියන්ති විපාචෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛචෙ භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිති සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛචෙ භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිසසති තෙනං භික්ඛචෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛචෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිපත්තු:

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා එකා වා රතති. විප්පට්ඨෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං භොති.

1. භොති - මජ්ඣං,

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවුත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවුතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව-වෙහි සිට සැවුතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රු ඇත්තී දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එකත්පසෙකැ පැනවීයැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ 'මේ පුරුෂ (රාග) පර්යයුජ්ඣක යැ, ඉදින් රැයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසැ එක්තරා කුලයකට ගොස් ශයනය කළා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රැයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගොළු යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු මෙසේ කීහු, "නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු" යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරැය ඇවුමෙන් ඒ මෙහෙණන් වෙත එළැඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයඨාවෙනි, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු දැයි, ආයඨාවෙනි, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්ම-ගනිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු" දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වුසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවුත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවුතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාරික්ෂකයාගේ භීෂිකෘතියෙහි

7. තෙත බෝ පන සමයෙහි සමහුලා භීෂිකෘතියෙහි කොටසක් ලෙස ජනපදයෙහි සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනමණ්ඩලයකට ගොස්. තම අධ්‍යාපන භීෂිකෘතිය වටහා පිළිගැනීමට එකඟ වීමට අවශ්‍ය විය. තම භීෂිකෘතිය පිළිබඳව දැනුම. අප බෝ පන භීෂිකෘතියෙහි තම භීෂිකෘතියෙහි තෙත බෝ පන, භීෂිකෘතියෙහි තම භීෂිකෘතියෙහි එකඟ විය. “කිසිදු තම අධ්‍යාපන එකඟ වීමට අවශ්‍ය විය. පිළිබඳව අධ්‍යාපන භීෂිකෘතියෙහි.

8. යා නා භීෂිකෘතියෙහි අවධානය -පෙ- නා උපකරණයකින් වියනම් විවිධ විය. “කප- හි නාම භීෂිකෘතිය එකා ගණනා භීෂිකෘතිය” හි -පෙ- සවි. කිර භීෂිකෘතිය භීෂිකෘතිය එකා ගණනා භීෂිකෘතිය සවි. හඟවා. විගරහි බුද්ධා හඟවා -පෙ- කප- හි නාම භීෂිකෘතිය භීෂිකෘතිය එකා ගණනා භීෂිකෘතිය. තෙත භීෂිකෘතිය අවධානය නා පසාදය -පෙ- එකඟ පන භීෂිකෘතියෙහි භීෂිකෘතිය භීෂිකෘතිය භීෂිකෘතිය.

යා පන භීෂිකෘතිය එකා වා ගාමනතර ගණනා එකා වා නදිපාර ගණනා එකා වා රතනි විවිධ විය. එකා වා ගණනා භීෂිකෘතිය අවධි භීෂිකෘතිය පසාදයකින්. බලම. ආපනන නිසාරණය සාමාන්‍ය විය.

9. යා පනත: යා යාදියා -පෙ- භීෂිකෘතිය: -පෙ- අය. භීෂිකෘතිය. අතෙ අධ්‍යාපන භීෂිකෘතිය.

එකා වා ගාමනතර ගණනා: පරිකල්පය ගාමන පරිකල්පය පසාදය පාදය අතිකාමනියා ආපනි පුලුල් විය. දුතිය පාදය අතිකාමනියා ආපනි සාමාන්‍ය විය. අතිකාමනියා ගාමන පසාදය පාදය අතිකාමනියා ආපනි පුලුල් විය. දුතිය පාදය අතිකාමනියා ආපනි සාමාන්‍ය විය.

1. වග්ගය, 81 82, 83.
2. භීෂිකෘතිය, 84.
3. හඟ, 81 82.

7. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව-
වෙහි සිට සැවැනට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපත්නාහු වෙති,
ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ මහවටනින් පෙරළි
හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්වැ පසු වැ ගියා යැ,
මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැන දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ
නොමෝ ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ, මෙහෙණේ ඒ මෙහෙ-
ණහට මෙය කීහු, “ආයඹාවෙහි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා
පසුවූවා ද? කීම! නො නසන ලද්දැයි, ආයඹාවෙහි, නසන ලද්දෙමි
වෙමැයි (කීවූයැ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු
නොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම්
මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ’ද’
යි ... සැබෑ ද මහණෙහි, මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා
වූවා ගණයා කෙරෙන්. වෙන්වූ දැයි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණක්
නොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ
වනාහි මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා
නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එකෙරට යා නම් හෝ
හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා
ගණයා කෙරෙන් වෙන් වේ නම් හෝ මේ මෙහෙණ කොමෝත්
පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු
කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්මට පැමිණියා
වේ යැයි.

9. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්බුතිය යි.

එකා වා ගාමන්තරං ගවිජ්ජයා: පරික්ෂිප්ත ශ්‍රාමයාගේ
පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි,
දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්-
ෂිප්තශ්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි
ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත්
වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවේශා

එකා වා නදිපාරං ගවේෂයානි: නදී නාම නිමණ්ඩලං පටිච්ඡා-
දෙඤා යඤ්ඤා කඤ්ඤා උත්තරනතියා භික්ෂුනියා අනතරවාසනෙ තෙමීයති,
පට්ඨං පාදං උත්තරනතියා ආපත්ති ධුලලවයසසා. දුතියං පාදං
උත්තරනතියා ආපත්ති සංඛ්‍යාදිසෙසසසා.

එකා වා රතනි විපපවසෙයානි: සභ අරුණුග්ගමනා දුතියකාය
භික්ෂුනියා හත්තපාසං විජහනතියා ආපත්ති ධුලලවයසසා විජහිතෙ
ආපත්ති සංඛ්‍යාදිසෙසසසා.

එකා වා ගණමනා ඔතිසෙයානි: අගාමනෙ අරණ්‍යකෙ දුතියකාය
භික්ෂුනියා දසකුප්පවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනතියා ආපත්ති
ධුලලවයසසා. විජහිතෙ ආපත්ති සංඛ්‍යාදිසෙසසසා.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුවති.

පට්ඨාපත්තිකපති: සභවත්තඤ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනාති: සංඛ්‍යාදිසෙයානි නිසාරණියති

සංඛ්‍යාදිසෙයොති -පෙ- තෙනපි වුවති සංඛ්‍යාදිසෙයොති.

අනාපත්ති: දුතියකා භික්ෂුනී පක්කනතා වා හොති විබ්භනතා,
වා කාලකතා වා පක්ඛසංකතතා වා, ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ-
ආදිකමෙකායාති.

තතියසංඛ්‍යාදිසෙයො

2. 4

වතුත්තසංඛ්‍යාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනෙ
අනාරම්භකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ණකාළී
භික්ෂුනී හණ්ඩනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා හස්සකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ධුලලනන්ද භික්ෂුනී තස්සා කමෙම කඨිරමානො
තෙ පටිකෙසාසති. තෙන ටො පන සමයෙන ධුලලනන්දා භික්ෂුනී

1. උත්තරනතියා - 81 ඔසු!!

2. කට්ඨමානෙ - 84 සං.

එකා වා නදිසාරං ගවිජයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකු එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනාගිවුරු තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තීං විසවසෙයා: අරුණ නැඟීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔභියෙයා: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දුගුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පට්ඨාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමතුහාණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහසු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සම්බන්ධයෙන්: එයින්ද සම්බන්ධයෙන් යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවුවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උච්ඡන්ධාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සම්බන්ධයෙන් යි.

2. 4

වතුරට සම්බන්ධයෙන්

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි හික්ෂුණි තොමෝ ධබර කරන්නී කලහකරන්නී විරුද්ධවාද කරන්නී බහින්බස් වන්නී සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, ථුල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුන්ට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ

පාරික්ෂකයාගේ භීෂණය

ගාමිකයා අගමාසිය, කෙතරම්දේව කරණියෙන. අප් වෙත භීෂණයාගේ සහ පුළුල්වන අතර භීෂණයා පසුකතකාති වණ්ඩකාළි. භීෂණයා. ආපසුගියා අදහස්ගෙන් උකස්සි. පුළුල්වන අතර භීෂණයා ගාමකෙ තං කරණියා කීරෙනා පුනර්දේව සාවතී. පව්වාගව්වි. වණ්ඩකාළි භීෂණයා පුළුල්වන අතර භීෂණයා ආගමනකියා නෙව ආසන. පසුකෙසෙසි න පාදෙදක. පාදපිය. පාදකඩලික. උපතිකවිසි. න පව්වුගනනවා පසුකව්වර. පව්ගනෙසෙසි, න පාතියෙන ආප්වර්. පුළුල්වන අතර භීෂණයා වණ්ඩකාළි. භීෂණයා. එතදවොව: “කිසස සං අයො මයි” ආගමනකියා නෙව ආසන. පසුකෙසෙසි. න පාදෙදක. පාදපිය. පාදකඩලික. උපතිකවිසි, න පව්වුගනනවා පසුකව්වර. පව්ගනෙසෙසි, න පාතියෙන ආප්වර්” කී එව. හෙතං අයො හොති. යථා තං අනාපායාති. කිසස පන සං අයො අනාපාති. ඉවා මං අයො භීෂණයා අයං අනාපා අපසුකෙසෙසි නාති ඉමිසසං කොව්” පව්විනාති ආපසුගියා අදහස්ගෙන් උකස්සි. පුළුල්වන අතර භීෂණයා බාලා එතා අව්වනා එතා, නෙතා ජානනා කලිං වා කලිංදෙසං වා කලිංවිපසං වා කලිංසමපසං වා. මයං වෙ ජානාම කලිංවි කලිංදෙසංවි කලිංවිපසංවි කලිං සමපසංවි, මයං වෙ අතං වා කලිං කාරෙයාමි” කතං වා කලිං කොපෙයාමාති උහුං උහුං භීෂණයා සහිං සහිංපානාපෙනා වණ්ඩකාළි. භීෂණයා. ඔසාරෙසි.

2. යා තා භීෂණයා අප්වර් -පෙ- තා උපකායකති වියනා විපාවෙනා, “කපං හි නාම අයො පුළුල්වන අතර සමගනන සමගන උකස්සි. භීෂණයා. බලෙන විනයෙන සප්පයාසෙන අනපලොකෙනා කාරකසමං අනෙකෙසෙසි ගණ්ණ ජනං ඔසාරෙසෙති” කී-පෙ- සව්වං කීර භීෂණයා පුළුල්වන අතර භීෂණයා සමගනන සමගන උකස්සි. භීෂණයා. බලෙන විනයෙන සප්පයාසෙන අනපලොකෙනා කාරකසමං අනෙකෙසෙසි ගණ්ණ ජනං ඔසාරෙසෙති. සව්වං හගවා විගර්හි බුද්ධා හගවා-පෙ- කපං හි නාම භීෂණයා පුළුල්වන අතර භීෂණයා සමගනන සමගන උකස්සි. භීෂණයා. බලෙන විනයෙන සප්පයාසෙන අනපලොකෙනා කාරකසමං අනෙකෙසෙසි ගණ්ණ ජනං ඔසාරෙසෙති. නෙතං භීෂණයා අපසුකෙසෙසි වා පසාදය -පෙ- එව්ව පන භීෂණයා භීෂණයා ඉමං සිකාපදං උද්දිසනා:

1. අදහස්ගෙන්, කතව්
2. පව්වාගව්වි, පි. පිළි
3. මං, පි. පිළි පිළි
4. කාරි, මෙය, පිළි
5. කෙරෙයාමි, පිළි

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණි සඬා තෙමේ ථුලලනඤා භික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණ්ඩකාළි මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උත්කේෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිද සැවැනට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ එන ථුලලනඤා මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාසුවට පා උලන පුවරුව නො මැ වෙතැ තැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනු. පැනින් නො පිළිවුණු. ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ වණ්ඩකාළි මෙහෙණහට මෙය කිවූ යැ: “ආයුරාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාසුවට පා උලන පුවරුව නො මැ වෙත තැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවුණුවැ”යි. “ආයුරාවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයුරාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීහි ද? ආයුරාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උකෙවනිකම් කළහ යි. ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්ප්‍රේෂය හෝ කම්පිපත්තිය හෝ කම්පමපත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මප්‍රේෂය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්තම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්තම්හ”යි යුහු යුහු වැ භික්ෂුණි සඬසයා රැස්කරවා ලා වණ්ඩකාළි මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයුරී ථුලලනඤා තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ අවසාරණය කළා”දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ (සහමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිග්ගෙය

“යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛින්න උක්ඛින්නං භික්ෂුනී. ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ත්වසාසනෙන අනාපද්‍රොකෙත්වා කාරකසංඝං. අනාඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙය්‍ය අයමපි භික්ෂුනී පටමාපත්තිකං. ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සධ්‍යාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමසමී. අත්ථ අධිපෙය්‍යා භික්ෂුනීති.

සමග්ගො නාම සංඝො සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීනො.

උක්ඛින්නා නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අපට්ඨකමෙම වා අපට්ඨනිස්සංගෙ වා උක්ඛින්නා.

ධම්මෙන චිත්තයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන චිත්තයෙන.

සත්ත්වසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාපද්‍රොකෙත්වා කාරකසංඝනති: කම්මකාරකසංඝං. අනාපුච්ඡා.

අනාඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දනාති: ගණස්ස ඡන්දං. අජානිත්වා, ඔසාරෙස්සාමිති ගණං වා පරියෙසති සීමං. වා සම්මිත්තනි ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ඤාතීයා දුක්ඛටං. ඒති කම්මවාචාති පුලලවවයා කම්මවාචා පරියොසානෙ ආපත්ති සඛ්‍යාදිසෙසස්ස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචෙති.

පටමාපත්තිකනති: සහවිඤ්ඤාවාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණියනති: සඛ්‍යාමො නිස්සාරියති.

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුවවති සඛ්‍යාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමම්සඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සඛ්‍යාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වේමතිකා ඔසාරෙති ආපත්ති සඛ්‍යාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමම්සඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සඛ්‍යාදිසෙසස්ස. අධම්මකමෙම ධම්මකමම්සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම වේමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමම්සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: කම්මකාරකසංඝං¹ අපද්‍රොකෙත්වා ඔසාරෙති, ගණස්ස ඡන්දං. ජානිත්වා ඔසාරෙති, විඤ්ඤා වත්තනති. ඔසාරෙති අපනොත කම්මකාරකසංඝො ඔසාරෙති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමම්කායාති.

වතුත්ථසධ්‍යාදිසෙසො

1. කාරකං සංඝං - පිච්ච

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පෑමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පෑමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුහී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටී සඩ්ස තෙමේ යි.

උකම්භා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දුක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සප්ප්‍රසාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙඤා කාරකසඩ්සං: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දේ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පෑමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

භිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සඩ්සාදිශෙසො: ... එයින්දු සඩ්සාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සඩ්සයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනූ ඇතුළත් කෙරේ නම් වතෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සඩ්සයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුරි සඩ්සාදිශෙස යි.

පඤ්චමසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකජීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිකිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අභිරුපා භොති අස්සනීයා පාසාදිකා. මනුස්සා භක්තංගො සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී. පසස්සිකා අවසසුතා අවසසුතාය සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනීයා අග්ගමග්ගානි භොජනානි දෙනති. සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී යාවද්දං භුඤ්ජති, අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න විහාරුපං ලභනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයහති විපාවෙනති, "කරං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චරිතඤ්ඤා අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං¹ සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදිස්සති භුඤ්ජන්ති"ති -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදති භුඤ්ජති. සථං භගවා. චිගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදිස්සති භුඤ්ජන්ති, තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා අයමි භික්ඛුනී පයමාපනතිකං ධම්මං ආපන්නා නියසාරණීයං සංසාදිසෙස"ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙසසා භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම; සාරතො අපෙකඛවතී පටිබ්බවින්නා.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකඛවා පටිබ්බවින්නා.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙඛා න පෙතො න තිරථ්‍යානගතො විඤ්ඤා පටිබ්බලො සාරජ්ඣං.

1. ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා - මජ්ඣං,

පඤ්චම යඨසාදිගෙණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් පුද්ගු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා පැහැයුම් එළවන්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසි-යෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් අයාහි සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කැවා ද වැළඳු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබෑවෑ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් පුද්ගු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙනා කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්තහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තී යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසසුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාරික්ෂකයාට මිනිසුන් විභවය

බාදනය. නම: පෞරුෂයාගේ උද්වේගයෙන් යටපත්
අවසන් බාදනය. නම.

මොරණය. නම: පෞරුෂයාගේ මිනිසුන් කුමනදා සතකු
මෙවන් මංසං, බාදනය මුද්දරයෙන් පත්වන්නා වූ පුද්ගලයෙකු.
යන. අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් සමානදිවයෙකු.

අයමිනි: පුරිමයෙන් උපදය වුවකි.

සමානකරණය: සමානකරණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්.

නිසායනියනි: සමානකරණයෙන් නිසායනියනි.

සමානදිවයෙකු: -ප- මෙවන් වුවකි සමානදිවයෙකු.
උද්වේගයෙන් පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්.

එකම අවසන් බාදනය මුද්දරයෙන් පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්
අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්. උද්වේගයෙන්
පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්.

උද්වේගයෙන් අවසන් යනුයේ වා පෙරෙය වා පෙරෙය වා
නිර්වේගයෙන් මුද්දරයෙන් පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන් වා
බාදනය මුද්දරයෙන් පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්
අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්. උද්වේගයෙන්
පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්.

එකම අවසන් බාදනය මුද්දරයෙන් පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්
අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන් අපරිමාණයෙන්. උද්වේගයෙන්
පත්වන්නා වූ අපරිමාණයෙන්.

අනායනි: උද්වේගයෙන් අනායනි, අනායනි රානානි
පත්වන්නා වූ, උද්වේගයෙන් -ප- බාදනයෙන්.

පෞරුෂ සමානදිවයෙකු

1. බාදනය වා මොරණය වා - මෙවන් වුවකි මෙවන්.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භෞජනීය නම්: බත් යැ කොටු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුන්, කන්නෙම් බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුචාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිගෞතමයො: ... එයින්ද සංඛ්‍යාදිගෞතමය යැ යි කියනු ලැබෙයි,
දිය හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම් බුදින්-
තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි
තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැත් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා
ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්‍ෂයකුගේ
හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියග්ගතමනුෂ්‍ය
ගර්ථියකුගේ හෝ අනිත් කු යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ
කන්නෙම් බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි,
පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි, පැත් හා දහැටු
පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම්
බුදින්තෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි
පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැත් හා දහැටු පිළිගනී නම්
දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත්
නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්,
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සංඛ්‍යාදිගෞතමය යි.

ජට්ඨසංඛ්‍යාදියෙයො

1. තෙන සමයෙන චූඨො භගවා සාවඤ්ඤාං උභරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ තෙන ඔවා පන සමයෙන සුඤ්ඤානං භික්ඛුනී අභිරුපා භොති දස්සනියා පාසාදිකා, මනුස්සා භක්ඛංගො සුඤ්ඤානං භික්ඛුනීං පසසිඤ්ඤා අවස්සුතා සුඤ්ඤානං භික්ඛුනියා අග්ගමග්ගානි භොජනානි දෙති. සුඤ්ඤානං භික්ඛුනී කුසංඝවට්ඨායකානි න පතිගණ්හාති. අනන්තරිකා භික්ඛුනී සුඤ්ඤානං භික්ඛුනීං එතදවොච, “කිංසු ඤාං අයො න පතිගණ්හාසි”ති. අවස්සුතා අයොති. ඤාං පනායො අවස්සුතානි නාහං අයො අවස්සුතානි. කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො ඤාං අනවස්සුතා. ඉඛංගො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනියං වා භොජනියං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුංඤ්වා වාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්සිට්ඨා-පෙ- තා උරුක්ඛායනති වියනති වීජාවෙනති, කරං භි නාම භික්ඛුනී එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා, යතො ඤාං අනවස්සුතා, ඉඛංගො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනියං වා භොජනියං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුංඤ්වා වා”ති, -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වදෙති, “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො ඤාං අනවස්සුතා, ඉඛංගො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනියං වා භොජනියං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුංඤ්වා වා”ති. සට්ඨං භගවා. වීරහි චූඨො භගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො ඤාං අනවස්සුතා ඉඛංගො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනියං වා භොජනියං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුංඤ්වා වා”ති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවං පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

මජ්ඣ සංඝාදිගෙයය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ සේතවත නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙකි. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවත්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්තී නො පිළිගනී. අනතුරුවැ හුන් මෙහෙණ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට මෙය කීවු යැ. “ආයුධාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද?” යි. ආයුධාවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයුධාවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වුවහු ද යි. ‘ආයුධාවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආයුධාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයුධාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස්පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයුධාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයුධාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවුද?” යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආයුධාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයුධාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවු ද? සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආයුධාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයුධාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි” යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාචිකතිය පාළු හික්මුනිවිභවෙහි

“යා පන හික්මුනි එවං වදෙයා: කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො තුං අනවස්සුතා, ඉධිසයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තුං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති. අයමපි හික්මුනි පටිමාපකතිකං ධම්මං. ආපනනා නිසසාරණීයං සංඛාරදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා හික්මුනිති.

එවං වදෙයානති; කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො තුං අනවස්සුතා, ඉධිසයො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තුං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොසෙති ආපනති දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛං. අපෙකාසාරො, අපෙකාසාරො ආපනති දුට්ඨවිභවං. භොජනපරිභොජනො ආපනති සංඛාරදිසෙසං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචති.

පටිමාපකතිකනති: සහවස්සාසාරා ආපනති අසමනාසනාය.

නිසසාරණීයනති: සංඛාරො නිසසාරීයති.

සංඛාරදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුචති සංඛාරදිසෙසොති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොසෙති ආපනති දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛං.

එකතො අවස්සුතෙ, යසංසො වා පෙතස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා තීර්ථානගතමනුස්සාවිග්ගහස්ස වා හත්තො ඛදනීයං වා භොජනීයං වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොසෙති ආපනති දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛං. අපෙකාසාරො අපෙකාසාරො ආපනති දුක්ඛං. භොජනපරිභොජනො ආපනති දුට්ඨවිභවං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොසෙති ආපනති දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛං.

“යම් මෙහෙයක් කෙරෙත් “ආයතනවේදී, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතනවේදී, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙය කෙරෙත් පළමු (විකුම් කෙරෙත් ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මුනි ... මෝකොමෝ මේ අවසෙති ලා අදහස් කරන ලද හික්මුනි වෙයි.

එවං වදෙයා: ආයතනවේදී, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතනවේදී, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලායි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්ති සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිසි: පළමු මෙහෙයන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පස්මාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙත් තෙරනු ලබයි.

සම්මාදිසෙසො: ... එබිනුදු සම්මාදිසෙස ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියානනමනුෂ්‍ය ශරීරයකුගේ හෝ අතින් කැපුණක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්ති තුලායි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාඨකයාපාළි භික්ෂුචරිතවෙසා

අනාපතභි: අනවස්ථුතොති ජාතනති උයොරාජෙනි කුපිතා න පතීගණකාතීති උයොරාජෙනි කුලානුඥයතාය න පතීගණනාතීති උයොරාජෙනි උමුතතිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

ජට්ඨසධ්‍යාදිසෙසො

2. 7

සතතමසධ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාපටිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත භික්ෂුචරිතී සද්ධිං භණ්ඩිතො කුපිතා අනත්තමනා ඵලං වදෙති බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සත්ථං පච්චක්ඛාමී¹ සිත්ථං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිත්ථාකාමා තාසාහං සත්තකෙ බුහුවරියං වරික්ඛාමීති.

2. යා තා භික්ෂුචරියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උපකායනතී වියනති විපාලවතී, “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි කුපිතා අනත්තමනා ඵලං වක්ඛති” බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සත්ථං පච්චක්ඛාමී සිත්ථං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිත්ථාකාමා, තාසාහං සත්තකෙ බුහුවරියං වරික්ඛාමී”ති -පෙ- සථං කීර භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනත්තමනා ඵලං වදෙති: බුද්ධං පච්චක්ඛාමී -පෙ- කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිත්ථාකාමා තාසාහං සත්තකෙ බුහුවරියං වරික්ඛාමීති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනත්තමනා ඵලං වක්ඛති බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සත්ථං පච්චක්ඛාමී සිත්ථං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සකායධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිත්ථාකාමා, තාසාහං සත්තකෙ බුහුවරියං වරික්ඛාමීති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසකතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුචරියො ඉමං සිත්ථාපදං උද්දිසෙතු:

1. වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත - පිඤ්ඤා, පිඤ්ඤා

2. පච්චක්ඛාමී - දිගුසු

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියෝග කෙරේ නම්, කීපියා නො පිළිගනී යයි නියෝග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියෝග කෙරේ නම්, උම්මත්ති-කාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

මේය සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

2. 7

සජ්තම සධ්‍යාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කොළෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කීපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි "බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ මැ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබ්බසර වෙසෙමැ"යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයතා වණ්ඩකාළි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බබ්බසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුද"යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි ... කිම, මෙ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ම හමුයෙහි බබ්බසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි. කිම මෙ ශාක්‍ය දුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හමුවෙහි බබ්බසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

සාමිකත්වය සහිත භික්ෂුනී විභවේණය

"යා පන භික්ෂුනී කුපිතා අනාතකමනා එව. වදෙයා බුද්ධ. පච්චක්ඛාමී ධම්ම. පච්චක්ඛාමී සංඝං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමීති. සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි එවමස පවතියා: "මායො කුපිතා අනාතකමනා එව. අවච, බුද්ධ. පච්චක්ඛාමී ධම්ම. පච්චක්ඛාමී සංඝං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමී"ති. අභිරමයො සවාකවාතො ධම්මො චර භුමමවරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියායාති. එවඤ්ච සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුවවමානා තපෙව පග්ගණ්ණයා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතධ්මා, තසස පටිනිසසග්ගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසසපෙජයා ඉවෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිසසපෙජයා අයමපි භික්ෂුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපනනා නිසසාරණියං සංඛාරදිපෙස"නති.

3. යා පනාති: යා යදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

කුපිතා අනාතකමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිතතා විලජාතා.

එව. වදෙයානති: බුද්ධ. පච්චක්ඛාමී ධම්ම. පච්චක්ඛාමී සංඝං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමීති.

සා භික්ෂුනීති: යා සා එව. වාදිනී භික්ෂුනී.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්’ කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් මෙසේ කියා යුතු වන්නී යැ, “ආයාබ්‍යොති, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාබ්‍යොති, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ මැනවින් ඤාත් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩ් වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් ඒ ආචාර්ය ඤාලිම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමතුහාණ කරම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමතුහාණ කරම කරනු ලබන්නී එය ඤාලා නම් මෙසේ තෙල ඤාලිම මැනවි, ඉදින් නො ඤාලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළි අවසන්ති පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණී යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැසුණු සිත් ඇත්තී හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්තී;

එවං විදෙයා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැ යි.

සා හික්බුනී: යමක් මෙසේ කියනු යුතු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාරිතතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙත්තා

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤාති භික්ෂුනීති යා පසසනති යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, බුද්ධං පච්චිකාමී ධම්මං පච්චිකාමී සඛ්ඤං පච්චිකාමී සිකං පච්චිකාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිසංඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිඤ්ඤාමී”ති. අභිරමයො ස්වාකාමො ධම්මො වර බ්‍රහ්මවරියං සමොදුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති. දුතියමි වත්තබ්බා - තතියමි වත්තබ්බා - සථෙ පටිතිස්සජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො වෙ පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සා භික්ෂුනී සඛ්ඤමජ්ඣමි ආකඨ්ඨිත්වා වත්තබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච බුද්ධං පච්චිකාමී ධම්මං පච්චිකාමී සඛ්ඤං පච්චිකාමී සිකං පච්චිකාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිසංඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිඤ්ඤාමීති. අභිරමයො ස්වාකාමො ධම්මො වර බ්‍රහ්මවරියං සමොදුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති. දුතියමි වත්තබ්බා - පෙ- තතියමි වත්තබ්බා - පෙ- සථෙ පටිතිස්සජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො වෙ පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස, සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යත්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඛො ඤාපෙතමෙබ්බා.

5. සුඤ්ඤාතෙ මෙ අයො සංඛො අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්චිකාමී ධම්මං පච්චිකාමී සඛ්ඤං පච්චිකාමී සිකං පච්චිකාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්කච්චිකා සිසංඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියං වරිඤ්ඤාමීති. සා තං වත්තං නාපටිතිස්සජ්ජති, යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකලලං සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුනී සමනුභාසෙයා තස්ස වත්තස්ස පටිතිස්සභ්‍යාය, එසා ඤාති.

භික්ෂුවාදි: අත් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් නම් ඔවුන් විසින් “ආයාධාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නා, ආයාධාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාක්ෂාන යැ. මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කරව”යි කිය යුත්තී යැ, දෙවනවට දුක් කිය යුත්තී යැ තෙවනවට දුක් කිය යුත්තී යැ, ඉදින් දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලා මැනවි, ඉදින් නො දුර්ලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුතු යැ. “ආර්යාධාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නා, ආයාධාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාක්ෂාන යැ, මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කරව”යි. දෙවනවට දුක් කිය යුතු යැ, ... තෙවනවට දුක් කිය යුත්තී යැ, ... ඉදින් දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලා මැනවි. ඉදින් නො දුර්ලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුසාංසකර්ම කළ යුත්තී යැ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුසාංසකර්ම කළ යුත්තී යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සංඛ්‍යා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාධාවෙනි, සංඛ්‍යා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාක්ෂාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඔ කොමෝ ඒ වස්තුව නො දුර්ලායි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සංඛ්‍යා තෙමේ දුර්ලා පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුසාංසකර්ම කරන්නේ යැ, මේ ඥප්තිය යි.

පාචිකයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

6. පුණ්ණානු මෙ අයොග සංඝො, අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පඤ්ඤාමි ධම්මං පච්චක්ඛාමි සංඝං පච්චක්ඛාමි සික්ඛං පච්චක්ඛාමි කීන්ත්වාමි සමඤ්ජෙයා යා සමඤ්ජෙයා සකාධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමඤ්ජෙයා ලජ්ජිනියො කුසංඤ්චිකා, සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තීතො බුද්ධවරියං වරිත්තාමිති. සා තං වස්සුන්තප්චිත්තජ්ජති සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වස්සුන්ත පච්චිත්තභාසාය, යස්සා අයායා මමති ඉත්තනාමාය භික්ෂුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වස්සුන්ත පච්චිත්තභාසාය. සා කුණ්ඩාසං, යස්සා නසංමති සා භාසෙයා. දුතියමි ප්‍රථමස්මි වදමි -පෙ- තතියමි ප්‍රථමස්මි වදමි -පෙ- සමනුභවං සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ෂුනී තස්ස වස්සුන්ත පච්චිත්තභාසාය, මමති සංඝස්ස තස්මා කුණ්ඩා, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤෙත්තියා දුක්ඛං, දථිති කම්මවාචාහි දුලලව්වයා, කම්මවාචා-පරියොසානො ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. සංඝාදිසෙසං අරක්ඛිතජ්ජනතියා ඤෙත්තියා දුක්ඛං. දථිති කම්මවාචාහි දුලලව්වයා පච්චත්තමෙතනි.

8. අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

යාවතතිසකතති: යාව තතියා සමනුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ-වස්සුන්තවාරා.

නිසසාරණියතති: සංඝාගො නිසසාරියති.

සංඝාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සංඝාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නත්තප්චිත්තජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නත්තප්චිත්තජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නත්තප්චිත්තජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනතියා, පච්චිත්තජ්ජනතියා, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසංඝාදිසෙසො.

6. ආර්යාවෙහි, සංකප්පය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, සංකප්පය ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, කීම භාෂාද්‍රව්‍යය වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඔහු තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සංකප්පය ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙතම් ඇති මෙහෙණට සමතුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමතුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්සෙන් වී නම් ඔහු තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්සෙන් නම් ඔහු තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සංකප්පය වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමතුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්සෙන් යැ, ඵහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිස්නැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥාතියෙහි දුකුළා ද, දෙකම් වදනෙහි කුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවානිත්‍රමණය සමග මැ නො වේ.

නිසසාරණිය: සහනු කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සංකප්පයො: ... ඵයිත්තුදු සංකප්පය යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයො ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි අධර්මකර්මයො ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයො ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයො ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමතුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උච්ඡික්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්ඣාත සංකප්පය යි.

අට්ඨමසධ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ ආනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො යොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරුක්ඛායනති වියනති විපාවෙනැ: “කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වකංති “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති -පෙ- සථවං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. සච්චං භගවා, විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වකංති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. තෙන භික්ඛවෙ අරුසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙයා: “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති’ සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වට්ඨනියා: මායො කිස්ඪිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති අයා ඛො ඡන්දාපි ගවෙස්සා දෙසාපි ගවෙස්සා මොහාපි ගවෙස්සා භයාපි ගවෙස්සාති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණෙය්‍යා, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතිං සමනුභාසිතබ්බා, තස්සා¹ පටිතිස්සග්ගාය. යාවතතිංසඤ්ච සමනුභාසිමානා තං පටිතිස්සපේස්සා ඉවෙවතං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්සපේස්සා අයමි භික්ඛුනී යාවතතිංසකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

1. තස්ස වතපුස්ස - සිඞ්. ii

අප්‍රධාන සාහිත්‍ය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැත් පෙතවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබෑ ද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාගාවතුන් විහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි අගතියට යන්නී යැ. දේවතයෙහි අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහි අගතියට යන්නී යැ භයයෙහි අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ හත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරුම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරුම නම් මෙසේ තෙල දුරුම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුම නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා වේ, ය යි.

සාචිකතියසාළි හිතවුනිවිහමෙහි

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතවුනිති: -පෙ- අයං ඉමසීං අපෙ අධිපෙතා හිතවුනිති.

කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම වතාරි අධිකරණානි: විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

පව්වාකතා නාම: පරාජිතා වුවවති.

කුපිතා අනාතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිතා ටිලරාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමිනියො ව හිතවුනියො දෙසගාමිනියො ව හිතවුනියො මොහගාමිනියො ව හිතවුනියො හයගාමිනියො ව හිතවුනියොති.

සා හිතවුනිති: යා සා එවං වාදිනී හිතවුනි.

හිතවුනිතිති: අඤ්ඤාති හිතවුනිති. යා පඤ්ඤාති යා සුඤ්ඤාති තාහි වතාබ්බං, “මායො කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච්ඡි, ඡන්දගාමිනියො ව හිතවුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිතවුනියො” ති. අයං මො ඡන්දාපි ගවේජයා දෙසාපි ගවේජයා මොහාපි ගවේජයා හයාපි ගවේජයාති: දුතියමි වතාබ්බං - පෙ- තතියමි වතාබ්බං -පෙ- සථෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ඉමෙවං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛං. සුචා න වදන්ති ආපනා දුක්ඛං. සා හිතවුනි සමනමජ්ඣමි ආකඩ්ඪිතා වතාබ්බං, “මායො කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච්ඡි, ඡන්දගාමිනියො ව හිතවුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිතවුනියො” ති. අයං මො ඡන්දාපි ගවේජයා -පෙ- හයාපි ගවේජයාති. දුතියමි වතාබ්බං -පෙ- තතියමි වතාබ්බං -පෙ- සථෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ඉමෙවං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛං. සා හිතවුනි සමනුහාසිතබ්බං එවං අභි පන හිසබ්බෙව සමනුහාසිතබ්බං. ව්‍යානාය හිතවුනියා පටිබලාය සමෙහා ඤාපෙතබ්බං.

“සුඤ්ඤා මෙ අයො සමෙහා අයං ඉත්තං මා හිතවුනි කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව හිතවුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිතවුනියොති. සා තං වත්තං න පටිනිසස්ස ඡන්ති යදි සමනස්ස පනාකල්පං සංඝො ඉත්තං මා හිතවුනි. සමනුහාසෙය්‍යා තස්ස වත්තං පටිනිසස්සයො එසා ඤාති.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මේ තොමේ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

කිසිවිකල්පයක් අධිකරණය: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පටිච්ඡෙදය නම්: පැරැදිගියා කියනු ලැබේ.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැටුණුසිත් ඇත්තී හටගත්
(පිළිසු) හුල්ඇත්තී,

ඵචං වදෙයා: භික්ෂුණීහු ජන්මයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු
දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු මොහයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ෂුණීහු භයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි.

යා භික්ෂුණී: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ෂුණීහි: අත් මෙහෙණත් වීසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් වීසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකි පැරැදිගියා කිසියා නො සියමත් වුවා භික්ෂුණීහු
ජන්මයෙහි අගතියට ගියාහු යැ... භික්ෂුණීහු භයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නඟමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්මයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, දේවතයෙහි අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, භයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා
නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඵ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකි පැරැදිගියා කිසියා නො සියමත් වුවා භික්ෂුණීහු
ජන්මයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු භයෙහි අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නඟමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්මයෙහි
අගතියට යන්නී යැ...භයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ
තෙල දුරුලීම මැනවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා ඇවැත්
වෙයි, ඵ මෙහෙණ සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක වීසින් සභ්‍ය තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සභ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකි පැරැදිගියා කිසියා නො
සියමත් වුවා භික්ෂුණීහු ජන්මයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණීහු
භයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, භි තොමේ ඒ
වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සභ්‍ය තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාෂණ කරම කරන්නේ යැ. මේ ඥාති යි.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවිගමනා

පුණ්‍යතු මේ අයෝග සංඝෝ අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනී කිසිකුණුවද ව අධිකරණ පටිපාටිකා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව භික්ෂුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ව භික්ෂුනියොති සා තං වස්සං නපට්ඨිතිස්සජ්ජති සංඝෝ ඉත්තනාමං භික්ෂුනීං සමනු-භාසති තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සා අයනාය ඛමති ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නඤ්චමති සා භාසෙය්‍යා දුතියමි ඵතමස්සං වදමී -පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදමී -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ෂුනී තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය. ඛමති සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාති ථුලලවට්ඨා. කමමවාචා-පටියොසානො ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. සඤ්ඤාදියෙසං අරක්ඛාපජ්ජනතියා ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාති ථුලලවට්ඨා පටිපාටිකමහති.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡති.

යාවතනියකනති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහ-වත්තකාවාරා.

නියසාරණියනති: සඤ්ඤා නියසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්ඡති සඤ්ඤාදියෙසොති.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙව වෙමතිකා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනතියා, පටිනිස්සජ්ජනතියා උච්චතතියා -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

අධ්‍යමසඤ්ඤාදියෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඬා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැදැගියා කිපියා නො සියමන් වුවා “භික්ෂුණිහු ජඤ්ජයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැයි, සඬා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ නොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්තේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඬායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සඬනට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සඬවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සඬවෙසෙස් ඇවැදියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි කුලැයි ද සත්තිදෙන්.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතීයකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සඬහු කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිසෙසො...එයිනුදු සංඝාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සඬවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සඬවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සඬවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමකි කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්වම සංඛ්‍යාදිශෙෂ යි.

නවමසධ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනායකො භික්ඛුනියො අනෙකවාසිකා භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියන්ති විපාචෙත්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරිත්තන්ති. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකාති. සචං භගවා, විගර්භි බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරිත්තන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

“භික්ඛුනියො පනෙව සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි ඵවමස්සු වචනියා, භගිනියො ඛො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසඛතස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විච්චට්ටොයා විචෙකඤ්ඤාව භගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි වුච්චමානා තථෙව පගගණෙහයස්ස, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීභි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනියාග්ගාය, යාව තතියඤ්ඤාව සමනුභාසියමානා තං පටිනියාපේජයස්ස ඉට්ඨෙතං කුසලං නො ටෙ පටිනියාපේජයස්ස ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියංකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සඛ්‍යාදිසෙස”න්ති.

නවම සඩ්සාදියෙහිය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි භික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වුසුහුද” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසක්වා :

“භික්ෂුණිහු (මීර්‍යාදීව ඇතැයි) අකීර්ති ගබ්ද වුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවරී කම්යන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ භික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙති, (මුසුවීමෙන්) වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවෙකය මැ සඩ්ස කෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ භික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දඩ වැ ගත්තාහු නම් ඒ භික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනු භාෂණකරම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

පාච්ඡිකාපාළි භික්ෂුනීවිග්ගෙයා

3. භික්ෂුනියො පනෙවාති: උපසම්පන්නායො වුළවන්ති.

සංඝට්ඨා විහරන්ති, සංඝට්ඨා නාම: අනන්තලොභිකෙන කායික-
වාචසිකෙන සංඝට්ඨා විහරන්ති.

පාපාචාරාති; පාපකෙන ආචාරෙන් සමන්තාගතා.

පාපසද්දති; පාපකෙන කිසිසද්දෙන අබ්බුත්තතා.

පාපසිලොකාති: පාපකෙන මිථ්‍යාච්චෙන ජීවිකං¹ කප්පන්ති.

භික්ෂුනීසංඝායා විගෙසිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා කමම කසිරමානෙ
පටිකෙකාසන්ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා² වජ්ජ-
පට්ඨාදෙනති.

4. තා භික්ෂුනියොති; යා තා සංඝට්ඨා භික්ෂුනියො.

භික්ෂුනීභිති: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීභි. යා පස්සන්ති යා සුඤ්ඤන්ති තාභි
වත්තඛො, හගිනියො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝායා විගෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨා-
දිකා විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ඨානීති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සථෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති ඉළෙචනං
කුසලං, නො ථෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති අපකං දුක්ඛංසං. සුභා න
වදන්ති ආපකං දුක්ඛංසං. තා භික්ෂුනියො සංඝාමජ්ඣමි අකම්මිභා
වත්තඛො, හගිනියො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝායා විගෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨා-
දිකා විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ඨානීති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සථෙ නිස්සජ්ජන්ති ඉළෙචනං
කුසලං නො ථෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති අපකං දුක්ඛංසං. තා භික්ෂුනියො
සමත්තාසිතඛො, ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ සමත්තාසිතඛො වාසනාය
භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතඛො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඝො ඉක්කන්තාමා ව ඉක්කන්තාමා ව
භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා
භික්ෂුනීසංඝායා විගෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා තං වජ්ජ-
නපට්ඨානීස්සජ්ජන්ති යදි සංඝායා පත්තකලලං සමානා ඉක්කන්තාමඤ්ඤ
ඉක්කන්තාමඤ්ඤ භික්ෂුනියො සමත්තාසයා තස්ස වජ්ජස පටිනිස්සන්තාය
ඵසා ඤාති.

1. ජීවිකං - ජයසං.

2. අඤ්ඤමඤ්ඤ - ජයසං.

3. භික්ෂුනියෝ පනෙව: උපසපන්තූ යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංඝවයා විහරන්ති: සංඝට්ඨා නම්: පැවිදියනට අනුලෝම නො වන කාර්මිකවූකමින් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කීර්තිශබ්දයෙන් උස්වැ පැනනැංගාහු.

පාපසිලෝකා; ලාමක මීර්ඝාවයෙන් දිවි වටති.

භික්ෂුනියාසංඝයා විභෙදිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙති,

අසංකමකුකිස්සා වජ්ජපට්ඨපාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා භික්ෂුනියෝ: මුසු වූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙහි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයාචාවෙහි, සඬ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරුලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මෙ ඥප්ති යැ.

පාචිකති සපාළි හිසඹුනිවිහඟයා

8. සුභාසු මෙ අයෝග සමයෙහි ඉන්ද්‍රාණාමා ව ඉන්ද්‍රාණාමා ව භික්ෂුනියෝ සංසඨ්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොක්ක. භික්ෂුනීසංඛ්‍යාසස විගෙසික්කා අඤ්ඤාමඤ්ඤික්කා චජජපට්ච්ඡාදික්කා, තා තං වජ්ජං නාපට්ඨිතිස්සජ්ජන්ති සංඛ්‍යා ඉන්ද්‍රාණාමඤ්ඤා ඉන්ද්‍රාණාමඤ්ඤා භික්ෂුනියෝ සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සණ්ණාය, යස්සා අයාය ඛමති ඉන්ද්‍රාණාමාය ව ඉන්ද්‍රාණාමාය ව භික්ෂුනීනං සමනුභාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සණ්ණාය. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නක්ඛමති සා භාලසයා, දුතියංචි ඵතමන්. වද්ථී -ථෙ- තතියංචි ඵතමන්. වද්ථී -ථෙ- සමනුභඨ්ඨා සංඛ්‍යාන ඉන්ද්‍රාණාමා ව ඉන්ද්‍රාණාමා ව භික්ෂුනියෝ තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සණ්ණාය ඛමති සංඛ්‍යාස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

7. සැකයා ඉක්කට, ද්විතී කමිටුවාහි ප්‍රලාපිතයා. කමිටුවාහි පරිශෝධනෙන් ආපසක් සමානදිශයෙහි. සමානදිශයෙහි අපරිසරයෙහි. සැකයා ඉක්කට, ද්විතී කමිටුවාහි ප්‍රලාපිතයා පරිසරයෙහි. අපරිසරයෙහි එකතො සමතුහාසිතයා. තතුකරි න සමතුහාසිතයා.

[illegible]

සංවිකල්පයකනම්; සංවිකල්පය සම්පූර්ණයෙන්ම ආවරණීය, නා සහ-
විකල්පයකි.

නිසසාරණියනාමි: සඛ්‍යාමිතා නිසසාරණියනි,

සඬාදීමෙසඟන: - ෧෪- නෙතරි වුළුවති සඬාදීමෙසඟන.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නාහට්ඨිත්තජ්ඣානී ආපත්ති
 සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම චෙමනිකා නාහට්ඨිත්තජ්ඣානී ආපත්ති
 සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධිමෙකමෙසඤ්ඤා නාහට්ඨිත්තජ්ඣානී
 ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධිවිකෛම ධම්මකමිසඤ්ඤා ආපනා ඉක්කටසස. අධිවිකෛම
චේමිනිකා ආපනා ඉක්කටසස. අධිවිකෛම අධිවිකමිසඤ්ඤා
ආපනා ඉක්කටසස.

අනාපතී: අසම්පූර්ණයෙන්. පටිනිසක්ස්තීන. උමික්කානා. ඩික්ඛව්භානා, වේදනව්චානා, ආදිකම්මිකානහි.

[illegible]

6. ආයතීවෙනි, සඬක තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. සඬක තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතීවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඩ වන්නී ය. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... සඬකයා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිසතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවතියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්සිදෙයි. දෙතුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනු-භාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුනියො: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවකතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තු වාතීත්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නිසසාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සඩ්සාදිශෙසො: ... එයිනුදු සඩ්සාදිශෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති-කාවට, ක්ෂිප්තවිත්තාවට වෙදනාතීවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සඩ්සාදිශෙස යි.

දසම සධ්‍යාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හග්වා සාමකට්ඨං විහරති ජෙනතිනෙ ඉතාමපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනන්‍ය භික්ඛුනි සඛෙතන¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, භංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරප් මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනිසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ච ආහ. තුමෙහෙත්ඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමතස්සා ටෙහස්සා³ දුබ්බලා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන් පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංසො වචෙණ්ණනීති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උරුක්ඛායනී ධියන්ති විපාවෙනති: "කපං හි නාම අය්ඤා පුලලනන්‍යා සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරප්, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වචෙණ්ණනී"ති. අප් ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනා එකමත්ථ ආරොවෙසුං, භික්ඛු උරුක්ඛායනී ධියන්ති විපාවෙනති: "කපං හි නාම පුලලනන්‍යා භික්ඛුනි සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරප් මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ-විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වචෙණ්ණනී"ති. අප් ඛො තෙ භික්ඛු හගච්ඤො එකමත්ථ ආරොවෙසුං.

3. අප් ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛං සන්ති පාතාමෙත්වා භික්ඛු පටිපුඤ්ඤි, සව්වා කිර භික්ඛුභි පුලලනන්‍යා භික්ඛුනි සඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරප් මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සඛෙත අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විවිච්චයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සඛෙතා වචෙණ්ණනී"ති.

1. භික්ඛුනිසඛාතන - පිළු||

2. තුමෙහෙත්ඤ්ඤව - ඩි! තුමෙහෙත්ඤ්ඤව - යා

3. ටෙහස්සා - මජ්ඣ.

දශම සඨසාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨසයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට මෙසේ කියයි. “ආයඝාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති. සඨස තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඨස තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙසීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයඝාවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඝ ථුලලනඤ්ඤ තොමෝ සඨසයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඝාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති, ආයඝාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණීහු මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ථුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨසයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට ආයඝාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති, ආයඝාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඨසයා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබෑ ද මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ සඨසයා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඝාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසයා කෙරෙහි වෙති. ආයඝාවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙයා

සචං. හගවා, වීගර්හි බුද්ධා හගවා.-පෙ- “කථං හි නාම භික්‍ෂවෙ චූලලනඤා භික්‍ෂුනී සංඝොන සමනුභට්ඨා භික්‍ෂුනියො ඵලං වක්ඛති සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීගරථ මා තුලෙහ නානා වීගරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද -පෙ- විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඝො වණ්ණංති”ති. නෙතං භික්‍ෂවෙ අපසසන්නානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්‍ෂවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්‍ෂාපදං උද්දීප්තං:

යා පන භික්‍ෂුනී ඵලං වදෙයා “සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීගරථ මා තුලෙහ නානා වීගරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද ඵලංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝසා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඝො න කිඤ්චි ආහ. තුමහඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංචනියා වෙහසා දුබ්බා ඵවමාහ: ‘හගීනියො ඛො සංසට්ඨා වීගරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්‍ෂුනී සංඝසා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඝො වණ්ණංති”ති.

යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි ඵවමයා වචනියා; “ මායො ඵලං අවච සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීගරථ, මා තුලෙහ නානා වීගරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද ඵලංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝසා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඝො න කිඤ්චි ආහ, තුමහඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංචනියා වෙහසා දුබ්බා ඵවමාහ. හගීනියො ඛො සංසට්ඨා වීගරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝසා විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිනං සංඝො වණ්ණංති”ති, ඵවඤ්ච යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි වූවචමානා තථෙව පග්ගණෙයා, යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතබ්බා තසා පටිනිසංග්ගාය. යාවතනියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසංගෙයා ඉච්චිතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසංගෙයා අයමි භික්‍ෂුනී යාවතනියංකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සංසාදිසෙස’නති.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලුටනැ හික්කුණි තොමෝ සහසා විසින් සමතුහාණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අන්‍ය හික්කුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. ආයාබෙති වෙන් වඩු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණි සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්කුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් (යිස බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත්මැ යි. ආයාබෙති වෙන්වඩු, බුහුනන්ගේ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවයුතු වන්නියැ. “ආයාබෙති මෙසේ නහමක් කියව, ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්කුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයාබෙති වෙන් වඩු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දඩ වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළි තෙක් ඒ වස්තුව දුර්ලභ පිණිස සමතුහාණකර්ම කළයුත්තියැ. ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමතුහාණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලභ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළි අවසන්ති පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්න) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැ යි.

පාරික්ෂකයාගේ භීෂණයේ විවේචනය

යා පනාති : යා යාදියා -පෙ- භීෂණයීති: -පෙ- අයං ඉමසමි.
අපෙ අධිපෙතො භීෂණයීති.

එවං විදේශා: සංසට්ඨාව අයො තුමෙහි චිහරථ මා තුමෙහි
නානා චිහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො එවාචාරා එවං
සද්ද එවංසිලොකා, භීෂණයීසමාසං විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං
වජ්ජපට්ඨාදිකා, නා සමෙහි නා කීඤ්ඤා අහ තුමෙහිඤ්ඤාපි සමෙහි.

උඤ්ඤායාති: අවඤ්ඤා පරිහරෙතාති: පරිහරවාතාය¹ අකමන්ති-
යාති: කොපෙන. වෙහසාති; විහසිකතාය². දුබ්බලාති: අපකමතාය³.
එවමාහ හගිනියො මො සංසට්ඨා චිහරනති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භීෂණයීසමාසං විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ඨාදිකා
විචිච්චරෙයො විවේකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාති.

යා භීෂණයීති: යා යා එවං වාදිනී භීෂණයීති.

භීෂණයීති: අඤ්ඤාති භීෂණයීති, යා පනාති යා පුණ්ණති
නාති වක්කමො: “මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහි
චිහරථ මා තුමෙහි නානා චිහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො
-පෙ- විචිච්චරෙයො විවේකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාති”ති.
දුතියමෙ වක්කමො -පෙ- තතියමෙ වක්කමො -පෙ- සමෙ පටිනිසංස්ථති
ඉමෙමිනං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංස්ථති ආපනති දුක්ඛංසං. සුඤ්ඤා න
වදනති ආපනති දුක්ඛංසං. යා භීෂණයී සමාසංසමෙහි ආකමන්ති
වක්කමො මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහි චිහරථ මා තුමෙහි
නානා චිහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො -පෙ- විචිච්චරෙයො
විවේකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාති. දුතියමෙ වක්කමො
-පෙ- තතියමෙ වක්කමො -පෙ- සමෙ පටිනිසංස්ථති ඉමෙමිනං කුසලං
නො වෙ පටිනිසංස්ථති ආපනති දුක්ඛංසං. යා භීෂණයී සමනුභාසි-
තමො එවඤ්ඤා පන භීෂණෙව සමනුභාසිතමො වාතොය භීෂණයීතියො
පට්ඨලොය සමෙහි ඤාපෙනමො.

1. පාරිහරතා - මජ්ඣ.

2. විහසිකතා - මජ්ඣ.

3. අපකමතා - මජ්ඣ.

3. යා පතා: යම් යම්බද ... හික්කුනි ... මෝකොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනිය යි.

එම වදෙයා: ආයතාවෙහි තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබදු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට මෙහෙය කරන්නා වූ අනන්ත වරද වසාලන්නා වූ අතා හික්කුනිහු ද සඬායා කෙරෙහි වෙති. සඬා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි සඬා තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

උක්කායා: අවභායෙන්: පරිහවෙන: පිරිබැව් බැවින්; අකංතකියා: කෝපයෙන්; වෙහසා: බලය පවසන කටමැන දෙඩීමෙන්; දුබලා: අපක්ෂායෙන්; මෙයේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුවුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට මෙහෙය කරන්නාහු අනන්ත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතාවෙහි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

සා හික්කුනි: යමක් මෙයේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හික්කුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තේ යැ, ආයතාවෙහි, මෙයේ නහමක් කියව, ආයතාවෙහි, තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි මෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, සඬායා කෙරෙහි අතා හික්කුනිහු ද වෙති ... ආයතාවෙහි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටද කිය යුත්තේ යැ. තෙවනවටද කිය යුත්තේ යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙයේ කෙල දුරලීම මැනැව්. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට ද ඇදපියා කිය යුත්තේ යැ ආයතාවෙහි, මෙයේ නහමක් කියව, “ආයතාවෙහි, තෙපි මුසුවුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සඬායා කෙරෙහි අතා හික්කුනිහු ද වෙති ... ආයතාවෙහි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවටද කිය යුත්තේ යැ... තෙවනවටද කිය යුත්තේ යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙයේ තෙල දුරලීම මැනැව්, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තේ යැ. මෙයේ ද වනාහි මහණෙහි වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිකයපාළි භික්ෂුනීචිහරෙතා

5. සුඡාතු ටෙ අයො සරෙතා අයං ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී සරෙතන සමනුගට්ඨා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීහරට මා තුලෙහ නානා වීහරිත්ථ සන්ති සරෙත අඤ්ඤපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසත්තස්ස වීහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සරෙතා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙහෙඤ්ඤව සරෙතා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙහසො දුබ්බලා එවමාහ: “හගීනියො ටො සංසට්ඨා වීහරතී පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසත්තස්ස වීහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගීනීනං සරෙතා වග්ගෙති”ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ටියස්සජ්ජති. යදි සත්තස්ස පත්තකල්ලං සරෙතා ඉක්කන්තාමං භික්ෂුනී. සමනුගාසෙයා තස්සා වජ්ජස්ස පට්ටියස්සන්තාය එයා ඤාතී.

6. සුඡාතු ටෙ අයො සරෙතා, අයං ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී සංසෙන සමනුගට්ඨා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාව අයො තුලෙහ වීහරට මා තුලෙහ නානා වීහරිත්ථ සන්ති සරෙත අඤ්ඤපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසත්තස්ස වීහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සරෙතා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙහෙඤ්ඤව සරෙතා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙහසො දුබ්බලා එවමාහ: “හගීනියො ටො සංසට්ඨා වීහරතී පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසත්තස්ස වීහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගීනීනං සරෙතා වග්ගෙති”ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ටියස්සජ්ජති. සරෙතා ඉක්කන්තාමං භික්ෂුනී. සමනුගාසති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටියස්සන්තාය. යස්සා අයාය ඛමති ඉක්කන්තාමාය භික්ෂුනියා සමනුගාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටියස්සන්තාය, සා තුණ්හස්ස යස්සා නකමෙති යා භායෙය්. දුතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- සමනුගට්ඨා සරෙතන ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටියස්සන්තාය, ඛමති යංසස්ස තස්සා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා දුක්කටං, ද්විතී කම්මවාචාහි ථූට්ඨවදියා, කම්මවාචා- පරියොසානෙන ආපත්ති සත්තාදිසෙසස්ස සංසාදිසෙසං අරක්කපජ්ජන්තියා ඤාතියා දුක්කටං ද්විතී කම්මවාචාහි ථූට්ඨවදියා පටිපත්තමහගති.

5. ආයතාවෙහි සභා තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සභායා කෙරෙහි වෙති, සභා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සභා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි, ඉදින් සභායා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සභා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

6. ආයතාවෙහි සභා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය වූ භික්ෂුණිහු ද සභායා කෙරෙහි වෙති, සභා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සභා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වූ, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි, සභා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි, යම් ආයතාවකට මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සභායාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

පාචිකතිය පාළු හිතවුන් විභවය

8. අයමයිනි: සුරිමායො උපාදය වුවහි.

යාවතනියකනනි: යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහවත්ථොචාරා.

නිසංසාරණියනනි: සංසාරණා නිසාරණියති.

සංසාරිකයො: සංසාරිකයො න යො ආපනියා මානසං දෙති මුලාය පටිකයානි අබ්බොති න සමඛුද්ධා න ඵකා හිතවුනි, තෙන වුට්ඨති සංසාරිකයොති. තස්ස චෙව ආපනනිකායසං නාමකච්ඡං අධිවචනං තෙනාපි වුද්ධති සංසාරිකයොති.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙව සංසාරිකයො න පටිකයානි ආපනනි සංසාරිකයො. ධම්මකමෙව වෙමනිකා න පටිකයානි ආපනනි සංසාරිකයො. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සංසාරිකයො න පටිකයානි ආපනනි සංසාරිකයො.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙව සංසාරිකයො ආපනනි දුක්ඛංය. අධම්මකමෙව වෙමනිකා ආපනනි දුක්ඛංය. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සංසාරිකයො ආපනනි දුක්ඛංය.

අනාපනනි: අසමනුභාසනාය, පටිකයානි නිසාරණියං උමුභ්භාසනාය - පෙ - ආදිකමෙතියානි.

අයමයිකයො.

9. උඤ්චායො චො අයායො සංතරසංසාරිකයො ධම්මා නව පටිකයානිකා අධිකා යාවතනියකා, යො සංසාරිකයො අසංතරං වා අසංතරං වා ආපජ්ජති නායං හිතවුනියා උගතො සමඛං පසංඛා මානසං වරිතං. චිත්තොමානසා හිතවුනියා සංසාරිකයො වියතිගණො හිතවුනියොති තස්ස සංසාරිකයො අබ්බොති. ඵකායපි චෙ උගතො. වියතිගණො හිතවුනියොති තස්ස හිතවුනියො අබ්බොති. යා ව හිතවුනියො අනබ්බොති නා ව හිතවුනියො ගාරණා අයං තස්ස භාවිති. තස්ස අයායො පුට්ඨාති කච්චිත්තං පරිසුද්ධා, දුතියං පුට්ඨාති කච්චිත්තං පරිසුද්ධා, තතියං පුට්ඨාති කච්චිත්තං පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධායායො, තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

තෙසං උගතං

උගතං වොරි ගාමනං උගතං බාදනං ව

නිගතං කුපිතං කිසිකුසි සංසාරිකයො තෙදයානි.

සංතරසං නිධිතං

1. නා, සි! සිඤ්ඤා

2. චිත්තොමානසා හිතවුනියො, සි! සිඤ්ඤා - සිඤ්ඤා

3. සංසාරිකයො සංසාරිකයො දයානි - සිඤ්ඤා

8. අයමයි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවන්ත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණියං: සඛයා කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිශෙෂො: සඛ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මුලට අදියි, අඛනාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සංඛ්‍යාදිශෙෂ යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින්ද සංඛ්‍යාදිශෙෂ යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙති ධම්මකම්මංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති අධම්මකම්මංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙති ධර්මකර්මංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති අධර්මකර්මංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සංඛ්‍යාදිශෙෂය නිමි.

9. ආයතීවෙති, පුරුමාපත්තික නව දෙනෙක් ද යාවතතියක අට දෙනෙක් දැයි සතළොස් සභවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවතකට හෝ අවදී ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සඟුන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් තැනෙකැ වංශනිගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛ්‍යා තෙමේ වන්නේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අඛනාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උතු වූ වංශනි ගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛ්‍යා තෙමේ ඒ මෙහෙණ අඛනාන කරන්නේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අඛනාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරඟිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවත් පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසම්, කිම: පිරිසුදුවනු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරම් යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසස්ය (වාදිකා) යැ වොරී යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකඛිතා යැ 'කිං තෙ' යැ කුපිතා යැ කිසම්ඤ්චි යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ශජත දශකය නිමියේ ය.

නිසසගතියා

3. 1

පයම සිකුටාපදං

ඉමෙ ඔවා පනශායො තිංසනිසසගතියා පාවිතියා ධම්මා උදෙසං ආගවජනතී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකේසස ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරොන්තී. මනුෂ්ඤා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඛනතා පසයිතො උජ්ඣායන්ති වියනති විපාවෙනති, "කථං හි නාම භික්ඛුනියො බහු පතෙත සනතිවයං කරිස්සන්ති පත්තවාණිජං" වා භික්ඛුනියො කරිස්සන්ති දාමනතීකාපඤ්ඤා වා පසාරෙස්සන්ති" ති.

2. අගෙස්සාසුං ඔවා භික්ඛුනියො තෙසං මනුෂ්ඤානං උජ්ඣායන්තානං වියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටිඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියනති විපාවෙන්ති "කථං හි නාම ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්ති"ති -පෙ- "සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරොන්ති"ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්ති." තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුටාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී පත්තසන්තිවයං කරෙය්‍ය නිසසගතියං පාවිතියං යන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංථං අසෙ අධිපෙක්ඛා භික්ඛුනීති.

පතෙතා නාම: දෙව පානා අයොපතෙතා මහාකාපතෙතා. තයො පත්තසං විණ්ණං උක්ඛලෙට්ඨා පතෙතා මජ්ඣමො පතෙතා ඔමමකා පතෙතා. උක්ඛලෙට්ඨා නාම පතෙතා: අධ්ඤ්ඤානං ගණනාති වතුහං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. මජ්ඣමො නාම පතෙතා: නාලිකාදනං ගණනාති වතුහං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. ඔමමකා නාම පතෙතා: පඤ්ඤාදනං ගණනාති වතුහං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. තතො උක්ඛලෙට්ඨා අපතො ධම්මො අපතො.

1 පසාවණිජං - සිද්ධි ii

2. තදුපියං - මජ්ඣං

නියමිතව

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙහි මේ නිසි නිසි පවති ධර්මයෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එයමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැමැතැ පේතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-නාහු දක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් හික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, හික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බදුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු වැඩි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” ද යි ... “සැබැ ද හෙණෙහි සවග මෙහෙණේ පාත්‍ර රැස්-කෙරෙද්ද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ පාත්‍ර රැස් කොළෝද” යි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. වෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නිසි පවති වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු.... හික්කුනි..... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණිය යි.

පත්ත නම්: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ තුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගද නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

පාරික්ෂකයා පාළු හිතවූ නීති විගමනය

සනාතිවයං කරෙය්‍යාති: අනාධිකෘතො අවිකෘතො.

නිසංගහියො භොතීති: සහඅරුණුග්‍රහමනා නිසංගහියො භොතී. නිසංගහිතබ්බො සංගහස්ස වා ගණස්ස වා එකභිකුනියා වා. එවංඤා පන භික්ඛවෙ නිසංගහිතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා සංගහං උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිතා බුට්ඨානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංඛං නිසීදිතා අඤ්ඤාලිමපග්ගෙතො එවමස්ස වචනියො. “අයං මෙ අයො පනො රක්ඛාතිකතො නිසංගහියො, ඉමාහං සංගහස්ස නිසංගහිතී. නිසංගහිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යාප්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගග්ගෙතබ්බො. නිසංගහිතපනො දතබ්බො.

සුභාතා මෙ අයො සංගහස්ස, අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසංගහියො සංගහස්ස නිසංගහිතා යදි සංගහස්ස පනතකලං සංගහස්ස ඉමං පනං. ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ඛුනියා සංගහස්ස භික්ඛුනියො උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිතා බුට්ඨානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංඛං නිසීදිතා අඤ්ඤාලිමපග්ගෙතො එවමස්ස වචනියා “අයං මෙ අයො පනො රක්ඛාතිකතො නිසංගහියො, ඉමාහං අයො නිසංගහිතී”ති නිසංගහිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. බ්‍යාප්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගග්ගෙතබ්බො. නිසංගහිතපනො දතබ්බො.

සුභාතා මෙ අයො අයො පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසංගහියො අයො නිසංගහිතා යදි අයො පනතකලං අයො ඉමං පනං. ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ඛුනියා එකං භික්ඛුනී. උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිතා උත්තරාසංඛං නිසීදිතා අඤ්ඤාලිමපග්ගෙතො එවමස්ස වචනියා: “අයං මෙ අයො පනො රක්ඛාතිකතො නිසංගහියො, ඉමාහං අයො නිසංගහිතී”ති නිසංගහිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා ආපත්ති පටිගග්ගෙතබ්බො. නිසංගහිතපනො දතබ්බො ඉමං පනං” අයො දමෙති.

සත්තිවයං කරෙයා: නො ඉටු නො විකල්ප පය යි.

නිසාගියො භෞති: අරුණ නැඟීම සමග නිසැඟි වෙයි. සබ්බසාධා හෝ භෞතියාහි හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙහෙණේද විනාහී මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සබ්බසාධා වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන්ගේ පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයථාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැස් ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සබ්බසාධා, නිසරම්”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි, නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයථාවෙනි, සබ්බතෙමෙ වට්ඨාන අසාධා, මෙකම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ නිසැඟි වූයේ සබ්බසාධා නිසඳන ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සබ්බ තෙමෙ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් භොගෝ මෙහෙණෙන් වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන්ගේ පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයථාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැස් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයථාවනට නිසරම්”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයථාවෝ, මා පිදන් අසත්ථා, මෙ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ නිසැඟි වූයේ අසත්ථාවනට නිසඳන ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයථාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයථාවෝ මේ පාත්‍රය මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නාහු නම් මැනැවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයථාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ රැස් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයථාවනට නිසරම්”යි මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

පාච්ඡන් යපාළු හි නමුත් විහබෙයා

රත්නාතිකකතෙත අතිකකතසඤ්ඤා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං.
රත්නාතිකකතෙත චෙමතිකා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං. රත්නාතිකකතෙත
අනතිකකතසඤ්ඤා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං. අනාධිච්ඡිතෙ අධිච්ඡිතසඤ්ඤා
නිසස්සංගියං පාවිත්තියං. අවිකප්පිතෙ විකප්පිතසඤ්ඤා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං.
අවිසස්සප්පිතෙ විසස්සප්පිතසඤ්ඤා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං. අනාලොභානාලොභ-
සඤ්ඤා නිසස්සංගියං පාවිත්තියං. අවිනාලොභානාලොභසඤ්ඤා -පෙ-
අභිනෙතන භිනතසඤ්ඤා -පෙ- අවිලුනෙතන විලුනසඤ්ඤා නිසස්සංගියං
පාවිත්තියං.

නිසැකය. පහත අතිසූචිතා පරිශ්‍රයෙහි ආපනා දුක්ඛටසස.
 රතානාතිකතෙන අතිකතනසයෙකු ආපනා දුක්ඛටසස. රතාන-
 තිකතෙන වෙමතිකා ආපනා දුක්ඛටසස. රතානාතිකතෙන
 අනුතිකතනසයෙකු අනාපනා.

අනාපතී: අනෙකා අරුණං¹ අධිට්ඨති විකපෙති විසසපෙති
නසසති විනසසති භිජ්ජති අවිජ්ජිතා ගණනති විසසසං ගණනති,
උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තෙත බෝ පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියෝ නිස්සංඛ-
පණං න දෙනති. හගවතෝ එතමන් ආරෝවෙසුං. “න භික්ඛවෙ
නිස්සංඛපණො න දතබ්බො යා න දදෙයා ආපනති දාකංචසා”ති.

පශ්චිමීකතාපදං.

3.2

දුතිය පිකතාපදං

1. සාවස්තිදුතං- තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මුලා භික්ඛු-
ත්‍රියො ගාමකාචායෙ වසසං වුත්ථා සාවස්තිං අගමංසු වත්තසමපන්නා ඉරියා-
පරසමපන්නා දුට්ඨොළා මුඛචීවරං, උපාසකා නා භික්ඛුත්‍රියො පසසිත්වා ඉමා
භික්ඛුත්‍රියො ව්‍යාසමපන්නා ඉරියාපරසමපන්නා දුට්ඨොළා මුඛචීවරං, ඉමා
භික්ඛුත්‍රියො අවර්තනං හවර්තනානිති භික්ඛුත්‍රියසංඝස්ස අකාලචීවරං අදංසු.
ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුත්‍රී අමොකං කඨිනං අත්තං කාලචීවරනම් අධිධම්මිකා
භාජාපෙසි. උපාසකා නා භික්ඛුත්‍රියො පසසිත්වා එතදවොචු. අපයාහි
චීවරං ලභිනම්, න මං අවුසො චීවරං ලභාම අයා ථුලලනඤ්ඤා
අමොකං කඨිනං අත්තං කාලචීවරනම් අධිධම්මිකා භාජාපෙසිති.
උපාසකා උජ්ඣායනම් ධියනම් විපාවෙසති “කරං හි නාම අයා
ථුලලනඤ්ඤා අකාලචීවරං කාලචීවරනම් අධිධම්මිකා භාජාපෙසසති”ති.

1. **අනුකූල අරමුණ - මිනිසා.**

2. විද්‍යා.විද්‍යා - මිනිසා.

3. අයතා මූලාශ්‍රය: භික්ෂුණී - පිටු i.

රැස ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැස ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැස ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො විකැපු කල්හි විකැපු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො බුන් කල්හි බුන් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො පැහැර ගත් කල්හි පැහැර ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි.

නිසැඟි පය නො නිසැරැ වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැස නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැස නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැස නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරැපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වැ ගනිත් නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ නිසැපු පය නො දෙත්. භාගාවත්තට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැපු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැයි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්-බද අවසෙක්ති වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වුවාහු ඉරියවු සපන් වුවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රථ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැත්ව ගිණ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක මේ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රථ සිවුරු ඇතියහ, මේ භික්ෂුණිහු අසිදගතුවෝ වන්තාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක “ආයතාවන් විසින් සිවුරු ලබන ලද්ද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයතී චුල්ලනතු නොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවාලු යැ යි මෙය කීහ. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයතී චුල්ලනතු නොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවුද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙකා

2. අපේක්ෂාසුං බො භික්ෂුනිභියා තෙසං උපාසකානං උප්කායනානං වියනානං විපාවෙනානං යා තා භික්ෂුනියො අපීචජා -පෙ- තා උප්කායකම් වියනම් විපාවෙනාති. “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාදා අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙක්ඛති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙක්ඛති. සචං භගවා, චිගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙක්ඛති නෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤාපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙක්ඛති නිසසග්ගියං පාචිත්තියනම්.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙන භික්ෂුනීති.

අකාලච්චරං නාම: අනත්තෙන කඨිනෙන එකාදයමාසෙ උප්පානං අත්තෙන කඨිනෙන යත්තමාසෙ උප්පානං කාලෙපි ආදියස දිනනං එතං අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිසසග්ගියං හොති නිසසජ්ඣිතඛං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙස අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපිතං නිසසග්ගියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යන්ති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති නිසසග්ගියං පාචිත්තියං. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අකාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපත්ති.¹ කාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමෙතිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිට්ඨතිතා භාජාපෙති අනාපත්ති - පිටු 11

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිත්ත නුගුණ පටිසන් දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පටිසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් දායා ජුලප්පනානු කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු” ද යි... සැබැද මහණෙනි ජුලප්පනානු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණ , ජුලප්පනානු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ...මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසඟි පටිති වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝකොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලච්චර නම්: කෙළින් නො අතුළ කල්හි එකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිද උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලච්චර නම් වේ.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වේ. සභ්‍යාට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි... ආයාචනවනි, මේ අකාල ච්චරය කාලච්චරයැයි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදි. (එහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සභ්‍යාට නිසැරි...දෙන්නේ යැ...දෙන්නාහු යැ... ආයාචනට දෙමි යි.

අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පටිති වෙයි. අකාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලච්චරයෙහි අකාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තත්වයන් සාධක

1. සාධකයන්ගේ. තෙත බෝ පන සමයෙන් පුලුනුනු සිතුවනු
අනුකූලය සිතුවනු සාධක. වීරය පරිවරණය පරිසරය¹. අප බෝ
සා සිතුවනු ත. වීරය සංහරණය නිකුත්. පුලුනුනු සිතුවනු ත.
සිතුවනු. එතරුවෝ: “යනෙක අයෙකු මයා සාධක. වීරය පරිවරණය.
කහ ත. වීරය” නි. අප බෝ සා සිතුවනු ත. වීරය නිහරණය
පුලුනුනු සිතුවනු දසසස. පුලුනුනු සිතුවනු ත. සිතුවනු.
එතරුවෝ: “හතරයක කුණා වීරය, ආහර මෙ ත. වීරය. ය. කුණා
කුණාමෙවන. ය. මයා මයාමෙවන. ආහර මෙත. සක. පව්වා-
හරා” නි අවර්ණ. අප බෝ සා සිතුවනු සිතුවනු. එතරුවෝ.
ආරොවෙයි.

2. යා තා සිතුවනුයෝ අපවරණ -ප- තා උපකායකය වියනති
විපාලයක, “කප. හි නාම අයා පුලුනුනු සිතුවනු සාධක.
වීරය පරිවරණය අවර්ණය” නි -ප- සව්ව. කිර සිතුවෙ
පුලුනුනු සිතුවනු සිතුවනු සාධක. වීරය පරිවරණය අවර්ණය.
සව්ව. හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා -ප- කප. හි නාම සිතුවෙ
පුලුනුනු සිතුවනු සිතුවනු සාධක. වීරය පරිවරණය අවර්ණය.
නෙත. සිතුවෙ අපසසනාන. වා පසාදය -ප- එවර්ණ පන සිතුවෙ
සිතුවනුයෝ ඉම. සිසාපද. උද්දසන.

යා පන සිතුවනු සිතුවනු සාධක. වීරය පරිවරණය සා පවරණ
එව. වරෙක හතරයක කුණා වීරය, ආහර මෙ ත. වීරය, ය. කුණා.
කුණාමෙවන. ය. මයා මයාමෙවන, ආහර මෙත. වීරය සක.
පව්වාහරානි අවර්ණය වා අවර්ණය වා නියාගමය. පාවිතය.
යනති.

3. යා පනති: යා යාදියා -ප- සිතුවනු: අය. ඉමය. අනෙක
අධිපතය සිතුවනු.

1. පරිසරය, -මයසා,

2. සංහරණය-මයසා.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවු යැ. “ආයාබෙනි, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවර්තනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද්”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ථූලනාදා භික්ෂුණීය-හට දක්වු යැ. ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවුයැ. “ආයාබෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස්සුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආයා ථූලනාදා තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි... සැබැද මහණෙනි, ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයාබෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසිනි පවිති වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීචිහරෙයා

4. භික්ෂුනියා සද්ධිනතී : අඤ්ඤා භික්ෂුනියා සද්ධි.

වීරරං නාම: ඡයාං වීරරානං අඤ්ඤාතරං වීරරං විකප්පනුපග-
පච්ඡිමං.¹

පරිවර්තන නාම: පරිවර්තන වා විපුලං විපුලෙන වා පරිත්තං.

අවජිජ්ජයානාම: සයං අවජිජ්ජති නිසසගගියං පාචිකතියං.

අවජිජ්ජපෙයානාම: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපතති සුක්කට්ඨස්ස. සකි
ආණ්ණා බහුකමයි අවජිජ්ජති නිසසගගියං භොති. නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං
සංඛාස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ
නිසසජ්ඣිතඤ්ඤං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙය වීරරං භික්ෂුනියා සද්ධිං පරි-
වර්තනොති අවජිජ්ජිතං² නිසසගගියං ඉමාහං සංඛාස්ස නිසසජාමිති -පෙ-
දදෙයානාමි -පෙ- දදෙයානුජාමිති -පෙ- අයායා දමිති.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා වීරරං පරිවර්තනොති
අවජිජ්ජති වා අවජිජ්ජාපෙනි වා නිසසගගියං පාචිකතියං. උපසම්පන්නාය
වෙමතිකා වීරරං පරිවර්තනොති අවජිජ්ජති වා අවජිජ්ජාපෙනි වා
නිසසගගියං පාචිකතියං. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා වීරරං
පරිවර්තනොති අවජිජ්ජති වා අවජිජ්ජාපෙනි වා නිසසගගියං පාචිකතියං.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං පරිවර්තනොති අවජිජ්ජති වා අවජිජ්ජාපෙනි වා
ආපතති සුක්කට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය සද්ධිං වීරරං වා අඤ්ඤං වා
පරික්ඛාරං පරිවර්තනොති අවජිජ්ජති වා අවජිජ්ජාපෙනි වා ආපතති සුක්කට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපතති සුක්කට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය
වෙමතිකා ආපතති සුක්කට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා
ආපතති සුක්කට්ඨස්ස.

අනාපතති : යා චා දෙනි, තස්සා ච චිත්තසෙනනි³. ගණ්හාති
උමච්ඡන්තියා -පෙ- ආදිකමිතිකායානි.

තතියසිකතියපදං.

1. විකප්පනුපගං පච්ඡිමං - මර්ගං.

2. අවජිජ්ජනං - මර්ගං.

3. විසසසනි - මර්ගං.

හික්කුනියා සද්ධි: අන් මෙහෙණක හා සමග,

වීර නම: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට සුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙකඩා: කුඩා දූයෙකින් මහත් දූයක් හෝ මහත් දූයෙකින් කුඩා දූයක් හෝ යැ.

අච්ඡිකුසා: කොමෝ අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ.

අච්ඡිකුසෙයා: අනෙකක්හට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දූයකුත් අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසප්ථි . . . දෙන්නෝ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමි.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕනොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්තී හෝ ගනී නම්, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට. . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

චතුස්සකාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි ගිලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි තෙනුපසඬාමි උපසඬාමිතා ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි. එතදවොච “කිං තෙ අයො අථාසු, කිං ආහරියතු”ති. සංචිතා මෙ ආවුසො අපොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණ්ණස්ස සංචිං ආහරිතා ථුල්ලනාදුස්ස භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි¹ “න මෙ ආවුසො සප්පිනා අපො, තෙලෙන මෙ අපො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණ්ණිකො තෙනුපසඬාමි. උපසඬාමිතා තං ආපණ්ණිකං එතදවොච “න කිරයොසා අයාසා සංචිතා අපො තෙලෙන අපො. භද්ද තෙ සංචිං, තෙලං මෙ දෙභී”ති. සථෙ මයං අයො වික්කිතං භණ්ඩං පුන ආදිධිස්සාම² කද අමාකං භණ්ඩං වික්කාධිස්සති. සංචිස්ස කයෙන සංචි භටං. තෙලස්ස කයං ආහර, තෙලං හරිස්සතිති. අථ ඛො සො උපාසකො උපාසායති ථියති විපාචෙති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනාදු අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති”ති. -පෙ- සඬං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසිති. සඬං භගවා. විගර්භි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුව අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා නිසසගගියං පාවිත්තියනති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති:- -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතාති; යං කිඤ්චි විඤ්ඤාපෙතා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයාති: තං යපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංගියං හොති. නිස්සංගිතඛං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිස්සංගිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපිතං, නිස්සංගියං. ඉමාහං සබ්බස්ස නිස්සංගිතීති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයානති -පෙ- අයාසා දදෙති.

1. ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි එවමාහාති දික්ඛතෙ මරමෙ ජට්ඨ සධ්දිති පිටකෙ

2. ආහරිසසාමි, සිමු i සි ii

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගීලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවක් ථුලනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ථුලනඤ භික්ෂුණිය හට මෙය කියැ. “ආයඤ්චෙති, ඔබට කිනම් අරාසුවෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදයි. ඇවැත, මට ගිනෙලින් ප්‍රයෝජන වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගිනෙල් ගෙනවුත් ථුලනඤ භික්ෂුණිය හට දුන්නේ යැ. ථුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත, මට ගිනෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ඒ වෙළෙඳ හට මෙය කියැ. “ආයඤ්ච, ආයඤ්ච හට ගිනෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේල, ඔබගේ ගිනෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයඤ්ච, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? ගිනෙල් මිලයෙන් ගිනෙල් ගෙයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයඤ්ච ථුලනන්ද තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. . . . “සැබැද මහණෙනි ථුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

2. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාං විඤ්ඤාපෙක්ඛා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤාං විඤ්ඤාපෙක්ඛා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයඤ්චෙති, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි” යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයඤ්ච හට දෙමි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

අකෙසං අකුසලසංකල්පං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.
අකෙසං චෙමතිකා අකුසලං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.
අකෙසං අනකුසලසංකල්පං අකුසලං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.

අනකෙසං අකුසලසංකල්පං අනකුසලං විකල්පෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.
අනකෙසං චෙමතිකා අනකුසලං විකල්පෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.
අනකෙසං අනකුසලසංකල්පං අනාපත්ති.

අනාපත්ති: තකෙසංව විකල්පෙති, අකුසලංව විකල්පෙති.
ආනිසංසං දසෙය්වා විකල්පෙති, උම්මන්තියං -පෙ- ආදිකම්ම-
කායාති.

වතුප්පිකම්මපදං.

3. 5

පඤ්චමසිකම්මපදං

1. සාවස්ථිදිනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී
ගිලානා හොති. අථ ඛො අකුසලතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනී තෙනුපසඛංගමි. උපසඛංගමිත්වා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඵතද්වොච
කච්චි අයො ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං''නති. න මෙ ආවුසො ඛමනීයං
න යාපනීයනති. අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ කභාපණං
නික්ඛිපිසංගමි. තතො යං ඉවෙජ්ජායාසි තං ආහරාපෙය්වාසිති. ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනී අකුසලතරං සික්ඛමානං ආණාපෙයි, භව්ජ සික්ඛමානෙ අමුක්ඛස්ස
ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආහරාති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා
තස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආහරිත්වා ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී න මෙ සික්ඛමානෙ තෙලෙන
අත්ථො සංඝිතා මෙ අත්ථොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා යෙන සො
ආපණ්ණිකො තෙනුපසඛංගමි, උපසඛංගමිත්වා තං ආපණ්ණිකං ඵතද්වොච:
''න කිර ආවුසො අයාය තෙලෙන අත්ථො සංඝිතා අත්ථො හඤ්ඤා
තෙ තෙලං, සංඝිං මෙ දෙහිති. සචෙ මයං අයො විකකිතං හණ්ඤං
පුන ආදිධිස්සාම කද අමනාකං හණ්ඤං විකකාධිස්සති. තෙලස්ස කයෙන
තෙලං භටං. සංඝිස්ස කයං ආහර සංඝිං හරිස්සතිති.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගිලන්වුවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡවෙක් පුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද”යි මෙය කියැ, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නොහැකියැ, යැපිය නොහැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කභවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙව්වාගන්නේ යැයි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනෙව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවුයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙන්දාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙයි” (කිවුයැ) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කිවුයැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙල, ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙල. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගත්තෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදි. ගිතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

පාචිකත්වය පාළු හිතවුන් විභවය

2. අප්‍රේමය සා සිතුවමානා රොදනනී අප්‍රේමය. හිතවුන්ගේ නං සිතුවමානා එතදවොටු: “කිසි කුසි සිතුවමානා රොදනී”නි. අප්‍රේමය සා සිතුවමානා හිතවුන්ගේ එතමන් ආරොවෙයි. යා තා හිතවුන්ගේ අප්‍රේමය -පෙ- තා උප්‍රායනා වියනි විපාවෙනි: “කප් හි නාම අයා පුලනන අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා”නි -පෙ- සච්ච කිරි හිතවෙටු පුලනන හිතවුන් අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනි. සච්ච හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කප් හි නාම හිතවෙටු පුලනන හිතවුන් අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා. නෙතං හිතවෙටු අප්‍රේමයානා වා පසාදය -පෙ- එවනු පන හිතවෙටු හිතවුන්ගේ ඉමං සිතුවමානා උද්දිසනු.

යා පන හිතවුන් අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා නිසංගියං පාචිකත්වයනි.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්: -පෙ- අයං ඉමං අප්‍රේමය අධිපෙනා හිතවුන්.

අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා: යං කිඤ්ඤා වෙනාපෙනා;

අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා: නං යපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභන නිසංගියං හොති. නිසංගියං සංගියං වා ගණනා වා එකහිතවුන් වා. එවනු පන හිතවෙටු නිසංගියං -පෙ- ඉදං මෙ අයං අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා නිසංගියං. ඉමං සංගියං නිසංගියං -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයානි -පෙ- අයාය දමෙති.

අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා නිසංගියං පාචිකත්වයං අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා නිසංගියං පාචිකත්වයං. අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා නිසංගියං පාචිකත්වයං.

අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා ආපනි දුක්ඛයං අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා ආපනි දුක්ඛයං. අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා අනුඤ්ඤා ආපනි.

අනුඤ්ඤා: නුඤ්ඤා වෙනාපෙනා, අනුඤ්ඤා වෙනාපෙනා, ආනිසංගියං දෙසනා වෙනාපෙනා උමෙතිකාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

සංකප්පයිකාපදං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කීහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬතිද”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ථුලලනඤා තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබැද මහණෙනි ථුලලනඤා භික්ෂුණීතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුදයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පතා: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අක්කං වේතාපෙඤා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අක්කං වේතාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි ... ආර්යාවෙහි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකෙක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසස්මි යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවත්තීදිනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඤ්ඤා වීචරකාය ඡන්දනං සංහරිතා¹ අඤ්ඤානුරූපා පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛපිතා භික්ඛුනියො උපසංගමිතා එතදවොචුං: “අමුක්ඛස්ස අයෙස පාචාරිකස්ස සරෙ වීචරකාය පරික්ඛාරො නික්ඛන්තො තතො වීචරං ආහරාපෙතා භාජෙථා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසඡං වෙනාපෙතා පරිභුඤ්ජිංසු. උපාසකා ජාතිතා උජ්ඣායභාති වියභාති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභාති”ති.

2. අරෙස්සාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායන්තානං වියභාතං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායභාති වියභාති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභාති”ති -පෙ- සචම්. කීර් හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනති. සචම්. හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසංඝානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසයා නියසග්ගියං පාවිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මීං අපෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංකාය දින්නතා; සංඝිකෙනාති: සඤ්ඤායා න ගණස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙනාපෙසයාති: යං අකාය දින්නං නං ධරෙතා අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ ඉක්කං. පටිලාභෙන නිසස්සග්ගියං භොති. නිසස්සජ්ඣිතඛං සඤ්ඤායා වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසස්සජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙස අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසස්සග්ගියං. ඉමාහං සංඝායා නිසස්සජාමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාසුභති -පෙ- අයායා දමිති.

1. සඤ්ඤිකවා - මජ්ඣිමං

සමන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිතිදනයි - එසමයෙහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දැන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුන්ගේ (අකීර්තිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන්ද”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ කොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදිකෙත පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙත: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සඩ්ධිකෙත: සහනට යැ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙකාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්පමි යි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආර්යාවහට දෙමියි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

අඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංකප්පො අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙ අනඤ්ඤාදත්තසංකප්පො අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. නිසංසනියං පටිලභිතා යථාදතො උපනෙතබ්බං.

අනඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංකප්පො ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙ වෙමතිකා ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙ අනඤ්ඤාදත්තසංකප්පො අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදසු, උමචතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡිනිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඛ්ඤ්ඤා විවර්ණාය ඡන්දකං සංභරිතො අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිතො භික්ඛුනියො උපසංඛ්ඤාමිතො එතද්දොවුං: අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ විවර්ණාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො, තතො විවරං ආහරාපෙතො භාපෙතා"ති. භික්ඛුනියො තෙන ව පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිතො හෙසජ්ජං වෙනාපෙතො පරිභුක්ඛංසු. උපාසකා ජානිතො උජ්ඣායනානි බියනානි විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන සංකප්පිකෙන¹ අඤ්ඤං වෙනාපෙසසනාති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන සංකප්පිකෙන¹ අඤ්ඤං වෙනාපෙතනාති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන සංකප්පිකෙන සංකප්පිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසනාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤං පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන සංකප්පිකෙන සංකප්පිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙයා නිසංසනියං පාචිත්තියනාති.

1. සංයාචිකෙන - මජ්ඣං.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැප්පදයක් පිළිලාබ දෙනලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ ඵලවානම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵ සමයෙහි වනාහි උච්ඡවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දන්වා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණෙන් වෙත ඵලාඹා මෙය කීහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණේ ඵ උරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගත්වා වැළඳුහ. උච්ඡවෝ දුන ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දු”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන්ද”යි සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟිපවිති වේ යයි.

පාර්ලිමේන්තුවේ සාමාජිකයෙක්

2. යා පනත: යා යාදිසා -පෙ- හිමිවන්නී: -පෙ- අය. ඉමසේ. අනෙක් අදියරයක හිමිවන්නී.

අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්: අනුකූලවීමෙන් දිනෙන්.

සංස්කරණය: සංස්කරණය න ගණය න එකවිකල්පය,

සංස්කරණය: සංස්කරණය යා වීම,

අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්: යා අනුකූලවීමෙන්, න. යා පනත අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්, පරික්ෂාකරන නිසැකය. හෙයින්, නිසැකය. සංස්කරණය වා ගණය වා එකවිකල්පය වා. එවැනි පනත හිමිවීමෙන් නිසැකය. -පෙ- ඉද. මෙ අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන් සංස්කරණයෙන් සංස්කරණයෙන් අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්, ඉමසේ. සංස්කරණය නිසැකය. -පෙ- දෙයට. -පෙ- අනුකූලවීමෙන්.

අනුකූලවීමෙන් අනුකූලවීමෙන් සංස්කරණය අනුකූලවීමෙන්. නිසැකය. පාර්ලිමේන්තුව. අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්. නිසැකය. පාර්ලිමේන්තුව. අනුකූලවීමෙන් අනුකූලවීමෙන් සංස්කරණය අනුකූලවීමෙන්. නිසැකය. පාර්ලිමේන්තුව. පරික්ෂාකරන යා පනත පරික්ෂාකරන.

අනුකූලවීමෙන් අනුකූලවීමෙන් සංස්කරණය අනුකූලවීමෙන්. පාර්ලිමේන්තුව. අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන අනුකූලවීමෙන්. පාර්ලිමේන්තුව. අනුකූලවීමෙන් අනුකූලවීමෙන් සංස්කරණය අනුකූලවීමෙන්.

අනුකූලවීමෙන්: පාර්ලිමේන්තුව. පාර්ලිමේන්තුව, යා පනත අනුකූලවීමෙන් පරික්ෂාකරන, අනුකූලවීමෙන්, පාර්ලිමේන්තුව -පෙ- අනුකූලවීමෙන්.

සංස්කරණය.

2. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුති... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකරාමෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සංකීර්ණකෙන: සභනට යැ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සංඤ්ඤාදායකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤාදායකෙන: වෙතාපෙයා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තමා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝති දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සභසතු පරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟිවිය. මම මෙය සභනට නිසරමිසි ...
දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුයැ ... ආර්යාවහට දෙමිසි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැපුදය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවානම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය යි.

අටයම්බිකබාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුගස්ස පරිචේතවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කිලුට්ඨාදි. අට ටො ටො පුගො භික්ඛුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරීත්වා අඤ්ඤාතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසංඛාමිත්වා එතදවොච: "අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිත්තො තතො තණ්හිලං ආභරාපෙත්වා යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජංසු. අට ටො ටො පුගො ජාතිත්වා උජ්ඣායති වියති වීපාචෙති; "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සන්ති"ති -පෙ- සටං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්තිති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉම්බි. සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙයා නිසසගගියං පාවිත්තිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙනාති: අඤ්ඤාස්සත්ථාය දින්නත.

මහාජනිමෙනාති: ගණස්ස න සබ්බස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙයාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යපෙත්වා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාගෙන නිසසගගියං හොති, නිසසජීවනබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසජීවනබ්බං -පෙ- ඉදං වෙ අයො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසගගියං. ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාසුන්ති -පෙ- අයායා දමිති.

අඤ්ඤාදජීමෙ අඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤාදජීමෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤාදජීමෙ අනඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. නිසසට්ඨං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපතෙනබ්බං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණෙන්ගේ හුළුකැනින් පිණිස මෙරමා සද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණෙන් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි හුළුකැනින් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැනින් පිසවා වළඳනු මැනැවැ යි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. එකල්හි ඒ මුළුව දන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද" යි... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වත් ද" යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පටිඤ්ච වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු... හික්කුනි... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

අක්කද්දඨකෙන පරික්ඛාරෙන අක්කද්දිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාපතිකෙන: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අක්කද්ද චේතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට භෝ ගණයාහට භෝ එක් මෙහෙණකට භෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි... ආර්භා වෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි යි ... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පටිඤ්ච වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පටිඤ්ච වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැඟි පටිඤ්ච වෙයි. නිසැල් දය පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාච්ඤ්ඤා පාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්

අනාඤ්ඤාද්වේන අඤ්ඤාද්වේන සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛධර්මා.
 අනාඤ්ඤාද්වේන චෙති නිකා ආපනති දුක්ඛධර්මා. අනාඤ්ඤාද්වේන අනාඤ්ඤා-
 ද්වේන සඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීනෙ අපලොකෙත්වා
 උපනෙති, ආපදසු, උමමිත්තිකායං -පෙ- ආදිකමිත්තිකායාති.

අට්ඨමසිකමාපදං.

3. 9

නවමසිකමාපදං

1. සාවත්තිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරංගං පුග්ගං
 පරිච්ඡෙදාසිකා භික්ෂුනියො යාගුයා කිලමන්ති. අට් ටො සො පුග්ගො
 භික්ෂුනීනා යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤාතරංගං ආපණ්ඩකං
 සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ෂුනියො උපසංඝමිත්වා එතද්වොච:
 “අමුක්ඛංගං අයං ආපණ්ඩකං සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිනො.
 තතො තංඤ්ඤා¹ ආභරාපෙත්වා යාගුං පචාපෙත්වා පරිභුංඤ්ඤා”ති.
 භික්ෂුනියො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිත්වා භෙසජ්ජං චෙතාපෙත්වා
 පරිභුංඤ්ඤාං. සො පුග්ගො ඡාන්තිත්වා උත්ඛායති වියති විපාලෙති: “කට්.
 හි නාම භික්ෂුනියො අඤ්ඤාද්වේනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්වේනෙත
 මහාචරිතෙන සඤ්ඤාචිතෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති”ති. -පෙ- සච්චි.
 කිර භික්ඛෙව භික්ෂුනියො අඤ්ඤාද්වේනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්වේනෙත
 මහාචරිතෙන සඤ්ඤාචිතෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති”ති. සථං භගවා.
 වීරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කට් හි නාම භික්ඛෙව භික්ෂුනියො
 අඤ්ඤාද්වේනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්වේනෙත මහාචරිතෙන
 සඤ්ඤාචිතෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති. තෙනං භික්ඛෙව අප්පසන්නානා-
 වා පසාදයං -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛෙව භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං
 උද්දිසෙතු:

“යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤාද්වේනෙත පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්වේනෙත
 මහාචරිතෙන සඤ්ඤාචිතෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වා නිසංගහිමං
 පාච්ඤ්ඤා”න්ති.

2. යා පනාති; යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤාං
 අපෙත අධිත්තො භික්ෂුනීති.

1. තංඤ්ඤා - මෙම.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන උද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදනායි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළකැනින් මිටිකෙන්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ''යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳුහ. ඒ මුළුව දන ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුනු දු යි...සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුනු දු යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

“යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟිපවිති වේ''යයි.

2. යා පන; යම්, යම්බදු...හිකුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීචිහරෙයා

අඤ්ඤාදර්ශනෙ පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංසාරාය දිනෙතන,

මහාපතිකෙනාති: ගණකා න සංඛාරා න ඵකභිනඛුනියා.

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිතා.

අඤ්ඤාං චේතාපෙයාති: යං අත්ථාය දිනං තං යථෙතවා අඤ්ඤාං චේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පච්චාගෙන නිසංසංයං හොති. නිසංසං-තංඛං සංඛාරා වා ගණකා වා ඵකභිනඛුනියා වා, ඵච්ඤා පන භික්ෂුවෙ නිසංසංතිතංඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයං අඤ්ඤාදර්ශනෙ පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන මහාපතිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤාං චේතාපිතං නිසංසංයං. ඉමං සංඛාරා නිසංසංයං'ති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- අයංයා දමිති.

අඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසංයං පාචිත්තං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ චේතනිකා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසංයං පාචිත්තං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ අනාඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසංයං පාචිත්තං, නිසංසං පච්චිනිතා යථාදතෙ උපනෙතං.

අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ චේතනිකා ආපනති දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අනාඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙතවා උපනෙති, ආපද්ධු, උමච්ඡායා -පෙ- ආදිකමිකායාති.

නවමසිකාපදං.

අඤ්ඤාදර්ශන පරික්ඛාරෙන **අඤ්ඤාදර්ශන**: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාපතියකෙන: ගණයාහට යැ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සඤ්ඤාදර්ශන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤාදර්ශනපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝති දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවති වේ. නිසැල් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵලවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තින්ද්‍රන සි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩා ඇත්තී විශාරද වූවා දහම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙහි. එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට "ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ" ද යි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිස (මෙරමා) සඳ හා රිසිදන්වා පිරිකරක් ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හු. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනෑ ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසි පවිත්‍ර වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අක්කද්දප්පිකෙන පරිකාරොන අක්කද්දප්පිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුග්ගලිකෙන: එක් මෙහෙණකට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සක්කද්දප්පිකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අක්කද්ද පෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අඤ්ඤදජීතෙ අඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසංඝියං පාච්ඡන්දියං. අඤ්ඤදජීතෙ චෙමතිකා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසංඝියං පාච්ඡන්දියං. අඤ්ඤදජීතෙ අනඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසසංඝියං පාච්ඡන්දියං. නිසසංඝියං පටිලභිතා යථාදනෙ උපනෙතංඛං.

අනඤ්ඤදජීතෙ අඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛං සං. අනඤ්ඤදජීතෙ චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛං සං. අනඤ්ඤදජීතෙ අනඤ්ඤදජීකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීතෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදස්ස, උමුචතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවතීනීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඛුසුසුතා භොති භාණ්ඩකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො සීතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතා යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙත්තපසංඝාමී. උපසංඝාමීතා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අභිවාදෙතා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසික්ඛං ඛො රාජානං පසෙනදිං කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංඝි සමාදපෙසි සමුත්තපෙසි සමපහංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංඝි සමාදපිතො සමුත්තපිතො සමපහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. එතදචොච: “විදෙයාසි අයො යෙන අසො”ති. සචෙ මෙ ත්වං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහිති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනීයා කම්බලං දතා උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අභිවාදෙතා පදකම්මං කතා පසංඝාමී.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැල් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වුවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනන්ද හිඤ්ඤා බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩු ඇත්තී විශාරද වූවා දහුම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඟු පලසක් පොරවා පුලලනන්ද හිඤ්ඤා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ පුලලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතට පුලලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ තෙමේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤා විසින් දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤායට "ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ"යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙකුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතෙමේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤායට පලස දී හුනස්නෙන් නැගිට පුලලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීව්ගබෝගා

2. මනුෂ්‍යා උජ්ඣායනී වියහති ව්‍යාචෙතති; “මහිව්‍යා ඉමා භික්ෂුනියො අසන්තුට්ඨා, කරං හි නාම රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යහති”ති. අයෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුෂ්‍යානං උජ්ඣායතනාං වියතනානං ව්‍යාචෙතනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියන්තී ව්‍යාචෙතති: “කරං හි නාම අයා පුරුලනඤ්ඤා රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යතිති. සචං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යති. තෙතං භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවන්ථ පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිද්ධාපදං උද්දිසන්තු;

“ගරුපාපුරණං” පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනතියා වතුක්කංසපරමං වේතාපෙනධිං, තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා නිසංසග්ගියං පාචිත්තිය”නති.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි සිතකාලෙ පාපුරණං;

වේතාපෙනතියාති: වීඤ්ඤාපෙත්තියා.

වතුක්කංසපරමං වේතාපෙනධිනති: සොළසකභාසණ්ඨානකං වේතාපෙනධිං.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයාති: තතුත්තරිං වීඤ්ඤාපෙති පයොගෙ පුක්කටං, පටිලාභෙන නිසංසග්ගියං භොති. නිසංසග්ගියං සංඝාසන වා ගණ්ඨක වා ඵකභික්ෂුනියා වා, ඵවන්ථ පන භික්ෂුවෙ නිසංසග්ගියං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ගරුපාපුරණං අතිරෙකවතුක්කංසපරමං වේතාපිතං නිසංසග්ගියං ඉමාහං සංඝාසන නිසංසාමිති” -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුතති -පෙ- අයාය දමිති.

අතිරෙකවතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිසංසග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරෙකවතුක්කංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙති නිසංසග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරෙකවතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිසංසග්ගියං පාචිත්තියං.

උනතකවතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති පුක්කටස්ස. උනතකවතුක්කංසෙ වෙමතිකා ආපත්ති පුක්කටස්ස. උනතකවතුක්කංසෙ උනතකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

1. ගරුපාපුරණං - මරණං.

2. උත්තරිං - මරණං.

3. උනතකවතුක්කංසෙය්‍යදා-මිඬු ||

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "මේ භික්ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුහුද්"යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්ද) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "කෙසේ නම් ආර්යා ධුලුනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද්"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලුනන්ද භික්ෂුණි රජුගෙන් පලසක් විනවු ද් යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලුනන්ද භික්ෂුණි රජුගෙන් පලසක් විනවු ද්? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කහ-වණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යැයි.

3. ගරුපාසුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්;

වේතාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වේතාපෙනඛං: සොළොස් කහවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තමො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝති දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා සොළොස් කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලද්ද වැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසරම්"යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුහු ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි උතුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි.

උතු සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උතුසොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උතුසොළොස් කහවණුයෙහි උතුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයාට හිතවූවිභවයෝ

අනාපතී: වතුකතංසපරමං වේතාපෙති. උනකවතුකතංස පරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පවාටිතානං, අනුකූලකාය, අනුතො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමං අපග්ගං වේතාපෙති, උමෙතතිකාය -පෙ- අදිකමිකායාති.

එකාදසමසිකාපදං.

3. 12

ද්වාදසමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාපමිකාසං ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුසත්තා භොති භාණ්ඩා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කරං කාතුං. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උණ්ණකාලෙ මහග්ගං ඛොමං පාරුපිතා යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙත්තපසංඛිතං. උපසංඛිතං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදන්තං ඛො රාජානං පසෙනදි කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසි, සමාදපෙසි. සමුනෙතපෙසි, සමපහංසෙසි. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසිතො සමාදපිතො සමුනෙතපිතො සමපහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙය්‍ය යෙන අත්තො”ති. සචෙ මෙ ත්වං චොරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහිති. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ඛොමං දතා උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අභිවාදෙතා පදකම්මං කතා පකාමි.

2. මනුස්සා උරුකායහති වියහති විපාවෙනති: “මහිව්‍යා ඉමා භික්ඛුනියො අසඤ්ඤා කරං හි නාම රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතිති”. අපෙසසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකායහිතානං වියහනානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අභිව්‍යා -පෙ- තා උරුකායහති වියහති විපාවෙනති: “කරං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතිති” -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං භගවා.

සොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනුසොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමානිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි ථූලානන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩම ඇත්තී විශාරද වුවා දහුම් කපා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇති කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජහට ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ දහුම් කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා විසින් දහුම් කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤාට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කීයැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤාට කොමු පිළිය දී හුනස්නෙන් නැගීම ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හිඤ්ඤා මහත් ගීජ්ඣම ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවුහු” ද යි, හිඤ්ඤා ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ගබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථූපලනන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස,

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවීභවෙකා

වීගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ දුට්ඨනඤ භික්ෂුනී රාජානං බොමං වීඤ්ඤපෙසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අඤ්ඤානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“ලහුපාපුරණං¹ පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනතියා අභිධ්මෙයාකංස-පරමං වේතාපෙනබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා නිසස්සග්ගියං පාචිත්තිය”න්ති.

3. ලහුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චී උණ්හකාලෙ පාපුරණං.

වේතාපෙනතියාති: වීඤ්ඤපෙසතියා.

අභිධ්මෙයාකංසපරමං වේතාපෙනබ්බන්ති: දසකභාපණ්ණනකං වේතාපෙනබ්බං.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයාති: තතුත්තරිං වීඤ්ඤපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසස්සග්ගියං හොති. නිසස්සඤ්ඤානබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, නිසස්සඤ්ඤානබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ලහුපාපුරණං අතිරේක අභිධ්මෙයාකංසපරමං වේතාපිතං නිසස්සග්ගියං. ඉමං සබ්බස්ස නිසස්සජාමී”ති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාසුන්ති -පෙ- අයාය දමමිති.

අතිරේකඅභිධ්මෙයාකංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරේකඅභිධ්මෙයාකංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිත්තියං. අතිරේකඅභිධ්මෙයාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිත්තියං.

උනාකඅභිධ්මෙයාකංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. උනාකඅභිධ්මෙයාකංසෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. උනාක-අභිධ්මෙයාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අභිධ්මෙයාකංසපරමං වේතාපෙති, උනාකඅභිධ්මෙයාකංසපරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසායාය, අත්තනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමස්ස අපග්ගං වේතාපෙති, උමුච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමුච්ඤ්ඤායාති.

ආදසමසික්ඛාපදං.

1. ලහුපාපුරණං - මෙය;

භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ඉඳිනන්ද භික්ෂුණී රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"ලුහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකහවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ" යයි.

3. ලුහුපාපුරණ නම්: උෂ්ණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වේතාපෙත්තිකා: විනවන්නිය විසින්.

අභිසංකෙයාකංසපරමං වේතාපෙත්තිකා: දසකහවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයානට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ලුහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසඟිමි" යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි.

උනු දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරූ වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහඟුණක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උමච්ඡන්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දොළොස්වන සිකපද යි.

මෙසං උද්දානං :

පක්ඛං අකාලකාලඤ්චි - පරිවර්තන ව චික්ඛාපෙ
වෙනාපෙඤ්ච අඤ්ඤාදායී - සබ්බකඤ්ච මහාපජී
සඤ්ඤාචිකා පුග්ගලිකා - චතුක්ඛං සම්මතෙයාකාති.

උද්දායා චො අයායො තිස්සකංගියා පාඨකියා ධම්මො.
තස්සයායො පුට්ඨාමි කව්ඨාසං පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුට්ඨාමි කව්ඨාසං
පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුට්ඨාමි කව්ඨාසං පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධාසයායො
තස්සා තුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

තිස්සකංගියා නිව්ඨිතා¹

1. භික්ඛුනිව්ඨිතො තිස්සකංගියො නිව්ඨිතො, මුත්තං;

ඔවුන්ගේ උද්දනය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විශුද්ධතා යැ වේතාපන
යැ අක්කදඬුක යැ සබ්බක යැ මහාජනික යැ සක්කප්පික යැ
පුග්ගලික යැ චතුකකංස (පරම) යැ අඛණ්ණෙය්‍ය (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පව්ති ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිහඬයහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟිහු නිමියහ.

පාවිතනිය බණඩං

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පට්ඨමසිකාපදං

ඉමෙ ඛො පනසායො ජසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මො උද්දසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසංඝො ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අඤ්ඤා අභං ලසුනෙනාති. ඛෙක්ඛපාලො ව ආණ්ණො හොති. සචෙ භි භික්ඛුනියො ආගච්ඡති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හණ්ඩකෙ දෙවීති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤාං උසුඤ්ඤාං හොති. යථාහතං ලසුනං පරික්ඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසංඝාමීඤ්ඤා එතදවොදුං. “ලසුනෙන ආවුසො අඤ්ඤා”ති. නත්තයො² යථාහතං ලසුනං පරික්ඛණං ඛෙක්ඛං ගච්ඡති. ථුලලනාදු භික්ඛුනි ඛෙක්ඛං ගණ්ඨා න මක්ඛං ජානිඤ්ඤා ඛෙක්ඛං ලසුනං හරාපෙසී³. ඛෙක්ඛපාලො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො න මක්ඛං ජානිඤ්ඤා ඛෙක්ඛං ලසුනං හරාපෙසකති”ති.

2. අඤ්ඤාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ඛෙක්ඛපාලස්ස උජ්ඣායනස්ස ඛියනස්ස විපාවෙනස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිජා-පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම අයානං ථුලලනාදු න මක්ඛං ජානිඤ්ඤා ඛෙක්ඛං ලසුනං හරාපෙසකති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනි න මක්ඛං ජානිඤ්ඤා ඛෙක්ඛං ලසුනං හරාපෙසීති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනි න මක්ඛං ජානිඤ්ඤා ඛෙක්ඛං ලසුනං හරාපෙසකති. තෙන භික්ඛවෙ අපසාදකානං වා පසාදය -පෙ- ධම්මං කථං කඤ්ඤා ආමනෙතසි.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනි අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපති අහොසි. තිස්සො ව ධිතරො නාදු නාදුච්ඡි සුදුරිනාදු. අථ ඛො භික්ඛවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කඤ්ඤා අඤ්ඤාතරං හංසයොතිං උපපජ්ඣී. තස්ස සංඝසොවණ්ණමයා පක්ඛා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පක්ඛං දෙති. අථ ඛො භික්ඛවෙ ථුලලනාදු

1. එකමකාය-මර්ගං,

2. න එතදයො-සිද්ධි ii

3. ආහරාපෙසි-සිද්ධි i සිද්ධි ii

පාච්ඤානිය කාණ්ඩය

ලසුනවග්ගය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතීවෙනි, මේ එක්සිය සසැටක් පච්ඡි ධර්මයෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේ-පිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උච්ඡවතු වීසින් හික්ෂුණී සඬා තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම් මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම් එක් එක් මෙහෙණකට දෙතුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල් තෙමින් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි උත්සවයක් වෙයි. ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු නිමාවට හියේ යැ. මෙහෙණෝ ඒ උච්ඡ වෙත එළැඹූ ඇවැත්, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ යයි, තෙල කරුණ කීහු. නැත ආයතීවෙනි, ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනැවැ යි. ථුලනන්ද හික්ෂුණී කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ. කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන. ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුලනන්ද පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුලනන්ද හික්ෂුණී පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලනන්ද හික්ෂුණී පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරැවූවක් කියමි. ථුලනන්ද හික්ෂුණී එක්තරා බමුණක්හුගේ අඹු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැයි දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ කල්‍රිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ පියාපත් සියල්ල රන්වුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ථුලනන්ද හික්ෂුණී තොමෝ

පාරික්ෂකයාගේ භීෂිකම්පිතවේදය

භීෂිකම්පිතයෙහි අයං භංගො අනිකං ඵලකං පනං දෙවිනි තං
 භංගොරාජං¹ ගතොති නිසංගං අකාසි. තස්ස සුත ජායමානා
 පනා සෙනා සමුදායංසු. තද්වි භීෂිකම්පිතං පුලලනං, භීෂිකම්පිතං අනිලො-
 හෙන සුවණ්ණං පරිහිතා, ඉදති ලසුනා පරිහාසියතීති.

‘යං ලභං තෙන කුට්ඨං - අනිලොහො හි පාපකො
 භංගොරාජං ගතොති - සුවණ්ණං පරිහාසො’ති.

අප්‍ර මො හගවා පුලලනං භීෂිකම්පිතං අනෙකපරියායෙන
 විගර්හිතා දුග්ගතාය - පෙ - රචිකා පන භීෂිකම්පිතං භීෂිකම්පිතො ඉමං
 සිසිකාපදං ලද්ධිසංඥා:

“යා පන භීෂිකම්පිතං ලසුනං බාදෙය්‍ය පාරික්ෂකිය”තී.

4. යා පනාති: යා යාදියා - පෙ - භීෂිකම්පිතී: - පෙ - අයං ඉමස්මිං
 අපෙ අධිපතොති භීෂිකම්පිතී.

ලසුනං නාම: මාගධකං² වුද්ධි. බාදෙය්‍යාමිති පතිගණනාති ආපත්ති
 දුක්ඛංසු. අපෙකානාම අපෙකානාම ආපත්ති පාරික්ෂකියං.

ලසුනෙ ලසුනසංඥා බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියං ලසුනෙ
 වෙමතිකා බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියං. ලසුනෙ අලසුනසංඥා
 බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියං.

අලසුනෙ ලසුනසංඥා ආපත්ති: දුක්ඛංසු. අලසුනෙ වෙමතිකා
 ආපත්ති දුක්ඛංසු අලසුනෙ අලසුන සංඥා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පලංඝනෙ හඤ්ජනෙ හරිතෙ වාචලසුනෙ³
 සුපසංඝනෙ මංසපසංඝනෙ තෙලසංඝනෙ සාලවෙ ලහරිහරිතෙ
 ලමංසකාය - පෙ - ආදිකම්පිතායාති.

පසමසිකාපදං⁴.

4. 1. 2

දුක්ඛසිකාපදං

1. සාවිජ්ඣි නිදනං- තෙන මො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
 භීෂිකම්පිතො සමාධෙ ලොමං සංහරාපෙනා අවිජ්ඣා නදියා
 වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා ඵකතිපෙ නගායතී. වෙසියා ලඤ්ඤායතී
 වියතී විපාවෙනා: “කපං හි නාම භීෂිකම්පිතො සමාධෙ ලොමං
 සංහරාපෙනා සෙය්‍යොසි. ගිහී කාමගොගිනියොති”.

1. සංහරාපෙන-සිද්ධි i සිද්ධි ii සි iii

2. මාගධං, සි i සිද්ධි ii

3. අලසුනෙ ලසුනසංඥා බාදති ආපත්ති - මෙය, MO:

4. වාචලසුනෙ, මෙය

5. ලසුනෙ සිකාපදං පටමං, මෙය, සිද්ධි i,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි හටගන්නා පියාපත්හු සුදු වැ හටගත්හ. එද ද මහණෙනි, ධුර්වතන්ද හික්ෂුණි තොමෝ අතිලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතීතලාභය වනාහි ලාමක යැ. හස්තරහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධුලලනන්ද හික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබාවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වෙ” යයි.

4. යා පන: යම, යමබදු ... හික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ලසුන නම්: මහදරට උපතැ යි කියනු ලැබෙයි. කන්නෙමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි වීමහි ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, යැ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මිදුර නැති ලුහුනෙහි, සුපයමාකයෙහි, මංසසමපාකයෙහි, තෙල සමපාකයෙහි. හිවුර සාලපියෙහි, අවුරපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා අවිරවනී නදියෙහි වෙසඟනන් සමග නග්න වැ එක් තොටෙහි ය්‍යානාය කෙරෙත්. වෙසඟනෝ ලමු කොට සිතනි, තුඟුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමහොගිනීන් මෙන් පිළිසන පියෙසෙහි ලොම් හැර- දුහු” ද යි.

පාචිත්තිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අපේක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනානිං බියනානිං විපාවෙනානිං. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනානිං බියනානිං විපාවෙනානි: “කථං හි නාම ඡබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනානි”ති.-පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ ඡබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසනානි, සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බකේයා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනානි, නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසං.

“යා පන භික්ෂුනී සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙසා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ-භික්ෂුනීති: -පෙ-අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සම්මාධො නාම: උභො උපකල්පකා මුත්තකරණං.

සංහරාපෙසානාති: ඵකඤ්ච ලොමං සංහරාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අනාපතී: ආබාධප්පව්වයා උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ෂුනියො අනභිරතියා පිළිනා ඔවරකං පච්චිකා තලසාතකං කරොනාති. භික්ෂුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවිකා තා භික්ෂුනියො ඵතදවොචු: “කිසස තුමෙහ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදසසාමාති. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදසසාමාති. භික්ෂුනීනං ඵතමත්තං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනානිං බියනානිං විපාවෙනානි: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිසසනානි”ති -පෙ-සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරොනානිති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිසසනානි, නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසසං:

“තලසාතකෙ පාචිත්තිය”නති

1. පුරිසෙහි - මෙම.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසඟනන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සම්බාධ නම් : දෙ කිසිල්ල යැ මුත්‍රකරණ යි.

සංහරාපෙය්‍ය : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩින වූවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙහි. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවැ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයඝාවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවනුද”යි කීහු. ආයඝාවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවමහ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ තලසාතකය කොළෝද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ තලසාතකය කෙරෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“තලසාතකයෙහි පවිති වේ” යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභංගයා

3. තලසාතකං නාම: සල්ථසං සාදියතති අනතමසො උපල-
පසෙන්නපි මුක්තකරණං පහාරං දෙනි ආපත්ත පාචිත්තියසං.

අනාපත්ති: ආබාධපථවියා උමමත්තිකාය -පෙ- අදිකමමිකායාති.

තතියසික්ඛාපදං

4. 1. 4

චතුස්සික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා
පුරාණරාජොරොධා භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොති. අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී
අනභිරතියා පිළිතා යෙන සා භික්ෂුනී තෙනුපසඩ්ධාමී. උපසඩ්ධාමීත්වා
තඃ භික්ෂුනී. එතදවොච: "රාජා ටො අයො තුලෙන වීරාවීරං
ගවජති කථං තුලෙන ධාරෙථා"ති. ජතුමට්ටකෙන¹ අයොති. කිං එතං
අයො ජතුමට්ටකණ්. දථ ටො සා භික්ෂුනී නසො භික්ෂුනියා
ජතුමට්ටකං ආවිසවී. දථ ටො සා භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිත්වා
ධොවතුං වීසාරිත්වා එකමනතං ජෙට්ඨයි. භික්ෂුනියො මක්ඛිකාභි
සමපරික්ඛණ්ණං පසසිත්වා එවමාහංසු "කස්සිදං කමමනති" සා එවමාහ
මස්සිදං කමමනති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අස්ථිථා -පෙ- තා උජ්ඣායතති වියතති
විපාලෙතති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසියති"ති.
-පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී ජතුමට්ටකං ආදිසිති. සච්චං භගවා.
වීගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී
ජතුමට්ටකං ආදිසියති. තෙනං භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදය
-පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ච.

"ජතුමට්ටකෙ පාචිත්තිය"නති

3. ජතුමට්ටකං නාම: ජතුමයං කට්ඨමයං පිට්ඨමයං මත්තිකාමයං.
ආදියෙය්‍යාති: සල්ථසං සාදියතති අනතමසො උපලපත්තමි
මුක්තකරණං පථෙපෙති ආපත්ත පාචිත්තියසං.

අනාපත්ති: ආබාධපථවියා උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

චතුස්සික්ඛාපදං

1. ජතුමට්ටකෙන, සි ii, - මජ්ඣං.

2. ආබාධපථවියා - මජ්ඣං

3. කලසානක නම්: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතිත්තු වූ කරණයෙහි පහර දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පෙඬ ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙරළී ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹූ ඒ මෙහෙණහට “ආයාබවනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙහි කෙසේ ඉවසා දරව් ද?” යි තෙල කරුණ කිවු යැ. ආයාබවනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයාබවනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙන් ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගෙන දෙවින්නට නො යිහි කොට එකත්පසෙක දැමු යැ. මෙහෙණෙත් මැස්සන්ගෙන් භාත්පයින් ගැවයි ගන්නා ලද්ද දැක “මේ කාගේ කායාබයක්ද?” යි කිහු. ඔ තොමෝ මෙය මාගේ කායාබයෙකැ යි කිවු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගතුද?” යි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයොජනයට] ගතුද?” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගතු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෙත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යැ යි.

3. ජතුමට්ටක නම්: ලහවුවා යැ දවවුවා යි පිටි මුවා යැ මැටිමුවා යැ.

ආදියෙය්‍යා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතකු වූ කරණයට පිවිස්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පක්ෂවිමසිකතාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
වත්තසුභි නිග්‍රොධාරාමෙ. අප්ථො මහාපජාපති ගොතමී යෙන
හගවා තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතො හගවතාං අභිවාදෙතො අධොවාතෙ
අට්ඨාසි. “දුග්ගතො හගවා මාතුගාමො”ති. අප්ථො හගවා
ආදියඤ්ඤා මො භික්ඛුනියො උදකසුද්ධිකතා, මහාපජාපති. ගොතමී-
ධම්මියා කපාය සන්දර්ශනසි සමාදපෙසි සමුත්තරපෙසි සමංගංසෙසි.
අප්ථො මහාපජාපති ගොතමී හගවතා ධම්මියා කපාය සන්දර්ශනා
සමාදපිතා සමුත්තරපිතා සමංගංසිතා හගවතාං අභිවාදෙතො පදකම්මං
කතො පකකාමි.

2. අප්ථො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ.
කපං කතො භික්ඛු ආමනෙතෙසි. “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීනං
උදකසුද්ධික”තා. තෙන මො පන සමයෙන අඤ්ඤාතො භික්ඛුනී
හගවතා උදකසුද්ධිකා අනුඤ්ඤාතා අනිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියතා
මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අප්ථො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
එතමස්මිං ආරාමෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අප්ථො -පෙ- තා උප්ඤ්ඤාතා
බියතා විපාවෙතා: “කපං භි නාම භික්ඛුනී අනිගමීරං උදකසුද්ධිකං
ආදියතා”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී අනිගමීරං උදක
සුද්ධිකං ආදියති.¹ සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං
භි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී අනිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියතා,
තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං පසාදයා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛපදං උද්දියතා:

“උදකසුද්ධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අධිග්‍රහණපරමං
ආදතබ්බං. තං අනික්ඛාමෙතනියා පාවිතනිය”තා.

4. උදකසුද්ධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්චති.

ආදියමානායාති:² ධොවනතියා.

අධිග්‍රහණපරමං ආදතබ්බතා; අධිග්‍රහණ අධිග්‍රහණ අධිග්‍රහණ
ආදතබ්බා.

1. ආදියතා - සිඝ්‍ර

2. ආදියතායා, සිඝ්‍ර සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍යජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුදානුගතරමිනි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ භාග්‍යවතුන් සකසා වැද “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගම දුගඳයැ”යි යවී සුළඟෙහි සිටියා යෑ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හික්ෂුණිහු උදකභේදධිකය ගනිත්ව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගන්වූ සේක. මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් විසින් දහුම් කරාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාග්‍යවතුන් සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියා යෑ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහුම් කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකභේදධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාග්‍යවතුන් විසින් උදකභේදධිකය අනුදන වදරන ලද්දේ ඉතා ගැඹුරට උදකභේදධිකය ගන්නී මුත් කරණයෙහි වණයක් කළා යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොප්පූ යෑ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක භේදධිකය ගතු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක භේදධිකය ගතු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක භේදධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“උදක භේදධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවිත්‍ර වේ” යැයි.

4. උදකභේදධික නම්: මුත්‍රකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

ආධිගුලපබ්බසරමං ආදතබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

කං අතික්කාමෙත්තියාති: සමථස්සං සාදියතා අනතමසො
කෙසග්ගමත්තෙසු අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ අතිරෙකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ වෙමතිකා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ උනකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස.

උනකද්විගුලපඛෙබ්බ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
උනකද්විගුලපඛෙබ්බ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. උනකද්විගුල-
පඛෙබ්බ උනකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ද්විගුලපඛෙබ්බපරමං ආදියති, උනකද්විගුලපඛෙබ්බ
පරමං ආදියති, ආබාධාපච්චයා, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහන්තො¹
නාම භොවිත්තො භික්ෂුසු පබ්බජිතො භොති. තස්ස පුරාණදුතියිකා
භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො භික්ෂු
තස්ස භික්ෂුනියා සහන්තෙ භත්තවිජ්ජග්ගං කරොති. අථ ඛො සා
භික්ෂුනී තස්ස භික්ෂුනො භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන ව විදුපනෙන ව
උපතිට්ඨිත්වා අවච්චති. අථ ඛො සො භික්ෂු තං භික්ෂුනීං
අපසාදෙයි.² “මා හගිං ඵවරුපං අකංසි. නොනං කප්පති”ති. පුඤ්ඤ මං
ත්වං ඵවඤ්ඤා ඵවඤ්ඤා කරොසි. ඉද්දති ඵත්තකං න සහසිති
පාතියථාලකං මත්තෙක ආසුචිත්වා විදුපනෙන පහාරං අදයි.

2. යො තා භික්ෂුනියො අපට්ඨන්තා -පෙ- තා උඤ්ඤාසහති
වියහති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං
දස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං
අද්දති. සචං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම
භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං දස්සති. තෙනං භික්ෂුවෙ
අපසාදන්තානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන වා විදුපනෙන
වා උපතිට්ඨයා පාචිත්තිය”තති.

1. රොහන්තා, - සිඞ්ගි

2. අපසාදෙයි, - මජ්ඣ,

කං අතිකකාමෙනත්තියා: පහස ඉට්ඨන්ති යටත් පිරිසෙය්ගිත්
 ශ්‍රෙය්සගත් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගති නම්
 පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
 ගති නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
 ඇතියා ගති නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
 ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
 දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
 නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගති නම්, උනු දෙඇඟිලි
 දෙපුරුකක් පරම කොට ගති නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
 උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
 මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
 පැරණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එයමයෙහි
 වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඳගෙන බත්කිය කෙරෙයි.
 එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
 තල්වැටීන් පවන් සැළීමෙන් ද [උවටැත් කරමින්] වෙතැ සිට
 [පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපවුසු] වදන් බෙණෙයි.
 එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
 නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
 පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දුන් මෙව්වරකුන්
 නො ඉට්ඨති යැ යි පැත්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටීන්
 පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු උමු කොට
 සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස.
 භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
 පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
 නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය
 උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටීන්
 හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැඹැ සිටී නම් පවිති වේ”යයි.

පාචිත්තියපාළි හිතවුනිච්ඡෙදො

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකුට්ඨිති: -පෙ- අයං
ඉමස්සං අපෙ අධිපෙතො හිතවුනිති.

හිකුට්ඨාසාති: උපසම්පන්නස්ස.

භුඤ්ජනාසාති: පඤ්ඤාං භොජනානං අඤ්ඤානං භොජනං
භුඤ්ජනස්ස.

පානියං නාම: 'යං කිඤ්චි පානියං,

විදුපනං නාම: යා කාචි වීජනී'

උපතිට්ඨෙය්‍යාති: භස්සපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන
වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා
පානියෙන වා විදුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස
උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන වා
උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

භස්සපාසං වීජනීයා උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඛාදනියං
ඛාදනස්ස උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නස්ස
උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා
ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: දෙනි දපෙනි, අනුපසම්පන්නං ආණ්ඩෙති
උමමත්තිකාය -පෙ ආදිකමෙකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුනියො
සස්සකාලෙ ආමකධඤ්ඤාං විඤ්ඤාපෙතො නගරං අතිහරන්ති. ඥාරට්ඨානෙ
දෙවයො භාගතී පළිබුද්ධිනා¹ මුඤ්චංසු. අථ ඛො තා
හිතවුනියො උපසස්සං ගන්තො හිතවුනිනං එතච්ඡං ආරොචෙසුං.

1. ඩිජනී - මජ්ඣ.,

2. වේදිකානාම - මජ්ඣ.,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණ්ණ: උපසපනක්භට.

භුඤ්ජනසය: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට.

පානීය නම්: යම්කිසි පියයුතු දෑයක්.

විධුපන නම්: යම්කිසි විජනියක්.

උපසිට්ඨයා: අත්පසා සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්භු අභවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුව1] දෙරටු-තන්හි ආයාබාවෙති, කොටසක් දෙටුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුලු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරැණ ඇරොල්ලු.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වියන්ති විපාලෙහති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ආමකඛඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසානති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ආමකඛඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසානති. සචිචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා, -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ආමකඛඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසසානති, නෙතං භික්ඛුවෙ අනුසන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵලඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ආමකඛඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසා වා විඤ්ඤාපාපෙසා වා¹ හජජිසා වා හජාපෙසා වා කොට්ටෙසා වා කොට්ටාපෙසා වා පච්චිසා වා පචාපෙසා වා පරිභුඤ්ජයා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අතෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ආමකඛඤ්ඤං නාම: සාළි වීථි යවො ගොඩුමො කඩු වරකො කුරුසකො.

විඤ්ඤාපෙසාති: සයං විඤ්ඤාපෙසා.

විඤ්ඤාපාපෙසාති: අඤ්ඤං විඤ්ඤාපාපෙසා².

හජජිසාති: සයං හජජිසා.

හජාපෙසාති: අඤ්ඤං හජාපෙසා.

කොට්ටෙසාති: සයං කොට්ටෙසා,

කොට්ටාපෙසාති: අඤ්ඤං කොට්ටාපෙසා.

පච්චිසාති: සයං පච්චිසා.

පචාපෙසාති: අඤ්ඤං පචාපෙසා. භුක්ඛිසාමිති පතිගණනාති ආපත්ති ඉක්කප්පස. අලෙඤ්ඤාහාරෙ අලෙඤ්ඤාහාරෙ ආපත්ති පාචිත්තියසා.

අනාපත්ති: ආබාධපට්ඨයා අපරණ්ණං විඤ්ඤාපෙති, උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාපා වා විඤ්ඤාපෙසා වා - සිමු i, මෙසං;

2. විඤ්ඤාපෙසා - සිමු i සිමු ii මෙසං,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය විනවුණු”දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය විනවුණුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පිසැ හෝ පිසවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුති... මෝකොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

ආමකඛඤ්ඤ නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඹඟු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙකා: තමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤපාපෙකා: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිකා: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙකා: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටෙකා: තෙමේ කොටා.

කොටාපෙකා: මෙරමා ලවා කොටවා.

පච්ඡා: තෙමේ පිසැ.

පචාපෙකා: මෙරමා ලවා පිසවා.

බුදිත්තොමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ආභුතො නිබ්බේධාරාජහවො තඤ්ඤෙව භට්ඨං යාවිස්සාමීති සීසං නභායිකා භික්ඛුපසස්සයං උපනිස්සායා¹ රාජකුලං ගව්ඨති. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී කටාහෙ වට්ඨං කතා තිරොකුදෙධි ඡදෙධිනතී තස්ස ආභුතස්ස මත්තෙ ආසුච්ඡි. අපං ඛො සො ආභුතො උජ්ඣායති වියති විපාචෙති: “අස්සමඤ්ඤො ඉමා මුණ්ඩා වඤ්ඤිති” කපං හි නාම ගුරුකටාහං මත්තෙ ආසුච්ඡිස්සති. ඉමාසං උපසස්සයං ක්කාපෙස්සාමී²ති උච්චුකං³ ගහෙතා උපසස්සයං පටිසයි⁴ති. අඤ්ඤාතරො උපාසකො උපසස්සයා තික්ඛමනො අඤ්ඤාතං ආභුතං උච්චුකං ගහෙතා උපසස්සයං පටිසන්තං. දිසවාන තං ආභුතං එතදවොච “කිස්ස තං හො උච්චුකං ගහෙතා උපසස්සයං පටිසයි”ති. ඉමා මං හො මුණ්ඩා වඤ්ඤිති ගුරුකටාහං මත්තෙ ආසුච්ඡිස්ස. ඉමාසං උපසස්සයං ක්කාපෙස්සාමීති. ගව්ඨ හො ආභුතං මඛලං එතං සහස්සං ලව්ඨි තඤ්ඤා භට්ඨංති. අපං ඛො සො ආභුතො සීසං නභායිකා රාජකුලං ගතො සහස්සං අලක්ඛනං තඤ්ඤා භට්ඨං.

2. අපං ඛො සො උපාසකො උපසස්සයං පටිසිතා භික්ඛුනීතං එතමත්තං ආරොචෙතා පරිභාසි. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායති වියති විපාචෙති: “කපං හි නාම භික්ඛුනී¹ උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කීර්තිකාවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිස්සති තෙන. භික්ඛුවෙ අප්පසානනං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පසාදං වා සඤ්ඤාරං වා විසාසං වා තිරොකුදෙධි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡදෙධියා වා ඡද්ධාපෙයා වා පාටිකස්ස”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

උච්චාරො නාම: ගුරො වුච්චති.

පසාදො නාම: මුත්තං වුච්චති.

සඤ්ඤාරං නාම: කවචරං වුච්චති.

1. උපනිස්සාය - සිමු ii, මජ්ඣ.

2. ක්කාපෙසියො-මජ්ඣ.

3. උච්චුකං - සිමු i සිමු ii

4. භික්ඛුනියො - සිමු i - මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළියට සේවා කරන රාජහටයෙක් වූයේ ඒ හටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-තෙමැ යි හිස දෙවා සනහා මෙහෙණවරට සම්පමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කිස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ හිස මත්තෙහි හෙලූ යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නො මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් හිසමත්තෙහි හෙලූහ ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්නෙමැ යි ගිණිහුලක් ගෙනූ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දීවි. දකෑ එ බමුණුහට “පින්වත හෝ කුමකට ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලූහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර දොලන්නෙමි යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ හිස දෙවා නහා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නැ යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපූ ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපූද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ හිත්තියෙන් පිටතැ හෝ පවුරෙන් පිටතැ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

උචාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.

පසාඨ නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සංකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

විසාසං නාම: වලකානි වා අට්ඨිකානි වා උච්චිට්ඨොදකං වා

කුට්ඨො නාම: තයො කුට්ඨා ඉට්ඨකාකුට්ඨො සිලාකුට්ඨො දරුකුට්ඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දරුපාකාරො.

තිරොකුට්ඨිති: කුට්ඨස්ස පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරස්ස පරතො.

ඡට්ඨියානි: සයං ඡට්ඨිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ඡට්ඨියෙයානි: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සක්ඛි ආණනා බහුකමි ඡට්ඨිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස

අනාපත්ති; ඔලොකෙත්වා ඡට්ඨිති, අවලංකෙත් ඡට්ඨිති, උමිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිත්තායානි.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 1. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස ප්‍රාභමණස්ස භික්ෂුත්‍රපස්සයං නිසංඝාය යවබ්බන්තං හොති. භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ¹ ඡට්ඨිතති. අථ ඛො යො ප්‍රාභමණො උජ්ඣායති ඛියති විපාලෙති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො අමතාකං යවබ්බන්තං දුසෙස්සතති"ති.

2. අයෙස්සාසු ඛො භික්ෂුනියො තස්ස ප්‍රාභමණස්ස උජ්ඣාය නතාස්ස ඛියනතාස්ස විපාලෙන්නාස්ස. යා තා භික්ෂුනියො අප්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාලෙතති: "කථං හි නාම භික්ෂු නියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨි- යස්සතති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨිතතීති. සච්චං හගවා විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨිසස්සතති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

1. බෙහෙ - මජ්ඣ.

විසාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩ්ධ නම්: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දව බිතු යැයි බිතු තුනෙකි.

පාකාර නම්: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දව පවුරු යැයි පවුරු තුනෙකි.

තිරොකුඩෙඩ: බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාරො: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බියා: තෙමේ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බාපෙයා: මෙරමා අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම්, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම්, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අටවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණුවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියකි. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාරිත්ථයපාළි හිතවුන්වීහඬන

“යා පන හිතවුන් උඩාරං වා පසාචං වා සධ්කාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ජෙට්ඨයා වා ජට්ඨාපෙයා වා පාරිත්ථය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතවුන් ති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්පෙ අධිප්පතා හිතවුන්ති.

උඩාරො නාම: ගුරො වුචති.

පසාචො නාම: මුත්තං වුචති.

සධ්කාරං නාම: කවචරං වුචති.

විසාසං නාම: වලකාති වා අවච්ඡිකාති වා උච්චිවෙයාදකං වා.

හරිතං නාම: පුබ්බතො අපරතො යං මනුස්සානං උපහොග-පරිහොගං රොපිමං.

ජෙට්ඨයාති: සයං ජෙට්ඨති ආපත්ති පාරිත්ථයස්ස.

ජෙට්ඨාපෙයාති: අශ්ශං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සක්ඛි ආණ්ණා බහුකමි ජෙට්ඨති ආපත්ති පාරිත්ථයස්ස.

හරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ජෙට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාරිත්ථයස්ස. හරිතෙ වෙමතිකා ජෙට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාරිත්ථයස්ස. හරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා ජෙට්ඨති වා ජට්ඨාපෙති වා ආපත්ති පාරිත්ථයස්ස.

අහරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපතී: ජට්ඨිතචෙතො ජෙට්ඨති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා ජෙට්ඨති, උමචත්තකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

නවමසිකාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ වීහරති වෙළවතෙ කලාඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ටො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරිණ-සමප්පා හොති. ජබ්බෙත්ථයා හිතවුන්වො ගිරිණසමප්පං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උප්පායගති වියතති විපාවෙහති: “කථං හි නාම හිතවුන්වො නච්චමි හිතමි වාදිතමි දස්සනාය අගච්ඡිසන්තති සෙයාරාපි ගිච්ඡාමහොගිතිවො”ති.

1. අනාපතී මිලොකෙත්වා ජෙට්ඨති, චෙතසමිච්ඡාදයෙ ජෙට්ඨති, සාමිකෙ ආපුරිත්තවා අපලො-කෙත්වා ජෙට්ඨති, - මිජ්ජා,

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනී යි.

උච්චාර නම්: ගුරු ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විශාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහාය පරිහායයට රොප ය කරන ලද [ඒ] පූර්වාර්ත යැ අපරාර්ත යැ යි.

ජඩධමයා: තොමෝ දමාපියා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි.

ජඩධාපෙයා: මෙරමාහට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැර දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමක් වෙයි. සවග මෙහෙණේ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලවු කොට සිතති. නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෑහි කාමහොගිනීන් මෙන් නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු ද”යි.

පාචිකතිය පාළු හිතවුන් විභවය

2. අපේක්ෂා කළාට ඔබ හිතවුන්ගේ තෙස මනුෂ්‍යානං උපකාරය-
නොනං බියනොනං විපාලනොනං. යා තා හිතවුන්ගේ අපවිත්ර-
-ප- තා උපකාරයකි බියකි විපාලනකි: “කරං හි නාම
ජකකියා හිතවුන්ගේ නවවසි ගිතවසි වාදිතවසි දසසනාය ගවස්ස
කි”ති -ප- සචං කිර හිතවුන්ගේ ජකකියා හිතවුන්ගේ නවවසි
ගිතවසි වාදිතවසි දසසනාය ගවස්සකි”ති. සචං හගවා. විගරහි
බුද්ධා හගවා. -ප- කරං හි නාම හිතවුන්ගේ ජකකියා හිතවු-
න්ගේ නවවසි ගිතවසි වාදිතවසි දසසනාය ගවස්සකි. නොනං
හිතවුන්ගේ අපසකනානං වා පසාදය -ප- ඵලකා පන හිතවුන්ගේ
හිතවුන්ගේ ඉමං සිකුපදං උද්දනතු:

“යා පන හිතවුන් නවවං වා ගිතං වා වාදිතං වා දසසනාය
ගවස්ස පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -ප- හිතවුන්ති: -ප- අයං
ඉමසමි අපේ අධිපෙතා හිතවුන්ති.

නවං නාම: යං කිකුචි නවං;

ගිතං නාම: යං කිකුචි ගිතං;

වාදිතං නාම: යං කිකුචි වාදිතං;

දසසනාය ගවස්සි ආපනති දුකකටසස. යස ධිතා පසසති
වා සුභාති වා ආපනති පාචිකතියස. දසසනුපවාරං විජහිතා පුනපුන-
පසසති වා සුභාති වා ආපනති පාචිකතියස. ඵකමෙකං දසසනාය
ගවස්සි ආපනති දුකකටසස. යස ධිතා පසසති වා සුභාති වා
ආපනති පාචිකතියස. දසසනුපවාරං විජහිතා පුනපුන-
පසසති වා සුභාති වා ආපනති පාචිකතියස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධිතා පසසති වා සුභාති වා හිතවුන්ගේ
ධිතොකාසං වා නිසිපොකාකාසං වා නිපොකාකාසං වා ආගන්තා
නවිතති වා ගායනති වා වාදෙතති වා පටිපටං ගවස්සති පසසති
වා සුභාති වා සතිකරුණිය ගන්තා පසසති වා සුභාති වා,
ආපදසු, උමමන්කාය -ප- ආදිකමකායාති.

දසමසිකුපදං.

උසුනවගො පටමො.

තසුදුනං

උසුනං සංහරෙ ලොමං - තලසට්ඨකා සුද්ධිකං,

භුඤ්ජනාම කට්ඨකානං - දෙව විසාසෙන දසසනාති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙය් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙය් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝනොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

නව්ව නම්: යම් කිසි නැටීමක්.

ගීත නම්: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම්: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටී තෙනට හෝ හුන්තෙනට හෝ හොත්තෙනට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, ලම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දතය: -

ලසුන යැ ලොමසංහරණ යැ තලසාතක යැ ජතුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධණ්ණ ය සමග භුක්කන්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

පස්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමසිංහකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දසං කාපිලානියා අනෙතවාසීහිකවුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවස්සං අගමාසි කෙනවිදෙව කරුණෙයන. අථ ඛො සා හිකවුනී තෙන පුරිසෙන සද්ධිං රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨපි සලලපතිපි.

2. යානා හිකවුනියො අජිට්ඨා -පෙ-තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙතති: "කථං හි නාම හිකවුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි"ති -පෙ- සච්චං කීර හිකබ්බෙ හිකවුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකබ්බෙ හිකවුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං හිකබ්බෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථා පන හිකබ්බෙ හිකවුනියො ඉමං සිංඝාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන හිකවුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්ස වා සලලපෙය්‍යා වා පාවිකතිය"ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකවුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අත්ථ අධිපොතා හිකවුනීති.

රත්තනධාතොරති: ඔහුගෙන් පුරිසෙ.

අපාදීපෙති: අනාලොක

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො න නිරව්ඡාන ගතො විශුද්ධ පච්චලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා හිකවුනියා - මෙසං,

2. ඔහුගෙන් - සි i සිඉ ii

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැත්තට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද?”යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

රත්තනධකාර: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අපාදිපෙ: එලියක් නැති.

සුරිය නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රෙත-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටීමත්තට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬු: එක්වැ.

පාචිකියාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව,

සනතිටෙට්ඨයාවානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිකියස්ස.

සලලපෙයාවානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධිතා සලලපති ආපත්ති පාචිකියස්ස.

හත්ථපාසං විජනිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යකෙඛා වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තිර්ථතාගත-මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: යො කොචි වීඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤවිතිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමමතතිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායානි.

පට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදායං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ෂුනී හගවතා පටිකඛිත්තං රත්තාකුකාරෙ අපපදිපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිතුං යලලපිතුං තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨති සලලපති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අනිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සති සලලපස්සති” ති. -පෙ- සච්චං කීර්තිසංවෙ භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨති සලලපති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුනී, භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සති සලලපස්සති. තෙනං භික්ෂුවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤාසංඝා:

“යා පන භික්ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිටෙට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාචිකියා”නති.

1. අනෙතවාසිනියා භික්ෂුනියා - මජ්ඣං

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

සලලපෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනෙකුගේ දෙවැන්නක් වේ නම්, තොරගුරෙහි රිසි නැතියා, අනාචාරික වුවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මකකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙකි. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැත්තට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද්දී එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙකිහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙකිහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාද”යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙකිහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාදයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙකිහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.”

පාචික්කයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පට්ඨන්තො නාම: ඔක්කාසො කුඤ්ඤාන වා කවාටෙන වා කිලඤ්ඤාන වා සාණිපාකාරෙන වා රුකෙඤ්ඤාන වා ඵලෙභ්භාන වා කොසල්ලියා¹ වා යෙන කෙනවි පට්ඨන්තො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙඤ්ඤාන පෙතො න තිරච්ඡානාගතො විඤ්ඤා පට්ඨලො සභන්ධිකං සලලපිකං.

සද්ධිනති: එකතො,

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙව හොති භික්ඛුනී ව.

සන්තිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචික්කයස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපසෙ ධීනා සලලපති ආපත්ති පාචික්කයස්ස.

හත්ථාසං වීජහිනා සභන්ධිති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කටස්ස. යකෙඤ්ඤාන වා පෙතෙන වා පණ්ඩනෙන වා තිරච්ඡානාගතමනුස්ස වීග්ගභෙන වා සද්ධිං සභන්ධිති වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කටස්ස.

අනාපතති: යො කොචි විඤ්ඤා දුතියො හොති, අරහොපෙකං අඤ්ඤාචිහිතා සභන්ධිති වා සලලපති වා උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තතිසසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඔබ්බා පන සමයෙන හඤ්ඤා කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ඛුනීයා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඔබ්බා සා භික්ඛුනී හගවතා පටික්ඛිතං පට්ඨන්තො ඔක්කාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සභන්ධිකං සලලපිකං තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං අරුණිකාසෙ එකෙනෙකා සභන්ධිතිපි සලලපතිපි.

1. කොසල්ලියා වා - මජ්ඣං,

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්මුණි ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පට්ඨත්ත නම්: බිතුයෙන් හෝ කටුපයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැහින් හෝ කොතැල්ලකින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්භියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්තිට්ඨොයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන් භිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිනිත වැ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ආති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වූවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටිමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් වීසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උරුඛායතති වියතති වීජාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨිත්තතිපි සලලපිත්තතිපි”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සාටං භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨිත්තතිපි සලලපිත්තතිපි. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාමෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාර්තීය”නති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අපේක්ෂාකාමො නාම: අපච්චිකෙත්තා භොති කුට්ඨිත වා කථාටෙන වා කිලඤ්ඤෙන වා සාණිපාකාරෙන වා රුද්ධෙන වා ඵලෙහෙන වා කොපලියා වා යෙන කෙනචී අපච්චිකෙත්තා භොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙක්ඛාන පෙතො න තීරච්ඡාන ගතො වීඤ්ඤ පච්චලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: ඵකතො.

ඵලෙනෙකාති: පුරිසො වෙව භොති භික්ෂුනී ව.

සහතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස භස්වපාමෙ තිට්ඨති ආපත්ත පාර්තීයස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස භස්වපාමෙ ධීතා සලලපති ආපත්ත පාර්තීයස්ස.

භස්වපාසං. වීජහිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යකෙක්ඛා වා පෙතෙන වා පණ්ඩිකෙන වා තීරච්ඡානගත-මනුස්සවීගහගෙන වා සද්ධිං සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති; යො කොචී වීඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙක්ඛා අඤ්ඤවීතිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා, උම්මිත්තකාය -පෙ- ආදී-කම්මකායාති.

තතීයසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි.... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණක් ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් තොමෝ ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිතබුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිත්සුණි යි.

අපේක්ෂාකාය නම්: ධිතුයෙන් හෝ කවුඵවෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඳින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසත් වූ පියසෙක් වෙයි.

සුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්ඨියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

ඵකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවයෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටිනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන්ඨිය මිනිස් පිරිමි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රබුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිභිත වැ වෙනැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඔබ පන සමයෙන ඉලලනන්ද භික්ඛුනී රටියායපි¹ බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනි දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාලෙතී: "කථං හි නාම අයා ඉලලනන්දා රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිසාතිපි සලලපතිසාතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනෙති² දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිසාති³" ති-පෙ-සචං. කිර භික්ඛුවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනි දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිසාති. සචං. හගවා. විගර්ථි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිසාතිපි සලලපතිසාතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනෙති. දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙතිසාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසංසානං වා පසාදය -පෙ- ඵලෙති පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුපද උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී රටියාය වා බ්‍යුග්ගෙ වා සිඛ්ඛාටකෙ වා පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිසාති වා සලලපෙයා වා නිකංගුකං වා ජපෙනෙති දුතිසිකං වා භික්ඛුනී. උයොපෙයා පාවිතියි"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංගු. අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රටියා නාම: රටියා වුච්ඡති.

බ්‍යුග්ගං නාම: යෙතෙව පටිසන්ති තෙතෙව නිකමිතති.

සිඛ්ඛාටකො නාම: වරවං වුච්ඡති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙතො න තිරට්ඨානගතො විඤ්ඤ පටිබලො සහතිට්ඨතු. සලලපිතු.

සඤ්ඤාති: ඵලෙනො.

1. රටියායපි - මෙය: රටියාය - මුඛි

2. ජපෙනෙති - මෙය.

3. රටියා - මෙය.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද යි. ... සැබෑ මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? මහණෙහි, මෙය ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය ලදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලැ කොඳුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා සත: යම්, යම්බඳු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

රජියා නම්: වීරිය කියනු ලැබෙයි.

බ්‍රහ්ම නම්: යම් චිත්තයක් මැ පිරිසෙන් ද ඒ චිත්තයක් මැ නික්මෙත්.

සිඨසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්භියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාරිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨොයාමානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

සලලපෙයා මානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපයානි: පුරිසස්ස උපකණ්ණිකෙ ආරොවෙති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

දුතිධිකං වා භික්ෂුනීං උයොරෙයානි: අනාවාරං ආවරිතුකාමා දුතිධිකමි¹ භික්ෂුනීං උයොරෙති ආපත්ත දුක්ඛංසං. දස්සනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනියා ආපත්ත දුක්ඛංසං. විජහිතෙ ආපත්ත පාරිත්තියස්ස. හත්ථපාසං විජහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ත දුක්ඛංසං. යථෙබ්බත වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙනවා තිරව්ජානගත මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ත දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙසබ්බ අඤ්ඤචිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආවරිතුකාමා සතිකරණියෙ දුතිධිකං භික්ෂුනීං උයොරෙති උමිත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිත්තායානි.

වතුසසිකඛාපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනීදානං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලපිකා හොති නිවැහණ්ණකා. අථ ටො සා භික්ෂුනී පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙසා පත්තවිවරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්හා ආසනෙ නිසිදිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡ පකකාමී. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමජ්ජනතී තං ආසනං භාරනන්තරිකාය පකත්ථි. මනුස්සා තං ආසනං අපක්කන්තා තං භික්ෂුනීං එතදවොදුං. කභං තං අයො ආසනකතී. නාභං තං ආවුසො ආසනං පක්කාමිති. දෙථයො² තං ආසනකතී පරිභාසිතා නිවැහණ්ණකං³ උච්ඡිදිංසු⁴. අථ ටො තෙ මනුස්සා සරං සොධෙන්නා තං ආසනං භාරනන්තරිකාය පකසිතා තං භික්ෂුනීං බමාපෙසා නිවිහණ්ණකං පට්ඨපෙසුං.

1. දුතිධිකං - සිලි ii

2. දෙහයා - සි.ලි.

3. නිවිහණ්ණකං - මජ්.සං.

4. පට්ඨිදිංසු - මජ්.සං. HO

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවෙය්‍යා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙයා: පිරිමතියක්හු කන්මුල ඇරොණා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුඨිකං වා හිකබුනිං උයොජෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්ති දෙවන මෙහෙණකුදු නඟා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරපු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩිතයකු හෝ නිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

යම් කිසි දෙනෙකුට දෙවැන්නක් වේ නම්, නො රමුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරණික වූ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නඟා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහං... ආදිකම්මිකාවහං ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවූ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙනැ එළඹියා යෑ. එළඹූ අස්තෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යෑ. ඒ කුලයෙහි දසි තොමෝ හමදින්නී ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි බහාලූ යෑ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණහට "ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිද"යි කිහු. ඇවැත්නි, මම ඒ අසුන නොදකිමි. 'ආයඨාවෙනි, ඒ අසුන දෙට'යි තැනිගන්වා නිතිබත සිඳැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ඉඳකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දෑක එ මෙහෙණ කමාකරවා නිතිබත (යළි) තැබූහ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවීභවෙයා

2. අට බො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොථෙයි. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වීයගානී චිපාවොනී "කථං හි නාම භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමීකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිසසති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමීකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමීකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අසපකතානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතඤ්ඤා:

"යා පන භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමීකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයා පාචිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

පුරෙහන්තං නාම: අරුණ්ණකමනං උපාදය යාව මජ්ඣනිකා. කුලං නාම: වත්තාරි කුලානි ඛත්තියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං සුඤ්ඤාලං,

උපසඩ්ධමිතාති: තඤ්ඤා ගතො,

ආසනං නාම: පලලඛයස්ස ඔකාසො වුච්ඡති.

නිසිදිතාති: තස්මිං නිසිදිතො,

සාමීකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසෙසා විඤ්ඤා තං අනාපුට්ඨා ආනොවසන්තං අනික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපෙකාකාසෙ උපචාරං අනික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨෙන වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨෙන ආපුට්ඨිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

පලලඛයස්ස අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුට්ඨිතෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, ආපුට්ඨිතෙන ආපුට්ඨිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුට්ඨා ගට්ඨති, අසංභාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමෙත්තියාය -පෙ- ආදිකමිතියානි.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද?” යි ... සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද යි, සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්කුණි ... මෝ තොමෝ මේ අථ්යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

පුරෙහතත නම්: අරුණ නැඟීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ.

සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්තෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ජයාසිකතාපදං

1. සාවස්තිදනං - නෙත ඔබ පන සමයෙන ධුලනන්ද භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පි. මනුස්සා ධුලනන්දං භික්ෂුනීං භිට්ඨමානා ආසනෙ නෙව අභිනිසිද්ධති, න අභිනිපජ්ජති, මනුස්සා උජ්ඣායනම් වියනම් විපාවෙනි "කථං හි නාම අය්‍යා ධුලනන්ද පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි"ති.

2. අය්‍යොසුං ඔබ භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානාං වියනානාං විපාවෙන්තානාං. යා තා භික්ෂුනියො අජීවිතා -පෙ- තා උජ්ඣායනං වියනං විපාවෙති "කථං හි නාම අය්‍යා ධුලනන්දා පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි"ති -පෙ- සචං කීර්තිසංඝෙව ධුලනන්දා භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති. සචං හඟවා. විගර්හි බුද්ධො හඟවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුනියො ධුලනන්දා භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි, නෙතං භික්ෂුනියො අපසංකානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංඤ්ච පන භික්ෂුනියො භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං. කුලානි උපසංඛාමිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

පච්ඡාභක්තං නාම: මජ්ඣිමනිකායෙ විනිවර්තන යාව අසුඛතෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: වණ්ණාරි කුලානි ඔක්කයකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසා කුලං සුද්දකුලං.

උපසංඛාමිතාති: තස්ස ගතතා.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මි. කුලෙ මනුස්සො සාමිකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලංඛනස්ස ඔකාසො වුළුති.

අභිනිසිද්ධස්සාති: තස්මි. අභිනිසිද්ධති ආපත්ති පාවිත්තයස්ස.

අභිනිපජ්ජස්සාති: තස්මි. අභිනිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තයස්ස.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිම ද කෙරෙයි. වැදහොව්ම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගෙන් ලස්සන වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳිත්, නොමැ භොවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිම කළාද? වැදහොව්ම කළා ද සි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකුරන්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැදහොව්මත් කළා ද සි... සැබැද මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කෙරේද? වැද හොව්මත් කෙරේ ද සි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැද හොව්මත් කළා ද සි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී.. මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි සි.

පටිජාහකන නම්, මද්දහන ඉක්මණිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්.

කුල නම්; ක්ෂත්‍රීයකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ චෛත්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ සි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

සාමිකො අනාසුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසැ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආසනා අභිනිසිද්ධි වා අභිනි-
පඡ්ඡති වා ආපත්ත පාචිත්තියසං. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙ
අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපත්ති පාචිත්තියසං. අනාපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපත්ති
පාචිත්තියසං.

පලලබ්ධාසං අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආපත්ති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති
දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසංඝෙ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා
ධුට්ඨසංඝෙ, ගිලානාය, ආපදස්ස, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුලා භික්ෂු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථි ගව්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤතරං
ගාමං උපගන්වා අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසංඛ්‍යාමිත්වා ඔකාසං
යාචිංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණී තා භික්ෂුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයො යාචි බ්‍රාහ්මණො ආගව්ඡති”ති. භික්ෂුනියො යාචි බ්‍රාහ්මණො
ආගව්ඡතිති සෙයාං සන්ථරිත්වා එකච්චා නිසිදිංසු, එකච්චා නිපඡ්ඡංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රක්ඛිං ආගන්වා තං බ්‍රාහ්මණී එතදවොච,
කා ඉමාති. භික්ෂුනියො අයාති. නික්ඛන්ති ඉමා වුණ්ඛා වක්ඛන්ති-
යොති සරතො නික්ඛන්තිපෙසි.

2. අථ ඛො තා භික්ෂුනියො සාවස්ථි ගන්වා භික්ෂුනීනං එතමන්.
ආරොවෙසුං. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣා
යන්ති වියන්ති විපාවන්ති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො විකාලෙ-
කුලාති උපසංඛ්‍යාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං සන්ථරිත්වා
අභිනිසිද්ධිසංඝාතිපි අභිනිපඡ්ඡන්තිපි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
භික්ෂුනියො විකාලෙ කුලාති උපසංඛ්‍යාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙයාං සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධිසංඝාතිපි අභිනිපඡ්ඡන්තිපි”ති සච්චං හගවා.
විගරහි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො
විකාලෙ කුලාති උපසංඛ්‍යාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං
සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධිසංඝාතිපි අභිනිපඡ්ඡන්තිපි. තෙනං භික්ඛවෙ
අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු: ”

1. නික්ඛන්තිපි සිමු i - මෙසං,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි වීමහි ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, හීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැනට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙති බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණේ බමුණා එන තෙක් ශයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයතීය, මෙහෙණේ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණේ සැවැනට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ දු යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කෙරෙත් ද? වැද හොච්මත් කෙරෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාචික්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසංකම්භා යාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යාං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජෙය්‍යා වා පාචික්‍ය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

විකාලො නාම: අත්ඛතෙන සුරියෙ යාව අරුණ්‍යග්ගමනා. කුලං නාම: වකාරිකුලානි ඛණ්ඩකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසෂකුලං සුද්දකුලං.

උපසංකම්භාති: තත් ගතතා.

යාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසොසා යාමිකො දුකං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යාං නාම: අනතමසො පණ්ණසකාරොපි.

සන්ථරිතාති: සයං සන්ථරිතා.

සන්ථරාපෙතාති: අඤ්ඤං සන්ථරාපෙතා.

අභිනිසිදෙය්‍යාති: තස්මිං අභිනිසිදති ආපත්ති පාචික්‍යයස්ස.

අභිනිපජෙය්‍යාති: තස්මිං අභිනිපජති ආපත්ති පාචික්‍යයස්ස.

අනාපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යාං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යයස්ස අනාපුච්ඡතෙ වෙමතිකා සෙය්‍යාං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යයස්ස. අනාපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යාං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යයස්ස.

ආපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුච්ඡතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යාං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා, ගිලානාය, ආපදස්ස, උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ඉද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්පා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ ආනාපුට්ඨා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍යා නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුත්.

සන්තර්පිතා: තොමෝ අතුරා.

සන්තරාපෙකා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍යා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපජෙය්‍යා: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසින් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසින් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසින් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසින් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදසෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යයන කටයුතු

1. සාවිතී නිදන - තෙත බො පන සමයෙන හඳුනා කාපිලානියා අනෙකවැසි භික්ෂුනී¹ හඳුනා කාපිලානී සකඤ්චං උපට්ඨෙති. හඳුනා කාපිලානී භික්ෂුනියො එතදවොච: "අයං මං අයො භික්ෂුනී සකඤ්චං උපට්ඨෙති ඉමිසසාහං වීචරං දසසාමී"ති. අථ බො සා භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසි: "අහං කීර අයො අයං න සකඤ්චං උපට්ඨෙමි, න කීර මෙ අයං වීචරං දසසාමී"ති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣාපෙති ධියන්ති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසී"ති -පෙ- සචං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසීති. සචං හගවා. වීගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරි-තෙන පරං උජ්ඣාපෙසසීති." නෙතං භික්ෂුවෙ අපසසන්නාං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසා පාවිත්තිය"න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

දුග්ගහිතෙතාති: අඤ්ඤාතා ගහිතෙන.

දුපධාරිතෙතාති: අඤ්ඤාතා උපධාරිතෙන.

පරන්ති: උපසම්පන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසී.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසී. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසී. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසී.

අනුපසම්පන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී.

අනාසත්ති: උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

අධ්‍යයන කටයුතු

1. අනෙකවැසි - මෙසං. අනෙකවැසි - සීචු, සීචු

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිද්දායි - එසමයෙහි වනාහි හද්‍යා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් තොමෝ හද්‍යා කාපිලානියට සකසා උවටැත් කෙරෙයි. හද්‍යා කාපිලානී තොමෝ මෙහෙණන්ට “ආය්‍යාවෙති, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැත් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආය්‍යාවෙති, මම වනාහි ආය්‍යාවහට සකසා උවටැත් තො කෙරෙමි ල, ආය්‍යා තොමෝ මට සිවුරක් තො දෙන්නී ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණි යි.

දුග්ගතිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපඛාරිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පර: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපක්ඝනනියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: "අපයො අමිතාකං භණ්ඩකං පක්ඝෙය්‍යායායි"ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී උජ්ඣායති වියති විපාවෙනි: "අභමෙව නුන වොරි, අභමෙව නුන අලජ්ජිති" යා අය්‍යායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපක්ඝනනියො තා මං එවමාභංසු: "අපයො අමිතාකං භණ්ඩකං පක්ඝෙය්‍යායායි"ති. සවාභං අයො තුමකාකං භණ්ඩකං ගණ්ණාමි අක්ඝමණි හොමි බුභමවරියා වවාමි නිරයං උපපජ්ජාමි, යා පන මං අභුතෙන එවමාභ සාපි අක්ඝමණි හොතු බුභමවරියා වවතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා-පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙනි: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති"ති-පෙ- සඤ්ඤං කිර භික්ඛවො, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිති,² සවං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවො, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති. තෙනං භික්ඛවො, අප්පසන්නානං වා පසාදයා-පෙ- එවණ්ණි පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අත්තානං වා පරං වා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පෙය්‍යා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤං අත්ථෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

අත්තානානති: පට්ටන්තං.

පරනති: උපසමපන්නං.

නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නායඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති³ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසමපන්නාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස, උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නායඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අය්‍යා - සිමුඛි

2. අභිසප්පෙති - සිමුඛි

3. අභිසප්පති - සිමුඛි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළී මෙහෙණට "ආයාබෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" ද යි මෙය කීහු. වණ්ඩකාළී මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයා කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට "ආයාබෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" ද යි මෙසේ කීහු යැ. මම් මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම් වෙමි ද, මම් මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතියකිම් වෙමි ද, ඉදින් ආයාබෙනි, තොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම් වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කිවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වෙවා, බඹසරින් ගිලිහෙවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයා වණ්ඩකාළී තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හැවු" ද යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හැවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

අකභානා: තමා කෙරෙහි.

පරා: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාචිත්ස්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

නිරව්‍යානගොතියා වා පෙත්තිවිසයෙන වා මනුස්සදෙහගගෙන වා අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නං අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, අනුපසම්පන්නාය චෙත්තිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අත්ථපුරෙකාරාය, ධම්මපුරෙකාරාය, අනුසාසනී පුරෙකාරාය උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 2. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධිං හණ්ඨිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සථං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අරුසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙය්‍ය පාවිත්තිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපො අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අත්තානන්ති: පච්චික්ඛං.

වධිති¹ රොදති ආපත්ති පාවිත්ස්‍යස්ස. වධිති න රොදති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, රොදති න වධිති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්‍යසනෙන වා භොගබ්‍යසනෙන වා රොග-බ්‍යසනෙන වා චුට්ඨා රොදති න වධිති උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං

අනධකාරවග්ගො² දුතියො

තස්සුආනං:

අනධකාරෙ පට්ඨන්තෙන අරේඤ්ඤාකායෙ සිඛ්ඛාපකෙ,
ඳෙව නාපුට්ඨා විකාලෙ ව දුග්ගහී නිරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මඡසං.

2. රත්තනධකාරවග්ගො - Si 833ii

6, තීරස්ථිත යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවීඝයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දොර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි මෙහෙණ මෙහෙණත් සමග කලභ කොට නමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයථි වණ්ඩකාළි තමාට පැහැර පැහැර හැඩු" ද යි. ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති .. මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

අක්කානං: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොග-ව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්නා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අන්ධකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පච්චින්න යැ අපේක්ෂාකාය යැ සිඬ්ඝාවක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගතික යැ තිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පයමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨඤ්ඤාසා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බෙහුලා භික්ඛුනියො අවිරවතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිසෙ නභායා¹. වෙසියා නා භික්ඛුනියො උපපණ්ණසු: “කිත්තු ඛො නාම කුමාකං අයො දහරානං දහරානං² බුහුවරියං විණෙණෙන. නත්තු නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛා. යද්ද ජිණ්ණා හවිසසථ තද්ද බුහුවරියං වරිසසථ. එවඤ්ඤා³ කුමාකං උභො අත්ථා පරිග්ගහිතා හවිසසනති”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උපපණ්ණියමානා මධ්දු⁴ අහෙසු. අථ ඛො නා භික්ඛුනියො උපසසයං ගන්ත්වා භික්ඛුනීනං එතමස්ස ආරොවෙසු. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමස්ස ආරොවෙසු. භික්ඛු හගවතො එතමස්ස ආරොවෙසු. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමි දස අස්ථවසෙ පටිච්ච සංඝසුච්ඡතාය -පෙ- විනායානුග්ගාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නභායෙයා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

නග්ගා නභායෙයාති: අතිවත්ථා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුක්ඛං. නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපතති: අඤ්ඤාචරිතාය නවස්ථරිතාය⁵ ආපදසු උලිකන්-කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පයමසිකඛාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හගවතා භික්ඛුනීනං උදක සාවිකා අනුඤ්ඤාතා භොති. ඡන්ධගගියා භික්ඛුනියො හගවතා උදකසාවිකා අනුඤ්ඤාතා අපමාණිකායො උදකසාවිකායො ධාරෙන්ති⁶ පුරතොපි පඤ්ඤාපි ආකඤ්ඤාතා⁶ ආභිණ්ඩනාති.

1. අයො දහරානං - මජ්ඣ.

2. එවං - මජ්ඣ: එවංකෙව - සි ii

3. මධ්දු - සිච්චි සිච්චි සි ii

4. අඤ්ඤාචරිතාය වා නවස්ථරිතාය වා - සිච්චි

5. ධාරෙන්ති - මජ්ඣ.

6. ආකඤ්ඤාතා - සිච්චි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේ-පිඩු සිටුවුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ අවිරවති නදියෙහි වෙසඟනත් සමඟ නග්න වූ එක් කොටු ස්නානය කෙරෙති. වෙසඟනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: “ආයඤ්චෙති, ඉතා තරුණ වූ කොපට බබ්බර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභොග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකු මහලුටුවෝ වත්නාහු නම් එකල්හි බබ්බර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි කොප විසින් දෙ කරුණ මෑ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැයි. වෙසඟනත් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ මතු වූහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණන් ඇමතුවේ: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙහි. සඛ්ඝයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... චිත්තයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වූ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

නග්නා නභායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතෑ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵල අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවග මෙහෙණෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵල අනුදන්නා ලද යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵල දරන්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

පාචික්කියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ෂුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී”ති -පෙ- සචරිං කිරි භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨිකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාද්දා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“උදකසාට්ඨිකමපන භික්ෂුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ත්වං පමාණං දීඝයො වතසෙසා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො. තං අතික්කාමෙනතියා ඡෙදනං පාචිත්තිය”නති.

3. උදකසාට්ඨිකා නාම: යාය නිවජ්ඣා නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතියා වා කාරාපෙනතියා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ත්වං පමාණං: දීඝයො වතසෙසා විදජ්ඣියො සුගත-විදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො, තං අතික්කාමෙනතියා කරොති වා කාරාපෙනි වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ජිද්දිතා පාචිත්තියං දෙසෙතබ්බං.

අත්තනා විපකකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියංසං අත්තනා විපකකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියංසං පරෙහි විපකකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියංසං. පරෙහි විපකකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියංසං.

අඤ්ඤාසංඝායා කරොති වා කාරාපෙනි වා ආපත්ති දුක්ඛංසං, අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතා පරිභුඤ්ඤාති ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපතී: පමාණිකං කරොති, උනාකං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතික්කතනං පටිලභිතා ජිද්දිතා පරිභුඤ්ඤාති, විතානං වා භුම්මිසුරං වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිඤ්ඤානං වා කරොති, උම්මන්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාට්ඨිකනී-සිමුඛි
2. නිවජ්ඣා- සනා,
3. භුමිසුරං - මෙතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුහු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුණු” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“දියසළවත් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදැලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාටිකා නම්: යමෙකින් හඳුනා ලද්දී සනභා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදැ පවිති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවූවක් පිළිලැබ සිදපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරුවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 3. 3

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථී නිද්‍යානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කඤ්චරියසා භික්ඛුනියා මහගෙස විවරදුග්‍යෙස විවරං දුක්ඛතං¹ යොති දුස්සිබ්බිතං. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදථොච: "සුඤ්ජරං ඛො ඉදං තෙ අයො විවරදුග්‍යං විවරඤ්ච ඛො දුක්ඛතං දුස්සිබ්බිතං"² නති. විසිඛෙඛමි³ අයො සිඛෙඛසුසිති⁴. ආමයො සිඛෙඛසුසාමිති⁵. අප ඛො සා භික්ඛුනී තං විවරං විසිඛෙඛතො ථුලලනාඤ භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී සිඛෙඛසුසාමි සිඛෙඛසුසාමිති තෙව සිඛෙඛති⁶ න සිඛාපනාය උසුක්ඛං කරොති. අප ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ච ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති ටිපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා ථුලලනාඤ භික්ඛුනියා විවරං විසිඛාපෙතො තෙව සිඛෙඛසුසති න සිඛාපනාය උසුක්ඛං කරියසති"⁷ ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛාපෙතො තෙව සිඛෙඛති න සිඛාපනාය උසුක්ඛං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛාපෙතො තෙව සිඛෙඛසුසති න සිඛාපනාය උසුක්ඛං කරියසති. නෙතං භික්ඛුවෙ, අප්පයනනානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙතො වා විසිඛාපෙතො වා සා පට්ඨා අනන්තරාසිකිති තෙව සිඛෙඛසුස න සිඛාපනාය උසුක්ඛං කරෙයා අක්කඤ්ච වතුහපඤ්චාහා පාවිතිය"⁸ නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිජෙතො භික්ඛුනීති.

1. දුක්ඛං - මර්ශං.

2. සිඛෙමි - සිලි.

3. සිඛිසුසිති - මර්ශං.

4. සිඛිසුසාමිති - මර්ශං.

5. සිඛති - මර්ශං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඇති සිවුරු පිළියෙන් සිවුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, තොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොදුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් හරනෙමි. ගෙත්තම් කෙරෙහි දෑ යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් කරන්නෙමි යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙත්තම් හැර ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුනු යැ. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී “ගෙත්තම් කරන්නෙමි ගෙත්තම් කරන්නෙමි” යි නොම ගෙත්තම් කරයි. ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්සුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආර්යා ථූල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නො මැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දෑ යි ... සැබැද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍ය

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

වීවරං නාම: ඡන්තං වීවරානං අඤ්ඤතරං වීවරං.

විසිඤ්ඤතාති: සයං විසිඤ්ඤතා.

විසිඤ්ඤාපෙතාති: අඤ්ඤං විසිඤ්ඤාපෙතා.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනීති: අයති අනන්තරායෙ.

නෙව සිඤ්ඤයාති: න සයං සිඤ්ඤයා.

න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරෙය්‍යාති: න අඤ්ඤං ආභ්‍යාපෙය්‍ය.

අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහාති: යපෙතො චතුහපඤ්ඤාහං නෙව සිඤ්ඤය්‍යාමි න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරෙය්‍යාමිති ධූරං නික්ඛිත්තමත්තො ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමනිකා වීවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුට්ඨකත්තස්ස. අනුපසම්පන්නා වීවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ, පරියෙසිතො න ලහති, කරොන්ති චතුහපඤ්ඤාහං අතික්කාමෙති, ගිලානාය, ආපද්දු, උච්චෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති,

තතිසසික්ඛාපදං

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

විවර නම්: සවැදෑරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබොනා: නොමෝ ගෙත්තම් හැර.

විසිබොපෙනා: මෙරමා ලවා ගෙත්තම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව සිබොයා: නොමෝ ගෙත්තම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබොපනාය උපසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අක්කුඤ්ඤ වතුපසපනාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කරන්නෙමි. ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරන්නෙ මි යි දුරනික්මෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක ගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

වතුකුසලාපදා

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනති, තානි වීවරානි වීරං නික්ඛිත්තානි කණ්ණකිතානි භොගානි. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙනති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොට්ඨං; 'කසිමානි අයො වීවරානි කණ්ණකිතානිති'. අප ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්ඛායනානි වියනානි විපාවෙනාති: 'කපං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමිත්තනාති'ති -පෙ- සාටං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනාතිති, සච්චං හගවා, විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමිත්තනාති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථි පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාහිකං සංඝාවිචාරං¹ අනික්කාමෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අසෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පඤ්චාහිකං සංඝාවිචාරං අනික්කාමෙයානාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීවරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අනික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහානික්කනෙත අනික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහානික්කනෙත වෙමතිකා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහානික්කනෙත අනනික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහානික්කනෙත² අනික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානික්කනෙත වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානික්කනෙත අනනික්කන්තසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදස්ස උමමන්තකාය -පෙ- ආදි කමමිකායාති.

වතුකුසලාපදා

1. සංඝාවිචාරං--සත්තං.

2. පඤ්චාහා අනනික්කනෙත - මථසං,

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරිමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණේ වියළුවත්. මෙහෙණේ ඒ වෙණෙණන්ට "ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්නුයේද"යි තෙල කරුණ කීහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොයුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටසනි, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද"යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට යෙද්ද"යි. සැබැද භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද? මෙහෙණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

පඤ්චාහිකං සධ්‍යාපිචාරං අතිකතාමයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හදි නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හදි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි පිණ්ඩාය වරිත්වා අලලව්වරං පඤ්චිත්වා විහාරං පාවිසී. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි නං ව්වරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සා නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො පුච්ඡි: "අපයො මය්හං ව්වරං පසෙසයාපා"ති. භික්ඛුනියො තස්සා භික්ඛුනියා එතමස්සං ආරොවෙසුං. අපං ඛො සා භික්ඛුනි උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි මය්හං ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. අපං ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමස්සං ආරොවෙසී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසෙඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනි ව්වරසංකමනීයං ධාරෙය්හ පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ව්වරසංකමනීයං නාම: උපසම්පන්නාය පඤ්චිත්තං ව්වරානං අඤ්ඤතරං ව්වරං. තස්සා වා අදිත්තා නං වා අනාපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: යා වා දෙති, නං වා ආපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ඡින්නව්වරිකාය, නට්ඨව්වරිකාය, ආපදස්ස, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි—එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණිස හැසිරූ තෙත් සිවුර විදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණිස පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම “ආයතාවෙනි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද” යි මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොස්සු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි ... සැබැඳු මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසූ පෙරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසාත්:

“යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... හික්මුනි ... මෝ කොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුනි යි.

විවරසංකමනිය නම් : උපසපතකගේ සිවුරුපස අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනුපසපතකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගන් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනාදුය භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ථුලලනාදු භික්ඛුනිං එතදවොච: "භික්ඛුනී සංඝාසය අයො විවරං දය්‍යාමාති. ථුලලනාදු භික්ඛුනී තුලෙහ බහුකිට්ඨා බහුකරණියාති අනාරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තසස කුලසස සරං ඩය්‍යති, තෙ උරුකියනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාදු අමොකං¹ දෙයාධමමං අනාරායං කරිසසති උභයෙනමහා² පරිභීතා³ භොගෙහි ච පුදෙඤ්ඤන වා"⁴ති.

2. අසෙසසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසිසානං උරුකියනානාං ඛියනානාං විපාවෙනානාං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුකියනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාදු ගණසස විවරලාහං අනාරායං කරිසසති"⁵ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසස විවරලාහං අනාරායං අකාසිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනී ගණසස විවරලාහං අනාරායං කරිසසති. නොතං භික්ඛවෙ, අසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙත්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගණසස විවරලාහං අනාරායං කරෙය්‍යා පාවිතිය"⁶නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ-භික්ඛුනීති:-පෙ-අයං ඉමසමිං අසෙස අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනීසමෙහා වුවවති.

විවරං නාම: ජනනං විවරානං අඤ්ඤතරං විවරං විකපපනුපගපවිථිමං,⁷

අනාරායං කරෙය්‍යාති: කථං ඉමෙ විවරං දදෙය්‍යනාති⁸ අනාරායං කරොති ආපත්ති පාවිත්තියසස. අඤ්ඤං පරික්ඛාරං අනාරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. සමබහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පනනය වා විවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං අනාරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස.

අනාපතී: ආනිසංසං දසෙසඤා නිවාරෙති උම්මිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. ථුලලනාදු ගණසස අමොකං-සිමුඛි
2. උභයෙනමහා-මජ්ඣං.
3. පරිබාහිරා-මජ්ඣං.
4. විකපපනුපගං පටිථිමං-මජ්ඣං.
5. කථං ඉමෙ විවරං න දදෙය්‍යනාති-මජ්ඣං. සිමුඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද හික්ෂුණිය ගේ උපස්ථායක කුලය ධුල්ලනන්ද හික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයාබෙති මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ධුල්ලනන්ද හික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කිස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයා ධුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද? අපි හොඟයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ත්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයා ධුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : හික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකෘතියට සුදුසු පැසුර් සිවුර යි.

අන්තරායං කරයා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපනකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යපරිෂ්කාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

සත්තමසික්කාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිසංඝායා අකාලවිවරං උපානන්තං හොති. අරං ඛො භික්ඛුනිසංඝො තං විවරං භාජෙත්තාමො සනතිපති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජුලනාදාස භික්ඛුනියා අනෙතවාසී භික්ඛුනියො¹ පක්කන්තා හොති. ජුලනාදාස භික්ඛුනි තා භික්ඛුනියො ඵතදවොච: "අයො භික්ඛුනියො පක්කන්තා න තාව විවරං භාජයිසසනි"²ති³ ධම්මකං විවරවිහරො පටිබාහි⁴. භික්ඛුනියො න තාව විවරං භාජයිසසනිති පක්කමිංසු⁵ ජුලනාදාස භික්ඛුනි අනෙතවාසීභික්ඛුනිසු⁶ ආගතාසු තං විවරං භාජාපෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කරං හි නාම අයා ජුලනාදාස ධම්මකං විවරවිහරො පටිබාහිසසනි"⁷ති -පෙ- සවං කිර හික්ඛවෙ, ජුලනාදාස භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහරො පටිබාහිති. සවං හගවා. විහරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම හික්ඛවෙ, ජුලනාදාස භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහරො පටිබාහිසසනි. තෙනං හික්ඛවෙ, අසසන්තනං වා පසාදාස -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

..යා පන භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහරො පටිබාහෙයා පාවිත්තිය"⁷නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

ධම්මකො නාම විවරවිහරෙතො: සමග්ගො භික්ඛුනිසංඝො සනතිපතිථා භාජෙති.

පටිබාහෙයාති: කරං ඉදං⁸ විවරං භාජෙයානති⁹ පටිබාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ධම්මකෙ වෙමතිකා පටිබාහති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති අනාපත්ති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුග්ගතො පටිබාහති උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසික්කාපදං

1. අනෙතවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣං.
2. භාජයිසසනිති-සිඬු i සි භාජයිසසනිති - මජ්ඣං.
3. පටිබාහති - මජ්ඣං.
4. විපක්කමිංසු - ස්වා.
5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනිසු - මජ්ඣං.
6. ඉමං - මජ්ඣං.
7. න භාජෙයානති - සිඬු ii

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිවුරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිවුර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වූහ. එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියානු වෙති. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ මෙහෙණන්ට ලෙය කිවු යැ. “ආයාබෙති මෙහෙණේ බැහැර ගියානු යැ. (එන) තෙක් සිවුර නො බෙදන්නේ යැයි දහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිවුරු නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියානු යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අතැවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිවුර බෙදවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයා ජුල්ලනන්ද නොමෝ දහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ ද”යි... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දහැමි සිවුරු බෙදීම වැළැක් වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දහැමි සිවුරු බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධම්මකච්චර විභංග නම් : සමග වූ මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ සිවුර බෙද ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහැමියෙහි දහැමියන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දහැමියෙහි නොදහැමියන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි නො දහැමියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී නවානම්පි නවටකානම්පි¹ ලඛ්භිකානම්පි² සොකසාධිකානම්පි³ කුමහදුර්භිකානම්පි⁴ සමණවීරං දෙති මයං පරිසතිං⁵ චණ්ණං භාසරාති. නවාපි නවටකාපි ලඛ්භිකාපි සොකසාධිකාපි කුමහදුර්භිකාපි ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිසතිං චණ්ණං භාසනති: "අයං ථුල්ලනඤ්ඤා බහුසත්තං භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කරං කාතුං. දෙට අයං කරොට අයංයා"ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාචෙනති: "කරං හි නාම අයං ථුල්ලනඤ්ඤා අගාරිකස්ස සමණවීරං දස්සති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීරං දෙතිති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධා භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීරං දස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවණි පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීපනතු:

"යා පන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණවීරං දදෙය්‍ය පාටිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඨ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුණි සාමණෙරණි ධූපෙත්වා යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපන්නො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනිණි සික්ඛමානණි සාමණෙරණි ධූපෙත්වා යා කාචි පරිබ්බාජිකසමාපන්නො.

සමණවීරං නාම: කප්පකතං වුවති. දෙති ආපත්ති පාටිත්තියස්ස.

අනාපතති: මාතාපිතුණ්ණං⁶ දෙති තාවකාලිකං දෙති උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නාවකානම්පි - මජ්ඣං.
2. ලඛ්භිකානම්පි - මජ්ඣං.
3. සොකසාධිකානම්පි මජ්ඣං.
4. කුමහදුර්භිකානම්පි - මජ්ඣං.
5. පරිසති මජ්ඣං.
6. මාතාපිතුණං - මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ "මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදැලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදැලියෝ ද කළකිඩියරු ද ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: "ආයුධා ථුල්ලනන්ද තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී විශාරද වුවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. ආයුධාවට දෙවු. ආයුධාවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයුධා ථුල්ලනන්ද තොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැරියකුට හෝ පිරිවැරිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අගාරික නම්: ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම්: මහණ ද ගෙරණ ද තබා පිරිවැරියට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම්: මෙහෙණ ද භික්ෂුනුව ද හෙරැණිය ද තබා පිරිවැරියට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම්: කප්බිත්දු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මවුපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමයිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලනාන්දුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ධුලනාන්දං භික්ඛුනිං එතදවොච: "සවෙ මයං අයොස සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරං දක්ඛාමා"ති. තෙන ඛො පන සමයෙන වසසං චුස්වා භික්ඛුනියො වීවරං භාජෙතුකාමා සක්ඛිපතිංසු. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී තා භික්ඛුනියො එතදවොච: "ආගමෙථ අයො, අපී භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරපච්චාසාති. භික්ඛුනියො ධුලනාන්දං භික්ඛුනිං එතදවොචු: ගථයො¹ නං වීවරං ජානාහීති. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී යෙන නං කුලං තෙත්තපසඛකමී. උපසඛකමීත්වා තෙ මතුදෙසං එතදවොච: "දෙථාචුයො භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවර"නති. න මයං අයොස සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරං දකුන්ති. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්ස ආරොචෙයි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයො ධුලනාන්ද දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසසති"ති.-පෙ- සචිං කිර භික්ඛවෙ, ධුලනාන්ද භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසිති. සචිං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ධුලනාන්ද භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසංකානං වා පසාදය-පෙ-ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපොතො භික්ඛුනීති.

දුබ්බලවීවරපච්චාසා නාම: සවෙ මයං සකෙසාම දක්ඛාම කට්ඨිකාමාති වාචා භික්ඛා භොති.

වීවරකාලසමයො නාම: අනත්තෙන කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමො මාසො, අත්තෙන කඨිනෙ පඤ්චමාසා.

වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙයාති: අනත්තෙන කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අත්තෙන කඨිනෙ කඨිත්තදාරදිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. ගවෙශනං -- 882II

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයතීවෙනි, "ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙමි හ" යි. එ සමයෙහි වස්වැස නිමවූ මෙහෙණෝ සිටුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: "ආයතීවෙනි පොරොත්තු වවු; මෙහෙණසභනට වීරප්‍රකාශාව ඇතැ" යි. මෙහෙණෝ ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු; ආයතීවෙනි, "යව ඒ සිටුර දනුව" යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ කුලය වෙත එළඹීයා ය. එළඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, "මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙව" යි. "ආයතීවෙනි, අපි මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ" යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොයු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද තොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවූ ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී: ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

දුබලවීරපව්වාසා නම්: ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නවු කරන්නවු යි වාග් හෙද කළා වෙයි.

වීරකාලසමය නම්: කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුරමය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය යි.

වීරකාලසමය. අතිකාමයා: කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උදුරන දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාවිත්‍රය පාළු හිතවුන් විභවයකි

දුබලච්චරෙ දුබලච්චරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්‍ෂණමෙති ආපත්ති පාවිත්‍රයස්ස. දුබලච්චරෙ වෙමතිකා විවරකාලසමයං අතික්‍ෂණමෙති ආපත්ති දුක්ඛධර්මස්ස, දුබලච්චරෙ අදුබලච්චරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්‍ෂණමෙති අනාපත්ති.

අදුබලච්චරෙ දුබලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛධර්මස්ස. අදුබලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛධර්මස්ස. අදුබලච්චරෙ අදුබලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දසෙසඤ්ඤා නිවාරෙති¹ උමමත්තකාය - පෙ-
ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 3. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන සඛං උද්දිසස්ස විහාරො කාරාපිනො හොති. සො තස්ස විහාරස්ස මහෙ උභතො සඛස්ස අකාලච්චරං දතුකාමො හොති. තෙන ටො පන සමයෙන උභතො සඛස්ස කඨිනං අත්තං හොති. අථ ටො සො උපාසකො සඛං උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාථි, හගවතො එතමත්තං ආරොවෙසුං. අථ ටො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කරං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ කඨිනං උද්ධරිතුං” එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛං, බ්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙහා ඤාපෙතබ්බො.

2. සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සමෙහා යදි සඛස්ස පත්තකල්ලං සමෙහා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සමෙහා, සමෙහා කඨිනං උද්ධරති යස්සාය සමතො ටමති කඨිනස්ස උභතාරො² සො තුණ්හස්ස යස්ස නස්මමති සො භාසෙය්‍ය: උඛතං සමෙහන කඨිනං ටමති සඛස්ස තස්මා තුණ්හි එවමතං ධාරයාමිති.

3. අථ ටො සො උපාසකො භික්ඛුනිසඛං උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාථි. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි විවරං අමුතං හවිසස්සතිති. කඨිනුදාරං පටිබාහි. අථ ටො සො උපාසකො උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: කරං හි නාම භික්ඛුනියො අමුතං කඨිනුදාරං න දස්සන්තිති. අසෙසාසු ටො භික්ඛුනියො තස්ස උපාසකස්ස උජ්ඣායනාස්ස වියනාස්ස

1. වාරෙති-සිද්ධි

2. උදාරො - මෙසං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවක විසින් සඩ්ඨයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පුජොත්සවයෙහි දෙ සඟුන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සඟුන් විසින් කඩිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සඩ්ඨයා වෙතැ එළැඹූ කඩින ඉදිරිම යැදී යැ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, කඩිනය උදුරන්නට අනුදැනිමි' මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සඩ්ඨයා දන්විය යුත්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සඩ්ඨයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සඩ්ඨයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඩ්ඨයා කඩිනය උදුරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සඩ්ඨයා ම වදන් අසාවා. සඩ්ඨයා කඩිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මත් කෙනකු කඩිනය ඉදිරිම රුස්තේ නම් හෙ නිහඩ වන්නේ යැ. යම්කිසිව නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යැ. සඩ්ඨයා විසින් කඩින උදුරන ලදී. සඩ්ඨයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසඟුන් වෙතැ එළැඹූ කඩින ඉදිරිම යැදී යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ යැ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපට කඩින ඉදිරිම නො දුන්නු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකිරින්නි ශබ්දය) ආසුහු.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

විපාලෙනාසංසිද්ධං යා නා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා-පෙ-නා උප්පාදානාති වියනාති විපාලෙනාති; “කථං හි නාම අයා පුත්‍රනාසං ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසානිති” -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, පුත්‍රනාසං භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිනි, සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, පුත්‍රනාසං භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසානි. නෙනං භික්ඛවෙ අපපසංසානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසනතු;

“යා පන භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙයා පාච්ඡන්ද්‍ය”නාති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමයොහා භික්ෂුනීයවෙහා යනාතිපතිතා උද්ධරති.

පටිබාහෙයානි: කථං ඉදං කඨිනං උද්ධරෙයානි¹ පටිබාහනි ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසංසිද්ධං.

ධම්මකො ධම්මකසංඤ්ඤා පටිබාහනි ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසංසිද්ධං. ධම්මකො වෙමනිකා පටිබාහනි ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. ධම්මකො අධම්මකසංඤ්ඤා පටිබාහනි අනාපනති.

අධම්මකො ධම්මකසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. අධම්මකො වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. අධම්මකො අධම්මකසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දසෙය්‍යතා පටිබාහනි උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසික්ඛාපදං

නගගවගෙහා තතියො

තසසුද්දනං:

නනෙතාදකං විසිබ්බෙතා - පඤ්චාභයංකමානියං
ගණවිභග්ග සමණං - දුඛකප්පකං කඨිනෙන වාති.

1. න උද්ධරෙයානි- මඡසං.

2. දුඛකප්පකං - සිද්ධං

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද තොමෝ දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ධම්මකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ වූ මෙහෙණ සහහු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙය්‍යා : කෙසේ මේ කඩින උදුරන්නේ ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහැමියෙහි දහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විවති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විවති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමි යෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුයස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්ග වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාටිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චාභික යැ (විවර) සඬකමනීය යැ ගණ යැ (විවර) විහඬග යැ සමණ (විවර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයන් ද යි.

පයමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙතති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනාති වියනාති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො”ති අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙන්තානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති වියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුන්ති”ති. -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුන්ති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධෝ හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤො පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු: “යා පන භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුං පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසම්පන්නායො වුච්ඡන්ති.

දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුන්ති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උභො වා නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උට්ඨතිතා පුනාපුනං නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිසීදති උභො වා නිසීදන්ති උමමන්තිකානං -පෙ- ආදිකම්මිකානන්ති.”

පයමසිකබාපදං නිවර්තං

දුතියසිකබාපදං

1. සාවස්ථිනිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො එකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙන්ති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනාති වියනාති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙසුන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො”ති අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙන්තානං.

1. එකකුරුණ පාපුරුණා-මජ්ඣං; no

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැහැ පෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද”යි. හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද”යි ... සැබැද මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙකි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් නම් පවිති වේ” යයි,

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුනියෝ: උපසපත් වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ආ ඵකමකො ඔවුරු: ඵකක හොත් කල්හි අනෙකක් හොවි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, නැතිට පුත පුතා හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ඵකක හොත් කල්හි අනෙකක් හිඳි නම්, දෙදෙන මැ හිඳිත් නම්, උම්මත්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවිත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහීකාමහොගිනියන් මෙන් හොත්තු”දයි, හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- නා උරුක්ඛායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යනති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යනති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යං පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්පන්නායො චුට්තනි.

දො ඵකඤ්ඤපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යනති: තඤ්ඤෙව අසරිතො තඤ්ඤෙව පාරුපනති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

ඵකඤ්ඤපාපුරණෙ ඵකඤ්ඤපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙය්‍යති ආපනති පාචිත්තියස්ස, ඵකඤ්ඤපාපුරණෙ වෙමතිකා තුවට්ටෙය්‍යති ආපනති පාචිත්තියස්ස, ඵකඤ්ඤපාපුරණෙ නානාඤ්ඤපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙය්‍යති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

ඵකඤ්ඤපාපුරණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. නානාඤ්ඤපාපුරණෙ ඵකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. නානාඤ්ඤපාපුරණෙ ඵකඤ්ඤපාපුරණසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. නානාඤ්ඤපාපුරණෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. නානාඤ්ඤපාපුරණෙ නානාඤ්ඤපාපුරණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: වට්ඨානං දොසනා නිපජ්ජනති, උච්ඡිත්තකානං -පෙ- ආදිකම්මකානනති.

දුක්ඛසික්ඛාපදං

1. නානාපාපුරණෙ-සා.

2. ඵකපාපුරණෙ-සා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්ත් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්ත් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනියෝ: උපසපන්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥේ එකස්තරණප්‍රාචරණසංඥා කුට්ටෙය්‍යුං: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක්වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමති ඇතියාහු එක් වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණ-ප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක් වැ හොච්ත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණයෙහි නානාප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණයෙහි එකප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාචරණ සංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණ-යෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණ-ප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් ඇවැත් නැති.

අතරක් දක්වා හොච්ත් නම් ඇවැත් නොවේ. උම්මන්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියයිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානී¹ බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අය්‍යා හද්ද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතාහි, හද්දං කාපිලානීං පඨමං පඨිරුපාසිතවා පච්ඡා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං පඨිරුපාසනති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඉක්ඛාපකතා "ඉමා කිර අජිච්ඡා සත්තුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා යා ඉමා සංඤ්ඤාත්තබ්බලා විඤ්ඤාත්තබ්බලා විහරන්ති"ති හද්දය කාපිලානියා පුරතො වඩකමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යමපි කපෙති. උද්දිසතිපි උද්දිසාපෙතිපි සජ්ඣායමපි කරොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනති වියනති විපාචෙතති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරිස්සති"ති -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරොතිති. සට්ඨං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරොය්‍යා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං අකෙඨ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

සංඤ්ඤාවාති: ජානනං සංඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිච්ඡාරිතවා වීති කතමො.

අඵාසුං කරොය්‍යාති: ඉමිනා ඉමිස්සා අඵාසු හවිස්සතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඩකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කපෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අඤ්ඤාත්තබ්බලා - සිඉii

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානිය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඊරිණ්‍යාවෙන් මඩනා ලද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රවිච්ඡන් වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බඳු මොහු හැඟවීම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවිම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දැයි හදා කාපිලානියගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිව්ම ද කෙරෙයි, හිඳිම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනඤ්ඤ තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියහට දැනැදැන අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, පුල්ලනඤ්ඤ මෙහෙණ හදා කාපිලානියහට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානියහට දැනැදැන අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො ... වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෙක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිට්ඨ: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නියැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අභාසුං කරෙය්‍යා: මෙයින් මැයහට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටි නම් හෝ හිඳි නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභංගය

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය චෙමතිකා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නා සඤ්ඤා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති දුක්ඛ-
ටස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
අනුපසම්පන්නාය චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය
අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: න අචාසුං කතතුකාමා, ආපුච්ඡා පුරතො වඩකමති
වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යාං වා කප්පෙති උද්දිසති වා
උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදි-
කමෙකායාති.

තතිසසිකඛාපදං.

4. 4. 4

වතුසසිකඛාපදං.

1. යාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය
උඤ්ඤාකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඤ්ඤායනාං බියන්තී
විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා පුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවීති.
තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිස්සති”ති.
-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති.
තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොතිති. සච්ච-
භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ,
පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. තෙව උපට්ඨෙසිති න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං
වා පසාද්‍යා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවීති. තෙව උපට්ඨෙය්‍යා න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරෙය්‍යා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අප්පෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනීති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකනට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි චිනාහි ථුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවිතියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිතා නාම: ගිලානා වුළුති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුළුති.

නෙව උපට්ඨයානි: න සයං උපට්ඨයා.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරොයානි: න අක්කං ආණාපෙයා
නෙව උපට්ඨයානම් න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරිස්සාමිති ධුරු-
නිකම්මනමනෙ ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස. අනෙතවාසිනිං වා අනුප-
සමංකං වා නෙව උපට්ඨනී න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරොති
ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: සති අනතරායෙ පරියෙසිතා න උභති, ගිලානාය
ආපදස්ස උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

වතුසසිකවාපදං.

4. 4. 5

පඤ්චමසිකවාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඳු කාපිලානී
සාකෙතෙ වසං උපගතා හොති. සා තෙනවිදෙව උඛොළානා'
පුලලනඤා සිත්ඛුනියා සකභිකෙ දුතං පාගෙයි. "සචෙ මෙ අයා
පුලලනඤා උපසංයං දෙයා ආගච්ඡයාමහං සාවත්ති"ති. පුල-
ලනඤා සිත්ඛුනී ඵලිමාහ: "ආගච්ඡතු දස්සාමි"ති. අප ඛො හදු
කාපිලානී සාකෙතා සාවත්තිං ගාමෙයි. පුලලනඤා සිත්ඛුනී හදු
කාපිලානියා උපසංයං අදයි. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤා සිත්ඛුනී
බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කපං කාතුං. හදුපි
කාපිලානී බහුසුතා' හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කපං
කාතුං උළාරසමොචිතා. මනුස්සා අයා හදු කාපිලානී බහුසුතා
භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කපං කාතුං උළාරසමොචිතාති
හඳු කාපිලානිං පට්ඨං පසිරුපාසිතා පට්ඨා පුලලනඤා සිත්ඛුනිං
පසිරුපාසනාති. පුලලනඤා සිත්ඛුනී ඉස්සාපකතා "ඉමා කිර අභිජ්ජා
සත්ථුඛා පටිච්ඡා අසංසට්ඨා යා ඉමා සක්කන්තබ්බලා වික්කන්ත
බ්බලා විහරන්ති"ති කුපිතා අනතමනා හඳු කාපිලානිං උපසංයා
නික්ඛන්ති.

1. සා තෙනවිදෙව කරුණෙන උඛොළානා-මඡසං,

2. බහුසුතායෙව -මඡසං.

දුක්ඛිතා නම්: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

යහප්ඵතී නම්: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

නෙව උපට්ඨයා: නොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

නොමැ උවටැන් කරන්නෙමි උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපසපනකහට හෝ නොමැ උවටැන් කෙරේ නම් උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකළේහි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලෙනහට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

යතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි උනාහි හදා කාපිලානී තොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඔතොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ සම්පයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතා චුල්ලනන්ද තොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නී නම් මම සැවැනට එන්නෙමි”යි. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’යි මෙසේ කිවු යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානී තොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැනට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි හදා කාපිලානියහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානිය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද හික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැඟවීම බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල, ප්‍රකර්ෂව්වෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිසියා නො සියලෙන් වූවා හදා කාපිලානිය අසපුවෙන් ඇද දැමූ යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උරුක්ඛයනාති වියනති විපාවෙනති "කරං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති"ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා හික්කවති හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්කවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති. තෙනං හික්කවෙ, අපසංඝනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියනඤ්ඤා:

'යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති වා නික්කඩ්ඪාපෙය්‍යා වා පාචිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

උපසංඝයො නාම: කවාටබද්ධො වුච්ඡති.

දඬාති: සයං දඬා.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආභතච්ඡිතා බිලපාතා.

නික්කඩ්ඪිත්තයාති: ගබ්බො ගහෙඬා පමුඛං නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. පමුඛෙ ගහෙඬා බහි නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. එතෙන පයොගෙන බහුකෙපි ආරො අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

නික්කඩ්ඪාපෙය්‍යාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛාටස්ස.* සකිං ආණානා බහුකෙපි ආරො අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

* ආණාපෙති නික්කඩ්ඪාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්සාති ගලිතං විය දිසසතෙ. එත් අඤ්ඤං ආණාපෙතිආපත්ති පාචිත්තියස්සාති මරමුඛො සබ්බිති පිටතෙ පරිසොධිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දඬා: නොමෝ දී.

කුපිතා අනතකමනා: නො ඇලුනි හැනුනු සිතැත්තී හටගත් ක්‍රොධහුල් ඇත්තී.

නිකකඨෙස්සය: ගැබෙහි ගෙනෑ අග්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අග්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකඨාපෙය්‍ය: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාඨකයාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. අකවාට්ඨො නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නං කවාට්ඨො වා අකවාට්ඨො වා නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං.

අනාපතති: අලප්පිතිං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා උමුත්ථිකං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා හණ්දන කාරිකං -පෙ-කලහකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- හස්සකාරිකං -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරිකං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා අනොභවාසිතිං වා සඤ්චිභාරිතිං වා නසමොච්ඡන්තිං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා තසං පරික්ඛාරං නික්කඛරිති වා නික්කඛරාපෙති වා උමුත්ථිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාදිස්සී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤාකාළී භික්ෂුනී සංඝට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂෙත්තනාපි.¹ යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අයං වණ්ඤාකාළී සංඝට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂෙත්තනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ, වණ්ඤාකාළී භික්ෂුනී සංඝට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂෙත්තනාපිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤාකාළී භික්ෂුනී සංඝට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂෙත්තනාපි. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඊවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතිපුරුෂෙත්තනාපි - මජ්ඣිම නිකායෙ

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලප්ථිනියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මත්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ධබරකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... හස්සකාරියක ... සඬ්ඝයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිනියක හෝ සද්ධිවිහාරිණියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... පාදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයතා වණ්ඩකාළි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වූයු දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වූයු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ. නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරෙයා ගහපතිනා වා ගහපති-
පුතෙතන වා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමයා වටනියා: “මායො
සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි. විවිච්චයො විවෙක-
ඤ්ඤාව හගිනියා සමෙයා වණ්ණෙති”ති. ඵවඤ්ච සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි
වුච්චමානා තථෙව පගගණ්ණයා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං
සමනුභාසිතං තස්ස පටිනිසංගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා
තං පටිනිසංසරෙයා ඉට්ඨං කුසලං. නො වෙ පටිනිසංසරෙයා
පාචිත්තිය”තති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අතෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

ගහපති නාම: යො කොච් අගාරං අරඤ්චසති.

ගහපතිපුතෙතා නාම: යෙ කෙච් පුතභාතරො.¹

සා භික්ෂුනීති: යා සා සංසට්ඨා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහිති: අඤ්ඤාහි භික්ෂුනීහි.

යා පසස්සති යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තංඛා “මායො සංසට්ඨා
විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි විවිච්චයො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා
සමෙයා වණ්ණෙති”ති. දුතියමි වත්තංඛා—තතියමි වත්තංඛා සචෙ
පටිනිසංසරෙහි ඉට්ඨං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංසරෙහි ආපත්ත
දුක්ඛංසස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ත දුක්ඛංසස. සා භික්ෂුනී සමි-
ලජ්ඣාසි ආකැමිකා වත්තංඛා: “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි
ගහපතිපුතෙතනාපි, විවිච්චයො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා සමෙයා
වණ්ණෙති”ති. දුතියමි වත්තංඛා— තතියමි වත්තංඛා. සචෙ පටි-
නිසංසරෙහි ඉට්ඨං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංසරෙහි ආපත්ත දුක්ඛංසස.
සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතංඛා. ඵවඤ්ච පන භික්ෂුනී, සමනුභාසිතංඛා
බාහ්මය භික්ෂුනියා පටිබලාය සමෙයා ඤ්ඤපෙතංඛා.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංසො අයං ඉත්තංඛාමා භික්ෂුනී
සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි, සා තං වදන්තං
නපටිනිසංසරෙහි, යදි සමාසස්ස පනකලං සමෙයා ඉත්තංඛාමං
භික්ෂුනී මනුභාසෙයා තස්ස වතද්ධස්ස පටිනිසංගගාය එසා ඤ්ඤාති.

1. ඵවඤ්ච සා - මජ්ඣ.,

2. යො කොච් පුතභාතරො - ඩී.ඉ.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිටුකකු සමග හෝ හැනුනී වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩ්වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ කෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ කෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකුටුනී ... මෝ කොමෝ මේ අභියෝගී ලා දදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසඬයා නම්: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනී යැ.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතිපුත්ත නම්: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

යා හිකුටුනී: ගිහියන් හා හැනිසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් කොමෝ යැ.

හිකුටුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. ව්‍යාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬසයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සඬසයා මවදන් අසාවා, මේ වෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිටුක ද සමග හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෙකෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාරික්ෂකාදි භික්ෂුනිවිභවේතා

සුඤ්ඤාන මේ අයෝග සංඛාරා අයං ඉත්ථානාමා භික්ෂුනී සංසඨ්ඨා විහරති ගහපතීනාපි ගහපතිපුත්තනාපි. සා තං වත්තං නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති. සංඛාරා ඉත්ථානාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වත්තස්ස පටිනීස්සග්ගාය. යස්සා අයායාය ඛමති, ඉත්ථානාමාය භික්ෂුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වත්තස්ස පටිනීස්සග්ගාය. සා තුඤ්ඤාස්ස යස්සා නාසංඛමති සා භාසෙයා. දුතියමි ඵතමස්සං වදම් -පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදම් -පෙ- සමනුභව්ඨා සංඛාරාන ඉත්ථානාමා භික්ෂුනී තස්ස වත්තස්ස පටිනීස්සග්ගාය, ඛමති සංඛාරාස්ස තස්මා තුඤ්ඤී. ඵවිලෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤාතියා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාචාහි දෙව දුක්ඛං. කම්මවාචා-පරියොසානෙ ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස. ධම්මකමෙව වෙමතිකා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනතියා, පටිනීස්සඡන්තියා, උලච්ඡන්තියා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 4. 7

සප්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථි නිදනං— තෙන මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතාරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්තවිභයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරන්ති. බුද්ධා දුසෙතති. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්තවිභයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සම්මං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්තවිභයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරන්ති. සම්මං හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරවෙධ සාසඛකසම්මතෙ සප්තවිභයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයෙ -පෙ- ඵවස්ථි පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

ආර්යාවෙහි සධ්‍යයා මව්දන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෑමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැයි. සධ්‍යයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතාවකට රැස්නේ නම් ඕනෑමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රැස්නේ නම් ඕනෑමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සධ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දහම්කම්හි දහම්කම් සත් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහම්කම්හි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහම්කම්හි නො දහම්කම් සත් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො දහම්කම්හි දහම්කම් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්කම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්කම්හි නො දහම්කම් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධූතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද?" යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්‍යයපාළු හික්කුනිවිහබෙහා

“යා පන හික්කුනි තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරෙයා පාචිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්තෙ අධිප්පෙතා හික්කුනිති.

අනෙකාරටෙට්ති: යසස වරිතෙ විහරති තසස රටෙට්.

සාසබ්බං නාම තසමිං මග්ගෙ වොරානං නිවිට්ඨොකාසො දිසසති භුක්කොකාසො දිසසති ධීතොකාසො දිසසති නිසික්කොකාසො දිසසති නිපක්කොකාසො දිසසති.

සප්පට්ඨයං නාම: තසමිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසනති විදුත්තා දිසසතති ආකොච්ඡා දිසසතති.

අසත්තකා නාම: විනා සත්තෙන

වාරිකං වරෙයාති: කුසලාදිසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාචිත්තියසස. අගාමනෙ අරහණෙ අඤ්ඤායොජනෙ අඤ්ඤායොජනෙ ආපත්ති පාචිත්තියසස.

අනාපත්ති: සත්තෙන සහ ගච්ඡති, ඛෙට්ඨෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. යාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරහති. ධුත්තා දුසෙහති. යා නා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උත්ථාංගසති ඛෙට්ඨෙ විපාලෙතති: “කථං හි නාම හික්කුනියො තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරිසසතති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනියො තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරහතිති. සච්චං හගවා. විගර්හි වුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කුනියො තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරිසසනති. තෙනං හික්කුනියො අප්පහයානං වා පසාදයා -පෙ- ථවසං පන හික්කුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනං:

“යා පන හික්කුනි තිරොරටෙට් සාසබ්බසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්තකා වාරිකං වරෙයා පාචිත්තිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකවුනි... මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

අනෙකාරයෝ: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර-කිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සප්පභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නයන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොඳුන ලද්දහු පැනෙති.

අසත්‍ය නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙසම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. බුඬියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිත්‍රී වේ” ය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ෂුනීති: —පෙ— අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතතා භික්ෂුනීති.

තිරොරට්ඨෙති: යස්ස විජිතෙ විහරති තං යපෙඤා අඤ්ඤස්ස රට්ඨෙ.

සාසබ්බං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරානං නිව්ට්ඨොකාසො දිස්සති භුතොකාසො දිස්සති ධීතොකාසො දිස්සති නිසිංහොකාසො දිස්සති නිපතොකාසො දිස්සති.

සප්පට්ඨයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති විදුතො දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසප්පිකා නාම: විනා සප්පෙන.

වාරිකං වරෙය්‍යාති: කුකුළුපඨවංසාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අගාමකෙ අරඤ්ඤ අඤ්ඤොපතෙ අඤ්ඤොපතෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: සප්පෙන සහ ගච්ඡති, ටෙමෙ අප්පට්ඨයෙ ගච්ඡති, ආපදස්ස උමුඤ්ඤකාය —පෙ— ආදිකමේකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං,

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කුලඤ්ඤතිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනොච්ඡා-ව්‍යං වාරිකං වරන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනොච්ඡාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති¹ සමුද්දන්තා එකිනදියං ජීවං විභෙදෙනා බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සබ්බානං ආපාදෙන්තා”ති.

2. අනෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣා-යන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යා තා භික්ෂුනියො අපච්ඡා —පෙ— තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනොච්ඡාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනොච්ඡාවස්සං වාරිකං වරන්ති” ති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනොච්ඡාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය —පෙ— එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අනොච්ඡාවස්සං වාරිකං වරෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

1. හරිතාති තිණාතිව - මජ්ඣ., සිද්ධි II

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

තිරොරඨා නම්: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්හුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසක්කා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අධියොක්තෙහි අධියොක්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂේම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උමමත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවමන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ නිල්ලණ මඩින්තෝ එකෙන්දිය. ජීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අනෙතාවයානති: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං අවසිත්වා.

වාරිකං වරෙයානති: කුකුළුපිටපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපක්ඛ පාචිත්තියස්ස. අගාමනෙ අරමණ්ණෙ අද්ධියොජනෙ අද්ධියොජනෙ ආපක්ඛ පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: සත්තාහකරණියෙන ගව්ඡති, කෙනවි උඛ්ඛාලනා ගව්ඡති, ආපදස්ස උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං.

4. 4. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො තපෙව රාජගහෙ වස්සං වසන්ති. තත්ථ භෙමන්තං තත්ථ ගිමං. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “ආනුඤරිකා භික්ඛුනීනං දියා අඤ්ඤාතා න ඉමාසං දියා පක්ඛායනති”ති.¹

2. අග්ගොස්සං ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. අප් ටො නා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොවෙස්සං. භික්ඛු හගටො එතමත්ථං ආරොවෙස්සං. අප් ටො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කපං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතාසි. තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසාමි දස අත්ථවෙස පටිච්චි: සංඛ්ඤ්ඤානාය -පෙ- සද්ධම්මධර්මිකියා විනයානුග්ගාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනී වයං චුත්වා වාරිකං න පක්ඛිමෙයා අත්තමෙයා ජපාඤ්චියොජනානිපි පාචිත්තිය”නති.

1. පෙක්ඛායනති - සිමු|

3. යා පත: යම, යමබ්දු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අනෙකාවයසං: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ නො වැස.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්ති අභියොත්තෙහි අභියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

සත්තාහකරණියයෙන් යේ නම, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී 'යේ' නම, පාපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දකනිවාපයෙහි වැඩුවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙති. භික්ෂු සමය එහි යැ ගිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුනට දියාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන කුතුහල පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ භික්ෂුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කරා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සබ්බසාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්තා:

“යම් මෙහෙණක් කොමෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභංගො

3. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ෂුනීති: —පෙ— අයං
ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතො භික්ෂුනීති.

වසං චුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං
වසං චුඤ්ඤා වාරිකං න පකකම්ඤ්ඤාමි අනාමසො ජප්පඤ්ඤා යොජනානිපිති
ධුරං නිකම්ඤ්ඤාමොකො ආපනති පාවිත්‍රියකං.

අනාපනති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිත්වා දුතිධිකං භික්ෂුනී. න
ලහති, භිලානාය ආපදසු උමමත්තිකාය —පෙ— ආදිකමමිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

තුච්චචගෙහා චතුසො.

කයසුද්දනං:

සෙය්‍යස්ථානාදාසුනං දුක්ඛිතා උපස්සයෙන ච
සංසට්ඨා දුච්ච රට්ඨා අනෙතාවංකොන වාරිකාති.

3. යා පන: යම, යමබදු...භික්ෂුනී...මෝ නොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වසාංවුසා නම: පළමු තෙමස හෝ පැයුරු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනතුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ශීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

චතුර් තුවට්ඨ වර්ග යි.

එහි උද්දාය:-

සෙය්‍යා යැ එකකුරුණ යැ අචාසුක යැ දුක්ඛිත යැ උපක්කය සමඟ සංසර්වය යැ අනෙකාරට්ඨ-නිරොරට්ඨ දෙක යැ අනෙකා-වක්කය සමඟ වාරිකා යැ යි.

පයමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤ පසෙනදීස්ස කොසලස්ස උය්‍යානෙ වික්කාගාරෙ පටිභානවික්කං කතං හොති. ඛු මනුස්සා වික්කාගාරං දස්සනාය ගව්ජන්ති. ඡබ්බග්ගියාපි භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දස්සනාය ගච්ඡස්සන්ති සෙය්‍යාථාපි ගිහී කාමභොගිනියොති.

2. අස්සොස්සං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨවා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දස්සනාය ගච්ඡස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දස්සනාය ගව්ජන්තිති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දස්සනාය ගච්ඡස්සන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසස්සන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දීප්පතු:

“යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා වික්කාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොක්ඛරණීං වා දස්සනාය ගවෙජ්ජා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

රාජාගාරං නාම: යඤ්ඤ කඤ්චි රඤ්ඤ කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

වික්කාගාරං නාම: යඤ්ඤ කඤ්චි මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යඤ්ඤ කඤ්චි මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යඤ්ඤ කඤ්චි මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පොක්ඛරණී නාම: යඤ්ඤ කඤ්චි මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසෙනච්ඡිත් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණේ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි.

2. හික්කුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවගමෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද" යි. ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිත්‍ර වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුණි ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස්කරන ලද හික්කුණි යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයනාන නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්තට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණි නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්තිය පාළු හික්මුනිවිභවෙහි

දක්ෂිණාය ගවන්ති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. යත් ධීතා පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජහිතා පුනපුනං පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. එකමෙකං දක්ෂිණාය ගවන්ති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. යත් ධීතා පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජහිතා පුනපුනං පස්සති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති, ගවන්ති වා ආගවන්ති වා පස්සති, සති කරණියෙ ගතවා පස්සති, ආපදසු, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨප්පකාපදං.

4, 5. 2

දුක්ඛසික්කාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං- තෙන ටො පන සමයෙන හික්මුනියො ආසද්ධිමපි පලලංකමපි පරිභුඤ්ඤානි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසසිතා උප්පායනාති ධියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්මුනියො ආසද්ධිමපි පලලංකමපි පරිභුඤ්ඤානාති සෙය්‍යරාපි ගිහි කාමභොගිනියො”ති.

2. අර්හස්සා ටො හික්මුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානා ධියනානා විපාවෙනානා. යා තා හික්මුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනාති ධියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්මුනියො ආසද්ධිමපි පලලංකමපි පරිභුඤ්ඤානාති”ති. -පෙ- සච්චං කීර්තිකාවෙ හික්මුනියො ආසද්ධිමපි පලලංකමපි පරිභුඤ්ඤානාති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්මුනියො ආසද්ධිමපි පලලංකමපි පරිභුඤ්ඤානාති. තෙන- හික්මුනියො අපපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්මුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්මුනි ආසද්ධි වා පලලංකං වා පරිභුඤ්ඤායා පාවිත්තිය”නාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපො අධිපෙතනා හික්මුනිති.

ආසද්ධි නාම: අතික්කන්තපමාණා වුච්ඡති.

පලලංකං නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ඤායාති: තස්මිං අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

දක්ෂිණ පිණ්ඩය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක්ෂිණ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරියා පුනපුනා දක්ෂිණ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දක්ෂිණ පිණ්ඩය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක්ෂිණ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරියා පුනපුනා දක්ෂිණ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දක්ෂිණ නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දක්ෂිණ නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දක්ෂිණ නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමුත්තිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි ව්‍යාභි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරති. මිත්තිස්ස චිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගාභි කාමහොභිතියන් වෙත් දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිතිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුර. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහළා පුටු හෝ පලභ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආසන්නී නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලකික නම්: ඇරැඹිවූ කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුක්කෙය්‍යා: එහි වැරදිදී නම් හෝ වැර හොඳී නම් හෝ පවිත් ඇවැත් වේ.

පාවිත්තිය පාළු හිතවුන් විභවය

අනාපතී: ආසන්නයා පාදෙ ජිනිතා පරිභුක්තී, පලලකාස
වාලෙ ජිනිතා පරිභුක්තී, උමමතකාස -පෙ- ආදිකමකාසාති.

දුතියසිකතාපදං

4. 5. 3

තතියසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගගියා හිතවුන්ගේ
සුතං කතනතී. මනුසො විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසසිතා උපකා-
යනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන්ගේ සුතං
කතනසුතං සෙය්‍යරාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අසොසාසුං බො හිතවුන්ගේ තෙසං මනුසොනං උපකායනානං
බියනනානං විපාවෙනනානං. යා තා හිතවුන්ගේ අපිට්ඨා -පෙ- තා
උපකායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බගගියා හිතවුන්ගේ
සුතං කතනසුතං”ති -පෙ- සච්චං කිර හිතවුන්ගේ ජබ්බගගියා හිතවුන්ගේ
සුතං කතනතී. සච්චං භගවා. විගරහී වුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි
නාම හිතවුන්ගේ ජබ්බගගියා හිතවුන්ගේ සුතං කතනසුතං. තෙන
හිතවුන්ගේ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ
ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතවුන් සුතං කතනසුතං පාවිත්තිය”තී.

3. යා පනතී: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්හි -පෙ- අයං ඉමසමී
අනෙ අධිපෙතො හිතවුන්හි.

සුතං නාම: ජ සුතනති. බොමං කපපාසිකං කොසෙය්‍යං කබ්බං
සාණං භබ්බං.

කතනසුතානි: සයං කතනති පයොගෙ දුකතං උපවුජ්ජවෙ ආපතති
පාවිත්තියං.

අනාපතී: කතනසුතං කතනති, උමමතකාස -පෙ-
ආදිකමකාසාති.

තතියසිකතාපදං

දික්ඛහළා පුටුවෙහි පා සිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලහෙහි වගරු බිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ත නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි. මිනිස්සු චිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිහති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමහොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කට්ඨි නම් පටිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බදු... භික්ෂුණී... මෝ මොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සුඤ්ඤ නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, හණහු යැ, මුසුහු යැ.

කන්‍යාකයා: තොමෝ කට්ඨි නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පටිති ඇවැත් වේ.

කට්ඨන ලද හුයක් කට්ඨි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

වතුසම්බන්ධය

1. සාවස්ති නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාං වියනාං විපාවෙනා: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති; තෙනං භික්ඛුවෙ අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය පාවිතනිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අප්පෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

ගිහි වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පවති, සාට්ඨං වා වෙය්‍යං වා ධොවති, ආපනති පාවිතනියස්ස.

අනාපතති: යාගුපානෙ සබ්බභන්තෙ වෙතියපුජාය අත්තනො වෙය්‍යා-වච්චකරස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පවති සාට්ඨං වා වෙය්‍යං වා ධොවති උත්තමකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුසම්බන්ධය.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

සාවස්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී උපසංඛ්‍යාමිනා එතදවොච: "එභයො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙහි"ති. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාධුති පටිසම්මුඤ්ඤා¹ නෙව වුපසමෙති න වුපසමාය උසුඤ්ඤා කරොති. අථ ඛො යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්ස ආරොචෙසි.

1. පටිසම්මුඤ්ඤා පිච්චි පිච්චි හි

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු ද”යි...සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි...සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස හඟවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” ය යි.

2. යා පතා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම්: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්ධි සැපිදුමෙහි නමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමංකංකාවට ආදිකමංකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹූ “ආයඤ්ඤානි එච් මේ අධිකරණය සන්සිදුව”යි කිවු යැ. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ “මැනැවැ”යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභංගය

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උපදායනං ධියංගි විපාචෙතති: “කථං හි නාම අයාං චූලනානු භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ චූලනානු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලනානු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසන්තු:.

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධික්ඛිතී නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසුකකං කරෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසං අපෙක අධිපෙකා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤා භික්ඛුනියා.

අධිකරණං නාම: වත්තාරි අධිකරණානි. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කීර්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති: එභයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙජ්ඣති.

සා පච්ඡා අනන්තරාධික්ඛිතීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසුකකං කරෙයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙසසාමී න වූපසමාය උසුකකං කරිසසාමීති ධුරං නිකඛිත්තං මසෙන ආපතති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්න සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුහු කොට සිතති, නුඟුණ සවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසැ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි ථූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසැ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද’ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ථූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැ යි ගිවිසැ නොම සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි ගිවිසැ පසුවැ අනතුරක් නැතැයි නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිද්ධිමට වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

හික්කුනියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහෙය ශ්‍රමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය විනිශ්චය කරව.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උඤ්ඤකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකේෂපය කළ කෙණෙහි පවිත් ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නොම සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අනුපසම්පන්නාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙක්ඛී න චූපසමාය උත්භුක්ඛං කරොති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසමපන්නාය ඤාණං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාය ඤාණං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපකති: සති අනතරායෙ, පරිභෙසිකා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු, උච්චත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 5. 6

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. ආචරී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලෙනාදු භික්ෂුනී නටානමපි නට්ටකානමපි ලඛ්ඛිකානමපි සොකසාධිකානමපි කුම්භථුණිකානමපි සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙති, මඤ්ඤං පරිසනිං වණණං භාසරාති. නටාපි නට්ටකාපි ලඛ්ඛිකාපි සොකසාධිකාපි කුම්භථුණිකාපි ථූලෙනාදු භික්ෂුනියා පරිසනිං වණණං භාසනාති: “අයා ථූලෙනාදු බහුසුතා භාණිකා විසාරදු පඤ්චා ධම්මං කථං කාතුං. දෙප් අයාය කරොප් අයායා”ති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාථෙතති: “කථං හි නාම අයා ථූලෙනාදු අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලෙනාදු භික්ෂුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලෙනාදු භික්ෂුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන භික්ෂුනී අගාරිකස්ස වා පරිච්චාජකස්ස වා පරිච්චාජකාය වා සහස්වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙයා පාච්ඡන්ද්‍ය”නාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොච්ඡි අගාරං අරුඤ්චසති.

පරිච්චාජකො නාම: භික්ෂුඤ්චි සාමභෞරඤ්චි ය්පෙතවා යො කොච්ඡි පරිච්චාජකසමාපතෙනා.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සත්සිද්ධා නම් සත්සිද්ධාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළුහි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සචන සිකපද යි.

4. 5. 6

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවණි නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනතු හික්ෂුණි තොමෝ නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉදුරුදලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉදුරුදලියෝ ද කළකිඩියරු ද පිරිස්හි පුලලනතු හික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයම් වූ පුලලනතු තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහූ බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයම්වට දෙවූ ආයම්වට (සත්කාර) කරව යි.

2 යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආයම් පුලලනතු ගිහියකුට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, පුලලනතු හික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනතු හික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජියකට හෝ සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු... හික්ෂුණි: ... මෝ තොමෝ මේ අතියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අගාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)

පරිබායක නම්: මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාචික්ෂයපාළි භික්ෂුනීච්ඡාදනා

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ෂුනීඤ්ඤා සික්ඛමානාඤ්ඤා සාමණේරිඤ්ඤා යපෙඤ්ඤා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපන්නා.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි උදකදන්තපොණං යපෙඤ්ඤා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදන්තො කුම්මාසො සත්තු මධෙජා මංසං.

දදෙය්‍යානි: කායෙන් වා කායපට්ඨිඤ්ඤා වා නික්ඛණ්ණියෙන් වා දෙති ආපත්ති පාචික්ෂයස්ස. උදකදන්තපොණං දෙති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපතති: දූපෙති න දෙති, උපනික්ඛිපිඤ්ඤා දෙති, බාහිරාලොපං¹ දෙති, උමමික්ෂකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

ජවංසික්ඛාපදං

4. 5. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදන:- නෙත ඛො පන සමයෙන් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ආවසරවිවරං අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. අඤ්ඤා උතුනියො භික්ෂුනියො න ලහහති. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායගාමී බියහති විපාලෙනාති: “කථං හි නාම දය්‍යා පුලලනඤ්ඤා ආවසරවිවරං අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති”ති -පෙ- සවං කිර භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ආවසරවිවරං අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. සවං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ආවසරවිවරං අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. නෙතං භික්ඛවෙ අනුසංහරානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙතු:

“යා පන භික්ෂුනී ආවසරවිවරං අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤායා පාචික්ෂය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙය්‍යා භික්ෂුනීති.

ආවසරවිවරං නාම: උතුනියො භික්ෂුනියො පරිභුඤ්ඤානතුනි දින්නං හොති.

අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤායානි: දො නික්ඛණ්ණා රක්ඛියො පරිභුඤ්ඤා වතුකදිවසෙ ධොවිඤ්ඤා භික්ෂුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණේරාය² වා අනිස්සජිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති ආපත්ති පාචික්ෂයස්ස.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,

2. සාමණේරියා-මජ්ඣං,

පරිබාහිරතා නම: මෙහෙණ ද භික්ෂුට ද හෙරණියද තබා පිරිවැරී බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

බාදනීය නම: පස් බොජුන දිය දැහැටි තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දෛයා: කයින් හෝ කයපිළිබැඳියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ. දිය දැහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම්, නො දේ නම්, වෙනැ තබා දේ නම්, බැහැරි පිඩක් දේ නම් උච්චිඤ්ඤාවට ...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසර වීරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො ලබන්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඨ පුලලනඤ්ඤා නොමෝ ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසරවීරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නා-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

“යම් මෙහෙණක් ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසරවීර නම: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසස්සානා පරිභුඤ්ජයා: දෙතුන් රැස් පිරිබෝ කොට සිවුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුටකට හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභ බෙයා

අනිසසජ්ජනේ¹ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඤාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අනිසසජ්ජනෙ වෙමතිකා පරිභු ඤාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අනිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඤාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස.

නිසසජ්ජනෙ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ
වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නිසසජ්ජිතා පරිභු ඤාති, පුනපරියායෙන පරිභු ඤාති.
අඤ්ඤා උතුනියො න භොතති, අභිජික්ඛවිවරිකාය, නට්ඨවිවරිකාය
ආපදසු උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

සාවස්ථී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනන්ද හික්කුනි
ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කාමී, තෙන බො පන සමයෙන
ථුලලනන්ද හික්කුනියා ආවසරො ධංගති. හික්කුනියො ඵවමාහංසු:
“හන්දයො හණ්ඩකං නිහරාමා”ති. ඵක්ඛවා ඵවමාහංසු: “න මය:
අයො නිහරිස්සාම යං කිඤ්චි නට්ඨං සබ්බං අවෙහ අභිප්පුඤ්ජිස්සති”ති.
ථුලලනන්ද හික්කුනි පුනදෙව තං ආවසරං පට්ඨාගන්තවා හික්කුනියො
සුඤ්ඤි. “අපයො හණ්ඩකං නිහරිස්සා”ති න මයං අයො නිහරිමානි.
ථුලලනන්ද හික්කුනි උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: “කථං හි නාම
හික්කුනියො ආවසරෙ ධංගමානෙ හණ්ඩකං න නිහරිස්සති”ති.

2. යා නා හික්කුනියො අපිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති
වියතා විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනන්ද ආවසරං
අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ
ථුලලනන්ද හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමීති.² සච්චං
හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ ථුලලනන්ද
හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිස්සති, තෙනං හික්කවෙ
අපසඤ්ඤානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ච පන හික්කවෙ හික්කුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු;

“යා පන හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමෙයා
පාචිත්තිය”නති.

1. අනිසසජ්ජනෙ - සිද්ධි සිද්ධි

2. පක්කමීති - මරයා,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, දන් මෙහෙණේ ඔසප් නොවූවෝ වෙත් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීයගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කීහු: “ආයඨාවෙනි එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණකෙනෙක් “ආයඨාවෙනි, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කීහු. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නැවත ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයඨාවෙනි, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයඨාවෙනි, අපි නො බැහැර කළෙමහ. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඨා ථුලලනඤ්ඤා තොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිත් වේ” යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමි.
අපෙකු අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

ආවසරො නාම: කවාටබ්බො දුට්ඨි.

අනියසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමෙය්‍යාති: භික්ෂුනියා වා සිසබ්බානාය
වා සාමණෙරාය වා අනියසජ්ජිතා පරික්ඛින්නස්ස ආවසරස්ස පරිනෙබ්බං
අනික්කාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ආවසරස්ස
උපවාරං අනික්කාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනියසජ්ජිතෙ අනියසජ්ජිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.
අනියසජ්ජිතෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස අනියසජ්ජිතෙ
නියසජ්ජිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අකවාටබ්බො අනියසජ්ජිතා පක්කමති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
නියසජ්ජිතෙ අනියසජ්ජිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජිතෙ
වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජිතෙ නියසජ්ජිතසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නියසජ්ජිතා පක්කමති, සති අනතරායෙ පරියෙසිතා,
න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 5. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ෂුනියො කිරිව්ජානවිජ්ජං පරියාපුණන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායනති
බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො කිරිව්ජානවිජ්ජං
පරියාපුණික්ඛන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිනියොති.

3. යා පතා: යම, යමබද්ධ...භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසර නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාජිතා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුණුවකට හෝ හෙරුණියකට හෝ නොනිසැරු පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැරු බැහැර යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරු බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උමමණ්ණකාවට ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

අවවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සුවග මෙහෙණේ කිරිශ්විතවිද්‍යා පුත්‍රණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටිසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේනම් මෙහෙණේ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් කිරිශ්විතවිද්‍යා පුත්‍රණු කළාහු ද” යි.

පාචිකතියපාළු හිතකුනිවිභවයෝ

2. අපේක්ෂාසාමයා බො හිතකුනියෝ තෙසං මනුසසානං උපකා-
යනානං වියනනානං විපාලෙනානං. යා තා හිතකුනියෝ අපිච්ඡා-
-පෙ- නා උපකායනති වියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම
ඡබ්බෙකියා හිතකුනියෝ තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණිකති”ති -පෙ-
යච්චං කිර හිතකුනි, ඡබ්බෙකියා හිතකුනියෝ තිරවජානවිජ්ජං පරියා-
පුණ්ණිකති. යච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි
නාම හිතකුනි ඡබ්බෙකියා හිතකුනියෝ තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණිකති.
තෙනං හිතකුනි අපසයනනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන
හිතකුනි හිතකුනියෝ ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතකුනි තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණියං පාචිකතිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතකුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි-
අපෙද අධිපෙතො හිතකුනිති.

තිරවජානවිජ්ජං¹ නාම: යං කිඤ්චි බාහිරකං අනත්ථංහිතං.

පරියාපුණ්ණියාති: පදෙන පරියාපුණ්ණාති පදෙ පදෙ ආපත්ති
පාචිකතියං. අක්කරාය පරියාපුණ්ණාති අක්කරකාරාය ආපත්ති පාචිකතියං.

අනාපත්ති: ලෙඛං පරියාපුණ්ණාති ධාරණං පරියාපුණ්ණාති ගුණාත්මකාය
පරිත්තං පරියාපුණ්ණාති උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකාපදං

4. 5. 10

දසමසිකාපදං

1. සාවකී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බෙකියා
හිතකුනියෝ තිරවජානවිජ්ජං වාලෙනති. මනුසසා උපකායනති. වියනති
විපාලෙනති: “කථං හි නාම හිතකුනියෝ තිරවජානවිජ්ජං වාලෙනසකති
සෙයාරාපි ගිහිකාමිහොගිතියො”ති.

1. තිරවජානවිජ්ජං, - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිහන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද”යි ... “සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් ද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීනවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස ගෝ නො වෙයි ... ඔබ්බේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්චීනවිද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

තිරව්‍යානවිප්පා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණෙයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිච්ච පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ච පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්කව පිණිස මත්තු පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්චීන විද්‍යා හදරවත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් තිරස්චීනවිද්‍යා හැදෑරූහු ද යි.

පාචික්කියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

2. අපෙක්ඛාසං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුක්ඛා-
සනානානං ඛියතානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්චජා
-පෙ- තා උරුක්ඛාසනං ඛියතං විපාවෙනානි: “කථං හි නාම ජක්ඛෙතියා
භික්ඛුනියො තිරවජානවිජ්ජං වාවෙසසෙති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ
ජක්ඛෙතියා භික්ඛුනියො තිරවජානවිජ්ජං වාවෙසෙති. සච්චං හගවා.
වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජක්ඛෙතියා
භික්ඛුනියො තිරවජානවිජ්ජං වාවෙසසෙති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං
වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛු පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසුමාපදං
උග්ගිසෙතු:

“යා පන භික්ඛුනි තිරවජානවිජ්ජං වාවෙයා පාචික්කිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසමිං
අසෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනිති.

තිරවජානවිජ්ජං නාම: යං කිංඤ්චි ඛාහිරකං අනාසංසංහිතං.

වාචෙයාසති: පදෙන වාවෙති පදෙ පදෙ ආපත්ති පාචික්කියසස
අසකිරාය වාවෙති අසකිරකිරාය ආපත්ති පාචික්කියසස.

අනාපතති: ලෙඛං වාවෙති ධාරණං වාවෙති ගුණාත්මය පරික්ඛං
වාචෙති උමුච්ඡිකායා -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

විත්තාගාරවගෙයා පඤ්චමො

තස්සද්දනං:

රාජා සන්දි සුත්තංගො ගිහිවුපසමෙන ව,
දුදෙ වීචරාවසරං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ කිරිමැව්න විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? යි ... ‘සැබෑ මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිමැව්න විද්‍යා හදාරවත් ද’ යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිමැව්න විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිරිමැව්න විද්‍යා හදාරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරිමැව්න විජ්ජා නම්: අවැඩිත් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙය්‍යා: පදයෙන් හදාරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදාරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිථිම හදාරවා නම්, දුර්ම හදාරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදාරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පඤ්චම විතකාශාර වර්ග යි

එහි උද්දානය:

රාජාගාර යැ ආසනික යැ සුක්ක යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ ආවසර යැ පරිශාසුණන යැ වාචන යැ යි.

4. 6. 1

සයම්සිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතේයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකයා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බසුලා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා විවරකඛ්චං කරොන්ති. භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙණුපසඛාමීංසු. භික්ඛු උපසඛායන්ති වියන්ති විපාටෙකභි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති”ති -පෙ-සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසකානානං වා පසාදය -පෙ- ඊට්ඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාටිකභිය”න්ති.

ඊට්ඤ්ඤාං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තලිහා ආවාසා පසකාමීංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසකානා”ති ආරාමං නාගමීංසු¹ අථ ඛො තෙ භික්ඛු පුනරෙව තං ආවාසං පච්චාගමීංසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති ආපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසඛාමීංසු. උපසඛාමීන්ති තෙ භික්ඛු අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං අට්ඨංසු. එකමන්තං ධීනා ඛො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොච්චි: “කිසස තුලෙහ හගිනියො ආරාමං නෙව සමුප්පිත්ථ. න පානීයං පටිභොජනීයං උපට්ඨාපිත්ථා”ති. භගවතා අය්‍යා සිකධාපදං පඤ්ඤානං² “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පටිසිතඛෙධා”ති. තෙන මයං න ආගමිමොති. භගවතො එතමන්තං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ සන්තං භික්ඛුං ආපුච්ඡා ආරාමං පටිසිතුං.” ඊට්ඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාටිකභිය”න්ති.

ඊට්ඤ්ඤාං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකධාපදං පඤ්ඤානං භොති.

1. නාගමීංසු - මජ්ඣං.

2. පඤ්ඤානං භොති - මජ්ඣං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් වූ අනේපිටු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගම්බද අවයෙක්හි එක් සිවුරක් ඇඟියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණේ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිකක්, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසියාහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... ෂකසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසේ. නම් පවිති වේ” යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණේ ආයාසයේ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයාසයේ ආවාහ යි පිළිවිසූ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකත් පසෙකැ සිටියහ. එකක් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කිහු: ‘බුහුගෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මැ හැමදුහු ද? පැත් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා තැබුහු ද’යි. ආයාසයෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසූ අරමට නො පිවිසියුතු’ යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසූ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදනිමි’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසූ අරමට පිවිසේ. නම් පවිති වේ” යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

3. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමො ආවාසා පක්කම්ඤා පුනදෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡංසු. භික්ඛුනීයො “අයං පක්කන්තා” ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිංසු. තාසං කුත්ඤ්චං අහොසි. හගවතා සිංඛාපදං පඤ්ඤත්තං. “න සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පටිසිත්තො” ති. මයඤ්චිමො සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිමො. කච්චිනුඛො මයං පාචිත්තියං ආපත්තං ආපන්නාති. හගවතො එතමන් ආරොචෙසු. අථ ඛො හගවා එතස්මි. නිදනෙ එතස්මි. පකරණෙ ධම්මි. කථං කන්ධා භික්ඛු ආමනෙසයි. -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ජාතං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පටිසෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙත්ති තෙ වා ආරොචෙත්ති.

සභික්ඛුකො ආරාමො නාම: යත් භික්ඛු රුහබ්බුලෙපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යාති: භික්ඛුං වා සාමණෙරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්චං අතික්කාමෙත්තියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස, අපරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස උපවාරං ඕක්කමන්තියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. සභික්ඛුකෙ වෙමතිකා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති අනාපත්ති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පටිසති අසන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පටිසති සියානුලොකිකා¹ ගව්නි, යත් භික්ඛුනීයො සන්තිපතිතා හොති, තත් ගව්නි ආරාමෙන මනො හොති, ඕලානාය ආපදසු උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

පට්ඨමසික්ඛාපදං.

1. සියානුලොකිකා:-- 8ii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැතත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයඨයෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාගාවතුන් විසින් 'ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට නො පිවිසියුතු ය'යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියෙමු. කිම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ ද යි. භාගාවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුයේක ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් දන දන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම් පවිත් වේ" යයි.

4. යා පනා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාහි නම්: තොවෝ හෝ දනියි. අනාහු හෝ ඇයට ඇරොපති. ඔහු හෝ ඇරොපත්.

සභිකුක්ක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්වුලෙක්හි දු මහණෝ වෙසෙත් ද ඒ අරම.

අනාපුට්ඨා ආරාමං පවිසෙය්‍යා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසෑ පිරිකෙව් කළ අරමහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමහි උච්ඡරට බසින්නියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂු රහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, භිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙක මෙහෙණේ රැස්වුවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමහි මග වේ නම්, ගිවුන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4.6.2

ද්විතියකාපද

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා මහාවතෙ විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමනො උපාලිසස උපජක්ඛායො ආයසමා කප්පිකකො සුසානෙ විහරති. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බකේයානං භික්ඛුනීනාං මහනාතරා¹ භික්ඛුනී කාලකතා² හොති. ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනිං නිහරිතො ආයසමනො කප්පිකකස්ස විහාරස්ස අවිදුරෙ ක්ඛාපෙතො ධූපං කතො ගන්ධාං තප්ථිං ධූපෙ රොදනාති. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො තෙන සද්දෙන උබ්බාලොතා තං ධූපං භිද්දිතො පක්ඛිරෙයි. ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො “ඉමිනා කප්පිකකෙන අමොකං අයතාය ධූපො භිකොතො හඤ්ඤාං භාතෙමා”ති මනෙතස්සං. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී ආයසමනො උපාලිස්ස ඵතමස්සං ආරොවෙයි. ආයසමා උපාලී ආයසමනො කප්පිකකස්ස ඵතමස්සං ආරොවෙයි. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො විහාරා නිසබ්බිකා නිලිතො අච්ඡි. අරං ඛො ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො යෙනායසමනො කප්පිකකස්ස විහාරො තෙනුපසඨකම්භස්ස. උපසඨකම්භා ආයසමනො කප්පිකකස්ස විහාරං පාසාණෙහි ච ලෙඬ්ඬිහි ච ඔත්ථාරාපෙතො මනො කප්පිකකොති පකකම්භස්ස.

2. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො තස්සා රත්තියා අවටයෙන පුබ්බන්තසායමයං නිවාසෙතො පක්ඛව්වරං ආදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසංසු ඛො ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො ආයසමනා කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරන්තාං දීස්වාන ඵවමාහංසු: “අයං කප්පිකකො ජීවති. කො නු ඛො අමොකං මනාං සංහරී”ති. අසේසාසු ඛො ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො “අයොන කිර උපාලිනා අමොකං මනෙතා සංහරො”ති. තා ආයසමනා උපාලිං අකොතාසිංසු: “කරං හි නාම අයං කාසාවටො ඔලම්ඡණො නිභීතජවො අමොකං මනාං සංහරීසුසති”ති.

යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියනාති විපාවෙන්ති: “කරං හි නාම ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො අයං උපාලිං අකොකාසිස්සන්ති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොකාසන්තිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බකේයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොකාසිස්සන්තිති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය - පෙ - ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුං අකොකාසෙයා වා පරිභාසෙයා වා පාවිසාසි”නාති.

1. මහනරා-මජ්ඣං, මහනරා

2. කාලකතා - මජ්ඣං,

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුද්ධ වීසල්පුර මහවෙතෙහි කුළාරභල්ලි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාධිත්‍ය වූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ තොමෝ කර්මය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට තුදුරෙහි දවා තුබුන් කොට ගොස් ඒ තුබු ලහැ හබත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ ගබ්බෙයෙන් පිහින වුවාහු ඒ තුබු බිඳ විසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණේ "මේ කප්පිකකයා වසින් අපගේ ආයුෂ්මත් තුබු බිඳින ලදී. එබැවින් ඔහු නසාලමහ"යි මන්ත්‍රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම යැහව් හුත්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණේ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැවින් ද වතුරුවා කප්පික මෙළේ කැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ රූ ඇවැටෙන් පෙරවැරැහි හැඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන වීසල්පුරට පිටු පිණිය පිවිසියහ. සවග මෙහෙණේ පිටු පිණිය හැසිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන් දක වෙසේ සිහු. "මේ කප්පික තෙමේ ජීවත් වෙයි, කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි, සවග මෙහෙණේ "ආයු උපාලි තෙරුන් වසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන යන ලද"යි ඇසුහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආත්‍යාය කළහ: කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හැඳ නැහැව්කම් කළ මලභර්ත නිභිතජාති ඇතියේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුණු සවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ උපාලි ආර්යන්ට ආත්‍යාය කොළෝ"ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ උපාලිහට ආත්‍යාය කෙරෙත් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුද්ධ හැරුනු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ උපාලිහට ආත්‍යාය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අත්‍යසත්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආත්‍යාය කෙරේ නම් හෝ සිය එළුවා නම් හෝ පවිති වේ" යයි.

පාරිත්තයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්පෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනති: උපසම්පන්නං.

අකෙකාසෙයා වාති: දසභි වා අකෙකාසව්‍යපුඤ්ඤි අකෙකාසති එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙන ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

පරිභාසෙයා වාති: භයං උපදංසෙති ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අප්පුරෙකඛාරාය ධම්මපුරෙකඛාරාය අනුසාසනී-පුරෙකඛාරාය උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසිකඛාපදං.

4. 6. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී තිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී භණ්ඩනකාරිකා හොති කලභකාරිකා විවාදකාරිකා භක්ඛකාරිකා සබ්බෙ අධිකරණකාරිකා. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී තස්ස කමෙම කසිරමානො¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ගාමකං අගමාසි කෙතව්දෙව කරණියෙන. අප ඛො භික්ඛුනීසබ්බෙහා 'පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පක්කන්තා'²ති වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනීං ආපත්තියා අදස්සෙන උක්ඛිපි. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ගාමකෙ තං කරණියං තිරොසා පුනදෙව සාවස්ථීං පච්චාගඤ්ඤි.³ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛවිවරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුච්ඡි. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනීං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මණසං.

2. පච්චාගච්ඡි - මණසං,

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂු: උපසපනක්හු.

අනෙකාසෙය්‍යාවා: දශආත්‍රොශවස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරායකින් හෝ ආත්‍රොශ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙය්‍ය වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්හට ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උච්ඡතති කාවට ... ආදී කමිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී තොමෝ ඩබරකරන්නී කලහකරන්නී විවාදකරන්නී දෙඩමඑකම් කරන්නී සබ්බයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණීසබ්බ තෙමේ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණියට ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනීකම් කෙළේ යැ. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැත්වත් යැවැත්ව පෙරළා අවු යැ. වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී තොමෝ එන්ගා වූ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණියට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු යැ. පැතින් නො පිළිවුසු යැ. පුටුනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ වණ්ඩකාළි භික්ෂුණියට මෙය කිවූ යැ:

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“කිසස නං අයො මයි ආගව්ජනනියා නෙව අසනං පඤ්ඤාපෙයි න පාදෙදකං පාදපියං පාදකය්ලිකං උපනිකම්බි. න පච්චුග්ගහත්වා පත්තථිවරං පටිග්ගහෙයි. න පානියෙන ආපුච්ඡි”ති. “ඵවං භෞතං අයො භොති යථා තං අනාථායා”ති. “කිසස පන නං අයො අනාථා”ති “ඉමා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථි ඉමිසසා කාථි පටිවත්තාති¹ ආපත්තියා අදසසනෙ උකම්බිංසු”ති. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී බාලා එතා අබ්බත්තා එතා නෙතා ජානත්ති කම්බිං වා කම්බිදෙසං වා කම්බිච්ඡත්තිං වා කම්බිසම්පත්තිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසී.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අසීවරා -පෙ- තා උපකායනාති බියතති විපාලෙතති “කථං හි නාම අයා පුලලනඤ්ඤා වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති” -පෙ- සථං කිරි භික්ෂුවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීති. සථං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති. නෙතං භික්ෂුවෙ අපසංසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු :

“යා පන භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙය්සා පාචිතිය”නාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා වුවවති.

ගණො නාම: භික්ෂුනී සමෙසා වුවවති.

පරිභාසෙය්සාති: බාලා එතා අබ්බත්තා එතා, නෙතා ජානනාති කම්බිං වා කම්බිදෙසං වා කම්බිච්ඡත්තිං වා කම්බිසම්පත්තිං වාති පරිභාසාති ආපත්ති පාචිත්තියසස. සමච්ඡුලා භික්ෂුනීයො වා එකභික්ෂුනී² වා අනුපසම්පන්නා වා පරිභාසාති ආපත්ති දුක්ඛපසස.

අනාපකඤ්ඤා: අත්තපුරෙකකාරාය ධම්මපුරෙකකාරාය අනුසාසනී පුරෙකකාරාය උමමකතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නතිසම්පත්තියපදං

1. පතිවත්තාති - මර්ග.

2. එකං භික්ෂුනී - මර්ග.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනුව, පැතින් නො පිළිවුසුව යි, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්‍රසිද්ධ යැ, මෑය පිළිබඳ වැ කිසියම් සටහනක් ව කියන්නියක් නැතැ”යි ඇවැත් නො දක්මෙහි උඤ්චිතිකම් කළහ යි, පුටුපනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ මෙව්නු බාලයෝ යැ, මෙව්නු අවියත්නු යැ. මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම්චිපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති යි කළසැබබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගැන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය පුටුපනඤ්ඤා තොමෝ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ”ද යි... සැබැද මහණෙනි, පුටුපනඤ්ඤා මෙහෙණ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද යි, සැබැව හාග්‍යාවතූන් වහන්ස. හාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුටුපනඤ්ඤා මෙහෙණ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගන්වා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පන: යම්, යටබදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨකතා නම්: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම්: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙය්‍යා: මෙව්නු බාලයෝ යැ මෙව්නු අවියත්නු යැ, මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම් චිපත්තිය හෝ කම් සම්පත්තිය හෝ නො දනිති යි තැනිගන්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනි ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අරිය පෙරවු කොට කියන්නියට, ධර්ම පෙරවු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරවු කොට කියන්නියට, උඤ්චිතිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් තැනි.

තෙවන සිකපදයි.

වතුකුසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතතො භොජෙසි. භික්ඛුනියො භුත්තාච්ච පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගහතො එකච්චා භුඤ්ජංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡිස්සකෙ එතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අය්‍යා සන්තප්තා. එථ තුමහපි සත්තප්පස්සාමි”ති තෙ එවමාහංසු “කිං කං අයො අමෙක සන්තප්පස්සපි. යාපි තයා නිමනතිතා තාපි අමොකං සරානි ආගහතො එකච්චා භුඤ්ජංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමොකං සරෙ භුඤ්ජතා අක්කත්‍ර භුඤ්ජස්සනති න වාහං පටිබලො යාචදකං දතු”නති. අස්සොසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනත්තස්ස ඛියත්තස්ස විපාවෙත්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිථා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුත්තාච්ච පචාරිතා අක්කත්‍ර භුඤ්ජස්සනති”ති-පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුත්තාච්ච පචාරිතා අක්කත්‍ර භුඤ්ජනති”ති. සචං භගවා. වීගරහි බුද්ධො භගවා. කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුත්තාච්ච පචාරිතා අක්කත්‍ර භුඤ්ජස්සනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නිමනතිතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා පාවිතනීය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉලස්මි. අපෙක අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

නිමනතිතා නාම: පඤ්ඤානං භොජනානං අක්කතරෙන භොජනෙන නිමනතිතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පඤ්ඤායනී භොජනං පඤ්ඤායනී භක්ඛපාසෙ ධීතා අභිගරති පටිකෙබ්බො පඤ්ඤායනී.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි යාථං යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං යපෙතො අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුමලොසො සකතු මච්ඡා මංස .

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ නැ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයතියෙනි, මා විසින් මෙහෙණේ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවූ සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයතිය, කිම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ ගෙහි වළඳා අත් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි” දයි භික්ෂුණිහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකීරීති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙකැ වැළඳුනු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙකැ වළඳන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නිමිත්තලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්ධි නම් හෝ පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

නිමිත්තකා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමිත්ත ලද්දී යැ.

පචාරිකා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පය සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනීය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්‍යාහකාලිකය යාවර්තකය තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුවිභවෙසා

බාදිත්‍යාමි හුඤ්චිත්තාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසංසං.
අලංකාරාගාරෙ අලංකාරාගාරෙ ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යංසං.*

යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං ආහාරස්වාය පතිගණනාති
ආපනති දුක්ඛංසංසං. අලංකාරාගාරෙ අලංකාරාගාරෙ ආපනති දුක්ඛංසංසං.

අනාපනති: නිලෙහිතා අප්පාරිතා යාගුං පිච්චිති, සාමිකෙ
අපද්‍රොනෙත්වා භුඤ්ජති යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවච්චිකං සති
පච්චයෙ පරිභුඤ්ජති, උච්චන්ද්‍යකාය-පෙ-ආදිකම්මිකායාති.

වතුසංසිකඛාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී
සාවත්ථියං අඤ්ඤතරිත්තං විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤතරං
කුලං තෙනුපසංසිති. උපසංසිතිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසිදි.
අථ ඛො තෙ මනුස්සා නං භික්ෂුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “අඤ්ඤපි
අයො භික්ෂුනියො ආගච්ඡන්තු”ති. අථ ඛො සා භික්ෂුනී ‘කථං හි
නාම’ භික්ෂුනියො නාගච්ඡෙත්වා නාම භික්ෂුනියො උපසංසිතිත්වා
එතදවොච: අමුක්ඛස්මි අයො ඔකාසෙ වාළා සුතංඛා වණ්ණො ඛලිවදො
වික්ඛලො ඔකාසො, ඔං ඛො තත්ථ අගම්ස්වාති. අඤ්ඤතරාපි භික්ෂුනී
ත්තං විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන නං කුලං තෙනුපසංසිති.
උපසංසිතිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසිදි. අථ ඛො තෙ මනුස්සා
නං භික්ෂුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “ත්ත්ථ අයො භික්ෂුනියො න
ආගච්ඡන්ති”ති.

2. අථ ඛො සා භික්ෂුනී තෙසං මනුස්සානං එතමත්ථං ආරොවෙසි.
මනුස්සා උප්පායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී
කුලං මච්ඡරාධිත්තති”ති. -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී කුලං
මච්ඡරායතිති. සචං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි
නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරාධිත්තති. තෙනං භික්ෂුවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සිංඛාපදං උද්දිත්තු:

“යා පන භික්ෂුනී කුලමච්ඡරිති අයං පාච්ඡන්ද්‍ය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමෙමං
අත්ථෙ අධිපෙත්වා භික්ෂුනීති.

*. නිමන්තිතෙ නිමන්තිතසංඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා ආපනති
පාච්ඡන්ද්‍යංසං, නිමන්තිතෙ වෙමතිකා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා ආපනති
පාච්ඡන්ද්‍යංසං, නිමන්තිතෙ අනිමන්තිතසංඤ්ඤා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුඤ්ජති වා
ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යංසං. - මජ්ඣං. (මජ්ඣිමනිකායාපිටකපොඤ්ඤාපදානං)

1. කථං අඤ්ඤා - සා.

කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය අභර පිණිස පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමනන ලද්දී නො පවරන ලද්දී හමු බෝ නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ වළඳා නම්, යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නම්, ඇවැත් නැත. උමුඤ්ඤාචාරි ... ආදිකමුඤ්ඤාචාරි ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැත් එක්තරා වීරියෙකු පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙති, අන් මෙහෙණේ ද එක්වා"යි. එකල්හි ඒ වෙහෙණ කෙසේ නම් මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි වෙහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කීවූ යැ. "ආයතීවෙති, අසුවල් පෙරෙසෙහි ව්‍යාලභුතකයෝ යැ, සැබ ගොන් යැ, මෙපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝත් ඒ වීරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයතීවෙති, කුමක් හෙයින් මෙහෙණේ නො එක් ද" යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොල් යැ. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද" යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ ද යි, සැබැවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් වනාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වූවා වේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිනකුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

පාචිකයාපාළි භික්ෂුනීවිභංගයා

කුලං නාම: වත්තාරී කුලානි. ධක්ඛය කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං
වේසසකුලං සුද්දකුලං.

මධ්‍යරීති අසානි: කථං භික්ෂුනියො නාගචෙජයසුනති. භික්ෂුනීනං
සනතීකෙ කුලස්ස අවණ්ණං හණති¹ ආපත්ති පාචිකයස්ස. කුලස්ස වා
සනතීකෙ භික්ෂුනීනං අවණ්ණං හණති ආපත්ති පාචිකයස්ස.

අනාපත්ති: කුලං න මචජරායනානි සන්තං යෙව ආදීනවං.
ආචිකමිති, උච්චෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

පඤ්චමසිකමාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකමාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මුලා භික්ෂුනියො
ගාමකාවාසෙ වස්සං වුත්ථා සාවතීං අගමිසු. භික්ෂුනියො නා භික්ෂුනියො
එතදවොචු: "කත්ථයායො වස්සං වුත්ථා කථවි ඔවාදෙ ඉදො අහොසි"²ති.
නත්ථයො තත්ථ භික්ෂු, කුතො ඔවාදෙ ඉදො හවිස්සතීති. යා නා
භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙතති: "කථං
හි නාම භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති"²ති -පෙ-
සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනතීති.
සච්චං හගවා. විගරහි බුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ
භික්ෂුනියො අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති. තෙනං භික්ෂුවෙ
අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවණ්ණං පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සිකමාපදං උද්දසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී අභික්ෂුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍යා පාචිකයි"²නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී.
අතෙ අධිචෙතා භික්ෂුනීති.

අභික්ෂුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොති ඔවාදය වා
සංවාසාය වා ගතතුං.

වස්සං වසිස්සාමීති සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති පානියං පරිභොජනියං.
උපට්ඨපෙති¹ පරිවෙණං සම්මජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සහ
අරුණුතමනා ආපත්ති පාචිකයස්ස.

අනාපත්ති: වස්සපගතා භික්ෂු පසකන්තා වා හොති විබහන්තා වා
කාලකතා වා පකඛසඛකන්තා වා ආපදසු උච්චෙත්තිකාය -පෙ-
ආදිකමිතිකායාති.

ජට්ඨසිකමාපදං.

1. හාසනි-මජ්ඣං.

2. උපට්ඨාපෙති-සිද්ධි සිද්ධි.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සංකරෙකි.

මධ්‍යරිතී අයුසා: කෙසේ මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උච්ඡෙක්කාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස නිව්සාහු සැවැනට ගියාහු යැ. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයාච්චෝ නො තැන්නි වස් වැස හිටියාහු ද? කීම, අවවාද සමාදා වී ද යි. ආයාච්චෙති, එහි හික්ෂුහු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදා චන්නේ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස්වුසුහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද චනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අභික්කුක ආවාස නම්: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිඳිසීම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙනසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හික්ෂුහු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කළුරිය කළාහු හෝ තිත්ථායනනයකට ගියාහු හෝ වෙත් නම්, ආපදයෙහි, උමච්ඡිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසිකාපදං.

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමනුලා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වසසං වුඤ්ඤා සාවතීං අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: “කඤ්ඤායායො වසසං වුඤ්ඤා කඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරිතො”ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරෙමාති. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරුහයනති, වීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙසසනති”ති. -පෙ- සචිං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛු යො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙතති. සචිං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙසසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවං පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වසසං වුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පචාරෙසසනති දිට්ඨො වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාචිකිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයා ඉමසමි අප්ප අධිප්පෙතා භික්ඛුනී.

වසසං වුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං වුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පචාරෙසසනති දිට්ඨො වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නිකඤ්ඤාමනො ආපකාමි පාචිකියසස.

අනාපකාමි: සති අනාතරායෙ පරියෙසිකා න උභති, හිලානාය ආපදසු උච්ඡිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකාපදං

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස නිව්සාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිව්සාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසංඝා නෙමෙ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතී-වෙනි, අපි භික්ෂුසංඝායා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පැවැරුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පවරන්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පැවැරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිව්සාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බද ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසං. වූසං නම්: පළමු තෙමස හෝ පැයුළු තෙමස හෝ වැස නිව්සාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරන්කෛපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපකි: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි, උමුක්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු භාක්‍ය ජනපදයෙහි කිබුල්වතෑ නුගඳරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයාබ්‍රහ්මා, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයාබ්‍රහ්මා, අපි යම් කැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්නමෝ නම් සවග ආයාබ්‍රහ්මා මෙහි මැ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද” යි... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්කුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

ඔවාද නම්: අෂ්ට ගරුධම්මයෝ යැ.

සංවාස නම්: එකකම් යැ, එකොදොග යැ, සමගික්ෂතා යැ, ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්නෙමි යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උමිහිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ෂු උජ්ඣායන්ති ටියන්ති විපාචොන්ති: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති"ති, -පෙ- සට්ඨං කීර භික්ෂුවො භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති. සට්ඨං හගවා. වීරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවො භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති. තෙනං භික්ෂුවො අනාසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවං පන භික්ෂුවො ඉමං සිකාපදං උඤ්ඤන්තු:

"අනුභවං භික්ෂුනියා භික්ෂුසංඝාතො දො ධම්මා පච්ඡාසිංසිකා උපොසරපුච්ඡකං ඔවාදපසංකමනං තං අභිකාමොන්ති යා පාචන්ති"න්ති.

2. අනුභවංසන්ති: අනුපොසරිකං.

උපොසරො නාම: දො උපොසරො වාතුද්ධිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාද නාම: අධ්මරුධම්මා. උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්ති ධුරං නික්ඛන්තමනෙ අපන්ති පාචන්ති යත්ත.

අනාසන්ති: සති අනාරාය, පරියෙසිතා දුතිසිකං භික්ෂුනිං න උභති, ගීලානාය, අපදසු, උමෙත්තකාය -පෙ- අදිකමිකායාති.

නවමසිකාපදං.

දසමසිකාපදං

සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අනුභවො භික්ෂුනි පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසි. අර ටො සො පුරිසො තං භික්ෂුනි දුසෙතු උපසන්ති. සා වික්ඛරමාසි, භික්ෂුනියො උපධාරිතා තං භික්ෂුනි එතදොවු: "කිසසං අයො වික්ඛරමාසිති. අර ටො සා භික්ෂුනි භික්ෂුනිනං එතමං ආරොචෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිනි. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂු ලමු කොට සිතති, තුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුනු ද? අවවාදයත් නො යැහුනු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුනු ද? අවවාදයත් නො යැහුනුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"අධිමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසංඝයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඵලාභීම ද යි දෙදහමහු බලාපොරොත්තු විය යුක්තය. එය ඉක්මවන්නියට පවිඨි වේ" යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුද්ධවක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධරියෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසින්. නෙම්. අවවාදයත් නො යදින්නෙම් යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිඨි ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි උච්ඡින්නාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඬක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දූෂණය කරන්නට වූයම් කෙළේ යැ. ඔ තොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කීහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිකතියපාළු හිසබුනිවිභවෙයා

යා තා හිසබුනියො අපිවිජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති:
“කථං හි නාම හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
හෙදපෙසසිති” ති. -පෙ- සච්චං කීර හිසබ්බෙ හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසිති. සච්චං හගවා. ඒගරහි
බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හිසබ්බෙ හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසිති. නෙතං හිසබ්බෙ
අපසසකානං වා පසාදය -පෙ- එවසේ පන හිසබ්බෙ හිසබුනියො
ඉමං සිසකපදං උද්දීසනතු:

“යා පන හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං ගණං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙභවා සධ්දං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසයා වා
ඵාලාපෙසයා වා ධොවාපෙසයා වා ආලිම්පාපෙසයා වා ඛනධාපෙසයා වා
මොවාපෙසයා වා පාචිකතිය” ති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- හිසබුනිනි: -පෙ- අයං ඉමසම්-
අපෙක අධිපෙතනා හිසබුනිති.

පසාඨං නාම: අධොනාහි උඤ්ජාණමණදලං.

ජාතනි: තත් ජාතං.

ගණං නාම: යො කොථී ගණං.

රුහිතං නාම: යං කිසුථි වණං²

අනපලොකෙභවානි: අනාපුරිජා.

සධ්දං නාම: හිසබුනිසබ්බො වුච්ඡිති.

ගණං නාම: සම්මතලා හිසබුනියො වුච්ඡිති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යකෙඤ්ඤා න පෙතො න
කීර්තිජානගතො වීඤ්ඤා පටිබලො දුසෙතුං.

සද්ධිනි: එකතො.

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙච්ච හෙති හිසබුනි ව.

1. රුහිතං - මෙය: රුහිතං, සිලා සිලා

2. වණං - සිලා සිලා සිලා හො

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිඳිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද”යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඳියා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසූ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බිඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුණි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පසාඛ නම්: නැබෙන් යට දණමඬලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඨ නම්: යම්කිසි ගවෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොක්කෙඤා: නො පිළිවිසූ.

සඬා නම්: භික්ෂුණි සඬා නෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණේ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දුෂණය කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ;

එක්කෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිත්තිය පාළු නිකබුනිවිහරෙහි

හිඳුනි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. හිඳුනෙ ආපනන පාචිත්තියත්ත. එළෙහිනි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. එළිනෙ ආපනන පාචිත්තියත්ත. ධොවනි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. ධොවිනෙ¹ ආපනන පාචිත්තියත්ත. ආලිමපානි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. ලිනෙ² ආපනන පාචිත්තියත්ත. බන්ධනිනි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. බන්ධන ආපනන පාචිත්තියත්ත. මොවෙහිනි ආණ්ඩුවෙහි ආපනන දුක්ඛවත්ත. මුනෙ ආපනන පාචිත්තියත්ත.

අනාපතනි: අපලොකෙත්වා හෙදපෙති වා එළාපෙති වා ධොවනපෙති වා ආලිමපාපෙති වා බන්ධනපෙති වා මොවනපෙති වා, යා කාචි විඤ්ඤ දුතිසිකා³ හොති, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දහමසිකධාපදා.

ආරාමවග්ගො ඡට්ඨො:

තසුදුතා:

ආරාමකෙසාස වණ්ඨි ව — භුඤ්ඤාස කුලමච්ඡරී,
වසසපචාරණොවාද — දෙව ධම්මා පසාබෙන වාති.

1. ධොතෙ - සතා;
2. ආලිමෙත - සතා,
3. දුතියා - සතා.

‘බ්‍රිහද්’ අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බුන් කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘පළව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘දෙව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවූ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘ආලෙපනය කරව’යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘බ්‍රුව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘මුදව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වේ

පිළිවිසැ බ්‍රිහදා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

මෂය ආරාම වග්ගී යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙකාස යැ චන්ඩිකත යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
මච්ඡරී යැ විසස යැ පචාරණ යැ ඔවාද යැ දො ධම්ම යැ පසාම-
යෙන් දෑ යි වග්ගීය වේ.

පද්මසිංහපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවත්තියං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථසිංහධානසා ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා ඵවමානංසු: දෙථ අය්‍යාය භික්ඛං ගරුභාරා² අය්‍යාති. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති”ති. අසෙසාසු ඔවා භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානාං වියනානානං විපාවෙනානාං, යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති”ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිංහපදං උද්දියනතු;

“යා පන භික්ෂුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපන්නසත්තා වුච්ඡති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙන්නාමිති ගණං වා ආචාරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති ඕමං වා සම්මතනති ආපත්ති දුක්ඛංසං. ඤාත්තියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛං, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාවිත්තියංසං. ගණස්ස ව ආචරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛංසං³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියංසං⁴. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති දුක්ඛංසං. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපත්ති.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපත්ති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති - සිලු: සිලුii

2. ගරුගබ්භා-සයා.

3. පාවිත්තියංසං-සිලු: සිලුii

4. දුක්ඛංසං-සිලු: සිලුii

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගැබිනිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු: ආයතීවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු දු”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු දු”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවත් දු”යි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබිනියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පත: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්හිනී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්ති කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවන්නේ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්පියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ පොයා නම්, සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙතැ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්පර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනි සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයාට භික්ෂුනිවිභවෙනා

6. අනාපතී: ගඛිති. අගඛිතිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අගඛිති. අගඛිතිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි උච්ඡිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨපිකාපදං.

4. 7. 2

දුතියපිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුෂ්‍යා ඵවමානංසු ඉදං අයතාය භික්ඛං සද්ධතිසිකා අයතාති. මනුෂ්‍යා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සංකති”ති. අත්තෙත්සං ටො භික්ෂුනියො තෙසං මනුෂ්‍යානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සංකති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං භගවා. වීරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙත්සංකති. තෙනං භික්ඛවෙ අත්තසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවණි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛපදං උද්දියතෙ:

“යා පන භික්ෂුනී පායනති. වුට්ඨාපෙයා පාරික්ෂිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසවී. අපෙකු අධිපෙතකාභික්ෂුනීති.

පායනති නාම: මාතා වා හොති ධාතී වා.²

වුට්ඨාපෙයාති: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙත්සංකති ගණං වා ආචාරිති. වා පනතං වා වීරරං වා පරියෙසති සිමං වා සමුත්තනති ආපතති දුක්ඛංකං. සද්ධතියා දුක්ඛං දුට්ඨි කම්මවාචාති දුක්ඛං, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති පාරික්ෂකයා, ගණංකං ව ආචාරිතියා ව ආපතති දුක්ඛංකං.

පායනතියා පායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපතති පාරික්ෂකයා. පායනතියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපතති දුක්ඛංකං. පායනතියා අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපතති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති-සිලා සිලා

2. මාතා වා හොතු ධාතී වා-මණං

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවති. ඕනෑමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තී' යැ යි. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්තියක උපසපන් කරවුහු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු... භික්ෂුණි... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනභි නම්: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව ජෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භජ්නියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි වීමනි ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිතොපොවන්තියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයාට හිතවූ නීති විග්‍රහය

අපායනර්ථයා පායනර්ථයෙකුදී ආපත්ති දුක්කටසය. අපායනර්ථයා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්කටසය, අපායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදී අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදී වුට්ඨාපෙති, අපායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදී වුට්ඨාපෙති, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකධාපදං

4. 7. 3

තතියසිකධාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්ෂුනියො දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු අසිකත්තිසිකං සිකමානං වුට්ඨාපෙති, තා බාලා භොග්‍යානි අබ්‍යන්තරා. න ජානන්ති කප්පයං වා අකප්පයං වා. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදායන්ති විදායන්ති විපා-වෙති: "කපං හි නාම භික්ෂුනියො දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු අසිකත්තිසිකං සිකමානං වුට්ඨාපෙතිසංගති"ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු අසිකත්තිසිකං සිකමානං වුට්ඨාපෙතිති. සච්චං හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු අසිකත්තිසිකං සිකමානං වුට්ඨාපෙතිසංගති. නෙතං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතා ධර්මං කපං කපා භික්ෂු ආමනෙතසි "අනුජානාමි භික්ෂුවෙ සිකමානාය දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු සිකමාසම්මුතිං දාතුං". එවංඤ්ච පන භික්ෂුවෙ දුතබ්බා. තාය සිකමානාය සඛ්‍යං උපසංකප්පිතා එකංසං උත්තරාසංඛං කපිතා භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උකකුට්ඨං නිසිද්ධිතා අඤ්ඤාමිථංගා-භෙතා එවමස්ස වචනියො, අභං අයො ඉත්තංගාමා ඉත්තංගාමාය අයාය සිකමානා සඛ්‍යං දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු සිකමාසම්මුතිං යාවාමිති. දුතියමෙ යාවිතබ්බා. තතියමෙ යාවිතබ්බා. බ්‍යන්තරා භික්ෂුනියා පටිච්චාය සංග්‍රහා ඤාපෙතවෙබ්බා.

2. සුභාතු මෙ අයො සංග්‍රහා, අයං ඉත්තංගාමා ඉත්තංගාමාය අයාය සිකමානා සඛ්‍යං දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු සිකමාසම්මුතිං යාවති, යදි සංග්‍රහා පනතකලං සංග්‍රහා ඉත්තංගාමාය සිකමානාය දො වස්සාති ඡත්‍ර ධර්මෙසු සිකමාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාතති.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සැවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කපා කොට හික්මුණු ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹු උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයාච්චගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඤ්ඤාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටද යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටද යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාරික්ෂකාදි භික්ෂුනීවිභවය

සුඤ්ඤාන මෙ අයො සංඝො, අයං ඉක්කන්තාමාය අයතාය සික්ඛමානා සංඝං ඉදා වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යාවති, සංඝො ඉක්කන්තාමාය සික්ඛමානාය ඉදා වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයතාය ධම්මං ඉක්කන්තාමාය සික්ඛමානාය ඉදා වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යා දතං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නසම්මති සා භාසෙය්‍යා. දික්ඛා සංසෙන ඉක්කන්තාමාය සික්ඛමානාය ඉදා වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුති, ධම්මං සම්භස්ස තස්මා තුණ්හී එවමෙනං ධාරයාමිති.

යා සික්ඛමානා එවං වදෙහීති වත්තඛො: පාණාතිපාතා වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං¹ සමාදියාමි. අදික්කාදනා වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අබ්‍රහ්මචරියා වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. මුසාවාද වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. සුරාමෙරය මජ්ඣමාදිකා වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. විකාලභොජනා වෙරමණං ඉදා වසානති අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අථ ඛො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගර්හිතා දුගරතාය -පෙ- එවස්සපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී ඉදා වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාරික්ඛිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

ඉදා වසානති: ඉදා සංවච්ඡරාති.

අසික්ඛිතසික්ඛං නාම: සික්ඛං වා න දික්ඛා භොති, දික්ඛා වා සික්ඛා කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආචරිනිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඛාපායං. සද්දන්තියා දුක්ඛං දව්හි කම්මවාදාහි දුක්ඛං, කම්මවාදාපරියොසානෙන උපර්ඤ්ඤායා ආපත්ති පාරික්ඛියස්ස. ගණස්ස ව ආචරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛාපායං.

1. අවිනික්කමම සමාදනං - මජ්ඣං

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙය මෙසේ දරමි"යි.

ඒ හික්මනු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්‍රමසරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. චිකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපත් කරවා නම් පවිත්‍ර වෙමි” යයි.

3. යෑ පන: යම්, යම්බදු...හික්මුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ආව වය්‍යානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකඛිතසිකඛා නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි, දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡායා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.
ධම්මකමෙව වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.
ධම්මකමෙව අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙව, අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙනි, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමම්කායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

4. 7. 4

වතුක්ඛුනිච්ඡායා.

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පටා සමයෙන භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං වුට්ඨාපෙනති. භික්ඛුනියො එවමානංසු: "එථ සික්ඛමානා ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා එවමානංසු: "න මයං අයොග සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මය"නති. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදයන්ති වියන්ති විපාලෙන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං වුට්ඨාපෙත්තන්ති -පෙ- සච්චං කීර්තිසම්මතං, භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං වුට්ඨාපෙත්තන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්තසි. "අනුජානාමි භික්ඛුවෙ, ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානාය වුට්ඨානසමමුක්තිං දතුං" එවංසං පන භික්ඛුවෙ, දන්තං. තාය ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානාය සංඝං උප්පසන්නානං එකංසං උත්තරාසංඝං කරිත්වා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාලිංඝනහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අහං අයොග ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයායාය ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං, සික්ඛමානා සංඝං වුට්ඨානසමමුක්තිං යාවාමිති. දුතියමෙ යාවිතබ්බං තතියමෙ යාවිතබ්බං. බාහ්මාය භික්ඛුනියා පටිබ්බාය සංඝො ඤාපෙතබ්බං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සික්මනුවක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවත්. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: “එවු භික්ෂුණුවෙහි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙහි, අපි භික්ෂුණුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ” යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවුනු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්ෂුණුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති ඒ භික්ෂුණුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළඹූ උතුරු සහසිපුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උච්ඡ්‍රයන් හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්ෂුණු වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨාන-සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙසා

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංඛාරො අයං ඉක්ඛන්තො ඉක්ඛන්තොයං අයංයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංඛාරො වුට්ඨානසම්මුතිං යාවතී, යදි සංඛාරො පත්තකම්මං සංඛාරො ඉක්ඛන්තොයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙය්‍යා, එසා ඤාතී.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංඛාරො අයං ඉක්ඛන්තො ඉක්ඛන්තොයං අයංයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංඛාරො වුට්ඨානසම්මුතිං යාවතී, සංඛාරො ඉක්ඛන්තොයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යක්ඛා අයංයං ඛමති ඉක්ඛන්තොයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිංයා දනං. සා තුඤ්ඤාසං, යක්ඛා නක්ඛමති සා භාසෙය්‍යා. දික්ඛා සංඛාරො ඉක්ඛන්තොයං ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං. ඛමති සංඛාරො තක්ඛා තුඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථ ඛො භගවා තා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පත භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පත භික්ඛුනී ඥෙව වක්ඛානී ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංඛාරො අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පතාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංසං. අනෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ඥෙව වක්ඛානීති: ඥෙව සංවිච්ඡරානී.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

අසම්මතා නාම: ඤාතී දුතියෙන කතෙවන වුට්ඨානසම්මුති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආචරිතී. වා පත්තං වා විවරං වා පරියොසනී සීමං වා සම්මන්තනී ආපත්ති දුක්ඛාපය්‍ය. ඤාතියා දුක්ඛං. අභිති කුලවංචාති දුක්ඛං. කම්මවාචා පරියොසානෙ උපස්ඤ්ඤායා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛාපය්‍ය.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥාතී යැ.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඤ්ඤා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඤ්ඤාගෙන් රුස්සේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් දිගත්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මෙහෙණන්, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සම්මත විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපත් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු... හික්මුණි... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දො වසසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකිකසිකා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇත්තී යැ.

අසම්මතා නම්: ඥාතී ද්විතීය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥාතීයෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදනින් දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාගට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තය පාළු හිතවුන් විභවය

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයං.
ධම්මකමෙව චෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයං.
ධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තයං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය. අධම්මකමෙව චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය.

අනාපනති: ඥාන ව්‍යාපාරි ජය්‍ය ධම්මෙසු සිත්තවිකල්ප සිත්තමානං සංඝෙන සමුත්තං පුට්ඨාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

වතුප්පසික්ඛාපදං.

4. 7. 5

පසඤ්චමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. තා අකමමා හොති සිත්තස උණහස් පිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඝානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං¹ බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා² හොති.

යා තා හිතවුන්ගේ අපේක්ෂා -පෙ- තා උපකායනි වියනි විපාචෙතනි: “කථං හි නාම හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි”ති -පෙ- සච්චං කිරි හිතවෙ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. සච්චං හගවා. වීරගි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවෙ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම හිතවෙ, ගිහිගත අකමමා හොති සිත්තස උණහස් පිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඝානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති. ද්විදසම්පූර්ණ ව ඛො හිතවෙ, ගිහිගත බමා හොති සිත්තස උණහස් පිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඝානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. තෙනං හිතවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- එවකී පන හිතවෙ හිතවුන්ගේ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපනං:

1. තිප්පානං - මජ්ඣං,
2. අනධිවාසිකජාතිකා, -මජ්ඣං,
3. උනන්දුව සම්පූර්ණය - මජ්ඣං.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වෙයි. ධම්කම්මයෙහි අධම්කම්මසංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවුත් වේ.

අධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවුත් වෙයි, අධම්කම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවුත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවුත් වේ.

දෙවසක් සැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත කරන ලද හික්මනු වන උපසපත් කරවා නම් ඇවුත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... පාදිකප්පිකාවට ඇවුත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පටස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. බැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටසති, දෙස් පතුරුවත්... “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද” යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පටස නො සිහිය හැකියා වූ වෙයි. බැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුවා වෙයි. මහණෙනි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පටස සිහිය හැකියා ද වෙයි. බැහැමැයි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

“යා පන භික්ෂුනී උනදාදසවසසං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මි. අනෙ අධිපෙසතා භික්ෂුනීනි.

උනදාදසවසසං නාම: අපරිත්තදාදසවසසං.

ගිහිගතං නාම: පුරිසනතරගතං වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීනි ගණං වා ආවරිනිං වා පතං වා වීචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං දව්භි කම්මවාචාති දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උපරිකායාය ආපනති පාචිකතියසං. ගණස්ස ච ආවරිනියා ච ආපනති දුක්ඛට්ඨසං.

උනදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියසං. උනදාදසවසසං වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

පරිපුණ්ණදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමග්ගකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසාති ඡත්ත ධම්මෙත්ත අභිකම්ම සිකං වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොනති අබ්‍යන්තං. න ඡාන්තති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අපට්ඨා -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු... හික්කුනි... මෝ නොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනි යි.

උනුදෙළොස්වස්වස් ඇතියා. නම: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වැද්දින් දුකුළා වෙති. කම්මදත් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4.7.6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්වුණු යි ඇති, පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. භික්ෂු නො ඉනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ...

පාචිකියපාළි හිතවුනිවිභවෙයා

තා උජ්ඣායනං ගීයනං විපාවෙනං: “කථං හි නාම හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං” ති-පෙ-සවං කිර හිතවෙ, හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං සවං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ-කථං හි නාම හිතවෙ, හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං. නෙතං හිතවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා හිතවු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි හිතවෙ, පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දතුං” එවිකු පන හිතවෙ, දතං: තාං පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො සංඝං උපසංකම්පා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිතා හිතවුනිනං පාදෙ වැදිතා උකඤ්චිකං නිසීදිතා අඤ්චිමපග්ගහෙතා එවමසස වචනියො: අහං අයො ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතං - තතියමපි යාවිතං - ත්‍යන්තො හිතවුනියා පච්චලාය සංඝො ඤාපොබ්බො.

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඝො අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවති. යදි සංඝො පත්තකල්ලං සංඝො ඉත්තංමා පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දෙදො. එයා ඥාතං.

සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඝො අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවති. සංඝො ඉත්තංමා පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දෙති, යසො අයො ධම්මං ඉත්තංමා පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යා දනං. සා තුණ්හස, යසො නකමති සා භාසෙයා. දිනො සංඝො ඉත්තංමා පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතො දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුති. ධම්මං සංඝො තසා තුණ්හ. එවමනං ධාරයාමිති.

ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද’යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝග නො වෙයි... ගරභා දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’යි. මෙසේ - ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සඬ්ඝයා වෙත ඵළැඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෙ සඬ්ඝයා ගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටය යැදිය යුතුයැ. තෙවනවටය යැදිය යුතුයැ. චාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝතොමෝ සඬ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝතොමෝ සඬ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. සඬ්ඝ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕතොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ සඬ්ඝයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬ්ඝයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිනි.

පාචිකතිය සාළි හික්කුනිවිභවෙයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවසායා ගිහිගතා එවං වදෙහිති වත්තධ්මා: පාණාතිපාතා වෙරමණිං දෙව වසායාති අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමී -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණිං දෙව වසායාති අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමීති. අථ ඛො භගවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුභරතාය -පෙ- එවදෙව පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කපදං උද්දියන්තු;

“යා පන හික්කුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවසායං ගිහිගතං දෙව වසායාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්කතිසික්කං වුට්ඨාපෙයාය පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙඨ අධිපෙපතා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසායා නාම: පත්තද්වාදසවසායා.

ගිහිගතා නාම: පුරිසන්තාරගතා වුච්ඡති.

දෙව වසායාතිති: දෙව සංවච්ඡරාති.

අසික්කතිසික්කං නාම: සික්කං වා හ දින්නා යොති. දින්නා වා සික්කං කුපිතා.

වුට්ඨාපෙයායාති: උපසම්පාදෙයාය.

වුට්ඨාපෙයායාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති. ඕමං වා සම්මන්තති. ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. සද්ධන්තියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොයානෙ උපජන්තියාය ආපත්ති පාචිකතියං. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියං. ධම්මකම්මෙ වෙමනිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියං. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියං.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා! ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකම්මෙ වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

අනාපතති: පරිපුණ්ණද්වාදසවසායං ගිහිගතං දෙව වසායාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්කතිසික්කං වුට්ඨාපෙති උමුච්ඡන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ඡට්ඨසික්කපදං.

1. ධම්මකම්ම සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - පෙයං.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඔ තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිනි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු . . . හික්මුනි. . . මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණණදායකවසා නම්: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දො වසානි: දැවුරුද්දක්.

අසික්ඛසික්ඛා නම්: ශික්ෂාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ෂාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වද්දින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිකො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙතති. භික්ඛුනියො එවමාහංගු: "එථ සික්ඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කස්සං කරොථා"ති. තා එවමාහංගු: න මයං අයො සික්ඛමානා. භික්ඛුනියො මයනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිට්ඨා -පෙ- තා උත්ඝායනාච්චියනති විපාචොනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙසානති"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙසානතිති. -පෙ- සච්චං හගථා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙතතිති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධමං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි. "අනුජාතාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණආදයවසංග ගිහිගතාය ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨානසමුත්තිං දංඝං". එවංඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ දනබ්බා: තාය පරිපුණ්ණආදයවසංග ගිහිගතාය ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන උපසංකප්පිතා එකංසං උත්තරංසංගං කරිත්වා භික්ඛුනීනං පාදෙ වන්දිත්වා උත්තරිකං නිසිදිත්වා අඤ්ජිමපග්ගතොත්වා එවමසා වචනියො: අහං අයො ඉක්කංගමා ඉක්කංගමාය අයාය පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතා ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා - තතියමි යාවිතබ්බා - බාහ්‍යාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංඛ්‍යා සංඛ්‍යා සංඛ්‍යා සංඛ්‍යා.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංගමා ඉක්කංගමාය අයාය පරිපුණ්ණ ආදයවසං ගිහිගතා ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමි. යදි සංඛ්‍යා පග්ගතං සංඛ්‍යා ඉක්කංගමාය පරිපුණ්ණ ආදයවසං ගිහිගතා ඥෙව වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා එසා ඤාති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති තිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. භික්ෂුණිහු මෙසේ කීහු: "එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයොජන යැ. මෙය කැපකරවු" යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගණ පටයති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමී කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්තට අනුදනිමී' යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ ඇය විසින් සඬයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු 36 ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇති මම සඬයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬයා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සඬයා තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬයාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬයා තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතා

සුඤ්ඤානං චෙ අයොසං සංඝො අයං ඉත්තංඤානං ඉත්තංඤානං අයොසං පරිපුණ්ණදාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සංඝං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. සංඝො ඉත්තංඤානං පරිපුණ්ණදාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා වුට්ඨානසම්මුතිං දෙනි, යස්ස අයොසං චෙත්ථ ඉත්තංඤානං පරිපුණ්ණදාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා වුට්ඨානසම්මුතියා දනං, සා තුඤ්ඤාසං, යස්සා නක්ඛමති සා භාසෙය්‍යං. දිනනා සංඝො ඉත්තංඤානං පරිපුණ්ණදාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා වුට්ඨානසම්මුති. චෙති සංඝස්ස තස්මා තුඤ්ඤි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථ චො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන වීරගහිත්වා දුගරතං -පෙ- එවංඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණදාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංඝස්ස අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍යං පාචිකතිය”නාති.

4. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීතී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙක අධිපෙතො භික්ෂුනීතී.

පරිපුණ්ණදාදසවස්සං නාම: පහ්ණදාදසවස්සං.

ගිහිගතං නාම: පුරිසනතරගතං වුට්ඨති.

දො වස්සානීතී: දො සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

අසම්මතං නාම: ඤාතිදුතියෙන කමුත්තං වුට්ඨානසම්මුති න දිනනා හොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාතී: උපසම්පාදෙය්‍යං.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආවර්තී: වා පක්ඛං වා වීචරං වා පරි-
යෙසති, සිමං වා සම්මනනති ආපක්ඛි දුක්ඛංසං. ඤාතියා දුක්ඛං-
දව්භි කමුත්තංසං දුක්ඛං. කමුත්තංසංපරියොසානෙ උපසම්පාදෙය්‍යං
ආපක්ඛි පාචිකතියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපක්ඛි දුක්ඛංසං.

ආර්යාවෙනි, සබ්බ තෙමේ මවදන් අසාධා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සබ්බයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිසි. සබ්බ තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සබ්බයා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සබ්බයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සාසා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිත්තවේ” යයි.

4. යා පත: යම්, යමබ්බ...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්වුණි යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවය්‍යා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතිසා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කීයනු ලැබෙයි.

ඥා වය්‍යානි: ඉවුරුද්දක්.

සික්ඛිකසික්ඛා නම්: සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇතිසා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදුනින් දුකුළා දෙකක් වෙති. කමවදන් පිරියකැ උඩද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤායසං. ධම්මකමෙව වෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤායසං. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාච්ඤායසං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං.

අනාපත්ති: පරිපුණ්ණාදසවස්සං ගිහිගතං දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සබ්බෙන සමමතං පුට්ඨාපෙති, උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිති. පුට්ඨාපෙති දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණනාති න අනුග්ගණනාපෙති. තා බාලා භොගාති අබ්බන්ධා. න ජානනාති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පාදයන්ති වියන්ති විපාලොති: "කපං හි නාම අයං පුලලනඤ්ඤා සහජීවිති. පුට්ඨාපෙති දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙති"ති -පෙ- සම්මං කිරි භික්ඛුවෙ, පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිති. පුට්ඨාපෙති දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙති. සම්මං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිති. පුට්ඨාපෙති දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණි පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී සහජීවිති. පුට්ඨාපෙති දොව වස්සානි නෙව අනුග්ගණනාති න අනුග්ගණනාපෙති පාච්ඤාය"නාති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්පෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකම්මයෙහි ධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬ්ඝයා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මකක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසවයෙහි ජුල්ලනන්ද හික්මුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්මුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්මුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාරික්ෂකයාට හිතවත්වීමට

සහතිකය නාම: සඳිවිහාරිනි වුවහි.

වූයාපනය: උපසම්පාදන.

දෙව වසරකි: දෙව සංවර්ධනය.

නෙව අනුග්‍රහණය: න සය. අනුග්‍රහණය උදෙසා පරිපූර්ණය වුවද අනුසායනය.

අනුග්‍රහණය: න අනුග්‍රහණය. දෙව වසරකි න අනුග්‍රහණය න අනුග්‍රහණය වූරු නිකුත්කරන අපති පාරික්ෂකයා.

අනුග්‍රහණය: සති අනුග්‍රහණය පරිපූර්ණය න ලහි, ගිලානය අපද්‍රව්‍ය උපසම්පාදන -පෙ- අදිකමකයා.

අවසානකරණය.

4. 7. 9

නවමසිකරණය

1. සාමාජිකයා— නෙව දෙව පන සමයෙහි හිතවත්වීම වූයාපනය පවත්නා දෙව වසරකි නානුබන්ධන. නා බලා හොඳින් අනුග්‍රහණය න ජාතනික කපය වා අකපය වා, යා නා හිතවත්වීම අපිප්පා -පෙ- නා උපසායනි වියනි විපාලනය: “කරු හි නාම හිතවත්වීම වූයාපනය පවත්නා දෙව වසරකි නානුබන්ධනය” කි. -පෙ- සඳිවිහාරි හිතවත්වීම හිතවත්වීම වූයාපනය පවත්නා දෙව වසරකි නානුබන්ධනය කි. සඳිවිහාරි හිතවත්වීම වූයාපනය පවත්නා දෙව වසරකි නානුබන්ධනය කි. සඳිවිහාරි හිතවත්වීම වූයාපනය පවත්නා දෙව වසරකි නානුබන්ධනය කි. නෙව හිතවත්වීම අනුග්‍රහණය වා පසාදය -පෙ- උපසායනි පන හිතවත්වීම හිතවත්වීම වූයාපනය ඉම. සිකුණට උද්දියන:

“යා පන හිතවත් වූයාපනය දෙව වසරකි නානුබන්ධනය පාරික්ෂකයා” නි.

2. යා පන: යා යාපා -පෙ- හිතවත්වීම: -පෙ- අය ඉමසා අනු අධිපති හිතවත්වීම.

සහජීවිනී නම්: සද්ධිවිහාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙකා උපසපන් කරවා.

ඥා වසානි: දැවුරුද්දක්.

නෙව අනුග්ගණෙහයා: නොමෝ උද්දෙගයෙන් පරිපූර්ණයෙන්. අවවාදයෙන් අනුසායනායෙන් නො මැ අනුග්ග කරයි.

න අනුග්ගණාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්ග කරන්නෙමි, අනුග්ග නො කරවන්නෙමි යි ධුර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කරවුණු දෑ"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදක පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ"යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකුනී...මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාරික්ෂයපාළු හික්වුනිඒහබොයා

3. වුට්ටාපිතනනි: උපසමපාදිතං.

පවතනිනි නාම: උපරක්කායා වුච්ඡිති.

දෙව වසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

නානුබන්ධයානි: න උපට්ඨගෙයා.¹ දෙව වසානි නානු-
බන්ධසාමිති ධුරං නික්ඛිත්තමනෙත ආපත්ත පාරික්ෂයස්ස.

අනාපකති: උපරක්කායා බාලා වා හොති අලජ්ජිති වා,
භිලානාය, ආපදස්ස, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

නවමසික්ඛාපදං.

4. 7. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඔබා පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා
හික්වුනි සහජීවිතිං වුට්ටාපෙතා නෙව වුපකාසෙසි.² න වුපකාසාපෙසි.
සාමිකො අග්ගහෙසි. යා තා හික්වුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උපරක්කායනි,
බියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා සහජීවිතිං වුට්ටා-
පෙතා නෙව වුපකාසෙසස්සති, න වුපකාසාපෙසස්සති, සාමිකො අග්ගහෙසි,
සවායං හික්වුනි පක්කන්තා අස්ස න ච සාමිකො ගණ්ඨයායා”ති -පෙ-
සාවං කීර හික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා හික්වුනි සහජීවිතිං වුට්ටාපෙතා
නෙව වුපකාසෙසි, න වුපකාසාපෙසි, සාමිකො අග්ගහෙසිති. සච්ච-
භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ,
ථුලලනඤ්ඤා හික්වුනි සහජීවිතිං වුට්ටාපෙතා නෙව වුපකාසෙසස්සති,
න වුපකාසාපෙසස්සති, සාමිකො අග්ගහෙසි. තෙනං හික්ඛවෙ අප්පසන්නා-
නං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ, හික්වුනියො ඉමං
සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන හික්වුනි සහජීවිතිං වුට්ටාපෙතා නෙව වුපකාසෙය්‍යා න
වුපකාසාපෙය්‍යා අනාතමයො ජප්පඤ්චයොජනානිපි පාරික්ඛිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්වුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙත්තා හික්වුනිති.

1. න සයං උපට්ඨගෙයා, - මජ්ඣං.

2. නෙව වුපකාසෙති, න වුපකාසාපෙති, - මජ්ඣං.

වුට්ඨාසිකං: උපසපන් කරවන ලද.

පවතතිති නම්: උච්ඡා මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

ඥා වසයානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබන්ධයා: උච්චාත් නො කරයි. දෙවසක් උච්චාත් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්ධෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

උච්ඡා මෙහෙණ නො දැනුමැතික නො ලජ්ජා නැතික නො වේ නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ තොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ" යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොක්නකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවති වේ" ය යි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ- 3යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂකයා පළි හිතවුන් වී හැසිරෙතො

සහජීවීන්. නාම: සඳ්විහාරීන් වුවහො.

වූ ධර්මයෙහි: උපසම්පාදෙතො.

නෙව වූ පකාසෙය්‍යාති: න සයං වූ පකාසෙය්‍යා.

න වූ පකාසෙය්‍යාති: න අනුඤ්ඤං ආරාමපෙය්‍යා.

නෙව වූ පකාසෙය්‍යාති න වූ පකාසෙය්‍යාති අනුමානෙය්‍යා ජප්පකු-
යොජනානිපිති ධුරං නිකම්මකමනෙ ආසන්න පාරික්ෂකයෙහි.

අනුමාන: සති අනුමානෙය්‍යා, පරිසෙසිතො දුතිසිකං හිතවුන්.
න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උමමකකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දසම සිකම්පදං.

ගබ්භිනීවගෙහා සත්තමො

කසුප්පනං:

ගබ්භි. පායනති. ජ ධර්මෙ අසම්මතාදාදස

පරිසුත්තකුඤ්ඤා සංසෙන සහ වූ ධර්ම ජප්පකු ව

සහජීවීනී නම; සද්ධිවිහාරීනී කියනු ලැබෙයි.

වූට්ඨාපෙතා: උපසපත් කරවා,

භාව වූපකාසෙයා: තොමෝ නො මැ ගෙනෑ යයි.

න වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

සටත්පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනෑ යන්නෙමි,
මෙරමාහට නො අණවන්නෙමි යි ධූර නික්මෙපය කළ ආකණ්ඨ
පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා
නම ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ...
ආදිකමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගබ්භිනී වර්ග යි.

එහි උද්දනං:

ගබ්භිනී යැ පායන්තී යැ ජධම්ම යැ අසම්මත භෑ උනද්වාරස
යැ පරිපුණ්ණ (ආදාන) යැ සබ්බ යැ සහජීවීනී භෑ වූට්ඨාසිත
යැ ජපඤ්ච යොජන යැ යි.

පට්ඨානපද.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවතෙ අනාර්ථසිද්ධිකසං ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ෂුනියො උනව්සතිවසං. කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙනති. තා අකංචා හොති සිත්තං උණ්හස්ස ජිසව්ජාය පිපාසාය ධංසමකසවාතාතපසිරිංසපසලළසකානං දුරුක්කානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කවුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ජා-පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො උනව්සතිවසං. කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙක්කනති”ති-පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උනව්සතිවසං. කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙනති”ති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උනව්සතිවසං. කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙක්කනති. උනව්සතිවසං භික්ඛවෙ, කුමාරිභූතා අකංචා හොති සිත්තං උණ්හස්ස-පෙ- පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති. විසතිවසං ව ටො භික්ඛවෙ කුමාරිභූතා ඛමා හොති සිත්තං උණ්හස්ස-පෙ- පාණ්ණරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. තෙන භික්ඛවෙ අපපන්නානං වා පජාදය-පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්ත:

“යා පන භික්ෂුනී උනව්සතිවසං. කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙයා පාචිකතීය”නති.

3. යා පනාතී: යා යාදිසා-පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අතෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

උනව්සතිවසං නාම: අපපන්නව්සතිවසං.

කුමාරිභූතා නාම: සාමණෙරා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙක්කාමීති ගණං වා ආවර්තී වා පත්තං වා වීචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මන්තති, ආපත්ත දුක්ඛංස්ස, ඤාත්තයා දුක්ඛං ආවර්තී කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපත්තී පාචිකතීයස්ස. ගණස්ස ව ආවර්තීයා ව ආපත්තී දුක්ඛංස්ස.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිති වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. බැහැමැයි මදුරු වා හිරු රැස් දිගැ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිට පිළිබැඳි වැ උපත් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවත් ද යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම් බදු ... හික්කුණි මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

ලංනාවිසතිවය්‍යා නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිහුතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රීයපාළු හික්වුනිවිභබෝ

උනව්සතිවසාය උනව්සතිවසායඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාවිත්‍රීයසං. උනව්සතිවසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛටසං. උනව්සතිවසාය පරිපුණ්ණසංඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණව්සතිවසාය උනව්සතිවසායානි සංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසං. පරිපුණ්ණව්සතිවසාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසං, පරිපුණ්ණව්සති වසාය පරිපුණ්ණසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනව්සතිවසං. පරිපුණ්ණසංඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණව්සතිවසං. පරිපුණ්ණසංඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

පට්ඨප්පාදං.

4. 8. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්වුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසං. කුමාරිභූතං ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිත සික්ඛං වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොගානි අබ්‍යක්ඛා, න ජානන්ති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා හික්වුනියො අප්පිජා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාලෙත්ති; "කථං හි නාම හික්වුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසං. කුමාරිභූතං ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිත- සික්ඛං වුට්ඨාපෙසසන්ති"ති -පෙ- සච්චං කීර් හික්ඛවෙ හික්වුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසං. කුමාරිභූතං ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිත- සික්ඛං වුට්ඨාපෙනති ති. සච්චං ගගවා. විගර්හි බුද්ධො ගගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ හික්වුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසං. කුමාරිභූතං ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙසසන්ති. තෙනං හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතා ධම්මං කථං කතා හික්ඛා ආමනෙතසි. "අනුජානාමි හික්ඛවෙ අට්ඨාරසවසාය කුමාරිභූතාය ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දතුං." එවිඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ දුතබ්බා: කාය අට්ඨාරසවසාය කුමාරිභූතාය සංඛං උප- සංඛාමිත්වා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිත්වා හික්වුනිනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්ඛවිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාලිඛපඤ්ඤානෙත්වා එවිමසං වට්ඨනියො: අහ. අයො ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයායා අට්ඨාරසවසාය කුමාරිභූතා සංඛං ඥො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා- තතියමි යාවිතබ්බා- බ්‍යක්ඛාය හික්වුනියා පටිබලාය සංඛො ඤාපෙතඤ්ඤා.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත්ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරුණියක උපසපත් කරවති. ඔහු නොදනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරුණියක උපසපත් කරවුහුදු"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරුණියක උපසපත් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යාවන් බුදුහු ගැරඹූ...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරුණියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරභා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරුණියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්ට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරුණිය විසින් සඛ්‍යා වෙත පළැඹු උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උපලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරුණි වූ මෙනම් ඇති මම සඛ්‍යාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමියි. දෙවනට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනට ද යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍යා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාරික්ෂකපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයොග සංඛිතං අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයනාය අට්ඨාරසවස්සා කුමාරිභූතා සංඛං ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යාවති. යදි සංඛිතස්ස පත්තකල්පං සංඛිතං ඉත්තනාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දදෙයා. එසා ඤාතං.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයොග සංඛිතං, අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයනාය අට්ඨාරසවස්සා කුමාරිභූතා සංඛං ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යාවති. සංඛිතං ඉත්තනාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයනාය ඛමති ඉත්තනාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දනං. සා තුණ්හස්ස. යස්සා නසංඛති සා භාසෙයා. දිනනා සංඛිතන ඉත්තනාමාය අට්ඨාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං. ඛමති සංඛිතස්ස තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

4. සා අට්ඨාරවස්සා කුමාරිභූතා එවං වදෙහිති වත්තඛිං: පාණාතිපාතා චේරමඤ්ඤං ඥෙව වස්සානි අවිනිසංමසමාදනං සමාදියාමි -පෙ- විකාල-භොජනා චේරමඤ්ඤං ඥෙව වස්සානි අවිනිසංමසමාදනං සමාදියාමිති. අථ ඛො භගවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගර්හිතො දුග්ගතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤාතු:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණ වසතිවස්සා කුමාරිභූතං ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙයා පාරික්ෂිතා”නති.

5 යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ස අත්තං අධිප්පතා භික්ෂුනීති.

පරිපුණ්ණවසතිවස්සා නාම: පත්තවසතිවස්සා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමණේරා වුච්චති.

ඥෙව වස්සානීති: ඥෙව සංවච්ඡරානි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤානෙම මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිවූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤායාහට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤානෙම අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මෙ ඥජනි සි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙම මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙම අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියහට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් භි තොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට තොරුස්තේ නම් භි තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා වීසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්තේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරම් සි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරැණිය මෙසේ කියවයි කියා යුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි සි. ඉක්බිති භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිත් වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකවුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි සි.

පරිපුණ්ණවිසතිවසයා නම්: පැමිණි වීසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබෙයි.

දොවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිහරෙයා

අසික්ඛිතසික්ඛං නාම: සික්ඛං වා න දික්ඛා හොති දින්නං වා සික්ඛං කුපිතං

වුට්ඨාපෙය්‍යානී: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යානීති ගණං වා ආචරිතීං වා පණ්ණං වා විචරං වා පරියෙයනී, සීමං වා සම්මන්ත්‍රණී ආපත්ති දුක්ඛං ඝණං. ඤාත්තං දුක්ඛං ද්විතී කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිත්තියං. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛං.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ වෙමනීකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකම්මෙ වෙමනීකා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං.

අනාපතී: පරිපුණ්ණවියනිවස්සං කුමාරිගුණං ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙති, උමුත්තකං -පෙ- ආදී- කම්මකායානි.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 8. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවකීනිදානං- තෙන ඛො පන සම්මෙතං භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිගුණං ඥෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එවමාහංසු. "එථ සික්ඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං ඥෙව, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා එවමාහංසු: "න මයං අයො සික්ඛමානා භික්ඛුනියො වෙතී".

අසිකඤ්ඤා නම්: ශික්ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්ෂාව කොපා වුවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතු උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියානම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරණියක උපසපත් කරවති. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: 'එවූ හික්මනුවෙති, මෙය දනිවූ, මෙය දෙවූ, මෙය ගෙනඑවූ, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවූ' යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙති, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරී-
 හුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකප්පන අසම්මතං
 වුට්ඨාපෙක්ඛනති" ති. -පෙ- සච්චං කීර් භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණ-
 වීසතිවසසං. කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං
 සංකප්පන අසම්මතං වුට්ඨාපෙක්ඛනති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො
 හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං.
 කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකප්පන
 අසම්මතං වුට්ඨාපෙක්ඛනති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය
 -පෙ- විගර්හිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතීයි. "අනුජානාමි
 භික්ඛුවෙ පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ
 ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදාමි". එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ
 දුතඛිං: තාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ
 ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සංකං උපසංකම්ඤ්ඤා එකංසං උත්තරාසංකං
 කරිතො භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛවිකං නිසිදිතො අඤ්ඤි-
 මපග්ගහෙතො එවමසස වට්ඨතියො: "අහං අයො, ඉක්ඛානාමා
 ඉක්ඛානාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි
 ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවාමි" ති. දුතියමපි
 යාවිතඛිං - තතියමපි යාවිතඛිං - බාහුතාය භික්ඛුනියා පටිබලාය
 සංසො ඤාපෙතමෙධා.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංකප්පන අයං ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය
 අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස
 සික්ඛිතසික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. යදි සංකප්පන පනකලං
 සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො
 වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙදයා. එසා
 ඤාතී.

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංකප්පන අයං ඉක්ඛානාමාය අයාය
 පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිත
 සික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණ
 වීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය
 වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යසසා අයාය මමති ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණ
 වීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය
 වුට්ඨානසම්මුතිං දනං, සා තුණ්ණසසං, යසසා නකමති සා භාසෙයා.
 දින්නා සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය
 දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං, මමති
 සංකප්පන තසමා තුණ්ණි. එවමෙනං ධාරයාමීති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති සඬ්ඛයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවුණුද"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති සඬ්ඛයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති සඬ්ඛයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතූයේය. 'මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනීමි.' වෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඬ්ඛයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා දැද උප්ලයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ වෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඬ්ඛයා ගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඛ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬ්ඛයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඬ්ඛයාගට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඛ තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬ්ඛයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදිමි. සඬ්ඛ තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඬ්ඛයා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬ්ඛයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවේනා

5. අප ට බො හගවා කා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා කුමාරිභූතං දො වසසානි ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිතනිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපො අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා නාම: පත්තවිසතිවය්‍යා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමඥොරා වුච්ඡති.

දො වසසානීනි: දො සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛං නාම: ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සික්ඛිතසික්ඛං.

අසම්මතා නාම: ඤාණදුතියෙන කම්මෙන වුට්ඨානාසම්මුති න දික්ඛා හොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති: ගණං වා ආවරිනිං වා පත්තං වා වීචරං වා පරියෙසති. සිමං වා සම්මන්තනී, ආපත්ති දුක්ඛංයස, ඤාණියා දුක්ඛං. ද්විතී කම්මවාචාති දුක්ඛවා. කම්මවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිත්තියයස. ගණයස ට ආවරිනියා ට ආපත්ති දුක්ඛංයස.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියයස. ධම්මකම්මෙ චෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියයස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියයස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා අපත්ති දුක්ඛංයස. අධම්මකම්මෙ චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංයස, අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංයස.

අනාපතති: පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා කුමාරිභූතං දො වසසානි ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යෙන සම්මතං වුට්ඨාපෙති, උමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තතියසික්ඛාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද උග්‍රණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද භෙරණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

6. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි:

පරිපුණ්ණවිසතිවසා නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: භෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

සික්ඛසික්ඛා නම්: සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇතියා යැ.

අසමතා නම්: ඤාත්තිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ ලව්දා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහවද ඇපරහවද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සංඝයා විසින් සම්මත කරනලද භෙරණියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මක්ඛිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

වතුසම්බන්ධය

1. සාවිඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඔවා පන සමයෙන භික්ඛුනියො උත්තරාදස වසසා වුට්ඨාපෙතී. තා බාලා භොනතී අබ්බන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභිරිතියොපි බාලා භොනතී අබ්බන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පට්ඨා-පෙ-නා උප්පායනතී වියහති විපාලෙතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උත්තරාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතී”ති-පෙ-සව්. කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උත්තරාදසවසසා වුට්ඨාපෙතීති. සව්ඨං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උත්තරාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතී. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පට්ඨානං වා පසාදය-පෙ-ඵවණි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිගතා:

“යා පන භික්ඛුනී උත්තරාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසා පාවිතිය”තී.

2. යා පනාතී: යා යාදියා-පෙ-භික්ඛුනීති: -පෙ-අයං ඉමස්මිං අනෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

උත්තරාදසවසසා නාම: අප්පට්ඨාදසවසසා.

උට්ඨාපෙසසාති: උපසමාපෙය.

වුට්ඨාපෙසසාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පනතං වා විවරං වා පරිපෙසති සිමං වා සමානතී ආපසං දුක්ඛං. අනන්තා දුක්ඛං ද්විති කමවාචාති දුක්ඛං. කමවාචාපරිපෙයාසානෙ උප්පාය යාය ආපසං පාවිතියං. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපසං දුක්ඛං.

අනාපතී: පරිපුණ්ණාදසවසසා වුට්ඨාපෙති, උමමන්කාය-පෙ-ආදිකමමිකායාති.

වතුසම්බන්ධය.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහු ද නො දනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුනු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුහි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්බුහි යි.

උනදවාදසවසා නම්: නොපත් දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

වුටියාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමයික්කාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං - තෙන ඔබ පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණද්වයසා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොතති අබ්බන්තා න ජානති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභාරිනියොපි බාලා භොතති අබ්බන්තා න ජානති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ෂුනියො අසිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණද්වයසා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙස්සනති” තී -පෙ- සට්ඨං කීර් භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණද්වයසා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙනතිති, සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණද්වයසා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙස්සනති. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ෂු අමනෙත්සි “අනුජානාමි භික්ෂුවෙ පරිපුණ්ණද්වයස වය්සාය භික්ෂුනියා වුට්ඨාපනසලුතිං දතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණද්වයසාය භික්ෂුනියා සංසං උපසංකප්පිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කරිත්වා බුඩ්ධානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උකකුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අභං අයො ඉක්කංගාමා පරිපුණ්ණද්වයසා භික්ෂුනියං වුට්ඨාපන සලුතිං යාවාමි” ති. දුතියමෙ යාවිතබ්බා - තතියමෙ යාවිතබ්බා. සා භික්ෂුනී සංඝෙන පරිච්ඡිද්ධාබ්බා ‘බ්බන්තායං’ භික්ෂුනී ලජ්ජති” ති. සථෙ බාලා ව භොති අලජ්ජති’ න දතබ්බා. සථෙ බාලා භොති ලජ්ජති’ න දතබ්බා. සථෙ බ්බන්තා ව භොති අලජ්ජති න දතබ්බා. සථෙ බ්බන්තා ව භොති ලජ්ජති ව දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ දතබ්බා. බ්බන්තාය භික්ෂුනියා පට්ඨලාය සංඝො ඤාපෙනතබ්බා.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඝො අයං ඉක්කංගාමා පරිපුණ්ණද්වයස වය්සා භික්ෂුනියං වුට්ඨාපනසලුතිං යාවති. යදි සංඝස්ස පග්ගකල්ලං සංඝො ඉක්කංගාමාය පරිපුණ්ණද්වයසාය භික්ෂුනියා වුට්ඨාපන සලුතිං දදෙය්. එසා ඤාති.

1. පරිපුර්වකබ්බා, සිඞ්ඞි
2. බ්බන්තායං - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි
3. ලජ්ජති ව - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි.
4. අලජ්ජති ව - සිඞ්ඞි සිඞ්ඞි.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍ර නි— එයමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපත් කරවුහු ද"යි...සැබැඳ මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරභා දහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණට වූධාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඬසයා වෙත එළැඹු උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වූධාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්තී යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිතී වූවාද යි. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද අලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද ලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නොදිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬස තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්ෂුණි සඬසයා ගෙන් වූධාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වූධාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භද්දනි යි.

පාචිකතිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

4. සුභාතු මෙ අයෝස සංඝො අයං ඉක්කංකාමා පරිපුණ්ණ ආදාසවස්සා හික්කුනි සංඝං වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාචති. සංඝො ඉක්කංකාමාස පරිපුණ්ණආදාසවස්සාස හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයායා ඛමති ඉක්කංකාමාස පරිපුණ්ණආදාසවස්සාස හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතියා දනං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙය්‍යා. දික්කා සංඝෙන ඉක්කංකාමාස පරිපුණ්ණආදාසවස්සාස හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුති. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

5. අථ ඛො භගවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගර-
හිතා දුගරතාය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන හික්කුනිවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං
උඤ්ඤි සඤ්ඤා:

“යා පන හික්කුනි පරිපුණ්ණආදාසවස්සා සංඝෙන අසම්මතා
වුට්ඨාපෙය්‍යා පාචිකතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං
අතෙ අධිප්‍රේමතා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණ ආදාසවස්සා නාම: පක්ඛආදාසවස්සා.

අසම්මතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමෙතෙන වුට්ඨාපනසම්මුති න
දික්කා හොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පක්ඛං වා විවරං වා
පරියෙසති, සීමං වා සම්මානනති, ආපනති දුක්ඛාපක්ඛං. ඤාතියා
දුක්ඛං. ද්විති කමෙවාචාති දුක්ඛං. කමෙවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාස
ආපනති පාචිකතියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපනති දුක්ඛාපක්ඛං.

ධම්මකමෙත ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස්ස
ධම්මකමෙත වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස්ස. ධම්මකමෙත
අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිකතියස්ස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙමේ මවදන් අසාවා. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. සඤ්ඤා නෙමේ පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔහු නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔහු නොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අවි-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පරිපුණ්ණදායවසයා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

අසමකා නම්: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වෙ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිදුතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්බදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වෙ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාටික්. යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අධිවිකෛමි ධම්මකම්මසංඝිකා ආපනා දුක්ඛංසං. අධිවිකෛමි
චෙමතිකා ආපනා දුක්ඛංසං. අධිවිකෛමි අධිවිකම්මසංඝිකා
ආපනා දුක්ඛංසං.

අනාපතී: පරිපූර්ණආදායක සංඛ්‍යා සමඟ සමාන වුවද, උමඟ්කාය -පෙ- ආදිකමච්ඡායාති.

පසුව මිසිකොපදං.

4. 8. 6

ජවයසිකවාපදිං

1. සාවස්තිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤනාළී භික්ඛුනී භික්ඛුනීසංඝං උපසංකම්භා වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාව්¹. අථ ඛො භික්ඛුනීසංඝො වණ්ඤනාළීං භික්ඛුනීං පරිච්ඡේදා “අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතො”ති වුට්ඨාපනසම්මුතිං න අද්ධි. වණ්ඤනාළී භික්ඛුනී සාධුනි පටිසුඤ්ඤි. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීසංඝො අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීනං වුට්ඨාපනසම්මුතිං දෙති. වණ්ඤනාළී භික්ඛුනී උරුකායති ථියති විපාචෙති; “අහමෙව නුන බාලා අහමෙව නුන අලංකරී යං සංඝො අඤ්ඤාසං භික්ඛුනීනං වුට්ඨාපනසම්මුතිං දෙති, මඤ්ඤමෙව න දෙති”ති.

2. යා තා භික්ෂුනියෝ අසිට්ඨා-පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙතන්: කථං හි නාම අය්‍යා චණ්ඩකාළී අලං තාව තෙ අය්‍යෙ චුට්ඨාපිතෙනා'ති චුට්ඨමානා සාධුති පටිසූජිතා පට්ඨා වියනා ධම්මං ආපජ්ජන්ති'ති -පෙ- සච්චං කීර් භික්ඛලෙ චණ්ඩකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අය්‍යෙ චුට්ඨාපිතෙනාති චුට්ඨමානා සාධුති පටිසූජිතා පට්ඨා වියනාධම්මං ආපජ්ජති. සච්චං භගවා, වීගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛලෙ චණ්ඩකාළී භික්ෂුනී අලං තාව තෙ අය්‍යෙ චුට්ඨාපිතෙනාති චුට්ඨමානා සාධුති පටිසූජිතා පට්ඨා වියනා-ධම්මං ආපජ්ජන්ති, තෙනං භික්ඛලෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලකිං පන භික්ඛලෙ භික්ෂුනියෝ ඉමං සිද්ධාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පත හිකවුනි අලං තාව තෙ අයෝ වුට්ඨාපිතෙනාති වුට්ඨ-
මානා සාධති පටිඤ්ඤානිත්වා පවජා ඛියතධම්මං ආපජෙජයා පාවිතකියි”නති.

1. ଘାଟିଆ - ଚିକିତ୍ସା

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සඬ්ඤා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

සචන සිකපද යි.

4. 8. 6

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙතැ එළඹැ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදු යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඤකාළී භික්ෂුණීය පිරිසිදු “ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් කිට කම් නැතැ” යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “මම මැ එකැතින් බාලයෙමි ද, මම මැ එකැතින් අලජ්ජිනියෙමි ද, යම් හෙයෙකින් සඬ්ඤා තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මැ නො දේ දැ” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඤකාළී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියාදැ” යි... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා දැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් කිට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට අවදි නම් පවිති වේ” ය යි.

පාරික්ෂකයා පාලි භික්ෂුනීවිභවෙහි

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙං අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

අලං තාව තෙ අයො චුට්ඨාසිනෙතාති: අලං තාව තෙ අයො උපසමොදිතෙන. සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා වියනධම්මං ආපජ්ඣති ආපක්ඛි පාරික්ෂකයා.

අනාපතති: පකතිසා ජන්ද දෙසා මොහා හයා කරොන්නං වියති උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 8. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කුතරා සික්ඛමානා ජුලලනාදං භික්ෂුනීං උපසංකමීති උපසමපදං යාථි. ජුලලනාදං භික්ෂුනී තං සික්ඛමානං "සචෙ මෙ තං අයො වීචරං දක්ඛෙයි, එවාහනං චුට්ඨාපෙක්ඛාමී"ති වතා තෙව චුට්ඨාපෙති, න චුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති. අප ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොවෙයි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති වියනති විපාවෙහිති: "කපං හි නාම අයො ජුලලනාදං සික්ඛමානං සචෙ මෙ තං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහනං චුට්ඨාපෙක්ඛාමීති වතා තෙව චුට්ඨාපෙති, න චුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති -පෙ- සචං කීර්ති භික්ඛවෙ ජුලලනාදං භික්ෂුනී සික්ඛමානං "සචෙ මෙ තං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහනං චුට්ඨාපෙක්ඛාමීති වතා තෙව චුට්ඨාපෙති, න චුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති, සචං හගවා, වීරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනාදං භික්ෂුනී සික්ඛමානං "සචෙ මෙ තං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහනං චුට්ඨාපෙක්ඛාමී"ති වතා තෙව චුට්ඨාපෙති න චුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති, තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනාදං.

3. යා පනා: යම, යමබද්ධ ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අලං කාව තෙ අයො චුට්ඨාපිකෙන: ආර්යාදෙනි, උපසපන් කැරැවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් ඥානයෙන් මොහයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසප්‍රව යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය චුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද”යි ... සැබැඳ මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභංගො

“යා පන භික්ෂුනී සික්ඛමානා සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසංඝි ඵවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤා පච්ඡා යා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙයා න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොයා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයා ඉට්ඨමී. අසෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දො වසසානි ජසු ධරෙඤසු සික්ඛිතසිංඝා.

සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසංඝි ඵවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමීති: ඵවාහන්තා උපසම්පාදෙසසාමී.

යා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙයාති: න සයං වුට්ඨාපෙයා.

න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොයාති: න අඤ්ඤා ආණාපෙයා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරිසසාමීති ධුරං නික්ඛිත්තමනෙහ ආපනානි පාරික්ෂයස.

අනාපනති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිඤා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡිනිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා සික්ඛමානා ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. උපසම්පාදිඤා උපසම්පදං යාචී. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී තං සික්ඛමානං¹ “සචෙ මං ඤා අයො දො වසසානි අනුබන්ධිසසංඝි ඵවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමස්ස ආරොචෙයි.

1. සික්ඛමානං එතදචොච - මජ්ඣ.

2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් භික්ෂුචක්කට ආයාචෙති, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමි යි මෙසේ කියා පසුවා ඕතොමෝ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපත් කරවා නම් උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වෙ” ය යි.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සිකඛමානා නම්, දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ තං අයො වීරං දසාසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමි: මෙසේ මම තා උපසපත් කරවන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනතඨරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙසා: නොමැ උපසපත් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපත් කරවන්නෙමි, උපසපත් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි දුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, යොයා නොලබා නම්, ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුචක්ක තොමෝ ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැ යැ. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ භික්ෂුචක්කට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැත් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමි” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිකයාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනං වීයනං විපාලෙකත්: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා සිකුමානං සචෙ මං. ඤං අය්‍යා ඤෙ වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරිස්සන්ති -පෙ- සචෙ මං. කිර භික්ඛෙව, ථුලලනඤ්ඤා සිකුමානං සචෙ මං. ඤං අය්‍යා ඤෙ වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරොතිති. සචෙ මං. හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛෙව ථුලලනඤ්ඤා සිකුමානං සචෙ මං. ඤං අය්‍යා ඤෙ වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති: වන්තා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති. න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරිස්සන්ති. නෙතං භික්ඛෙව අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛෙව භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසනඤ්ඤා;

“යා පන භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. ඤං අය්‍යා ඤෙ වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වන්තා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිති නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරොයා පාචිකයා”න්ති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙක අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

සිකුමානං නාම: ඤෙ වසානං ජස්ස ධම්මස්ස සිකුමාසිකා.

සචෙ මං. ඤං අය්‍යා ඤෙ වසානං අනුබන්ධස්සපිති: ඤෙ සංවච්ඡරාති උපට්ඨතිස්සපි.

ඵවාහන්තං වුට්ඨාපෙසාමිති: ඵවාහන්තං උපසමාදෙසාමි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිතිති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති: න සයං වුට්ඨාපෙසාමි.

න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරොයාති: න අසාදං ආණාපෙයා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුක්කං කරිස්සාමිති බුරං නික්ඛින්නාමනෙත ආපත්ති පාචිකයස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ පරිඤ්ඤා න ලහති, ගිලානාය උමුච්ඡිකයා -පෙ- ආදිකම්මකයාති.

අධ්‍යමසිකුමාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක්— තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා මී තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මනී යි.

සිකඛමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරැම් දහමිහි හික්මුණු සිඛ ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ තුං අයො අච චස්සානි අනුබන්ධස්සයි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ථවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමී: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිතී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුට්ඨාපෙස්සා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකෛපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. භීලන්වුට, උම්මත්තිකාට ... ආදිකම්මිකාට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙනි. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරක්කායනී වියනී වීජාචෙනි: "කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙනි"ති -පෙ- සච්චි කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙනි. සච්චි හගවා. වීගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙනි. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසකකානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකමාපදං උද්දිසනඤ්ඤා:

"යා භත භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙයා පාවිත්තිය"නි.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පුරිසො නාම: පක්ඛවිසතිවසෙසා.

කුමාරකො නාම: අපසකවිසතිවසෙසා.

සංසඨං නාම: අනතුලොම්මකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසඨං.

වණ්ඨි නාම: කොධතා වුච්ඡිති.

සොකවස්සා නාම: පරෙසං දුක්ඛං උපාදෙති සොකං ආවිසති.

සිකමානා නාම: දෙව වසානි ඡස්ථ ධරෙඤ්ඤා සිකමිතසිකා.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආවර්තිං වා පක්ඛං වා වීචරං වා පරියෙසනි සිමං වා සමමානනි ආපක්ඛි දුක්ඛං සෙසං. ඤානියා දුක්ඛං දව්ඪි කම්මවාචාහි දුක්ඛවා. කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජක්ඛායාය ආපක්ඛි පාවිත්තියකං. ගණස්ස ව ආවර්තියා ව ආපක්ඛි දුක්ඛං සෙසං.

අනාපක්ඛි: අජානනී වුට්ඨාපෙනි, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකාපදං.

1. සොකවාචං වණ්ඨිං සිකමානං, වණ්ඨිං - සොකවාචං - යනා.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්දා භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබවු සෝ දනවන භික්ෂුණික උපසපත් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය ධුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබවු සෝ දනවන භික්ෂුණික උපසපත් කරවූ ද”යි... සැබෑද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබවු සෝ දනවන භික්ෂුණික උපසපත් කරවූ ද යි. සැබෑවැ හාගාවකුන් වහන්ස. හාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබවු සෝ දනවන භික්ෂුණික උපසපත් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබවු සෝ දනවන භික්ෂුණික උපසපත්කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පුරිස නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියෝ යැ.

කුමාරක නම්: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියෝ යැ.

සංසඨා නම්: අනුලොම නො වූ කායික වාචසිකයෙන් මුහුදුවා යැ.

වණ්ඨ නම්: කිපෙනසුලු වුවා කියනු ලැබෙයි.

සොකවසසා නම්: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිරිස්වයි.

සිකංමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් අහමිනි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකඛාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුරිසි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති. මාතෘපිතරොපි සාමීකොපි උජ්ඣායනාති වියනාති විපාලෙතති: "කරං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා අමෙතභි අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති"ති. අපෙසසති ඛො භික්ඛුනියො මාතෘපිතුරිසි සාමීකෙතපි උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙතනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති වියනාති විපාලෙතති, "කරං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා මාතෘපිතුරිසි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති"ති -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුරිසි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති. සචං හගවා. විගර්භි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුරිසි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපෙසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී මාතෘපිතුරි වා සාමීකෙත වා අනතුඤ්ඤානං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසා පාවිතතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමං අපෙස අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනකා වුච්ඡන්.

සාමීකො නාම: යෙන පරිග්‍රහතියා හොති.

අනතුඤ්ඤානාති: අනාපුට්ඨා.

සිකඛමානා නාම: ඉදා වසානි ජසු ධමමසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමිති ගණං වා ආවරිනිං වා පහං වා වීවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමුඤ්ඤාති ආපත්ති දුක්ඛාපසං. ඤාණියා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාසාති දුක්ඛං. කම්මවාසාපරිප්පාසානං උපජ්ඣායාස ආපත්ති පාවිතතියං. ගණස්ස ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛාපසං.

අනාපසති: අජානනාති වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙතො වුට්ඨාපෙති, උච්ඡිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකඛාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුවක උපසපත් කරවයි. දෙමාපියෝ ද භිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද භිමියාගේ ද (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ" ද යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ භිමියා විසින් හෝ නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ කොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරො නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

යාමික නම්: යමක්හු විසින් පරිගෘහිත වෙයි.

අනනුක්කාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භද්‍රජනියෙකු දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ චිහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤානි භික්ඛුනී "සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ථෙරෙර භික්ඛු අසන්පාතෙතවා පහුතං බාදනියං හොජනියං පසසිත්වා "න තාවාහං අය්‍යා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ථෙරෙර භික්ඛු උය්‍යාපෙතවා දෙවදත්තං කොකාලිකං කටමොරකභික්ඛාකං බණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දත්තං සහතිපාතෙතවා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසි. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තං උප්පාදායතති වියතති චිපාචෙතති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤානං පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති -පෙ- සච්චිකිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤානං භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසිති. සච්චි. හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤානං භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ථවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දිසත්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසා පාචිකතිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙක අධිපෙකතා භික්ඛුනීති.

3. පාරිවාසිකජඤ්ඤානාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දො වසානති ඡත්‍ර ධරෙත්ත්‍ර සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනි. වා පහං වා චිවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමමනනති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. ඤාණියා දුක්ඛකට්ඨං ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛකට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්පාදායාය ආපත්ති පාචිකතියස්ස. ගණං ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස.

අනාපතති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙති, උච්චිකතියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ තුවර කලන්දක-
නිවාස නම් වෙළඳවන වෙහෙරෙහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි
වනාහි ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ හික්මනුවක උපසපත් කර-
වන්නෙමි යි සාර්ව හික්මන් රැස් කරවා බොහෝ කැපුණු බිදිය
යුතු දෑ බලා "ආරියාවෙහි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපත් නො
කරවන්නෙමි" යි සාර්ව හික්මන් නගා යවා දෙවදන්ත යැ කොකා-
ලිකයැ කටමොරකකිස්ස යැ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යැ සමුද්දන්ත යැ (යන
මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපත් කරවූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආරියා ථුල්ලනන්ද නොමෝ පිරිවෙස්
සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි... සැබැද මහණෙහි,
ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව
උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු
ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි, ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ
පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
මහණෙහි, මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුවක උපසපත් කරවා
නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්මනු... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤා යි.

සාරිවාසිකපත්දන්නො: පිරිස නැගිටී කල්හි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට
ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක්
හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
වෙයි. කම්වදන් පිරිසකැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි.
ගණයාහටද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටී කල්හි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ආදිසම්ප්‍රදාය

1. සාවිතී නිදන - තෙත මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතති, උපක්ඛයො න සමුච්ඡිති. මනුස්සා විහාරවාටිකං ආර්ථිකතා පසාදිතා උපක්ඛයතී¹ වියතී විපාලෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතති උපක්ඛයො න සමුච්ඡිති"ති. අසක්ඛාස්සං මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උපක්ඛයතානං වියතානං විපාලෙතානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උපක්ඛයතී වියතී විපාලෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතති"ති. -පෙ- සච්චං කිරි සිඤ්ඤා, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුනියො, භික්ෂුනියො අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතති. තෙතං සිඤ්ඤා, අපසාදිතානං වා පසාදය -පෙ- ඵලිකා පන සිඤ්ඤා, භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිසන්තී:

"යා පන භික්ෂුනී අනුචක්ඛං වුට්ඨාපෙතා පාටිකතී"තී.

3. යා පනාතී: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙක අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අනුචක්ඛනී: අනුසංචරිතං.

වුට්ඨාපෙතනී: උපසම්පාදයා.

වුට්ඨාපෙතනී මග්ගං වා ආවර්තිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසනී, සිමං වා සමුච්ඡිතනී ආපත්ති දුක්ඛං. සද්ධායා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාටිකා දුක්ඛං කම්මවාටිකයොසානෙ උපක්ඛයාය ආපත්ති පාටිකතී. ගණනං ව ආවර්තියා ව ආපත්ති දුක්ඛං.

අනාපතී: ඵලිකානි වුට්ඨාපෙති, උච්චිකායා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ආදිසම්ප්‍රදාය

1. මනුස්සා උපක්ඛයතී - මග්ගං.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාටිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ” යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනුද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපත් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසසා: වසක් පාසා.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්බදනින් දුකුළා වෙති. කම්බදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතරැ තබා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවතීන්ද්‍රනං—තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙතී. උපස්සයො තරෙව න සමුච්ඡි. මනුස්සා චිහාර-වාරිකං ආභිඤ්ඤානං පස්සිතො තරෙව උප්පායන්ති වියන්ති විපාවෙනති. “කරං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙස්සන්ති උපස්සයො තරෙව න සමුච්ඡි”ති. අස්සොස්ස ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායන්තානං වියන්තානං විපාවන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්පායන්ති වියන්ති විපාවෙනති “කරං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙතීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙස්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී එකං වසං ඥෙ වුට්ඨාපෙයා පාවිකස්ස”න්ති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

එකං වසන්තී: එකං සංවච්ඡරං.

ඥෙ වුට්ඨාපෙයාති : ඥෙ උපසමපාදෙයා.

ඥෙ වුට්ඨාපෙස්සන්ති ගණං වා ආචරිතී. වා පක්ඛං වා වීචරං වා පරියෙසනී, සිමං වා සමුච්ඡන්ති, ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨං. ඤාතිකා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති ඤාතිකා දුක්ඛට්ඨං. කමමවාපරියොසානෙ උප්පායාය ආපක්ඛි පාවිකස්සන්තං. ගණන් ව ආචරිතියා ව ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨං.

ආනාපනාති: එකං වුට්ඨාපෙති, උච්ඡිකස්සාය එකං වසං -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

කඤ්ඤානං :

කුමාරි ඥෙ ව සංඛින්න දාදසා සමුච්ඡන්ත ව අලං වීචර ඥෙ වසං සංසට්ඨා සාමකෙන් ව පාරිවාසිකානුවසං දුට්ඨ වුට්ඨාපනෙන් වා'ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු උවු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ හිහු උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි..... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනි..... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසාං: එක්වසැ.

ඉච්ච වුට්ඨාපෙය්‍යා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇරඹක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇරඹට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසැ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිගුත්තවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිගුත්ත දෙසිති යැ සඤ්ඤාසම්මත යැ උනද්වාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ විවර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසවය යැ (වර්ගය වේ.) සාමිකය සමග පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේවුට්ඨාපනසිඛයෙන් ද යි

පටමසිකතාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවකීයං වීහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකසස ආරාමෙ තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරෙන්නී. මනුසසා උජ්ඣායනං වියනං විපාලෙන්නී: "කරං හි නාම භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරෙන්නානී සෙයාරාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසෙසාසු ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙන්නානං. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනානී වියනානී විපාලෙන්නී: "කරං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරෙන්නානී"ති -පෙ-සථං කිර භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරෙන්නීති. සථං හගවා. වීහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරෙන්නානී. තෙන භික්ඛවෙ අපසකසානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ඡතතුපාහනං ධාරෙයා පාවිතකිය"නති.

ඵවඤ්චං හගවතා භික්ඛුනීනං සිංඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

2. තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා භික්ඛුනී භීලානා හොති. තස්සා වීතා ඡතතුපාහනං න ඵාසු හොති. හගවතො ඵතමසං ආරොවෙසුං -පෙ- "අනුජනානී භික්ඛවෙ භීලානාය භික්ඛුනියා, ඡතතුපාහනං" ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අභීලානා ඡතතුපාහනං ධාරෙයා පාවිතකිය"නති.

යා පහානී: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ඛුනීති:

අභීලානා නාම: යස්සා වීතා ඡතතුපාහනා ඵාසු හොති.

භීලානා නාම: යස්සා වීතා ඡතතුපාහනා න ඵාසු හොති.

ජහං නාම: තිණි ජහානි සෙතව්වතං කිල ඤෙව්වතං පණ්ණව්වතං මණ්ඩලබ්බං සලාකාබ්බං.

ධාරෙයානී: සකිමි ධාරෙති ආපකති පාවිතකියස්ස.

1. ඡතතුපාහනං-මජ්ඣ, 8

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දන්වූහ ... "මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි". මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුණී යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අභිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු වේද ඔ නොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වේ ද ඔ නොමෝ ය.

ඡත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාල්සත යැ, පත්සතැ යි ඡත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිකයාපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිකයං.
යත්තං. අභිලානා වෙමතිකා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිකයං.
අභිලානා භිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිකයං.

ජනං ධාරෙති න උපාහනං ආපත්ති දුක්ඛං, උපාහනං
ධාරෙති න ජනං ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා අභිලානසඤ්ඤා
ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා
භිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: භිලානාය ආරාමෙ ආරාමිපවාසෙ ධාරෙති ආපදසු
උමචිකයාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පටමසිකඛාපදං.

4. 9. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ෂුනියො යානෙන යායතී. මනුස්සා උරුකයනී වියතී
විපාලෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො යානෙන යායිකතනී
සෙය්‍යාරාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසෙසාසු ටො භික්ෂුනියො
තෙසං මනුස්සානං උරුකයනානං වියනානං විපාලෙතානං.
යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උරුකයනී වියතී
විපාලෙතී; "කරං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන
යායිකතනී"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො
යානෙන යායිකතනී. සච්චං හගවා. වීගර්හි ධුරෙදා හගවා. -පෙ-
කරං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායිකතනී.
තෙන භික්ෂුවෙ අපසසනානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන
භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී යානෙන යායෙය්‍යා පාචිකයා"නති.

එවඤ්චදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤකරා භික්ෂුනී භිලානා
භොති න සෙසානා පදසා ගන්තුං. හගවතො එතමස්ස ආරොවෙසුං.
-පෙ- "අනුපානාමී භික්ෂුවෙ භිලානාය භික්ෂුනියා යානං" එවඤ්ච
පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී අභිලානා යානෙන යායෙය්‍යා පාචිකයා"නති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්ති ඇවැත් නැති.

අනාපක්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමිපාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මන්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. ඡිනියු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීන් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද” යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාච්ඤාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ථෙ අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙසාති පදසා ගතං.

ගිලානා නාම: න සකෙසාති පදසා ගතං.

යානං නාම: වය්ඤං රථො සකථං සඤ්ජානිකා සිව්කා පාටඬති.

යායෙයානාති: සකිම්පි යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසය. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසය. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ආපදසු උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දුක්ඛසික්ඛාපදං.

4. 9. 3

තතිසසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරික්ඛා ඉස්ථියා කුලුපිකා භොති. අථ ටො සා ඉස්ථී තං භික්ෂුනීං එතදවොච. "හඤ්ජයො ඉමං සඛ්ඤාණං අමුක්ඛාය නාම ඉස්ථියා දෙභී"ති. අථ ටො සා භික්ෂුනී සවාහං පසෙත්ත ආදය ගම්ඤ්ජාමී¹ වික්ඛරො මෙ හවික්ඛතීති පටිමුඤ්චිතො අගමාසි. තස්සා රජියාය² සුත්තකෙ ජිනෙන විපකිරිසිංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛතති සෙයාරාපි ගිභී කාමභොගිනියො"ති.* සා භික්ෂුනී තෙභි මනුස්සෙභි උපපණ්ඩියමානා මඩකු අභොසි. අථ ටො සා භික්ෂුනී උපසංඝයං ගතවා භික්ෂුනීනං එතමස්ස ආරොචෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛතී"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛතී. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛතී. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථෙ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤතතු:

"යා පන භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙයා පාච්ඤාසය"නාති.

1. ගව්ජාමි - මජ්ඣ.

2. රජියාය - මජ්ඣ.

* අයෙයානං ටො භික්ෂුනියොක්ඛාදිපාදොසු සංදික්ඛතෙ මරමමජ්ඣසංඝිති පිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී යනු: ... මෝ මේ අභියෝගී අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

අභිලාන නම්: පයින් යන්නට හැකි වෙයි.

භිලාන නම්: පයින් යන්නට නොහැකි වෙයි.

යාන නම්: වඤ්ඤා යැ රථ යැ ශක්‍යය යැ සාධාරණතා යැ සිව්කා යැ පාටකා යි.

යායෙය්‍ය යනු: වරකුදු යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලප්‍රපථ වෙයි. එසඳු ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: "ඉද ආයතීවෙනි, මේ සඤ්ඤාණිය (කට් පලදනාව) අසුවල් ස්ත්‍රියට දෙව" යි එසඳු ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විචිතියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් සඤ්ඤාණිය බැරූහු ද" යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ලැ'යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය බරා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ" යයි.

පාචිත්තයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සඬ්ඛාණි නාම: යා කාචි කට්ඨපිකා.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපත්ත පාචිත්තයස්ස.

අනාපතති: ආබාධපච්චයා, කට්ඨසත්තකං ධාරෙති, උමිසිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

තතිසසික්ඛාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලඛිකාරං ධාරෙහති. මනුස්සං උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො ඉත්ථාලඛිකාරං ධාරෙත්ථසහති සෙය්‍යාථාපි ගිහී කාමහොගීනියො"ති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම ඡබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලඛිකාරං ධාරෙත්ථසහති"ති -පෙ- සථං කීර්තිසම්මානෙ ඡබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලඛිකාරං ධාරෙත්ථසහති. සච්චං හගවා. වීරහි චුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ඡබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලඛිකාරං ධාරෙත්ථසහති. තෙනං භික්ෂුවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවංකු පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ෂුනී ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙය්‍යා පාචිත්තිය"නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

ඉත්ථාලංකාරො නාම: සිද්ධපගො ධීව්‍රපගො හත්ථපගො පාදපගො කට්ඨපගො.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපත්ත පාචිත්තයස්ස.

අනාපතති: ආබාධපච්චයා උමිසිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

චතුස්සසික්ඛාපදං

2. යා පත යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සඛ්‍යාණි නම්: යම් කිසි කට් පලදනාවකි.

ධාරෙකී යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හෙතෙයෙන් කට්ඨුත්‍ර ධරා නම් ඇවැත් නැත. උමතුටුවාට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු ගිහි කාමහොගීනීන් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුණු ද"යි. මෙහෙණු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුණු. යම් ඒ මෙහෙණු කෙනෙක් අල්පේවිජ වූවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුණු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්ලැයි. සැබැවැ භාග්‍යටුතුන් වහන්ස. බ්‍රිදුහු ගැරුණු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුණු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි.. මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා.

"යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ"යි.

2. යා පත යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉසාලඛ්‍යාර නම්: භිසෑ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, සා පළඳනා යැ, කට් පළඳනා යි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

පඤ්චම සික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. මනුස්සා උරුකියනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො"ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකියනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුකියනතී වියනතී විපාවෙනතී "කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතීති. සච්චං භගවා. විගරහි චූදො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. තෙන භික්ඛවෙ, අසප්පනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍යා පාවිත්තිය"නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ගණෙය්‍යා නාම: යො කොචි ගණො.

වණ්ණකං නාම: යං කිඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාතී: නභායතී. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතතී: ආබාධාපච්චියා උච්චිත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මි-කායාති.

පඤ්චම සික්ඛාපදං.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී. මනුස්සා උරුකියනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො"ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකියනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුකියනතී වියනතී විපාවෙනතී: "කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතීති. සච්චං

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවඳින් හා පැහැගන්වන දැඩිත් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභෝගිනීන් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ"යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... "කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්කුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හික්කුනී යි.

ගන්ධ නම්: යම් කිසි ගඳෙකි.

වණ්ණක නම්: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවති ඇවැත් වේ.

අනාපකි: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදි කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභෝගිනීන් මෙන් සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවඳකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබෑවැ

පාවිතයපාළු හික්කුනිවිහබෙහා

හගවා. විගරහි බුද්ධෝ හගවා -පෙ- කරං හි නාම හික්කවෙ, ජබ්බගගියා හික්කුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායිසසනති. තෙනං හික්කවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායෙය්‍ය පාවිතය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනීති -පෙ- අයං ඉමස්සී. අනෙං අධිපෙතො හික්කුනීති.

වාසිතකං නාම: යං කීංචි ගත්තිවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුද්ධති.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිතයස්ස.

අනාපත්ති: ආබාධපපච්චයා පකතිපිඤ්ඤකෙන නභායති උම්මතති-කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ජට්ඨසික්කාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්කාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො හික්කුනියා උම්මදදපෙහනපි පරිමදදපෙහනපි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ණනා පසයිතා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම හික්කුනියො හික්කුනියා උම්මදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි සෙය්‍යාපාපි ගිහිකාමගොගීතියො”ති. අනෙසාසු ඛො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම හික්කුනියො හික්කුනියා උම්මදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, හික්කුනියො හික්කුනියා උම්මදදපෙහනතිපි පරිමදදපෙහනතිපි. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධෝ හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්කවෙ, හික්කුනියො හික්කුනියා උම්මදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි. තෙනං හික්කවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනී හික්කුනියා උම්මදදපෙය්‍ය වා පරිමදදපෙය්‍ය වා පාවිතය”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූද්‍රු ගැඹුණු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිතවුන් යනු ... මෝ මේ අරත්ථයෙහි අභිප්‍රේශ හිතවුන් යි.

වාසිතක නම්: යම් කිසි සුවදකවන ලද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපසාදි: අබාධ හෙතෙසෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉළීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විභාජ්‍යාචාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු ගිහි කාමහොඟිනින් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුණු යි. මෙහෙණු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුණු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ර්ණවාවුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුණු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූද්‍රු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුණු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනීවිභංගිකා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්සීං අප්‍යෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනීයාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනීයා.

උමමද්දපෙයා වා ති: උබ්බට්ඨාපෙනි¹ ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

පරිමද්දපෙයා වා ති: සංඛාතාපෙනි ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

අනාපත්ති: ගිලානාය, ආපදස්ස, උමමන්තාය -පෙ- ආදි-කම්මකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 9, 8 - 10

අට්ඨම-නවම-දසමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො සික්ඛමානාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි -පෙ- සාමණේරාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. මුත්තස්සා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඛනතා පසංසිකා උරුක්ඛායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙසුනතිපි පරිමද්දපෙසුනතිපි සෙයාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අපෙසුසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මුත්තස්සානං උරුක්ඛායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උරුක්ඛායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො - ගිහිනියා උමමද්දපෙසුනතිපි, පරිමද්දපෙසුනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිරං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සික්ඛමානාය -පෙ- සාමණේරාය -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙයා වා පරිමද්දපෙයා වා පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්සීං අප්‍යෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දො වස්සානි ජස්ස ධම්මස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

සාමණේරා නාම: දසසික්ඛාපදිකා.

ගිහිනී නාම: අගාරිනී වුච්ඡති.

1. උමමද්දපෙනි, මජ්. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හික්කුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හික්කුණි යි.

හික්කුනියා යනු: අත් මෙහෙණක ලවා.

උමඤ්ඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ශිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදී-කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

යත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැඬැත් නිදන යි - එයමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දැක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහොගිනින් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වුවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනින් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හික්කුනී යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හික්කුනී යි.

සිකඛමානා නම්: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධර්මයෙහි හික්මුණු ශික්ෂා ඇත්ති.

සාමණේරා නම්: දහ ශික්ෂාපද ඇත්ති.

ගිහිනි නම්: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාචික්ඛයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙඛකා

උමමඤ්ඤපෙය්‍ය වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපක්ඛි පාචික්ඛයසංඝ.

පටිමඤ්ඤපෙය්‍ය වානි: සමුඛාභාපෙනි, ආපක්ඛි පාචික්ඛයසංඝ.

අනාපක්ඛි: ගිලානාය ආපදසු උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

අට්ඨම නවම දසම සික්ඛාපදනි.

4. 9. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤ නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදන්ති. භික්ඛු උප්පාදායන්ති ඛියන්ති විපාටෙඛනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිස්සන්ති”ති -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදන්තිති. සථං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුසංඝ පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදෙය්‍ය පාචික්ඛිය”න්ති.

2. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුසංඝ පුරතොති: උපසම්පන්නස්ස පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනපලොකෙත්වා.

ආසනෙන නිසීදෙය්‍යානි: අනතමයො ඡමායපි නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියස්ස.

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාචික්ඛියස්ස.

ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤ ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤ අනාපක්ඛි.

අනාපක්ඛි: අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදති, ගිලානාය, ආපදසු උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

එකාදසමසික්ඛාපදං

උම්මඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හිඳිත් ලැ”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අස්නෙකැ හිඳගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනි යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

හිකබුසා පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වැ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙය්‍ය යනු: යටත් පිරිසෙයින් බිම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමති ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිඳි ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාරසමසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන මො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුට්ඨනතී. භික්ඛු උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙනතී; “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුළුච්ඡන්තී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුට්ඨනතී”ති සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුළුච්ඡන්තී. තෙන. භික්ඛුවෙ අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුළුච්ඡයා පාවික්ඛිය”නතී.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අනොකාසකතනති: අනාපුට්ඨා.

භික්ඛුනති: උපසම්පන්නං.

පඤ්ඤං පුළුච්ඡයාති: සුත්තනෙත ඔකාසං කාරාපෙත්වා විනයං වා අභිධම්මෙ වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙත්වා සුත්තනං වා අභිධම්මෙ වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අභිධම්මෙ ඔකාසං කාරාපෙත්වා සුත්තනං වා විනයං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

අනාපුළුච්ඡෙන අනාපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අනාපුළුච්ඡෙන වෙමතිකා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අනාපුළුච්ඡෙන ආපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

ආපුළුච්ඡෙන අනාපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුළුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුළුච්ඡෙන ආපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඔකාසං කාරාපෙත්වා පුට්ඨති, අනොදිස්ස ඔකාසං කාරාපෙත්වා යත්ත කත්ථි පුට්ඨති; උමඤ්ඤායා -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසිකතාපදං.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එයමයෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුරවුය්නි. මහණු අවමන් කොට සිතති. තුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද" යි ... 'සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුරවුයින් ල' යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වා:

"යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුරවුය්නි නම් පවිත් ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්. යම් බදු ... හික්කුනී යනු ... මෝ මේ අත්‍යවේක අභිප්‍රේත හික්කුනී යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විවාරා.

හික්කුං යනු: උපසපනක්හු

පසාහං පුට්ඨයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා වීනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. චිතයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ වීනය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි විමති ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපකි: අවකාශ කරවා පුරවුසි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි නැතොත් පුරවුසි ද, උමතු වුවාට ද... ආදී කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාපමිණිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අනුදරා භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්සා රථිකාය වාතමණ්ඩලිකා සඬකාට්ඨයො උක්ඛිපිංසු. මනුස්සා උක්ඛුට්ඨි අකංසු සුඤ්ජා අයතාය ඵනුදරාති². සා භික්ඛුනි තෙහි මනුස්සෙහි උපසංඝට්ඨමානා මඬකු අහොසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනි උපසංගතභවා භික්ඛුනිනං එතමසුං ආරොචෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අඤ්ච්ඡා -පෙ- තා උපසංගතෙහි බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පාවිසිති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසංගතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමඤ්ච අපෙක අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

අසඬකච්චිකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධකකං උඬහනාහි තස්ස පට්ඨවාදනත්ථාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස පරිකෙඬපං අතිකතාමෙතත්ථා ආපත්ති පාවිතියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස උපචාරං ඔකකමන්තියා ආපත්ති පාවිතියස්ස.

අනාපතති: අඤ්ඤාචාරිකාය, නට්ඨචාරිකාය, භීලානාය, අසනියා, අජානනියා, ආපදසු, උමමත්තිකාය ආදිකමමකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

ජත්තුපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අයතායො ජසට්ඨිසතා පාවිතියා ධම්මා. තත්ථයායො පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමපි පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථයායො. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

1. අසඬක චාරිකා, - සනා.

2. සුඤ්ජා අයතාය ඵනුදරාති-සිවු.

3. සංකච්චිකං නාම-මජ්ඣ.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඬාවිකා (සැටිය) රහිත වූ පිඬු පිණිස ගමට වන. වීරියෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නභාලි යැ. මිනිස්සු ආයාචනා පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්වරසත් නැඟූහ. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දුන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ර වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සඬාවිකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද” යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬාවිකා රහිතවූ ගමට පිවිසියා ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬාවිකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඬාවිකා රහිත වූ ගම් වදි නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්කුනි යනු ... මෝ මේ අරත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හික්කුනි යි.

අසඬාවිකා යනු: සඬාවිකාව නැති වූ.

සඬාවිකා නම්: අතු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවිසෙය්‍ය යනු: පිරිකෙව් කරන ලද ගම්හි පිරිකෙව් ඉක්ම-වන්නියට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව් නොකළ ගම්හි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිත්‍ර ඇවැත්වෙ යි.

අනාපකති: අසිඳුගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිඟියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡත්තසාහන වර්ග යි.

ආයාචනෙහි, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයාචන පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහු ද? තෙවනවට ද පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයාචනේ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමභූතයහ. කෙල මෙසේ ධරම් යි.

පාඨක්‍රියාවලි භික්ෂුනීවිභවෙනා

තස්සුද්දතං:

ජනනං යානංච සංඝාණි ලංකාරා ගජධි පිණ්ඩකා
භික්ෂුනී සිසුමානා ච සාමණේරා භික්ෂිනියා
'අනාපුට්ඨා අනොකාසා අසංඛ්‍යවර්තයා තෙරසා'ති.

වග්ගද්දතං:

ලස්සනං අජධිකාරංච නභ්භා තුච්චිකෙන ච
විභ්භා'රාම ගඬ්භිනී ච කුමාරී ජතතුපාභනාති.

බුද්ධං නිට්ඨිතං.

එහි උද්‍යානය:

ජත්‍ර යැ යාන යැ සඛිසාණි යැ අලංකාර යැ ගන්ධපිණ්ඩාක යැ
භික්ෂුනී සිංඛමානා සාමණේරා භිභීනී සම්බන්ධ උම්මද්දන පරිමද්දන
ශික්ෂා යැ අනාපුරිතා යැ අනොකාස යැ අසංකල්පිකා යි ශික්ෂා
තෙළෙසකි.

වර්ග උද්දානය:

ලසුන යැ අත්ඛාර යැ නග්න යැ කුච්චික යැ වීත්තාරාමි යැ
ගඛිභීනී යැ කුමාරී යැ ඡත්තූපාහන යි.

මුද්දකය නිමි.

පාට්ලේසනියා

පට්ලේසනියාසිකාපදං

ඉමෙ ඛො පනයායො අට්ඨ පාට්ලේසනියා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සියං විහරති ඡත්තවනෙ අනාර්ථිභවිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡක්ඛණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤති. මනුස්සා උරුක්ඛායනාති බියනති විපාවෙනාති : “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසති. කස්ස සමපන්නං න මනාපං, කස්ස සාද්ධං න රුචති”ති. අයෙස්සාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුක්ඛායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්චරා - පෙ - තා උරුක්ඛායනාති බියනති විපාවෙනාති “කථං හි නාම ඡක්ඛණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසති”ති - පෙ - සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡක්ඛණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා - පෙ - කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡක්ඛණියා භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපපසනානං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උග්ගිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසා පට්ලේසෙ - තබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරායා අයො ධම්මං ආපජ්ජි අසපපායං පාට්ලේසනියං තං පට්ලේසෙමිති.

එවඤ්ඤා හගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගීලානා හොතති. ගීලානපුච්ඡිකා භික්ඛුනියො ගීලානා භික්ඛුනියො එතදවොද්ධි : “කච්චි අයො ඛමනියං කච්චි යාපනිය”තති. “පුබ්බෙ මයං අයො සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාම. තෙන නො එසු හොති. ඉදන්ති පන හගවතා පටික්ඛන්තනාති කුන්ඤ්චිඨායනානං න විඤ්ඤපෙඤා. තෙන නො න එසු හොති”ති. හගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං - පෙ - “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාමං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උග්ගිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අගීලානා සප්පිං විඤ්ඤපෙඤා භුඤ්ඤාසා පට්ලේසෙතබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරායා අයො ධම්මං ආපජ්ජි අසපපායං පාට්ලේසනියං තං පට්ලේසෙමිති.

4. යා පනාති : යා යාදියා - පෙ - භික්ඛුනීති - පෙ - අයං ඉමස්මි අපෙක්ඛා අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

පාට්ලෙසනිය

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතාවෙහි, මේ අෂ්ටපාට්ලෙසනිය ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ය ජන්තවන නම් අනේපිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳත්. මිනිස්සු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනු ද”යි. කවරකුහට මිහිරිදය නො මැනැව් ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. භික්ෂුණිහු උමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනුද” යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳන්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පටිදෙසනා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කිහි. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙහි ඇපි පෙර ගිතෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දන් වහාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරන ලද්දි කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වෙයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ....මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණහට ගිතෙල් විනවා බුද්ධිනට අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමියි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ තොමෝ මේ අවිදෙහි ලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අභිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා එංසු හොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා න එංසු හොති. සප්පි නාම: ගොසපපි වා අජිකා සපපි වා මාහිසං වා සප්පි¹. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අතතො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුක්ඤ්ඤාමිති පටිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛංසං. අජෙක්ඛාභාරෙ අජෙක්ඛාභාරෙ ආපත්ති පාවිදෙසනීයසං.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයසං. අභිලානා වෙමතිකා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයසං. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාවිදෙසනීයසං.

ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤාපෙති අභිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං, පචාරිකානං, අඤ්ඤාසත්ථාය, අතතො ධනෙන, උම්මත්තිකාය, ආදිකම්මිකායාති.

පට්ඨපාවිදෙසනීයසික්ඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාවිදෙසනීයසික්ඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවතො අනාථසිංහනස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තෙලං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති. -පෙ- මට්ඨං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- එංසිතං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- මච්ඡං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- මංසං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- ධීරං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති මනුස්සා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති, කසං සම්පතං න මනාපං, කසං සාදුං න රුච්චිති. අසොසාසුං ටො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛොව ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛොව ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති, තෙන භික්ඛොව අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵඨිකො පන භික්ඛොව භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීප්පතු.

1. මහිංසපපිවා, මසං.

අභිලාෂා නම්: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. **ගිලාෂා නම්:** යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. **සසි නම්:** ගව ගිතෙල් හෝ එළ ගිතෙල් හෝ මිනි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනෙකුගේ මස් කෑප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්නෙමිසි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනිඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂය වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නී සිකපදය

1. එයමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැකූ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩූ වෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිනි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දිනි විනවා ගෙන වැළඳුනුද" යි. කවරකුහට මිනිරිදය නොමැනැවිද, කවරකුහට රසවත්දය නොරුස්නේ ද යි. හික්මුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ. කෙනෙක් අපියවුවේ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුනුද යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වළදන්ද යි. සැබැවූ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු විගෑරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුනුද. මහණෙහි මෙය අප්පසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාඨකයාපාළි හිසබුනිවිභවෙයා

යා පන හිසබුනි දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤායා පටිදෙසෙතබ්බං තාය හිසබුනියා භාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමිති.

ඵවඤ්චිදං භගවතා හිසබුනිතං සිකඛාපදං පඤ්ඤායාං භොති.

3. තෙන ටො පන සමයෙන හිසබුනියො ගිලානා භොති. ගිලානපුළ්ඛකා හිසබුනියො ගිලානා හිසබුනියො ඵතදවොවුං: “කථි අයො ඛමනියං කථි යාපනියං”කති. “පුඛෙඛ මයං අයො දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාමි. තෙන නො ඵාසු භොති. ඉදති පන භගවතා පටිකතිනාහන් කුසකුචායනාං න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න ඵාසු භොති”ති. භගවතො ඵතමකං ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි හිසබ්බෙ ගිලානාය හිසබුනියා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාමි”. ඵවඤ්චි පන හිසබ්බෙ හිසබුනියො ඉමං සිකඛාපදං උග්ගිසංකා.

යා පන හිසබුනි අගිලානා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤායා පටිදෙසෙතබ්බං තාය හිසබුනියා භාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිසබුනිති: -පෙ- අයං ඉමං අතෙ අධිප්පෙතා හිසබුනිති.

අගිලානා නාම: යඤ්ඤා විනා දඩිනා ඵාසු භොති. ගිලානා නාම: යඤ්ඤා විනා දඩිනා න ඵාසු භොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං සාසපතෙලං මධුකතෙලං ඵරණ්ඩතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම: මකතිකාමධු. ඵාණිකං නාම: උච්ඡිකා තිබ්බතං. මච්ඡා නාම: ඔදකො වුච්ඡති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං. ඛිරං නාම: ගොඛිරං වා අච්ඡාඛිරං වා මාහිසඛිරං වා, යෙසං මංසං කප්පති තෙසං ඛිරං. දඩි නාම: පෙසපෙඤ්ඤාටි දඩි.

අගිලානා අඤ්ඤාතො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොපෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුඤ්ඤාමිති පතිගණාති ආපත්ති දුක්ඛං. අරේඛාභාරෙ අරේඛාභාරෙ ආපත්ති පාටිදෙසනියං. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනියං.

අගිලානා අගිලානසඤ්ඤා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනියං. අගිලානා වෙමතිකා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනියං. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනියං.

ගිලානා අගිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛං. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

1 භුඤ්ඤා - පෙස,

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයතාවෙහි ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්මට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මයි.

මෙසේත් භාගාවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එයමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුරවුස්නා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහ. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද” යි. “ආයතාවෙහි, ඇපි පෙර දිනි විනවා වළඳවු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දන් වනාහි භාගාවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරනලද්දී කුකුස්කරන්නාමෝ නො විනවු. එයින් අපට පහසු නො වෙයි” යි. තෙල කරුණ භාගාවතුන් හට ඇරොස්සු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණන්හට දිනි විනවා බුද්ධත්වට අනුදන්වී. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයතාවෙහි ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්මට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මයි’ පවිදෙසනා කළයුතු යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... හිසබුනි යනු ... මෝතොමෝ මේ අවිසේතිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. කෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මීතෙල්, එරබුතෙල්, වුරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එංකිත නම් උක්පැණියැ. මස් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනෙකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බිර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනෙකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩි නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්න ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඡන්දියපාළි භික්ඛුණිව්හරෙයා

අනාපකභි: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤපෙත්වා අගිලානා භුඤ්ජති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ජති, ඤාතකානං පඨාරිකානං අඤ්ඤාසිත්තාය අත්තනො ධනෙන උම්මන්තිකාය ආදිකම්මකායාති.

අධම්මපාටිදෙසනීයසික්ඛාපදං.

7. උද්දායා ටො අය්‍යායො අධම්මපාටිදෙසනීයා ධම්මා. තත්ථය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධාකුසලායො, තස්මි තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාටිදෙසනීයානිඤ්ඤා.

8. සෙට්ඨියා

ඉමෙ ටො පනස්සායො සෙට්ඨියාධම්මා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්ථියං වීහරති ජෙනවනෙ අනාරාමිණීකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බකස්සා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛන්ති¹ නිවාසෙත්ති. මනුස්සො උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාචෙත්ති: කරං හි නාම භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛන්ති නිවාසෙත්තන්ති සෙයාරාපි ගිහිකාමභොගිනීයොති. අසොක්ඛාස්සං ටො භික්ඛුනීයො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං වියන්තානං විපාචෙත්තානං.

2. යා තා භික්ඛුනීයො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාචෙත්ති: කරං හි නාම ජබ්බකස්සා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛන්ති නිවාසෙත්තන්ති -පෙ- සචිං කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බකස්සා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛන්ති නිවාසෙත්තන්ති. සචිං හගවා. වීහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බකස්සා භික්ඛුනීයො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙඛන්ති නිවාසෙත්තන්ති. තෙතං භික්ඛුවෙ අපසස්සන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමිති සික්ඛා කුරුණියාති.

3. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්තං නාභිමණ්ඩලං ජාණුමණ්ඩලං පට්ඨිතාදෙත්තියා. යා අනාදරියං පට්ඨව පුරතො වා පච්ඡතො වා ඔලලෙඛන්ති නිවාසෙති ආපත්ති දුස්සංචස්ස.

අනාපකභි: අසංඤ්චිච්ච, අසත්තියා, අජානන්තියා, ගිලානාය ආපදස්ස -පෙ- උම්මන්තිකාය ආදිකම්මකායාති.

1 ඔලලෙඛන්ති, ඔලු i ඔලු ii,

අනාපක්ති ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ වළලා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂ වළලා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතුටුවකට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නි සිකපදයි.

ආයතාවෙහි අෂට පාට්දෙසනිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමභූතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමියි.

පාට්දෙසනිය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙබියා

ආයතාවෙහි මේ සෙබියධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාමහොගී ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. හික්කුණු ලමුකොට සිතන නුගුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණේ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හඳින්ගෙනමියි හික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය වීසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හඳිනම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපක්ති: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතුඇතියාහට, ආදි-කම්කාවට ඇවැත් නැති.

පාචිකයාපාළු හිසබුනිවිභවෙයා

1. තෙත සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං වීගර්ඨි ජෙතවනෙ අනාර්පිණ්ඩකස්ස ආරාමේ. තෙත ටො පන සමයෙන ජබ්බණ්ඩියා හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරොනාහි. මනුස්සා උත්ඛායනති වියහති වීපාවෙහති, “කථං හි නාම හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති සෙයාරාපි ගිහිකාමහොගිනියො”ති.¹

අනෙකාසුං ටො හිසබුනියො තෙසං මනුස්සානං උත්ඛායනානං වියනානං වීපාවෙනානං.

2. යා තා හිසබුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උත්ඛායනාහි වියහති වීපාවෙනාහි, “කථං හි නාම ජබ්බණ්ඩියා හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති”ති. අර ටො හිසබුනියො හිසබුනං එතමන් ආරොචෙසුං. හිසබු හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

3. අර ටො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කථා හිසබුසංසං සනතිපාතාපෙථා හිසබු පටිපුට්ඨි, සඤ්ඤාකීර්තිසංවේද ජබ්බණ්ඩියා හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරොනාහිති. සථං හගවා, වීගර්ඨි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිසබුනි ජබ්බණ්ඩියා හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති. නෙතං හිසබුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවණෙ පන හිසබුවෙ හිසබුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපනතු.

න උදුකෙ උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

එවණේදං හගවතා හිසබුනිනං සික්ඛාපදං පණ්ණස්සං හොති.

4. තෙත ටො පන සමයෙන ගිලානා හිසබුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කාතුං කුනතුච්චායනාහි. හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි හිසබුවෙ ගිලානාය හිසබුනියා උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කාතුං”. එවණෙ පන හිසබුවෙ හිසබුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපනතු.

න උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

5. න උදුකෙ අගිලානාය උච්චාරො වා පක්ඛාවො වා ටෙළො වා කාතමෙඛං. යා අනාදරියං පටිච්ච උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පක්ඛාවං වා ටෙළං වා කරොති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

1. ගිහිනියො කාමහොගිනියො-මජ්ඣ.
ගිහිකාමහොගිනියො-පිඤ්ඤා

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජන්තවන නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමහොඟි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොයුහු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දහම් කථා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබෑද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුළුදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදැනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

නො ගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස නොගිලන්වෑ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු ආර් කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුණීවිභවෙය්‍යා

අනාපතති: අසංඝිච්චි අසතියා අජානනතියා ගිලානාය
ඵලෙකතො උදකං ඔසුරති, ආපදසු උමමතතිකාය විතතවිතතාය
වෙදනට්ඨාය ආදිකමමිකායාති.

පණණරසමසිකඛාපදං.

උද්දිට්ඨා ටො අය්‍යායො සෙවියා ධම්මා. තත්ථය්‍යායො
පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා.
තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙක්ඛය්‍යායො තසමාතුණ්හි.
ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

සෙවියා නිට්ඨිකා.

7. අධිකරණසමරා

ඉමෙ ටො පනායායො සත්ථ අධිකරණසමරා ධම්මා උදෙසං
ආගව්ඡන්ති.

1. උපපත්තුපනතානං අධිකරණානං සමරාය වූපසමාය සමුච්ඡා-
විතයො දුතථෙඛා, සතීවිතයො දුතථෙඛා, අමුළාචිතයො දුතථෙඛා,
පටිඤ්ඤාය කාරෙතඛං, යෙභුය්‍යාසිකා තසසපාපියාසිකා තිණවජාර-
කොති.

2. උද්දිට්ඨා ටො අය්‍යායො සත්ථ අධිකරණසමරා ධම්මා.
තත්ථ අය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ
පරිසුද්ධා. තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙක්ඛය්‍යායො
තසමා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමරා නිට්ඨිකා

3. උද්දිට්ඨා ටො අය්‍යායො නිදනං, උද්දිට්ඨා අවමපාරාජිකා
ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථරස සඛ්ඤාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංසනිසසංඝියා
පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසවසිසතා පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා
අවමපාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සෙවියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ථ
අධිකරණසමරා ධම්මා, එතතකං තසස භගවතො සුත්තාගතං
සුත්තපරියාපනං අනවඤ්චාසං උදෙසං ආගව්ඡති. තත්ථ සඛ්ඤාගෙව
සමග්ගාහි සමෙමිඤ්ඤානාහි අවිච්චිතානාහි සික්ඛිතඛන්තී.

භික්ෂුණීවිභවෙය්‍යා නිට්ඨිකො.

පාචිත්තියපාළි නිට්ඨිකා.

අනාපතී: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වතු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙවියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? තෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි යි.

සෙවිය ගික්කා නිමි.

7. අධිකරණසමර

ආයතාවෙහි මේ සජ්ඣ අධිකරණසමරධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපනුපත් (විවාදී) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සත්විනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තසසපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සජ්ඣ අධිකරණසමර ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? තෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරමි යි.

අධිකරණසමරයෝ නිමියාහුයි.

ආයතාවෙහි නිදනය උදෙසන ලදි. අෂ්ට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සකළොස් සහවෙසෙස් දහම්හු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැහි පවිති දහම්හු උදෙසන ලදහ. එක්සියසසැටක් පවිති දහම්හු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහම්හු උදෙසන ලදහ. සෙවිය දහම්හු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමර දහම්හු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යාවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත හික්කුණි විභධගයෙහි ආවාඩු හික්කුණිවිභධයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ගික්කාවෝ අධමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමහ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා හික්මිය යුතු යි.

හික්කුණි විභධගය නිමි.

පාවිතයපාළි නිමියා යැ.

පාච්ඡන්දියපාලි භික්ෂුනීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකකම ඡිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අචිරවතී	184		104, 106, 122,
අනාරාමිණධික	30, 34, 40, 134,		128, 134, 166,
	184, 208, 234,		172, 188, 196,
	256, 350		198, 200, 202,
අරිඨගඤ්ඤාධිපුඤ්ඤ	18		204, 212, 214.
කටමොරකතීක්ෂක	344		336, 340, 342,
කපිලවස්තු	142, 274	දෙවදත්ත	344
කලඤ්ඤාතිවාස	154, 228,	නඤ්ඤාති	2, 134
	230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්ගොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙතදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	භද්දාකාපිලානී	40, 158, 160,
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344		178, 212
වණ්ඩකාලී	48, 62, 70,	මහාපජාපතීගොතමී	142
	180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230,
			344
ජබ්බකම්මයා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බකම්මයා භික්ෂුනියො	350	වෙළචන	154, 228, 232, 344
ජෙතවන	2, 14, 24, 30,	සමුද්දාන	344
	34, 40, 42, 44, 46,	සාකෙත	42, 216
	158, 184, 234,	සාවතී	2, 14, 24, 30,
	256, 350.		34, 350
ඉලලනඤ්ඤ	2, 14, 18, 30,	සාලා (මිහාරනකා)	2, 14
	36, 48, 96, 98, 100,	සුඤ්ඤානඤ්ඤ	2, 14, 54, 48, 134

පාචනතියපාලි භික්ෂුනීවිගඩග

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකතසභායං	20	අනවඤ්චාසං	276
අකාලච්චරං	96, 98	අපසකිකාය	86
අකඤ්ඤා	84	අපලොකෙකා	342
අකකම්මා	294	අපඤ්ඤා	50
අච්චාචදරං	32	අපනිකාරං	18
අච්චිකා	96	අපධංසිත	40, 42, 46
අඤ්ඤාදිසිකෙත	110, 112, 114, 116, 120	අභිධම්මං	366
අඤ්ඤාදිසිකෙත	110, 112, 114, 116, 120	අයොපකෙත	92
අච්චකාරික	34	අරුණුග්ගමන	48
අච්චාචද්වක	26	අච්චකාරික	86
අච්චාචද්වක	130	අච්චකාරික	150
අච්චාචද්වක	92	අච්චකාරික	14, 16
අච්චාචද්වක	34	අච්චකාරික	4, 54, 60
අච්චක	8	අච්චකාරික	300
අච්චකරණකාරික	48	අච්චකාරික	368
අච්චාචද්වක	142	අච්චකාරික	24
අනාධිවාසිකජාතික	294, 314	අච්චකාරික	294
අනාඤ්ඤා	342	ආ	
අනාඤ්ඤා	336, 338	ආච්චකසෙය්‍යා	32
අනාඤ්ඤා	58	ආදිසිකදිනනං	98
අනාඤ්ඤා	278	ආපණිකසස	102, 116
අනාඤ්ඤා	64	ආපණිකසස	72
අනාඤ්ඤා	364	ආපණිකසස	282
අනුපොසථිකං	276	ආපණිකසස	34
අනුපසසං	346	ආමකධංශඤ්ඤා	146
අනුපාදධිකරණං	72	ආමකකිකාපණං	92
අනුසංචරිතරං	346	ආරාමප්‍රචාර	352
අනෙකාරික	24	ආවසරො	250
අනතරවාසක	48	ආසන්දි	236
අනෙකාජාත	34	ආහතචිත	64
		ආහුඤ්ඤා	230

ඵසසපදනුකමණිකා

ඉ	පිට්ඨකා	ක	පිට්ඨකා
ඉඩක	58	කුටුපිකා	356
ඉසාලකාර	356	කපාර	26
		කපා	36, 38
උකකුටික	290	කච්චල	124
උකතිණානුචක්කා	18, 20	කය	102, 106
උකුසුය	84, 86	කරමරානිත	34
උදකදනකපොණ	56, 60	කලහසාරිකා	48
උදකසාවිකා	184	කවාටො	162
උදකසුඤ්ඤි	142	කහාපණ	106
උද්දාසිත	30		
උපකපයා	346, 348	කා	
උපොසරො	276	කාමහොගිනියො	350, 352
උපණ්ණියමානා	354	කාලච්චර	98
උබ්බකක	10	කි	
උබ්බජානුමණ්ඩල	8	කිලඤ්ජකා	350
උච්චුක	150	කිලඤ්ජන	162
උසසවාරිකා	32		
උසසවො	134	කු	
උසසුකක	336	කුකකුට්ඨිකා	62, 64
		කුයාරි	2
		කුඨ්ඨිත	162
උ		කුඤ්ඤ	2
උනඤ්ඤවසස	294, 296	කුද්දසකො	148
උනඤ්ඤවසසා	326	කුමාරකසංසට්ඨ	340
උනඤ්ඤවසසා	314	කුච්චස	56
		කුලානුද්දයකා	354
උ		කුලපිකා	354
උකිඤ්ඤ	228		
		කු	
උච්චාද	274, 276	කුචාගාරසාලාය	240
උච්චිත	46		
		කො	
ක		කොසල්ලියා	164
කඩු	148	කොධනා	340
කවාහ	150		
කටුකාන	294	බ	
		බරාන	294

විශේෂපද්‍යානුකූල නිකාය

	වි	පිට්ඨකයා	වි	පිට්ඨකයා
විලසුත		64	විවරකාලසමයො	202
	වි		විවරසංකමනියං	194
වියනධම්මං		332	වෙ	
	වෙ		වෙනාපිතං	114
වෙඤ්ඤාසාලො		134	වෙනාපෙත්තියා	126
	වො		වේනාපෙයා	106, 114
වොමං		130	ඡ	
	ඝ		ඡත්තපාහනං	350
ගජධවණ්ණකෙන		358	ඡන්දං (සංහරිත්වා)	110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණං		126	ඡන්දගාමිනී	70
ගරුභාරා		282	ඡස්‍ර ධර්මෙස්‍ර	286, 288
	භ		ඡ	
ගාමිකාවාසෙ		272	ඡතුම චට්ඨකෙන	140
	භි		ඡනකා	342
ගිලානා		350	ඡි	
ගිහි		350, 352	ඡිසවජාය	294
ගිහිගතං		294	ඞ	
ගිහිගතා		304	ඞංසමකසවාතාතපසිරිංසප- සලෙසසානං	294
	භො		ඞ	
ගොඬුමො		148	ඞ	
	ච		ඞ	
චණ්ඩිං		340	ඞඤ්ඤාලං	116
චතුක්කංස පරමං		126	ඞලසාතකං	138
චරණගිලානා		4	ඞ	
	චා		ඞසානං	294
චාවලසුනෙ		136	ඞ	
	චි		ඞතුදරා	368
චික්ඛලො		268	ඞ	
චිණ්ණමානනා		90	ඞඞලායා	70
චිත්තාරූපං		54	ඞරාගතානං	294, 314
චිත්තාගාරං		294	ඞරුතානං	294, 314

විසෙසපද්‍යාකතමානිකා

	දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙසගාමිනී		70	පරිශුච්ඡිනො	44
			පලණ්ඩුකෙ	136
	ධ		පලකයා	236
ධනකකීත		34	පව්‍යානී	310
	ධා		පසාඨං	278
ධාතී		284	පසාඨං (ජාතං)	276, 278
			පසාරෙසානී	92
	ධු		පහුතං	344
ධුත්තා		224		
	නි		පා	
			පාටඛකී	354
තිකුට		2	පාණහරානං	294
නිබ්බදන		2	පාදකඨලිකං	50, 264
නිසසාරණිය		32	පාදපිටං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානීයරාලකං	144
පක්ඛමානකං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පක්ඛසංකප්පානා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පඨවිකඛාලී		62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතී	284
පට්ටා		122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පට්ඨෙකකාස		48	පාචාරිකසස	110, 112
පට්ඨෙකකාසනතී		78		
පට්ටිකතා		50	පි	
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤානං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණිවජ්ඣනං		350		
පණ්ණාචාරිකං		92	පි	
පණ්ණාචාරිකවිභේදනා		340	පුග්ගලිකෙන	122
පණ්ණාදනං		92	පුරිසනාතරගතා	296, 300
පරිකඛ්ඛිත		46	පුරිසසංසඨං	340
පරිකඛ්ඛිතා		342		
පරිපුණ්ණද්වාරදසව්‍යසං		296, 298	පු	
පරිපුණ්ණද්වාරදසව්‍යසං		328, 330	පුග	36, 116, 118
පරිබ්බාජකො		200	පෙ	
පරිභව්‍යතාය		86	පෙකකිකං	30

විෂයසපදනුකතමණිකා

එ	පිටුවක	රා	පිටුවක
එරසු	2	රාජාගාරං	234
බ			
බසුහ	166	රු	
බහාරාමකොටුවක	4	රුහිතං	278
බහිච්චාරකොටුවක	4		
හ		උ	
හඤ්ජනකෙ	136	උජ්ජිනියො	62, 64
හණ්ඩනකාරිකා	48	උසුනං	134
හණ්ඩිකෙ	134	උසුනෙන	134
හත්තග්ග	58	උහුපාපුරණං	130
හතකො	34	ඉබ්බිවරා	96
හයගාමිනී	70	ච	
හසසකාරිකා	48	චචනපරානං	294, 314
හා		චචෙන	46
හාණිකා	122, 124	චජ්ජපටි චජාදිකා	14, 76, 78, 84
ච		චජ්ජකා	36
චණ්ඩලබ්භං	350	චජ්ජකං	38
චත්තකාපකො	92	චජ්ජකිනියො	32
චහාජනිකෙන	116, 120	චයං	354
චහිච්ජා	126	චරකො	148
චුණ්ඩා	32	චරහණ්ඩං	36
චො		චා	
චොහගාමිනී	70	චාතමණ්ඩලිකා	368
ය		චාසිතකං	360
යචො	148	චාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන	358
යා		චාසි	2
යාගු	116, 118	චාළා	268
යාවජීවිකං	268	චි	
යාමකාලිකං	268	චිකසානුපගප චිත්තං	102
ර		චිසාසං	150
රත්තකාමර	158	චිවාදකාරිකා	48
රට්ඨාය	354	චිවාදධිකරණං	72
රථො	354	චිවුපනෙන	144
		චිබ්බනනා	270
		චිසසර	4, 44

විෂයසපදනුකූලමූලික

	වී	පිටු අංකය	ස	පිටු අංකය
විෂයය		354	සංවාස	274
විසාරය		122, 124	සංකල්පනා	354
විගණකය		76, 78, 84	සංකල්පනා	350
			සංකල්පනා	306, 308, 312
	වූ			
වූ ප්‍රධාන සංකල්පය		304, 328	සා	
වූ ප්‍රධානියා		310	සාමාන්‍යය	362
	වේ		සි	
වේගය		84	සිංහලයා	286, 362
වේග සංකල්පය		86	සිංහල සංකල්පය	286, 288, 298
	වේ		සිව්වක	354
වේගාත්මක මහාමන		30		
	ස		සොකවස්ස	340
සකට		354		
සකටව්වක		368	හ	
සකටය		150	හංසයානි	134
සකටය		354, 356	හංසරාජ	136
සංවිධ්‍යාන		338	හරිතක	136